

№ 8392

DE LA SAGRADA CONGREGACION DE INDULGENCIAS,

APROBANDO EL ANTERIOR CATÁLOGO.

Nuestro SSmo. Padre Pio IX se ha dignado reconocer este sumario como auténtico y permitir su impresión y publicación. Dado en Roma en la Secretaria de la Sagrada Congregacion de indulgencias, 3 de agosto de 1850.—F. Cardenal Asquinio, Prefecto. A. Arcip. Prinzivalli sustituto.

CRUCES, CORONAS Y ROSARIOS DE LA TIERRA SANTA.

Por concesion perpetua del Venerable Inocencio XI, hecha en su breve *Unigeniti Dei Filii*, de 28 de enero de 1688, y confirmada por Inocencio XIII, con decreto de la S. C. de las indulgencias dado á 5 de junio de 1721, cualesquiera personas que tengan consigo alguna cruz, corona ó rosario que haya tocado los santos lugares y sagradas reliquias de la Tierra Santa, pueden ganar todas las indulgencias descritas en el precedente Sumario. Sin embargo, debe advertirse que por dos decretos de la S. C. de las indulgencias dados respectivamente en 11 de marzo de 1721 y 11 de febrero de 1722, está prohibido el vender dichas cruces etc., despues de haber tocado alguna sagrada reliquia, y el prestarlas á otros con el objeto de comunicarles las indulgencias.

Se advierte en primer lugar á todos los fieles de uno y otro sexo, en nombre de la Santidad de N. S. PAPA PIO IX que para ganar las indulgencias concedidas en su apostólica bendicion á las coronas, rosarios, cruces, crucifijos, imágenes y medallas, es necesario que, ó traigan consigo, ó tengan cerca de si algunas de las dichas coronas etc.

En segundo lugar, que las oraciones y devotas preces, que se mandan como condicion precisa para las indulgencias, deberán rezarse llevando consigo las dichas coronas, crucifijos, etc. y no llevándo'as, deberán tenerlas en su propia habitacion, ó en otro lugar decente de la casa en que habitan, y rezar ante ellas las oraciones respectivas.

Ademas, S. S. no admite para conceder indulgencias, imágenes de estampa, ni de pintura, ni cruces, crucifijos, estatuas, ni medallas de hierro, plomo, estaño, ni de otra materia fácil á quebrarse, ó consumirse. Quiere tambien, que las imágenes de los santos sean de los que ya estan canonizados, ó de aquellos que estan escritos en el Martirologio Romano.

Presupuestas estas advertencias para mayor claridad, las indulgen-

cias que podrá ganar el que tiene alguna de las dichas cosas benditas, y las obras piadosas, que se deben practicar, son las siguientes:

I. Cualquiera que rezare á lo menos una vez en la semana la corona del Señor ó de la Bienaventurada Virgen Maria, ó el rosario ó una tercera parte de él, ó el Oficio divino ó el de la Bienaventurada Virgen, ó el de difuntos, ó los siete Salmos Penitenciales, ó graduales: ó que tuviere tambien la costumbre de enseñar la doctrina cristiana, ó de visitar los encarcelados ó enfermos de cualquier hospital, ó de socorrer á los pobres, ó de oír misa, ó de decirla, ó siendo Sacerdote, sin verdaderamente arrepentido y confesado con confesor aprobado por el Ordinario, recibiere la Sagrada comunión en cualquiera dia de los indicados, conviene á saber: Natividad del Señor, Epifanía, Resurrección, Ascension, Pentecostés, fiestas de la SSma. Trinidad, de Corpus Domini, de la Purificación, Anunciación, Asunción, Natividad de la Sma. Virgen Maria, de la Natividad de S. Juan Bautista, y de los Santos Apóstoles S. Pedro y S. Pablo, S. Andres, Santiago, S. Juan, S. Tomas, S. Felipe, Santiago, S. Bartolomé, S. Mateo, S. Simon y Judas, S. Matias, de S. José esposo de la Sma. Virgen y de todos los Santos, y al mismo tiempo rogase á Dios por la extirpación de las heregias, cisma, propagación de la Santa Fé Católica, paz y concordia entre los príncipes cristianos y demas necesidades de la Santa Romana Iglesia: conseguirá en cualquiera de dichos dias indulgencia plenaria.

II. El que hiciere las mismas obras encargadas en las otras fiestas del Señor, y de la Bma. Virgen Maria en cualquiera de dichos dias conseguirá la indulgencia de 7 años, y otras tantas cuarentenas: como tambien haciéndolas en cualquier domingo ó fiesta del año, ganará cada vez cinco años, y otras tantas cuarentenas de indulgencia practicándolas en cualquiera otra dia, conseguirá cien dias de indulgencia.

III. El que acostumbrase rezar por lo menos una vez á la semana la corona ó el rosario, ó el oficio de la Bma. Virgen Maria, ó el de difuntos, ó las visperas, ó un nocturno á lo menos con las laudes, ó los siete salmos penitenciales con las letanias y sus preces: en aquel dia que lo hiciere, ganará cien dias de indulgencia.

IV. El que en el artículo de la muerte encomendase devotamente su alma á Dios, y segun la instruccion de la feliz memoria de *Benedicto XIV* en su Constitucion de 5 abril 1747 que comienza: *Pia Mater*, estuviese bien dispuesto á recibir con ánimo sereno y resignado de las manos del Señor la muerte: una vez que esté verdaderamente arrepentido, confesado y comulgado, ó no pudiendo, á lo menos con trito invocase el SSmo. Nombre de Jesus con el corazón, no pudiendo con la boca, conseguirá indulgencia plenaria.

V. El que hiciere cualquiera especie de oración preparatoria ante

de celebrar la misa, ó antes de comulgar, ó rezare el oficio divino, ó de la Bienaventurada Virgen Maria, conseguirá cada vez 50 dias de indulgencia.

VI. El que visitare á los encarcelados, ó los enfermos de los hospitales, socorriéndolos con cualquiera obra piadosa, ó enseñase en la Iglesia la doctrina cristiana, ó la enseñase en su casa á sus propios hijos, parientes y criados; cada vez ganará 200 dias de indulgencia.

VII. El que al sonido de la campana de cualquier iglesia por la mañana, al medio dia, y al anocheecer rezare las preces acostumbradas: *Angelus Domini etc.* ó no sabiendo dijere un *Pater noster*, y un *Ave Maria*; ó igualmente sonando por la noche la señal por los muertos dijere el Salmo: *De profundis etc.*, y no sabiéndolo rezare un *Pater noster*, y una *Ave Maria*; conseguirá por cada vez 100 dias de indulgencias.

VIII. El que en los viernes pensare devotamente en la Pasion y muerte de N. S. J. y dijere tres *Pater noster*, y tres *Ave Marias*, ganará 100 dias de indulgencia.

IX. El que verdaderamente arrepentido de sus pecados, con firme propósito de enmendarse, hiciere exámen de conciencia y rezare con devocion tres veces el *Pater noster* y el *Ave Maria* en honor de la SSma. Trinidad; ó en memoria de las cinco Llagas de Jesucristo rezare cinco veces el *Pater noster* y el *Ave Maria*; conseguirá igualmente la indulgencia de 100 dias.

X. El que rogare devotamente por los fieles enfermos próximos á la muerte, ó á lo menos dijere por ellos un *Pater noster* y una *Ave Maria* conseguirá 50 dias de indulgencia.

Cada uno podrá ganar para sí en los dichos dias todas y cada una de las indulgencias expresadas arriba; ó aplicarlas por modo de sufragio á las almas del purgatorio.

Declara ademas S. S. que con la concesion de las sobredichas indulgencias, no entienden derogar de modo alguno las indulgencias ya concedidas por diversos Sumos Pontifices sus Predecesores por algunas obras pias expresadas arriba; queriendo que prosigan todas en todo su pleno vigor.

Manda asimismo S. S. que en la distribucion y uso de las coronas, rosarios etc. bendecidos segun se ha dicho, se observe el decreto de la Sta. Memoria de Alejandro VII dado el dia 6 de febrero 1657 esto es: que las indulgencias anejas á las sobredichas cosas: no pasen á otros fuera de las personas, á las cuales las dichas cosas sean concedidas, ó de aquellas á quienes estas las distribuyeren por primera vez, y que perdiéndose una, no se pueda sustituir otra en su lugar segun el propio arbitrio, no obstante cualquiera concesion ó privilegio en contrario: que no puedan prestarse ó darse á otros precariamente á efecto de comunicar las indulgencias; de otro modo perderán las indulgen-

cias mismas: como tambien, que las dichas cosas recibidas que haya la bendicion Pontificia, no puedan venderse, á tenor del decreto de la Sagrada Congregacion de indulgencias publicado el dia 5 de junio de 1721.

Ademas: S. S. confirma el decreto de la Santa memoria de *Benedicto XIV* dado el dia 19 de agosto del 1752 en el cual expresamente declara, que en virtud de los crucifijos, medallas etc. bendecidos, como se ha dicho, no se entiendan privilegiadas las misas dichas en el altar en que estén colocados los tales crucifijos, medallas etc., ó celebradas por aquel sacerdote que las lleva consigo.

Tambien se prohíbe á cualquiera persona que asiste á los moribundos el darles con los tales crucifijos ó medallas, la bendicion con la indulgencia en el artículo de la muerte, sin especial facultad obtenida en escrito; pues proveyó bastantemente sobre esto el mismo Sumo Pontífice *Benedicto XIV* en la mencionada *Constitucion Pia Mater*.

INDULGENCIAS
QUE NUESTRO SSMO. PADRE PIO IX

CONCEDE Á TODOS LOS FIELES,

QUE TENGAN CONSIGO CORONAS, ROSARIOS, CRUCES, CRUCIFIJOS, IMÁGENES Ó
MEDALLAS BENDITAS POR SU SANTIDAD.

(Esta concesion se renueva cada vez que se elije Soberano Pontífice.)

Aunque desde muy antiguo los Sumos Pontífices han acostumbrado bendecir y dar á los fieles cristianos objetos sagrados de oro, plata ú otro metal, de donde se originó despues la bendicion pontificia y la distribucion de las cruces, crucifijos, coronas, medallas etc., es sin embargo indudable que hasta siglo XVI no se acostumbró aplicar indulgencias á tales objetos. Sixto V fué quien con motivo de haberse encontrado al tiempo de proceder á la reparacion del templo de San Juan de Letran multitud de medallas de oro que tenian impresa la Santa Cruz ó imágenes con la Cruz, las distribuyó, concediendo muchas indulgencias á los que las llevasen consigo y practicasen las obras prescritas, segun se desprende de su constitucion *Laudemus viros* de 1.º de diciembre de 1587. A imitacion de Sixto V los Pontífices que le sucedieron aplicaron indulgencias no solo á las medallas, sino tambien á las coronas, rosarios, cruces, crucifijos, etc. que bendecian, considerando que el uso de esos sagrados objetos es citaba en los fieles la fé y los actos de devocion para con Dios y de veneracion para con la Virgen Santisima y los Santos.

8592

OFFICIA PROPRIA

SANCTORUM

DIOECESIS OVETENSIS,

JUXTA

ANTIQUUM EJUSDEM BREVIARIUM, APOSTOLICAS
SUMMORUM PONTIFICUM CONCESSIONES, ET NOVISSIMA
SAC. RIT. CONGREGATIONIS DECRETA:

quibus accedunt

NONNULLA RECENTIORA QUAE IN ALIQUIBUS BREVIARIIS DESIDERANTUR,

EX MANDATO

ILLMI. D. D. BENEDICTI SANZ ET FORES,

Dei et S. Sedis Apostolicæ gratia Episcopi Ovetensis,

IN LUCEM EDITA.

OVETI:

Typis Brid et Regadera,

—
1871

N° 21494
NF 7430
R: 8677 (Brid)

NOS D. D. BENEDICTUS SANZ ET FORER

DEI ET SANCTI ROMÆ GRATIÆ EPISCOPI OVERTENSIS, COM-
DE NORRÈ & M. C. ETQ.

Quia Summus Pater noster Pater Papa IX, humillimus presbiter
 & Nobis oblatis benignè annuens, per Decretum 21 Julii 1870
 nonnullis officiis noviter in hac nostra Diocesi relictis indulgen-
 tiis, nec non aliis quibus supersensit octavas, aliisque circa Kalen-
 darum Processuum statuerit, Nobis facultatem faciens assig-
 nandi in perpetuum sedes proprias officii in perpetuum trans-
 ferendi ob prebendam concessionem cumque per alia ejusdem diei
 decreti ad preces viginti sex Hincorum Archiepiscoporum et
 Episcoporum Hispanicorum Romanorum communitatem et Concilio
 Germanico Vaticano residentiam, nonnulla etiam indulgen-
 tia circa nova officia in Hispania restanda, quam circa eleva-
 tionem ritus aliorum testatum, Nos necessarium iudicavimus
 in unum colligere, atque ipsis mandare cum officio propriis
 usque hunc in hac nostra Diocesi relictis et ceteris que ex
 predictis decretis in posterum debent reitari, nec non alia non
 parva sive pro Hispania tantum, sive pro universali Ecclesia
 concessa seu precepta, que in antiquis Breviariis, quibus
 quampulcherrimi utuntur, desiderantur. Quapropter, insperando
 mandatis Urbani Octavi in Bulla que incipit *Quoniam* Romanis
 eadem Codicem hunc à Nobis diligenter perlectum et conful-
 tum omnino originalibus, antiquis huius Diocesis Breviariis, et
 aliis Romæ impressis, inventum, approbamus et evulgandi li-
 centiam damus, eisdem adhibendo Calendarium pro divino offi-
 cio in nostra Diocesi ordinando, juxta rubricas et innotatas
 decreta dispositum.

NOS D. D. BENEDICTUS SANZ ET FORES

DEI ET SANCTÆ SEDIS GRATIA EPISCOPUS OVETENSIS, COMES
DE NOREÑA ETC. ETC.

Cum Smus. Dns. noster Pius Papa IX, humilibus precibus á Nobis oblatis benigne annuens, per Decreta 21 Julii 1870 nonnulla officia noviter in hac nostra Diœcesi recitari indulserit, nec non aliquas supresserit octavas, aliaque circa Kalendarium Diœcesanum statuerit, Nobis facultatem faciens assignandi in perpetuum sedes proprias officis in perpetuum transferendis ob prædictas concessiones: cumque per alia ejusdem diei decreta ad preces viginti sex Rmorum Archiepiscoporum et Episcoporum Hispaniæ Romæ commorantium et Concilio Œcumenico Vaticano assidentium, nonnulla etiam indulserit tam circa nova officia in Hispania recitanda, quam circa elevationem ritus aliquorum festorum, Nos necesarium judicavimus in unum colligere, atque typis mandare cum officiis propriis usque nunc in hac nostra Diœcesi recitatis, et cætera quæ ex prædictis decretis in posterum debent recitari, nec non alia non pauca sive pro Hispania tantum, sive pro universali Ecclesia concessa seu præcepta, quæ in antiquis Breviariis, quibus quamplurimi utuntur, desiderantur. Quapropter, inhærendo mandatis Urbani Octavi in Bulla quæ incipit *Divinam Psalmodyam* Codicem hunc á Nobis diligenter perlectum et conformem officiis originalibus, antiquo hujus Diœcesis Breviario, et aliis Romæ impresis, inventum, approbamus et evulgandi licentiam damus, eidem adjiciendo Kalendarium pro divino officio in nostra Diœcesi ordinando, juxta rubricas et memorata decreta dispositum.

In quorum fidem, hosce subsignavimus, sigilloque nostro ac Secretarii nostri chirographo muniri fecimus. Oveti postridie Kalendas Martii anni millesimi octingentesimi septuagesimi primi.

† **BENEDICTUS, Episcopus Ovetensis:**

Loco ✠ **Sigilli.**

De mandato

Ilmi. ac Rmi. D. Episc:

DR. JOSEPH MESEGUER, Secretarius.

KALENDARIUM

ad usum Almæ Ecclesiæ Cathedralis, et Diœcesis Ovetensis, juxta Breviarii Romani rûbricas, et Summorum Pontificum, præcipue D. N. Papæ Pii IX decreta, dispositum ab Ilmo. ac Rmo. D. D. Benedicto Sanz et Forés, Dei ac S. Sedis Apostolicæ gratia Episcopus Ovetensis, cui a S. Rit. Congregatione facta fuit facultas exequendi translationes necessarias propter concessionem ad ejusdem preces indultas. (*In hoc Calendario assignantur pdginae hujus Codicis in quibus inveniuntur Officia in ipso contenta.*)

Die.

Pág.

Januarius.

1	Circumcisio D. N. J. C. duplex 2. cl.	
2	Oct. S. Steph. Protomart. duplex.	
3	Oct. S. Joann. Ap. duplex.	
4	Oct. SS. Innocent. duplex.	
5	Vigil. Epiphān. semidup. com. S. Telesph. P. et M.	
6	Epiphān. Dñi. duplex. 1. cl. cum oct. privil.	
7	De infraoct. semiduplex.	
8	De infraoct. semiduplex.	
9	De infraoct. semiduplex. <i>Com. SS. Eulogii et Luciet. Mm. ex decreto SSmi. D. Pii IX, 26 Junii 1850</i>	34
10	De infraoct. semiduplex.	
11	De infraoct. semiduplex. com. S. Hyginii P. et M.	
12	De infraoct. semiduplex.	
13	Octava Epiphān. duplex.
* Dom. 2. post Epiph. Fest. SSmi. Nomin. Jesu, duplex 2. clas.	
14	<i>Hilarii Ep. C. et D.</i> Duplex, com. S. Felicis Pbr̄i. et M.....	34
15	Pauli 1. Eremitæ C. duplex com. S. Mauri Abb.	
16	<i>Fulgentii Ep. C. et D.</i> duplex 2. cl. (<i>H.</i>) ex Decreto Pii IX 21 Julii 1870.....	35
17	Antonii Abb. duplex.	

18	Cathedra S. Petri Romæ, duplex majus. com. S. Priscæ V. et M.	
19	Canuti Reg. et M. semiduplex comm. SS. Ma- rii et Soc. Mm.	
20	Fabiani et Sebastiani. Mm. duplex.	
21	Fructuosi et Soc. Mm. duplex (H.)	
22	Vincent. Lev. Mart. duplex 2, clas. (H.) <i>sine</i> <i>oct. ex Decret. 21 Julii 1870.</i>	
23	Ildephonsi Ep. C. et D. duplex 2 clas. (H.) <i>sine oct. ex Decret. antea cit. Comm. S.</i> <i>Emerentianæ. V. et M.</i>	
24.	<i>Descensio B. Mariæ Virg.</i> duplex 2 cl. (Dioc.)	36
25	Conversio S. Pauli Ap. duplex majus.	
26	Policarpi Ep. et M. duplex.	
27	Joannis Chrisost. E. C. et D. duplex.	
28	Juliani Ep. et C. duplex 2 cl. (H.) <i>sine oct.</i> <i>ex Decret. antea cit. com. S. Agnetis II.</i>	
29	Valerii Ep. et C. duplex. (H.)	
30	Martinæ V. et M. semiduplex.	
31	Petri Nolasci C. duplex.	

Februarius.

1	Ignatii Ep. et M. duplex.	
2	Purificat. B. M. V. duplex 2 cl.	
3	<i>Blasii Ep. et M. duplex (Dioc.) Ex Decreto</i> <i>Pii IX ad preces Illmi. D. Benedicti Sanz,</i> <i>21 de Julii 1870.....</i>	43
4	Andreas Cors. Ep. et C. Duplex.	
5	Agathæ V. et M. duplex.	
6	<i>Titi Ep. et C. dup. com. S. Dorotheæ V. et</i> <i>M. pag.....</i>	46
7	Romualdi Abb. duplex.	
8	Joannis de Mata duplex.	
9	<i>Eulogii et Lucretiæ Mm. Duplex. (Dioc.) Ex</i> <i>decreto 21 Jul. 1870.....</i>	47
10	Scholasticæ V. duplex.	
11	Agnetis V. et M. duplex. (ex 21 Jan.)	
12	Eulaliæ Barcin. V. et M. duplex(H.)	

13	Raymund. de Pennaf. C. dup. (ex 23 Jan.)	
14	B. Joann. Bapt. á Concep. C. duplex. com. S. Valentini Pbri. et M.	
15	Timothei Ep. et M. duplex. (ex 24 Jan.) com. SS. Faustini etc. Mm.	
16	Francisci Sales Ep. C. duplex. (ex 29 Jan.)	
17	Marcelli P. et M. semiduplex. (ex 16 Jan.)	
18	Anastasio M. sem. (22 Jan.) com. S. Simeon. E. M.	
19	Paulæ Viduæ. semiduplex. (ex 26 Jan.)	
20		
21		
22	Cathedræ S. Petri Antioch. dup. maj.	
23	Petri Dam. Ep. C. et D. duplex com. Vigil.	49
24	Mathiæ Ap. duplex 2. cl.	
25		
26		
27	<i>Elia Proph. Dup. (Dicec.) Ex indultu Apost. 6 April. 1771 ad preces Ilmi. D. August. Gonzalez Pisador.....</i>	52
28		

FESTA MOBILIA.

* Fer. 3. post Dom. Septuag. <i>Oration. D. N. J. C. in monte Oliveti. duplex maj.</i>	65
* Fer. 3. Dom. Sexages. <i>Commem. SS. Passion. D. N. J. C. dup. maj.</i>	78
* Fer. 6. post. Ciner. <i>SS. Spineæ Coronæ D. N. J. C. dup. maj.</i>	94
* Fer. 6. post. Dom. 1. Quadrag. <i>De Lancea et Clavis D. N. J. C. dup. maj.</i>	102
* Fer. 6. post. Dom. 2. Quadrag. <i>Sacratiss. Sin- donis D. N. J. C. dup. maj.</i>	110
* Fer. 6. post. Dom. 3. Quadrag. <i>SS. Quinq. Plagar. D. N. J. C.</i>	121
* Fer. 6. post. Dom. 4. Quadrag. <i>Pretiosiss. Sanguinis D. N. J. C. dup. maj.</i>	128

(Ex Decreto 21 Julii 1870 ad preces Ilmi. D. Benedicti Sanz.)

VIII
Martius.

Die		Pag.
1	<i>Angeli Custodis</i> dup. maj.....	140
2	Rudesindi Ep. et C. duplex (H.) heri.	
3	Hemeterii et Celedonii Mm. dup. (H.)	
4	Casimiri Reg. C. sem. com. S. Lucii P. et M.	
5		
6		
7	Thomæ Aquin. C. et D. dup. com. SS. Perpet. et Felicit. Mm.	
8	<i>Juliani et Serrani Epp. et CC.</i> dup (Diœc.) ...	150
9	Franciscæ Rom. Vid. duplex.	
10	Quadraginta Martyr. semiduplex.	
11	Joannis de Deo C. duplex.	
12	Gregorii P. C. et D. duplex.	
13	<i>Reliquiarum Ovetensium.</i> duplex, 1. cl. (Diœc.)	152
14	Florentinæ Virg. duplex. (H.)	
15	Raymundi de Fiter. Ab. duplex. (H.)	
16	Leandri Ep. C. et D. dup. 2 cl. (H. 13 huj.) <i>Ex</i> <i>Decret. 21 Jul. 1870.)</i>	
17	Patritii Ep. et C. duplex.	
18	Braulii Ep. et C. duplex 2 cl. (H.) <i>Ex decret. cit.</i>	
19	Joseph Sponsi B. M. V. Eccl. cathol. Patroni dup. 1 cl. (Ex decret. Smi. D. Pii P. IX 8 decemb. 1870.)	
20	Gabriel Archang. dup. maj. ex 18 huj. (H.)	
21	Benedicti Abb. duplex.	
22		
23		
24		
25	Annuntiatio B. M. V. duplex 2 clas.	
26		
27		
28		
29		
30		
31		

* Fer. 6 post. Dom. Passion. Festum Septem.
Dolorum B. M. V.

IX
Aprilis.

Die.

Pág.

1			
2	Francisci à Paul. C. duplex.		
3			
4	Isidori Ep. C. et D. duplex 2 cl.		
5	Vincentii Ferrer C. duplex.		
6	<i>Julianæ Cornel. (Dioc.) Ex Decreto 21 Jul.</i> <i>1870 ad preces Ulmi. Dñmini Sanz et Forés.</i>		162
7			
8			
9			
10			
11	Leonis P. C. et D. duplex.		
12			
13	Hermenegildi Reg. M. duplex.		
14	Petri Gonzalez C. dup. maj. (H.) com. SS. Tiburtii et soc. Mm.		
15			
16	Turibii de Liebana. Ep. et C. duplex (H.)		
17	Mariæ Annæ à Jesu V. duplex (H.) com. S. Aniceti P. et M.		
18			
19			
20			
21	Anselmi Ep. C. et D. duplex.		
22	Soteri et Caji PP. et Mm. semiduplex.		
23	Georgii M. semiduplex.		
24	Fidelis à Sigmaringa M. duplex.		
25	Marci Evang. duplex 2 cl.		
26	Cleti et Marcellini PP. et Mm. semiduplex.		
27	Turibii de Mogrovejo Ep. et C. semiduplex (H.)		
28	<i>Pauli à Cruce C. duplex, com. S. Vitalis M.</i>		164
29	Petri M. duplex.		
30	Catharinæ Sen. V. duplex.		
	* Dom. 3 post. Pasch. Patrocin. S. Joseph. Duplex. 2 clas.		

X
Majus.

Die.

Pág.

1	Philipi et Jacobi App. duplex 2 clas.	
2	Athanasii Ep. C. et D. duplex.	
3	Inventio Smæ. Crucis. duplex 2 clas. Comm.
SS. Alexandri etc Mm. et Juvenal Ep. C.	
4	Festum D. N. J. C. Domini duplex maj. (Dioc.)	166
5	Conversio S. Augustini Ep. etc duplex (H.)	
6	Joannis ante portam Latin. duplex maj.	
7	Stanislai Ep. et M. duplex.	
8	Apparitio S. Michael. Arch. duplex majus.	
9	Gregorii Nazianz. Ep. C. et D. duplex.	
10	Antonini Ep. et C. duplex Comm. SS. Gordia-
ni et Epimach. Mm.	
11	Monicæ Vid. duplex.	
12	Dominici Calceat. C. semiduplex (H.)	
13	Petri Regalati C. semiduplex (H.)	
14	Pii V.P. et C. dup. (5 huj.) Comm. S. Bonif. M.	
15	Isidori Agricolæ C. duplex (H.)	
16	Joannis Nepomuc. M. duplex. (H.)	
17	Paschalis Baylon C. duplex.	
18	Venantii M. duplex.	
19	Petri Celestini P. et C. dup. Comm. S. Puden-
dientianæ V.	
20	Bernardini Senensis semiduplex.	
21	<i>Torquati et Soc. Epp. et Mm. (Diocces) Ex de-
creto 21 Jul. 1870 ad preces Ilmi. D. Sanz
et Forés.....</i>	173
22	<i>B. Ritæ de Casia Vid. duplex (Diocces.) Ex de-
creto Pii VI 28 Nov. 1789.....</i>	175
23	Apparit. S. Jacobi Ap. duplex (H.)	
24	Nerei et Achillei M. semiduplex. (ex 12 huj.)	
25	Gregorii VII. P. et C. duplex Comm. S. Urba-
ni P. et M.	
26	Philipi Neri C. duplex Comm. S. Eleutherii P.
et M.	
27	Mariæ Magdal. de Pazzis V. semiduplex Com.
S. Joannis P. et M.	
28	Ubaldi Ep. et C. semiduplex. (ex 16. huj.)	

29		
30	Ferdinandi Reg. C. duplex 1 clas. <i>sine octav. ex decreto 21 Julii 1870</i>	178
31	Angelæ Meric. V. duplex.....	187
	* Die 31 vel (ea impedita fest. superiori, vigili seu octava privil.) die prima antecedent eo modo non impedita <i>Festum B. M. V. Reginae SS. omn., Matris pulchræ Dilectionis duplex 2 clas. (Ditec.) Ex decreto Pii P. IX 21 Jul. 1870 ad preces 26 Archiep. et Episcopor. Hisp</i>	189
	* Fer. 6 post. fest. Smi. Corp. Christi— <i>Saceratiss. Cordis Jesu duplex 2 clas.</i>	198
	* Dom. 3 post. Pentec.— <i>Puriss. Cord. B. M. V. duplex maj</i>	212

Junius.

1		
2	Comm. SS. Marcellini, Petri et Mm.	
3		
4	Francisci Caracc. C. duplex.	
5		
6	Norberti Ep. et C. duplex.	
7		
8		
9	Comm. SS. Primi et Feliciani Mm.	
10	Margaritæ Regin. Vid. semiduplex.	
11	Barnabæ Ap. dup. maj.	
12	Joannis á S. Fac. C. duplex (H.)	
13	Antonii de Pad. C. dup.	
14	Basilii Ep. C. et D. dup.	
15	Comm. SS. Viti, Modesti et Crescent. Mm.	
16	<i>Btæ. Mariæ Virg. de Guadal. dup. maj</i>	218
17	Joann. Franc. Regis C. semiduplex. (heri.)	
18	Ciriaci et Paulæ Mm. dup. (H.)	
19	Julianæ á Falconer. V. dup. Comm. SS. Gervasii et Protasii Mm.	
20	Comm. S. Silverii P. et M.	

Die.		Pág.
21	Aloysii Gonz. C. dup.	21
22	Comm. S. Paulini Ep. et C.	22
23	Vigil. S. Joann.	23
24	Nativit. S. Joann. Bapt. dup. 1 clas. cum oct.	24
25	Gulielmi Abb, duplex.	25
26	<i>Pelagii M.</i> dup. (Dicec.)	223
27	Joann. et Pauli Mm. dup.	27
28	Leonis P. et C. semiduplex. Comm. Vigilæ.	28
29	Petri et Pauli App. dup. 1 clas. cum. oct.	29
30	Commemor. S. Pauli Ap. dup. maj.	30
Julius.		
*	Dom. I. <i>Pretiosiss. Sanguinis D. N. J. C.</i> duplex maj.	224
1	Octava S. Joann. Bapt. duplex.	1
2	Visitatio B. M. V. duplex 2 clas. comm. SS. Processi et Martiniani Mm.	2
3		3
4		4
5	<i>Michaelis de Sanctis C.</i> duplex.	224
6	Octav. SS. App. Petri et Pauli. duplex.	6
7	Firmini Ep. et M. duplex (H.)	7
8	Elisabeth Reg. Portug. Vid. duplex 2 clas. si- ne octav. ex Decreto 21 Julii 1870.	8
9		9
10	SS. Septem Fratr. etc. Martyr. Semiduplex.	10
11	Comm. S. Pii P. et M.	11
12	Joann. Gualberti Abb. duplex Comm. SS. Na- boris et Felicis Mm.	12
13	Anacleti P. et M. semiduplex.	13
14	Bonaventuræ Ep. C. et D. duplex.	14
15	Henrici Imperat. C. semiduplex.	15
16	Commem. B. M. V. de Monte Carm. duplex 2 clas. Ex decreto 21 Jul. 1870.	16
17	Alexii C. semiduplex.	17
18	Triumphus S. Crucis duplex maj. (H.) 16 huj.) com. SS. Simphorosæ et Mm.	18
19	Justæ et Rufinæ. Vv. et Mm. duplex (H.)	19

Die.		Pág.
20	Liberatæ V. et M. duplex 2 clas. (H.) Comm.
S. Margaritæ V. et M.	
21	Camilli de Lel. C. dup. (18 huj.) com. S. Pra-
xed. V.	
22	Mariæ Magdalenæ duplex.	
23	Apollinaris Ep. et M. duplex Comm. S. Liborii
Dp. et C.	
24	Vincentii à Paul. C. duplex (ex 19. huj.) Comm.
Vigil. et S. Christinæ V. et M.	
25	Jacobi Ap. Hisp. Patron. duplex 1 clas. cum oct.	
26	Annæ Matr. B. M. V. duplex maj.	
27	Pantaleonis M. semiduplex (H.)	
28	Nazarii, Celsi, Victoris semiduplex. et etc.	
29	Marthæ V. semiduplex.	
30	Hieronymi Æmiliani C. duplex (ex 20 huj.)	
31	Ignatii de Lojola C. duplex 2 clas. <i>Ex decreto</i>
21 Jul. 1870.	

Augustus.

1	Octav. S. Jacobi Ap. duplex (H.) Comm. SS.
Machab. Mm.	
2	Petri Oxom. Ep. et C. duplex (H.) Comm. S.
Stephan. P. et M.	
3	Inventio S. Stephani Protomart. semiduplex.	
4	Dominici de Guzman C. duplex 2 clas. <i>Ex de-
cret. 21 Jul. 1870.</i>	
5	Dedicat. S. Mariæ ad Nives duplex maj.	
6	<i>Transfigur. D. N. J. C. Titul. almæ Eccl. Ovet.</i>
duplex 1 clas. cum oct.	227
7	Cajetani C. duplex Comm. S. Donati Ep. et M.	
8	Ciriaci, Largi et Smaragdi Mm. semiduplex.	
9	Justi et Pastoris Mm. duplex 2 clas. Comm. Vi-
gil. et S. Romani M.	
10	Laurentii M. duplex 2 clas. cum octav.	
11	<i>Philumenæ V. et M. duplex (Dicec.) Ex decret.</i>
21 Jul. 1870 Comm. SS. Tiburt. et Sus-
san. Mm.	227
12	Claræ V. duplex.	

Die.		Pág.
13	<i>Octav. Transfigur. D. N. J. C. duplex Comm.</i> S. Hypoliti etc. Mm.....	228
14	<i>Petri ad vincula duplex maj. (ex 1. huj.) Comm.</i> Vigil. et S. Eusebii C.	
15	<i>Assumptio B. M. V. dup. 1 clas. cum oct.</i>	
16	<i>Rochi C. dup. (Diacc.) Ex decreto 21 Julii</i> 1870 <i>ad preces Illmi D. Sanz et Fores...</i>	230
17	<i>Octav. S. Laurent. M. dup.</i>	
*	<i>Dom. post Assumpt. S. Joachim Patr. B. M. V.</i> <i>dup. maj.</i>	
18	<i>Alphonsi Mariæ de Lig. Ep. et C. dup. (ex 2 huj.)</i> Comm. S. Agapit. M.....	232
19	<i>Hiacinthi Conf. dup. (ex 16. huj.)</i>	
20	<i>Bernardi Ab. C. et D. dup.....</i>	235
21	<i>Joann. Franc. Fremiot Vid. dup.</i>	
22	<i>Octav. Assumpt. B. M. V. dup. Comm. SS. Ti-</i> <i>mothei et Mm.</i>	
23	<i>Philipi Benitii C. dup. Comm. Vigil.</i>	
24	<i>Bartolomæi Ap. dup. 2 clas.</i>	
25	<i>Ludovici Regis C. dup.</i>	
26	<i>Comm. S. Zephirini P. et M.</i>	
27	<i>Josephi a Calasact. C. dup. 2 clas. Ex decreto</i> 21 Jul. 1871.	
28	<i>Augustini Ep. C. et D. dup. Comm. S. Her-</i> <i>metis M.</i>	
29	<i>Decollatio S. Joannis Bapt. dup. maj. Commi S.</i> <i>Sabinæ M.</i>	
30	<i>Rosæ Limanæ V. dup. Comm. SS. Felicis et</i> <i>Adaucti Mm.</i>	
31	<i>Raymundi Nonnat. C. dup.</i>	
September.		
1	<i>Teresiæ 2.º dup. (H.) (ex 27. Aug.) comm. S.</i> <i>Ægidii Ab. et SS. XII Fratr. Mm.</i>	
2	<i>Antonini M. dup. (H.)</i>	
3	<i>Stephani Reg. C. semidup.</i>	
4	<i>Rosalie V. semidup. (H.)</i>	
5	<i>Commem. S. Juliani Ep. dup. (H.)</i>	

6	Laurentii Justin. Ep, et C. semidup.	
7	<i>Translat. S. Eulal. Emerit. Patr. Dioec. dup.</i> (cum oct. in civitate.).....	235
8	Nativit. B. M. V. dup. 2 clas. Comm. S. Adria- ni M.	
9	Comm. S. Gorgonii M.	
10	Nicolai Tolent. C. dup.	
*	Dom. infraoct. Nativ. Smi Nom. Mariæ dup. maj.	
11	Comm. SS. Prothi et Mm.	
12	<i>Vincentii Ab. et M. dup. (Dioec.)</i>	337
13		
14	<i>Exaltat. S. Crucis. dup. 1 clas. cum octav.</i>	239
15	Octav. Nativ. B. M. V. dup. Comm. S. Nico- medis M.	
*	Dom. 3. Septem Dolor. B. M. V. dup. maj.	
16	Cornelii et Cipriani Pont. et M. semidup. Comm. SS. Euphem. etc. Mm.	
17	Impressio Stigmat. S. Franc. dup.	
18	Josephi a Cupert. C. dup.	
19	Januarii et soc. Mm. dup.	
20	Eustachii et Soc. Mm. dup. Comm. Vigil.	
21	<i>Mathæi Ap. et Ec. dup. 2 clas. Comm. Octav.</i> S. Crucis.....	240
22	Thomæ á Villan. Ep. et C. dup. Comm. SS. Mau- ritii et Mm.	
23	Lini P. et M. semidup. Comm. S. Theclæ V. et Protomart.	
24	B. Mariæ Virg. de Mercede dup. maj.	
25	Mariæ a Cervell. V. dup. maj.	
26	Comm. SS. Cipriani et Justinæ Mm.	
27	Cosmæ et Damian. Mm. semidup.	
28	B. Simonis de Roxas C. dup. (H.)	
29	Dedicat. S. Michael. Arch. dup. 2 clas.	
30	Hieronimi C. et D. dup.	

October.

	* Dom. 1 Fest. Smi. Rosarii B. M. V. dup. maj.	
1	<i>Angeli Custod. Regni dup. 2 clas. sine oct. ex</i> <i>decr. 21 Jul. 1870 Com. S. Remigii Ep. C.</i>	240

2	Wenceslai M. semiduplex. (ex 28 Sept.)	
3		
4	Francisci Conf. dup.	
6	Froylani. Ep et C, dup. (in Cathed. 2 clas. H., Comm. SS. Placidi et Mm.	
6	Brunonis C. dup.	
7	S. Marci P. et C. Comm. SS. Sergii et Mm.	
8	Birgittæ Vid. dup.	
9	Dionysii, Rustici etc. Mm. semiduplex.	
10	Francisci à Borgia C. dup. 2 clas.	
11	Ludovici Bertr. C. dup. (H.)	
12	<i>Com. B. M. V. de Columna</i> dup. 1 clas. cum Oct.	249
13	<i>Dedicatio Almæ Eccl. Cath. Ovet.</i> dup. 1 clas. cum oct. in Civit.....	256
14	Callixti P. et M. dup.	
15	<i>Teresiæ V.</i> dup. 2 clas <i>Ex decret. 21 Jul. 1870.</i>	257
16	Eduardi Reg. C, semidup.	
17	Heduvigis Vid. semidup.	
18	Lucæ Evang. dup. 2 clas.	
19	<i>Octav. B. M. V. de Columna</i> dup.....	266
20	<i>Octav. Dedicat. Eccl. Cathed.</i> duplex..... Futr. Civit. S. Joan. Cantii C. dup.	267
21	<i>Maternit. B. M. V.</i> dup. maj. Comm. S. Hilarion. Ab. et SS. Ursulæ et soc. Mm, <i>Ex decret. 21 Jul. ad prec. Ilmi. D. Sanz et Forés.</i>	268
22	Salome Vid. dup. maj. (H.)	
23	Petri Paschas. Ep. et M. dup. (H.)	
24	Raphael Arch. dup. maj. (H.)	
25	Gavini et Soc. Mm. dup. (H.) Comm. SS. Chri- santhi et Mm.	
26	Servandi et Germani Mm. dup. (H.) (ex 23 huj.) Comm. S. Evaristi P. et M.	
27	Fructi C. dup. (H.) Comm. Vigil. (ex 25 huj.)	
28	Simonis et Judæ App. dup. 2 clas.	
29	Narcisi Ep. et M. dup. (H.)	
30	<i>Puritatis B. M. V.</i> dup. maj. <i>Ex citato decreto 21 Julii. 1870.</i>	273
31	Petri Alcant. C. dup. (ex 19 huj.)	

November.

Die.		Pág.
1	Omnium Sanctorum dup, 1 clas. cum oct.	4
2	Comm. Omnium Fidel. Defunct. dup.	6
3	Innumerab. Mart. Cæsaraug. dup. (H.)	6
4	Caroli Ep. et C. dup. Com. SS. Vital. et Agric. Mm.	7
5	In Civitate Joann. Cant. C. dup. (ex 20. Oct.)	7
6	Infraoct.	8
7	Infraoct.	8
8	Octav. SS. Omnium. dup. Comm. SS. Quat. Coronat. Mm.	10
	* Dom. 2 Patrocinii B. M. V. dup, 2 clas. ex decreto 21 jul. 1870.	12
9	Dedicat. Basilic. Salvatoris dup. Comm. S. Theodori M.	14
10	Andree Avellini C. dup. Com. SS. Triphon. etc. Mm.	16
11	Martini Ep. et C. dup. Comm. S. Mennæ M.	17
12	Martini P. et M. semiduplex.	18
13	Didaci C. semiduplex.	19
14		20
15	Eugenii Ep. Tolet. M. dup.	21
16	Gertrudis V. dup.	21
17	Acischi et Victoriae Mm. dup. (H.)	22
18	Dedicat. Basilicar. SS. Petri et Pauli dup.	279
19	Elisabeth. Vid. dup. Comm S. Pontiani P. et M.	23
20	Felicis de Valois C. dup.	23
21	Præsentat. B. M. V. dup. maj.	24
22	Cæcilie V. et M. dup.	24
23	Clementis P. et M. dup. Comm. S. Felicitat. M.	25
24	Joann. a Cruce C. dup. Comm. S. Chrisogoni M.	25
25	Catharinæ V. et M. dup.	26
26	Desponsatio B. M. V. dup. maj. Comm. S. Pe- tri Ep. et M.	26
27	Gregorii Thaumaturgi Ep. et C. sem. (17 huj.)	27
28		28
29	Vigilia. Comm. S. Saturnini M.	28
30	Andree Ap. dup. 2 clas.	29

XVIII
December.

Diē.		Pág.
1		
2	Bibianæ V. et M. semidup.	
3	Francisci Xaverii C. dup.	
4	Barbaræ V. et M. dup. (H.)	
5	Petri Chrisolog. Ep. C. et D. dup. (neri)Comm. S. Sabæ Ab.	
6	Nicolai Ep. et C. dup.	
7	Ambrosii Ep. C. et D. dup.	
8	<i>Immacul. Concept. B. M. V.</i> dup. 1 clas. cum octav.	1
9	Leocadiæ V. et M. dup. (H.)	
10	<i>Eulaliæ Emerit. V. et M. Patron. Dioec.</i> dup. 1 clas. cum octav. <i>Ex decretis 31 Aug. 1669</i> <i>et 27 Febr. 1692</i>	20
11	Damasi P. et C. dup.	
12	Translat. Alinæ Dom. Lauret. dup. maj. (H.)	
13	Luciæ V. et M. dup.	
14		
15	<i>Octav. Immac. Concept.</i> dup.....	30
16	Eusebii Ep. et C. semidup. (Terminat. Oct. S. Eul.)	33
17		
18	Expectatio Partus B. M. V. dup. maj. (H.)	
19		
20	Dominici Silens. C. dup. Comm. Vigil.	
21	Thomæ Ap. dup. 2 clas.	
22		
23	B. Nicolai Fact. C. dup. (H.)	
24	Vigilia Nativit. Domini,	
25	Nativitas Domini Ntri. J. C. dup. 1 clas. cum oct.	
26	Stephani Protomart. dup. 2 clas. cum oct.	
27	Joann. Ap. et Ev. dup. 2 clas. cum oct.	
28	SS. Innocentium Mm. dup. 2 clas. cum oct.	
29	Thomæ Cantuar. Ep. et M. dup.	
30	Translatio S. Jacobi Ap. dup. maj. (H.)	
31	Silvestri P. et C. dup.	

NOTANDUM.

Nonnulla in hoc Codice irrepserunt menda, quas attente legendo facile corrigentur, cum non nisi in mutatione seu transpositione litterarum fere omnia consistant. Notatu tamen dignas putamus sequentes omissiones, quas oportebit statim suis in locis emendare, ut recte et integre divinum recitetur officium.

Pag.	Col.	Lin.	LEGITUR.	LEGENDUM EST.
41	2	26	Ipse Deus.	ipse sit Deus, cui dicitur, sedes tua, Deus
43	2	12	<i>Apponi debet seq. rubrica.</i>	<i>Si hoc festum transfertur post Purificat. Añæ. ad Vesp. Laud. et Hor. erunt Dum esset Rex etc. pag. 222.</i>
44	1	27	quos sanctimonie....	quos ejus sanctimonie
55	1	30	Vade contra Jordanem.	vade contra orientem, et abscondere in torrente Carith, qui est contra Jordanem
55	2	3	panem et carnes vespere.	panem et carnes mane, similiter panem et carnes vespere
58	1	34	<i>Ps. Domine, Dñs. noster.</i>	<i>postponatur Añæ. seq. Manus Domini.</i>
61	2	10	<i>Ps. Dñi. est terra</i>	<i>legatur post Añam. seq. Orante Elia.</i>
63	1	24	ecce currus igneus, et ascendit.	ecce currus igneus et equi ignei diviserunt utrumque, et ascendit
87	1	27	Psalmus 25.	Psalmus 55.

Pág.	Col.	Lin.	LEGITUR.	LEGENDUM EST.
88	1	21	Sicut omnium reparator.	sicut omnium Conditor, ita omnium reparator.
96	1	11	quod rubus arderet..	arderet, et non combureretur.
105	1	34	nomen meum. Dicam.	nomen meum, et ego exaudiam eum. Dicam
129	1	24	De nostro.	Deo nostro.
140	2	30	<i>Cap. de Laud. de Dom.</i>	<i>Cap. de Laud. Ps. de Dom.</i>
167	2	11	languores nostros ipse portavit. . .	languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit.
170	2	26	licuisset.	libuisset.
199	1	17	<i>Ps. 59.</i>	<i>Ps. 129.</i>
199	2	9	<i>Ps. 37.</i>	<i>Ps. 137.</i>
200	1	14	<i>Ps. 44.</i>	<i>Ps. 144.</i>
200	1	15	Deus meus.	Deus meus rex
213	2	6	Columba mea.	columba mea, immaculata mea
220	2	2	clarius micans, ornetur.	clarius micans, ornet eas potius quam ornetur ab eis.
220	2	23	templo colitur.	templo, ingenti colitur
222	1	24	provisionis.	promissionis
240	1	28	Levavi meos.	Levavi oculos meos

PROPRIUM SANCTORUM OVETENSIVM

PARS HIEMALIS.

DIE VIII DECEMBRIS

In Festo Immac. Conceptionis B. Mariæ Virginis, Hispaniarum ac Indiarum Patronæ.

Duplex 1. class. cum Octava.

In 1. vesp. Añõ. et Capit. de Laud. Psalmi ut in festis B. Mariæ Virg.

Hymnus Ave, maris stella.

ÿ. Immaculata Conceptio est hodie sanctæ Mariæ virginis.

n. Quæ serpentis caput virgineo pede contrivit.

In officio votivo per annum in Vesp. et Laud. loco, ÿ. et n. prædicti, dicatur:

ÿ. Immaculata Conceptio tua, Dei Genitrix Virgo.

n. Gaudium annuntiavit universo mundo.

Ad Magnificat, Añõ. Beatam me dicent omnes generationes, quia fecit mihi magna qui potens est, Alleluia.

ORATIO.

Deus, qui per Immaculatam Virginis Conceptionem dignum Filio tuo habitaculum præparasti: quæsumus; ut qui ex morte ejusdem Filii tui prævisa; eam ab omni labe præservasti, nos quoque mundos ejus intercessionem ad te pervenire concèdas. Per eundem Dominum.

Deinde fit com. fer. occ.

Ad Complet. et alias Horas in fine hymnor. dic. Jesu, tibi sit glória, Qui

natus, etiam in fest. et Dom.
infr. oct. occ.

PSALMUS 8.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Immacu-
latam Conceptionem Virgi-
nis Mariæ celebremus: *
Christum ejus filium ado-
remus Dominum.

Psalm. Venite, exulte-
mus.

HYMNUS.

Præclara custos Virginum,
Intacta mater Numinis,
Cœlestis aulæ janua,
Spes nostra, cœli gaudium,
Inter rubeta liliū,
Columba formosissima,
Virga é radice germinans
Nostro medelam vulneri.

Turris draconi impervia,
Amica Stella naufragis,
Tuere nos á fraudibus,
Tuaque luce dirige.

Erroris umbras discute,
Syrtes dolosas amove,
Fluctus tot inter deviis
Tutam reclude semitam.

Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre et almo Spiritu,
In sempiterna sæcula.

Amen.

IN I NOCTURNO

Ant. Admirabile est no-
men tuum, Domine, in uni-
versa terra, quia in Virgine
Maria dignum tibi habita-
culum præparasti.

Domine, Dominus noster,
* quam admirabile est no-
men tuum in universa ter-
ra!

Quoniam elevata est ma-
gnificentia tua * super cœ-
los.

Ex ore infantium et la-
tentium perfecisti laudem
propter inimicos tuos, * ut
destruas inimicum et ulto-
rem.

Quoniam videbo cœlos
tuos, opera digitorum tuo-
rum: * lunam et stelas, quæ
tu fundasti.

Quid est homo, quod me-
mor es ejus? * aut filius
hominis, quoniam visitas
eum?

Minuisti eum paulo mi-
nus ab angelis, gloria et
honore coronasti eum: * et
constituisti eum super ope-
ra manuum tuarum.

Omnia subjecisti sub pe-
dibus ejus: * oves et boves
universas, insuper et peco-
ra campi;

Volucres cœli, et pisces
maris, * qui perambulant
semitas maris.

Domine, Dominus nos-
tea, * quam admirabile est
nomen tuum in universa
terra!

Gloria Patri etc.

Ant. Admirabile est nomen tuum, Domine, in universa terra, quia in Virgine Maria dignum tibi habitaculum præparasti.

Ant. In sole posuit Deus tabernaculum suum.

PSALMUS 18.

Cœli enarrant gloriam Dei, * et opera manuum ejus annuntiat firmamentum.

Dies diei eructat verbum, * et nox nocti indicat scientiam.

Non sunt loquelæ neque sermones, * quorum non audiantur voces eorum.

In omnem terram exivit sonus eorum: * et in fines orbis terræ verba eorum.

In sole posuit tabernaculum suum: * et ipse, tamquam sponsus procedens de thalamo suo.

Exultavit ut gigas ad currendam viam: * a summo cœlo egressio ejus.

Et occursus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscondat a calore ejus.

Lex Domini immaculata convertens animas: * testimonium Domini fidele, sapientiam præstans parvulis.

Justitiæ Domini rectæ, lætificantes corda: * præceptum Domini lucidum, illuminans oculos.

Timor Domini sanctus, permanens in sæculum sæculi, * judicia Domini vera, justificata in semetipsa.

Desiderabilia super aurum et lapidem pretiosum multum: * et dulciora super mel et favum.

Etenim servus tuus custodit ea: * in custodiendis illis retributio multa.

Delicta quis intelligit? Ab occultis meis munda me; et ab alienis parce servo tuo.

Si mei non fuerint dominati, tunc immaculatus ero, * et emundabor a delicto maximo.

Et erunt ut complacent eloquia oris mei: * et meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

Domine, adjutor meus * et redemptor meus.

Ant. In sole posuit Deus tabernaculum suum.

Ant. In Conceptione sua accepit Maria benedictionem a Domino, et misericordiam a Deo salutari suo.

PSALMUS 23.

Domini est terra et plentudo ejus: * orbis terrarum

et universi qui habitant
in eo.

Quia ipse super maria
fundavit eum: * et super
flumina præparavit eum.

Quis ascendet in montem
Domini? * aut quis stabit
in loco sancto ejus.

Innocens manibus et mun-
do corde, * qui non accepit
in vano animam suam, nec
juravit in dolo proximo
suo.

Hic accipiet benedictio-
nem a Domino, * et mise-
ridordiam a Deo salutari
suo.

Hæc est generatio quæ-
rentium eum, * quæren-
tium faciem Dei Jacob.

Attollite portas, princi-
pes, vestras, et elevamini,
portæ æternales: * et in-
troibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ?
* Dominus fortis et potens,
Dominus potens in prælio.

Attollite portas, princi-
pes, vestras, et elevamini,
portæ æternales: * et in-
troibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ?
* Dominus virtutum, ipse
est Rex gloriæ.

Ant. In Conceptione sua
accepit Maria benedictio-
nem a Domino, et miseri-
cordiam a Deo salutari suo.

ÿ. Deus omnipotens præ-
cinxit me virtute.

ñ. Et posuit immacula-
tam viam meam.

Pater noster, *secreto.*

Absol. Exaudi, Domine.

ÿ. Jube, Domne.

Bened. Benedictione per-
petua.

De Libro Genesis.

Lectio I.

Cap. 3.

Serpens erat callidior cun-
ctis animantibus terræ, quæ
fecerat Dominus Deus. Qui
dixit ad mulierem: Cur
præcepit vobis Deus ut non
comederetis de omni ligno
paradisi? Cui respondit mu-
lier: De fructu lignorum,
quæ sunt in paradiso, ves-
cimur: de fructu vero ligni,
quod est in medio paradisi,
præcepit nobis Deus ne co-
mederemus, et ne tangere-
mus illud; ne forte moria-
mur. Dixit autem serpens
ad mulierem: Nequaquam
morte moriemini. Scit enim
Deus quod in quocumque
die comederitis ex eo, ape-
rientur oculi vestri; et eri-
tis sicut dii, scientes bonum
et malum. Tu autem.

ñ. Per unum hominem
peccatum in hunc mundum
intravit, in quo omnes pec-
caverunt. * Ne timeas, Ma-

ria, invenisti gratiam apud Deum.

ÿ. Eripuit Dominus animam tuam de morte, et contra inimicum factus est protector tuus.—Ne timeas, Maria, invenisti gratiam apud Deum.

ñ. Jube, Domne, etc.

Bened. Unigenitus.

Lectio II

Vidit igitur mulier quod bonum esset lignum ad vescendum et pulcrum oculis, aspectuque delectabile: et tulit de fructu illius, et comedit; deditque viro suo, qui comedit. Et aperti sunt oculi amborum: cumque cognovissent se esse nudos, consuerunt folia ficus, et fecerunt sibi perizomata. Et cum audissent vocem Domini Dei deambulantis in paradiso ad auram post meridiem, abscondit se Adam et uxor ejus a facie Domini Dei in medio ligni paradisi.

ñ. Transite ad me omnes qui concupiscitis me. Et narrabo vobis quanta fecit Deus animæ meæ.

ÿ. Vivit Dominus quoniam adimplevit in me misericordiam suam.—Et narrabo vobis quanta fecit Deus animæ meæ.

ÿ. Jube, Domne, etc.

Bened. Spiritus Sancti.

Lectio III

Vocavitque Dominus Deus Adam, et dixit ei: Ubi es? Qui ait: Vocem tuam audi vi in paradiso; et timui, eo quod nudus essem, et abscondi me. Cui dixit: Quis enim indicavit tibi quod nudus esses, nisi quod ex ligno, de quo præceperam tibi ne comederes, comediti? Dixitque Adam: Mulier, quam dedisti mihi sociam, dedit mihi de ligno, et comedi. Et dixit Dominus Deus ad mulierem: Quare hoc fecisti? Quæ respondit: Serpens decepit me, et comedi. Et ait Dominus Deus ad serpentem: Quia fecisti hoc, maledictus es inter omnia animantia et bestias terræ; super pectus tuum gradieris, et terram comedes cunctis diebus vitæ tuæ. Inimicitias ponam inter te et mulierem, et semen tuum et semen illius: ipsa conteret caput tuum, et tu insidiaberis calcaneo ejus.

ñ. Electa mea candida sicut nix in Libano; sicut favus distillans labia ejus; Mel et lac sub lingua illius.

ÿ. Veni de Libano, Sp̄n-

sa mea, veni, coronaberis corona gratiarum.—Gloria Patri etc.—Mel et lac sub lingua illius.

IN II NOCTURNO

Ant. Diffusa est gratia in Conceptione ejus, et speciosa apparuit inter filias hominum.

PSALMUS 44.

Eructavit cor meum verbum bonum: * dico ego opera mea regi.

Lingua mea calamus scribæ * velociter scribentis.

Speciosus forma præ filiis hominum, diffusa est gratia in labiis tuis: * propterea benedixit te Deus in æternum.

Accingere gladio tuo super femur tuum, * potentissime.

Specie tua et pulcritudine tua * intende, prospere procede et regna.

Propter veritatem et mansuetudinem et justitiam: * et deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acutæ, populi sub te cadent, * in corda inimicorum regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi: * virga directionis, virga regni tui.

Dilexisti justitiam et odis-

ti iniquitatem: * propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo lætitiæ præ consortibus tuis.

Myrrha et gutta et cassia a vestimentis tuis, a domibus eburneis: * ex quibus delectaverunt te filiæ regum in honore tuo.

Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato, * circumdata varietate.

Audi, filia, et vide, et inclina aurem tuam: * et obliviscere populum tuum, et domum patris tui.

Et concupiscet rex decorem tuum: * quoniam ipse est Dominus Deus tuus, et adorabunt eum.

Et filiæ Tyri in muneribus: * vultum tuum deprecabuntur omnes divites plebis.

Omnis gloria ejus filiæ regis ab intus, * in fimbriis aureis circumamicta varietatibus.

Adducentur regi virgines post eam: * proximæ ejus afferentur tibi.

Afferentur iu lætitiâ et exultatione: * adducentur in templum regis.

Pro patribus tuis nati sunt tibi filii: * constitues eos principes super omnem terram.

Memores erunt nominis tui * in omni generatione et generationem.

Propterea populi confitebuntur tibi in æternum: * et in sæculum sæculi.

Ant. Diffusa est gratia in Conceptione ejus, et speciosa apparuit inter filias hominum.

Ant. Adjuvit eam Deus mane diluculo: sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

PSALMUS 45.

Deus noster, refugium et virtus: * adjutor in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis.

Propterea non timebimus dum turbabitur terra: * et transferentur montes in cor maris.

Sonuerunt, et turbatæ sunt aquæ eorum: * conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

Fluminis impetus lætificat civitatem Dei: * sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Deus in medio ejus non commovebitur: * ajuvabit eam Deus mane diluculo.

Conturbatæ sunt gentes, et inclinata sunt regna: * dedit vocem suam, mota

est terra.

Dominus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob.

Venite, et videte opera Domini, quæ posuit prodigia super terram: * auferens bella usque ad finem terræ.

Arcum conteret, et confringet arma: * et scuta comburet igni.

Vacate, et videte quoniam ego sum Deus: * exaltabor in gentibus et exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob.

Ant. Adjuvit eam Deus mane diluculo: sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Ant. Gloriosa dicta sunt de te, civitas Dei, fundavit te Dominus in montibus sanctis.

PSALMUS 86.

Fundamenta ejus in montibus sanctis: * diligit Dominus portas Sion super omnia tabernacula Jacob.

Gloriosa dicta sunt de te, * civitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylonis * scientium me.

Ecce alienigenæ et Tyrus

et populus Aethiopum, * hi fuerunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, et homo natus est in ea; * et ipse fundavit eam Altissimus?

Dominus narrabit in scripturis populorum et principum: * horum, qui fuerunt in ea.

Sicut lætantiam omnium * habitatio est in te.

Ant. Gloriosa dicta sunt de te, civitas Dei: fundavit te Dominus in montibus sanctis.

Ÿ. In hoc cognovi, quoniam voluisti me.

ñ. Quoniam non gaudebit inimicus meus super me.

Pater noster, *secreto.*

Absol. Ipsius pietas.

Ÿ. Jube, Domne, etc.

Bened. Deus Pater.

Sermo Sancti Hieronymi Presbyteri.

De Assumptione B. M. V.

Lectio IV.

Qualis et quanta esset beata et gloriosa semper Virgo Maria, ab Angelo divinitus declaratur, cum dicitur: Ave, gratia plena, Dominus tecum: benedicta tu in mulieribus. Talibus namque decebat Virginem oppignorari muneribus, ut esset gratia plena, quæ de-

dit cælis gloriam, terris Dominum, pacemque refudit, fidem Gentibus, finem vitiis, vitæ ordinem; moribus disciplinam. Et bene plena, quia cæteris per partes præstatur: Mariæ vero simul se tota infudit plenitudo gratiæ. Vere plena, quia etsi in sanctis Patribus et Prophetis gratia fuisse creditur, non tamen eatenus plena: in Maria vero totius gratiæ, quæ in Christo est, plenitudo venit, quamquam aliter. Et ideo inquit: Benedicta tu in mulieribus: id est, plus benedicta, quam omnes mulieres. Ac per hoc quidquid maledictionis infusum est per Evam, totum abstulit benedictio Mariæ. De ipsa Salomon in Canticis, quasi in laudem ejus: Veni, inquit, columba mea, immaculata mea. Jam enim hyems transiit, imber abiit et recessit. Ac deinde inquit: Veni de Libano, veni, coronaberis.

ñ. Ego ex ore Altissimi prodivi primogenita ante omnem creaturam: ego feci in cælis ut oriretur lumen indeficiens. * Nondum erant abyssi, et ego jam concepta eram.

Ÿ. Deus enim creavit me in justitia, et apprehendit manum meam, et servavit me.—Nondum.

Ÿ. Jube, Domne, etc.

Bened. Christus.

Lectio v

Non immerito igitur venire de Libano jubetur, quia Libanus candidatio interpretatur. Erat enim candida multis meritorum virtutibus, et dealbata nive candidior, Spiritus Sancti muneribus, simplicitatem columbæ in omnibus repræsentans, quoniam quidquid in ea gestum est, totum puritas et simplicitas, totum veritas et gratia fuit: totum misericordia et justitia, quæ de cælo prospexit: et ideo immaculata quia in nullo corrupta. Circumdedit enim virum in utero, sicut Jeremias sanctus testatur, et non aliunde accipit. Faciet, inquit, Dominus novum super terram, et mulier circumdabit virum. Vere novum, et omnium novitatum supereminens novitas virtutum, quando Deus (quem ferre non potest mundus, neque videre aliquis, ut vivere possit) sic ingressus est

hospitium ventris, ut corporis claustrum nesciret: sicque gestatus, ut totus Deus in eo esset: et sic exivit inde, ut esset (sicut Ezechiel fatetur) porta omnino clausa. Unde canitur in eisdem Canticis de ea: Hortus conclusus, fons signatus, emissiones tuæ paradus. Vere hortus deliciarum, in quo consita sunt universa florum genera et odora virtutum: sicque conclusus, ut nesciat violari, neque corrumpi ullis insidiarum fraudibus. Fons itaque signatus sigillo totius Trinitatis.

Ÿ. Nihil inquinatum in eam incurrit; Candor est lucis æternæ, et speculum sine macula.

Ÿ. Est enim hæc speciosior sole, et luci comparata invenitur purior.—Candor est.

Ÿ. Jube, Domne, etc.

Bened. Ignem sui amoris.

Lectio vi.

Ex Actis Pii Papæ IX.

Deiparæ autem Virginis in sua Conceptione de terribilio humano generis hoste victoriam, quam divina eloquia, veneranda traditio, perpetuus Ecclesiæ sensus, singularis Episcoporum ac

fideliū conspiratio, insignia quoque summorum Pontificum acta atque Constitutiones mirifice jam illustrabant; Pius Nonus Pontifex Maximus, totius Ecclesiæ votis annuens, statuit supremo suo atque infallibili oraculo solemniter proclamare. Itaque sexto idus decembris anni millesimi octingentesimi quinquagesimi quarti, in Basilica Vaticana, ingenti sanctæ Romanæ Ecclesiæ Patrum, Cardinalium et Episcoporum, ex dissitis etiam regionibus, adstante cœtu, universoque plaudente Orbe, solemniter pronuntiavit ac definivit: Doctrinam, quæ tenet beatissimam Virginem Mariam in primo instanti suæ Conceptionis fuisse, singulari Dei privilegio, ab omni originalis culpæ labe præservatam immunem, esse a Deo revelatam, ac proinde ab omnibus fidelibus firmiter constanterque credendam.

ñ. Signum magnum apparuit in cœlo: Mulier amicta sole, et luna sub pedibus ejus, * Et in capite ejus corona stellarum duodecim.

ÿ. Induit eam Dominus

vestimentis salutis, indumento justitiæ, et quasi sponsam ornavit eam monilibus suis.—Et in capite ejus corona stellarum duodecim.—Gloria Patri etc.—
Et in capite.

IN III NOCTURNO

Ant. Sanctimonia et magnificentia in Conceptione ejus: annuntiate in omnibus populis gloriam ejus.

PSALMUS 95.

Cantate Domino canticum novum: * cantate Domino omnis terra.

Cantate Domino, et benedicite nomini ejus: * annuntiate de die in diem salutare ejus.

Annuntiate inter gentes gloriam ejus, * in omnibus populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Dominus, et laudabilis nimis: * terribilis est super omnes deos.

Quoniam omnes dii gentium dæmonia: * Dominus autem cœlos fecit.

Confessio et pulcritudo in conspectu ejus: * sanctimonia et magnificentia in sanctificatione ejus.

Afferte Domino, patriæ gentium, afferte Domino gloriam et honorem: * af-

ferte Domino gloriam nomini ejus.

Tollite hostias, et introite in atria ejus: * adorare Dominum in atrio sancto ejus.

Commoveatur a facie ejus universa terra: * dicite in gentibus, quia Dominus regnavit.

Etenim correxit orbem terræ, qui non commovebitur: * judicabit populos in æquitate.

Lætentur cœli, et exultet terra: commoveatur mare et plenitudo ejus: * gaudebunt campi et omnia quæ in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia ligna sylvarum a facie Domini, quia venit: * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terræ in æquitate, * et populos in veritate sua.

Ant. Sanctimonia et magnificentia in Conceptione ejus; annuntiate in omnibus populis gloriam ejus.

Ant. Lætamini omnes in Domino: et confitemini memoriæ sanctitatis ejus.

PSALMUS 96

Dominus regnavit, exultet terra: * lætentur insulæ multæ.

Nubes et caligo in circuitu ejus: * justitia et judicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet, * et inflammabit in circuitu inimicos ejus.

Illuxerunt fulgura ejus orbi terræ: * vidit, et commota est terra.

Montes sicut cera fluxerunt a facie Domini: * a facie Domini omnis terra.

Annuntiaverunt cœli justitiam ejus, * et viderunt omnes populi gloriam ejus.

Confundantur omnes qui adorant sculptilia: * et qui gloriantur in simulacris suis.

Adorate eum omnes Angeli ejus: * audivit, et lætata est Sion.

Et exultaverunt filiæ Judæ, * propter judicia tua, Domine:

Quoniam tu Dominus altissimus super omnem terram: * nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dominum, odite malum: * custodit Dominus animas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætitia.

Lætamini, justi, in Domino: * et confitemini me-

moriæ sanctificationis ejus.

Ant. Lætamini omnes in Domino: et confitemini memoriæ sanctitatis ejus.

Ant. Notum fecit Dominus opus suum: in conspectu gentium revelavit gloriam Genitricis suæ.

PSALMUS 97.

Cantate Domino canticum novum quia mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera ejus, et brachium sanctum ejus.

Notum fecit Dominus salutare suum: in conspectu gentium revelavit justitiam suam.

Recordatus est misericordiæ suæ, et veritatis suæ domui Israel.

Viderunt omnes termini terræ salutare Dei nostri.

Jubilate Deo, omnis terra: cantate et exultate et psallite.

Psallite Domino in cithara, in cithara et voce psalmi, in tubis ductilibus et voce tubæ corneæ.

Jubilate in conspectu regis Domini: moveatur mare et plenitudo ejus; orbis terrarum, et qui habitant in eo.

Flumina plaudent manu, simul montes exultabunt a

conspectu Domini: quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terrarum in justitia, et populos in æquitate.

Ant. Notum fecit Dominus opus suum: in conspectu gentium revelavit gloriam Genitricis suæ.

ÿ. Exaltabo te, Domine. quoniam suscepisti me.

ñ. Nec delectasti inimicos meos super me.

Pater noster.

Absol. A vinculis.

ÿ. Jube, Domne, etc.

Bened. Evangelica lectio: Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII Cap 1.

In illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilææ, cui nomen Nazareth, ad virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen virginis Maria. Et reliqua.

Homilia S. Germani Ep.

In Present. Deiparæ.

Ave, Maria, gratia plena, Sanctis sanctor, et cælis excelsior, et Cherubim gloriosior, et Seraphim honorabilior, et super omnem creaturam venerabilior. Ave,

columba, quæ nobis et fructum fers olivæ, et servatorem a spiritali diluvio, ac portum salutis annuntias, cujus pennæ deargentatæ, et posteriora dorsi in pallore auri sanctissimi et illuminantis Spiritus fulgore irradiantur. Ave, amœnissimus et rationalis Dei paradisi, benevolentissima et omnipotenti ejusdem dextra hodie ad orientem plantatus, et ipsi suave olens liliū, et rosam immarcescibilem germinans in eorum medelam, qui pestiferam animæque exitialem amaritudinem mortis ad occidentem ebiberant: paradisi, in quo ad veritatis agnitionem lignum vivificum efflorescit, è quo qui gustaverint, immortalitatem consequuntur. Ave, sacrosancte ædificatum, immaculatum purissimumque Dei summi Regis palatium, ejusdem Dei Regis magnificentia circum ornatum, omnesque hospitio recipiens, ac mysticis reficiens deliciis; in quo non manufactus et vario decore nitens situs est spiritualis sponsi thalamus; in quo Verbum, errantem humanam stirpem revocare vo-

lens, carnem sibi desponsavit, ut eos, qui voluntate propria extorres facti fuerant, Patri reconciliaret.

R. Hortus conclusus soror mea sponsa, hortus conclusus, fons signatus: Emissiones tuæ paradisi, o Maria.

Ÿ. Aperi mihi, soror mea, amica mea, columba mea, immaculata mea.—Emissiones tuæ.

Ÿ. Jube, Domne, etc.

Bened. Cujus festum.

Lectio VIII.

Ave, Dei mons præpinguis et umbrosus, in quo enutritus Agnus rationalis peccata atque infirmitates nostras portavit: mons, e quo devolutus ille, nulla manu præcisus, lapis contrivit aras idolorum, et factus est in caput anguli, mirabilis in oculis nostris. Ave, sanctus Dei thronus, divinum donarium, domus gloriæ, perpulcrum ornamentum, cimelium electum, et totius orbis propitiatorium, cœlumque Dei gloriam enarrans. Ave, urna ex puro auro conflata, et suavissimam animarum nostrarum dulcedinem, Christum scilicet, qui manna est, continens.

O purissima, et omni laude et obsequio dignissima Virgo, Deo dicatum donarium omni creaturarum conditioni præcellens, terra non secta, inaratus ager, vitis floridissima, fons aquas effundens, Virgo generans, et Mater viri nescia, innocentiae thesaurus absconditus, et sanctimoniae decus; acceptissimis tuis ac materna auctoritate validis precibus ad Dominum ac Deum omnium conditorem, Filium tuum ex te sine Patre genitum, ecclesiastici ordinis gubernacula fac dirigas, et ad portum tranquillum perducas.

ñ. Magnificat anima mea Dominum; * Quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus.

ÿ. Ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.—Quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus.—Gloria Patri etc.—Quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus.

ÿ. Jube, Domne, etc.

Bened. Ad societatem.

Lectio IX

Sacerdotes justitia, et probatae, immaculatae ac

sincerae fidei exultatione splendidissime induito. Orthodoxis Principibus, qui præ omni purpuræ aut auri splendore, et præ margaritis ac lapidibus pretiosis, te nacti sunt diadema et indumentum ac firmissimum regni sui ornamentum, in tranquillo ac prospero statu sceptradirige. Male fidas nationes, in te ac Deum ex te genitum blasphemantes, eorum pedibus sternens subjicito; subjectumque populum, ut secundum Dei præceptum in suavi obedientiae obsequio perseveret, confirmato. Tuam hanc civitatem, quæ te tamquam turrim ac fundamentum habet, victoriae triumphis coronato, et fortitudine circumcingens custodito; Dei habitationem, templi decorem semper conservato; laudatores tuos ab omni discrimine et animi angore exime; captivis redemptionem tribuito; peregrinis, tecto et quovis præsidio destitutis, solamen te exhibe. Universo mundo auxiliatricem manum tuam porrige, ut in lætitia et exultatione solemnitates tuas simul cum ista, quam modo celebramus, festivitate, splendissi-

mo exitu transigamus in Christo Jesu universorum Rege ac vero Deo nostro, cui gloria et fortitudo una cum sancto vitæque principio Patre, et coæterno et consubstantiali et conregnante Spiritu, nunc etsemper, et in sæcula sæculorum. Amen.

AD LAUDES ET PER HORAS.

Añã. Tota pulchra es, Maria, et macula originalis non est in te.

Psalm. Dominus regnavit, cum reliquis de Dominica.

Añã. Vestimentum tuum candidum quasi nix, et facies tua sicut sol.

Añã. Tu gloria Jerusalem, tu lætitia Israël, tu honorificentia populi nostri.

Añã. Benedicta es tu, virgo Maria, à Domino Deo Excelso præ omnibus mulieribus super terram.

Añã. Trahe nos, Virgo immaculata, post te curremus in odorem unguentorum tuorum.

Capitulum. Prov. 8.

Dominus possedit me in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret a principio. Ab æterno or-

dinata sum, et ex antiquis antequam terra fieret. Nondum erant abyssi, et ego jam concepta eram.

Hymnus. O gloriosa virginum.

ÿ. Immaculata Conceptio est hodie sanctæ Mariæ virginis.

ñ. Quæ serpentis caput virgineo pede contrivit.

Ad Benedictus Añã. Ait Dominus Deus ad serpentem: Inimicitias ponam inter te et mulierem, et semen tuum et semen illius. Ipsa conteret caput tuum. Alleluia.

Oratio.

Deus, qui per immaculatam Virginis Conceptionem dignum filio tuo habitaculum præparasti: quæsumus; ut qui ex morte ejusdem Filii tui prævisa, eam ab omni labe præservasti, nos quoque mundos ejus intercessionem ad te pervenire concedas. Per eundem Dominum.

Ad primam in ñ. brevi dicitur ÿ. Qui natus es de Maria Virgine.

AD TERTIAM

Capitulum ut ad Laudes.

ñ. br. Deus omnipotens * Præcinxit me virtute. Deus omnipotens. ÿ. Et

posuit immaculatam viam meam. * Præcinxit. Gloria Patri. Deus omnipotens.

ÿ. In hoc cognovi quoniam voluisti me. r̄. Quoniam non gaudebit inimicus meus super me.

AD SEXTAM.

Capitulum. Ezech. 44.

Porta hæc clausa erit, non aperietur, et vir non intrabit per eam, quoniam Dominus Deus Israel ingressus est per eam; eritque clausa. Principi. Princeps ipse sedebit in ea.

r̄. *br.* In hoc cognovi quoniam voluisti me. In hoc cognovi. ÿ. Quoniam non gaudebit inimicus meus super me. * Quoniam voluisti me. Gloria Patri. In hoc cognovi.

ÿ. Exaltabo te, Domine, quoniam suscepisti me. r̄. Nec delectasti inimicos meos super me.

AD NONAM.

Capitulum. Apoc. 12.

Signum magnum apparuit in cælo: Mulier amicta sole, et luna sub pedibus ejus, et in capite ejus corona stellarum duodecim.

r̄. *br.* Exaltabo te, Domine. * Quoniam suscepisti

me. Exaltabo. ÿ. Nec delectasti inimicos meos super me. * Quoniam. Gloria Patri. Exaltabo.

ÿ. Immaculata Conceptio tua, Dei Genitrix virgo. r̄. Gaudium annuntiavit universo mundo.

In II resp. omnia ut in primis.

Ad Magnificat. Añã. Hodie egressa est virga de radice Jesse: hodie sine ulla peccati labe concepta est Maria: hodie contritum est ab ea caput serpentis antiqui. Alleluia.

Et sit comm. seq. et fer.

In officio votivo per annum loco añã. præc. dicitur sequens.

Ad Magnificat Añã. Sancta Maria, succurre miseris, juva pussillanimes, refove flebiles, ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu: sentiant omnes tuum juvenem, quicumque celebrant tuam sanctam immaculatam Conceptionem.

Die 9 Decembris.

SEGUNDA DIE INFRA OCT. IMMACULATÆ CONCEPT. B. M. V.

sem.

Omnia ut in festo, præ-

*ter lectiones. In I. Noct.
Lect. de Script. occ.*

pensissima voluntate complacuerit.

IN II NOCTURNO.

Lectio IV.

EX Bulla Dogmatica Pii
Papæ Noni.

Ineffabilis Deus, cujus viæ misericordia et veritas, cujus voluntas omnipotentia, et cujus sapientia attingit à fine usque ad finem fortiter, et disponit omnia suaviter, cum ab omni æternitate præviderit luctuosissimam totius humani generis ruinam ex Adami transgressionem derivandam, atque in mysterio à sæculis abscondito primum suæ bonitatis opus decreverit per Verbi incarnationem sacramento occultiore complere, ut contra misericors suum propositum homo diabolicæ iniquitatis versutia actus in culpam non periret, et quod in primo Adamo casurum erat, in secundo feliciter erigeretur, ab initio et ante sæcula Unigenito Filio suo Matrem, ex qua caro factus in beata temporum plenitudine nasceretur, elegit atque ordinavit, tantoque præ creaturis universis est prosequutus amore, ut in illa una sibi pro-

ñ. Ego ex ore Altissimi.

Lectio v.

Quapropter illam longe ante omnes angelicos spiritus, cunctosque Sanctos cœlestium omnium charismatum copia de thesauro Divinitatis deprompta ita mirifice cumulavit, ut Ipsa ab omni prorsus peccati labe semper libera, ac tota pulchra et perfecta eam innocentiae et sanctitatis plenitudinem præ se ferret, qua major sub Deo nullatenus intelligitur, et quam præter Deum nemo assequi cogitando potest. Et quidem decebat omnino, ut perfectissimæ sanctitatis splendoribus semper ornata fulgeret, ac vel ab ipsa originalis culpæ labe plane immunis, amplissimum de antiquo serpente triumphum referret tam venerabilis Mater, cui Deus Pater unicum Filium suum, quem de corde suo æqualem sibi genitum, tamquam seipsum diligit, ita dare disposuit, ut naturaliter esset unus idemque communis Dei Patris et Virginis Filius.

ñ. Nihil inquinatum.

Lectio VI.

Quam originale augustæ Virginis innocentiam cum admirabili ejusdem sanctitate præcelsaque Dei Matris dignitate omnino coherentem catholica Ecclesia, quæ à Sancto semper edocta Spiritu columna est ac firmamentum veritatis, tamquam doctrinam possidens divinitus acceptam, et cœlestis revelationis deposito comprehensam, multiplici continenter ratione, splendidisque factis magis in dies explicare, proponere ac fovere numquam destitit. Hanc enim doctrinam ab antiquissimis temporibus vigentem ac fidelium animis penitus insitam, et sacerorum Antistitum curis studiisque per catholicum orbem mirifice propagatam, ipsa Ecclesia luculentissime significavit, cum ejusdem Virginis Conceptionem publico fidelium cultui ac venerationi proponere non dubitavit. Quo illustri quidem facto ipsius Virginis Conceptionem veluti singularem, miram et à reliquorum hominum primordiis longissime secretam, et omnino sanctam colendam exhibuit, cum Ecclesia non-

nisi de Sanctis dies festus concelebret.

R. Signum magnum.

IN III. NOCTURNO.

Lectio VII.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam. c. 1.

In illo tempore: Missus est Angelus Gabriel à Deo in civitatem Galilææ, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Virginis Maria. Et reliqua.

Homilia S. Sophronii, Episc.

In Deiparæ Annuntiat.

Quid missus beatus ille Angelus ad Virginem integerrimam dicit? Aut quomodo faustissimum hoc nuntium ipsi defert? Ave, gratia plena, Dominus tecum. A gaudio incipit eam alloqui ille gaudii nuntius. Noverat enim et plane sciebat, nuntium illud suum universis hominibus atque omnibus pariter creaturis gaudium parare, et quoslibet à quibuscumque dolores expellere; noverat, ex divina hujus mysterii cognitione mundum lumine collustrari; noverat erroris disjici caliginem; noverat, retundi mortis acu-

leum; noverat, vim corruptionis infringi; noverat, inferno victoriam auferri: noverat, salutem perdito affulgere homini, qui horum malorum jugo jamdiu premebatur, ex quo scilicet à paradisi deliciis expulsus, et à beato illo domicilio ejectus fuerat. Propterea legationis suæ exordium a gaudio ducit; propterea sermonibus suis gaudii voces præmittit; propterea faustis hisce nuntiis gaudium antecedit, utpote quæ omnibus creditibus gaudio futura erant.

R. Hortus conclusus.

Lectio VIII.

Et sane par omnino erat, ut divina gaudii denuntiatio à sermonibus verbisque gaudium elicientibus sumeret initium. Propterea enim et Angelus gaudium ante omnia renuntiat, quia faustæ legationis suæ non ignorat exitum, ac probe novit colloquium, quod habebatur, in totius mundi gaudium manifeste esse cesurum. Et profecto quodnam gaudium, aut quænam reperiri potest jucunditas, quam non longe excedat colloquium ad Virginem illam beatam ac gau-

dii parentem habitum? Gaude, o supercœlestis gaudi¹ Genitrix. Gaude, ó sublimissimi gaudii nutrix. Gaude ó salutaris gaudii sedes princeps. Gaude ó immortalis gaudii auctrix. Gaude ó ineffabilis gaudii mysticum diversorium. Gaude, ó indeficientis gaudii fons beatissime. Gaude, ó gaudii æterni deiferum cimelium. Gaude, ó vivificantis gaudii arbor virentissima. Gaude, ó innupta Dei Mater. Gaude, ó Virgo post partum integerrima. Gaude, ó spectaculum præ mirabilibus omnibus summe admirandum.

R. Magnificat anima mea.

Lectio IX.

Quisnam tuum eloqui splendorem poterit? Quisnam portentum, quod ipsa es, enarrare verbis audeat? Quisnam magnificentiam tuam effari se posse confidet? Tu hominum exornasti naturam; tu Angelorum ordines superasti; tu fulgores Archangelorum obtenebrasti: tu sublimes Thronorum sedes infra te ostendisti: tu altitudinem Dominationum depressisti: tu Principatuum ducatibus præcurrenisti; tu enervasti fortitudinem Po-

testatum; tu ipsis Virtutibus potentior virtus prodisti: tu Cherubim oculatissimum visum terrestribus oculis vicisti: tu Seraphim sex alas habentium volatus animæ pennis divinitus agitatit transvolasti; tu denique omnem creaturam longe transgressa es; quippe quæ præ omni creatura enituiti puritate; et omnium creaturarum Conditorum in te excepisti: ipsumque et sinu tuo gestasti, et genuisti: et sola ex omnibus creaturis Dei mater effecta es.

DIE X DECEMBRIS.

In Festo S. Eulaliæ Emeritensis Virg. et Mart. Patronæ Diœcesis.

Dup. 1. class. cum Oct.

In 1. Vesp. Añæ. et Cap. de Laud. Ps. de Cñi. V.

HYMNUS.

Virginis laudes canimus pudicæ.

Mille que sertis redimita frontem,

Duplices palmas meruit referre

Sanguine partas.

Tecta festina egreditur paterna;

Nec timet noctem, pavet aut tenebras:

Prævia sed luce, aperit rubeta

Cœlicus ordo.

Intrat et passu Emeritam veloci,

Judicis durum stetit ad tribunal,

Arguens cæcas venerare gentes

Numina vana.

Dulcibus verbis, studiisque tentat

Prætor emollire animum puellæ,

Offerat saltem pia thura Divis,

Cæsari placens.

Illa fallaces renuit loquelas:

Núlla promissa alliciunt, iniquis

Pernegat sensus: velut alta rupes

Fluctibus obstat.

Sit decus Patri, genitæque Proli,

Et Tibi compar utriusque virtus,

Spiritus semper, Deus unus omni

Temporis ævo.

Amen.

ŷ. Specie tua, et pulchritudine tua. R. Intende, prospere procede, et regna.

AD MAGNIFICAT, AÑA.

Beata Eulalia úngulis férreis usque ad ossa dilaniata, læto ore notas númeroans, dicebat: Nunc, Christe Jesu, in meo corpore his notis fortiús inscribeis. Delectat me hos ápices légere, qui tua trophæa, nomenque tuum, sanguinis púrpura scripta loquúntur.

ORATIO.

Omnipotens sempiternæ Deus qui infirma mundi éligis; ut fortia quæque confundas: da nobis in festivitáte Sanctæ Virginis, et Martyris tuæ Eulaliæ congrua devotione gaudere: ut et potentiam tuam in ejus passione laudemus, et promissum nobis percipiámus auxilium. Per Dóminum.

Deinde fit com. Fer. tan, aut Dóm.

AD MATUT. INVIT.

Regem Virginum Dóminum. * Venite adoremus. *Psalm*, Venite exultemus.

HYMNUS.

Infremít Prætor, rabiéque frendet,
Vérbera inténtat, moveant puellam
Cuncta frustra; fórtior et resistit

Ipsa tyranno.

Ungulæ carnes laniant cruéntæ;

Virgo sed plagas númeroans húlcas

Gaudet, et Christi célebrat triúmphos

Voce sonora.

Præstat inscriptos ápices notare

Púrpura tinctos, quibus exarantur

Nóminis magni alma tui trophæa

Máxime Christe.

Inquit: at Prætor fúriis prehensus

Balneat fervente óleo mamilas;

Calce, tum rivis férvidis aquarum

Corpus adúrit.

Attamen calce, ex líquido plumbo

Nullæ nec parva, Eulaliæ favilla

Lædit, experta omnia temperata

Virgo decora.

Sit decus Patri, genitæque Proli,

Et Tibi compar utriúsque virtus,

Spiritus semper, Deus unus omni

Témporis ævo. Amen.

IN PRIMO NOCTURNO. AÑA.

1.ª Beata Eulalia Deoti-

morata, mente. et corpore casta, ac religione pudica, docebatur à Donato Presbytero.

Psalm. ut in præc. Offic. Immac. Concept. vel de comm. Virg.

2.ª Ab infantia rudimentis Christi confiteri docebatur.

3.ª Annos adolescentiæ pænè ingressa, fidem, quam sancta devotione conceperat, ánimo fortiore servabat.

ÿ Spécie tua, et pulchritudine tua.

ñ. Intende, prospere procede, et regna.

De Epistola prima B. Pauli Apostoli ad Corinthios.

Lec. I. Cap. 7. v. 25.

De virginibus præceptum Domini non habeo: consilium autem do, tamquam misericordiam consequutus à Domino, ut sim fidelis. Existimo ergo hoc bonum esse propter instantem necessitatem, quoniam bonum est homini sic esse. Alligatus es uxori? noli quærere solutionem. Solutus es ab uxore? noli quærere uxorem. Si autem acceperis uxorem, non peccasti. Et si nupserit virgo non pecca-

vit. Tribulationem tamen carnis habebunt hujusmodi. Ego autem vobis parco. Hoc itaque dico, fratres: Tempus breve est: reliquum est, ut qui habent uxores, tanquam non habentes sint: et qui flent, tanquam non flentes: et qui gaudent, tanquam non gaudentes: et qui emunt, tanquam non possidentes: et qui utuntur hoc mundo, tanquam non utantur: præterit enim figura hujus mundi.

ñ. Diem festum sacratæ virginis Eulaliæ celeberrimus: qualiter passa sit, ad memoriam revocemus, tertio decimo ætatis anno mortem superando, vitam invenit. * Quia solum vitæ dilexit auctorem. ÿ. Infantia quidem computabatur in annis: sed erat senectus mentis immensa. Quia solum.

Lectio II.

Volo autem vos sine sollicitudine esse. Qui sine uxore est, sollicitus est quæ Domini sunt, quomodo placeat Deo. Qui autem cum uxore est, sollicitus est quæ sunt mundi, quomodo placeat uxori, et divisus est. Et mulier innupta, et virgo

cogitat, quæ Domini sunt: ut sit sancta corpore, et spiritu. Quæ autem nupta est, cogitat quæ sunt mundi, quomodo placeat viro. Porro hoc ad utilitatem vestram dico; non ut laqueum vobis injiciam; sed ad id, quod honestum est, et quod facultatem præbeat sine impedimento Dominum obsecrandi.

¶. Ab ipsa infantia Christi fidem edocta, non solum exacte ritus Christianos servabat, verum dari sibi occasionem expetebat, qua per martyrrium ad cælum posset evolare. * Quia fidem, quam sancta devotione conceperat, animo fortiore servabat. †. Hæc est virgo sapiens, et una de numero prudentum. Quia fidem.

Lectio III.

Si quis autem turpem se videri existimat super virgine sua, quod sit superadulta, et ita oportet fieri: quod vult faciat: non peccat, si nubat. Nam qui statuit in corde suo firmus, non habens necessitatem, potestatem autem habens suæ voluntatis, et hoc judicavit in corde suo, servare virginem suam, bene facit.

Igitur et qui matrimonio jungit virginem suam, bene facit; et qui, non jungit, melius facit. Mulier alligata est legi quanto tempore vir ejus vivit. Quod si dormierit vir ejus, liberata est; cui vult nubat: tantum in Domino. Beatior autem erit, si sic permanserit, secundum meum consilium: puto autem, quod et ego spiritum Dei habeam.

¶. Eulaliam paterna cura ob metum persecutionis in villa tenebat absconditam, thoro dicatam, et variis crepundiis, ut custodiam diliniret, oblati, quæ omnia repulerat. * Quia Christo sponso suo se totam devoverat. †. Hæc est, quæ nescivit thorum in delicto, habebit fructum in respectione animarum sanctarum. Quia Christo. Gloria Patri. Quia Christo.

IN SECUNDO NOCTURNO.

*Añ*a 1.ª Virgo magnanima, nocte consurgens, læta progrediens, ardenti desiderio ad martyrrium prope-
rabat.

Psalm. 1 et 2 ut supra.

2.ª Nocte viam sequuta virgo, lucem habuit pro duce, et diem meruit.

3.ª Convirginali suæ Julię comitanti dixit: Notum sit tibi, domina soror, quia etsi novissima vado, prior patiar.

DSALM. 46.

Magnus Dominus, et laudabilis nimis * in civitate Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundatur exultatione universæ terræ mons Sion, * latera Aquilonis, civitas Regis magni.

Deus in domibus ejus cognoscentur, * cum suscipiet eam.

Quoniam ecce reges terræ congregati sunt, * convenerunt in unum.

Ipsi videntes sic, admirati sunt, conturbati sunt, commoti sunt: * tremor apprehendit eos.

Ibi dolores ut parturientis, * in spiritu vehementi conteres naves Tharsis.

Sicut audivimus, sic vidimus in civitate Domini virtutum, in civitate Dei nostri: * Deus fundavit eam in æternum.

Suscipimus Deus misericordiam tuam, * in medio templi tui.

Secundum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in

fines terræ: * justitia plena est dextera tua.

Lætetur mons Sion, et exultent filiæ Judæ, * propter judicia tua, Domine.

Circumdate Sion, et completimini eam: * narrate in turribus ejus.

Ponite corda vestra in virtute ejus, * et distribute domos ejus, ut enarretis in progenie altera.

Quoniam hic est Deus, Deus noster in æternum, et in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

Añã. Convirginali suæ Julię comitanti dixit: Notum sit tibi domina soror, quia etsi novissima vado, prior patiar.

ÿ. Adjuvavit eam Deus vultu suo.

R. Deus in medio ejus non commovebitur.

Lectio iv.

Eulalia, virgo, Liberii nobilis Emeritensis civis filia, á Presbytero Donato fidem Christi edocta, paterna cura ob metum persecutionis, sub Maximiano Imperatore, in loco, qui dicebatur Porcejana, et parentis possessio erant, in finibus Provinciæ Beticæ, prope Emeritam milliario trigessimò,

custodiebatur cum Felice confessore et Julia virgine, aliisque Deum timentibus. Adeo siquidem ejus viri boni præceptis Eulalia sitienter adhæsit, ut non Christianos solum exacte ritus servaret, verum dari sibi occasionem expeteret, qua per martyrium posset ad cælum evolare. Audiens autem, Dacianum multos Christianorum tormentis afficere ob Christi nomen, egressa domo nocte, pedibus per invia pergens, una cum Julia sibi convirginali, (quæ etiam eodem die martyrium passa est) in civitatem devenit.

R. Audiens Eulalia sævitiam tyranni, et Christianorum cruciatus, latibula perosa, noctu septa, claustraque fugax aperit, et iter ingreditur per invia, at vepribus oblita loca, * Angelico tamen comitata choro, et luce cœlitus demissa. Ÿ. Hæc est virgo sapiens, quam Dominus vigilantem invenit: lucerna pedibus meis verbum tuum, et lumen semitis meis. Angelico.

Lectio v.

Civitatem autem ingresa,

ad tribunal Calphurniani, quem Legatum in urbe Emerita Dacianus reliquerat accedens, increpare cœpit illius sævitiam, et insaniam: quod Deum verum colentes suppliciis vexaret, et dæmonum simulacra colere faceret. Quam Præses audiens, primum verbis demulcere aggreditur, ne in tenera ætate (tertium decimum enim annum agebat) vitam perdere vellet. Adhortabatur etiam, ut diis incensum adoleret. Quod beata virgo renuens, fustibus cæditur, et unguis ab utroque latere, usque ad ossa dilaniatur. In quo tormento Virgo læto ore notas numerans, in hæc verba prorupit: Scriberis ecce mihi, Domine: quam juvat hos apices legere, qui tua, Christe, trophæa notant, nomenque tuum eliciti sanguinis purpura loquitur.

R. Beata Eulalia lætissime, et constanter festinabat ad martyrium: * Quasi ad epulas invitata: et agnem suum Domino precibus commendabat. Ÿ. Nobilibus natalibus, ab ignobili gaudens, trahebatur ad martyrium: Quasi ad epulas.

Lectio VI

Ad hæc insaniens Præses, jussit eam collo tenus in vivam calcem immergi, aqua super infusa, ipsamque virginem liquefacto plumbo perfundi. Verum, cum nec ardor ille Eulaliæ noceret, novissime in equuleo extenditur; ardentibus facibus lampadibusque latera ejus aduruntur, quarum flammam in caput, et faciem involitantem virgo aperto ore hausit. Unde progrediens columba candidissima, in cælum, spectantibus cunctis, evolavit quarto idus Decembris. Lictoribus autem fugientibus, sancto corpore in equuleo relicto, magna nivis copia descendit, quæ forum, corpusque virgineum vice lintei candidi tegebat. Inde clam á Christianis ablatum sepulturæ traditum est, in Hispaniarum devastatione á Saracenis in Ovetensem Ecclesiam translatum est; ubi magna cum veneratione colitur. Eamque Urbanus Octavus, Pontifex Maximus, in Patronam perpetuam dicti Episcopatus Ovetensis concessit, anno Incarnationis Domini millesimo

sexcentesimo trigessimonono.

¶ Ad passionem ducta Eulalia tyranno dixit: Quid persequeris Christianos, et niteris in vanum perdere virginem Dei * Dominus me docet in veritate sua, ideo non seduces adolescentiam meam.

ÿ. Ego annorum sum tredecim, putasne ætatem meam tuo posse terrore turbari? Dominus. Gloria Patri. Dominus me docet.

IN III NOCTURNO.

1.^a Dominus docet me in veritate sua: ideo non seduces adolescentiam meam *Psalm. ut supra*

2.^a Terrenæ vitæ blandimentis non delector; alteram beatam spero vitam.

3.^a Habeo sponsum divitem, immortalem, qui te, tuosque perdet.

ÿ. Elegit eam Deus, et præelegit eam.

¶, In tabernaculo suo habitare facit eam.

Lectio S. Evangelii secundum Matthæum.

Cap. 25.

Lectio VII.

In illo tempore; Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Simile erit regnum

cœlorum decem virginibus, que accipientes lâmpades suas exierunt obviam sponso, et sponsæ. Et reliquia. Homilia S. Gregorii Papæ.

Homil. 12 in Evang.

Sæpe vos, fratres charissimi, admóneo, prava ópera fúgere, mundi hujus inquinamenta devitâre; sed hodiérna Sancti Evangélii lectione compellor dicere, ut et bona quæ ágitis, cum magna cautela teneátis: ne per hoc, quod á vobis rectum géritur, favor, aut gratia humana requiratur: ne appetitus laudis subrepat, et quod foris osténditur, intus á mercede vacuetur. Ecce enim Redemptóris voce decem virgines et omnes dicúntur virgines, et tamen intra beatitudinis januam non omnes sunt receptæ: quia earum quædam dum de virginitate sua gloriam foris expetunt, in vasis suis óleum habere noluerunt.

ñ. Diversis tormentorum genéribus macerata, pendens in equuleo, super his ómnibus gloriabátur Eulalia, commémorans se ipsam in quibus se ab infántia præparaverat. * Omnibus se au-

diéntibus exhortans dicébat. *ÿ*. Cre-li opórtet unum, et verum Deum, Patrem cœlestem, et Jesum Christum Filium ejus Omnipotentem, cum Spiritu Sancto adorandum, qui est benedictus in sæcula. Omnibus.

Lectio VIII.

Sed priús quærendum nobis est, quid sit regnum cœlorum, aut cur decem virginibus comparetur: quæ etiam virgines prudentes, et fatuæ dicantur. Dum enim cœlorum regnum constat, quia reprobórum nullus ingreditur, etiam fatuis virginibus, cur simile esse perhibetur? Sed sciendum nobis est, quod sæpe in sacro eloquio regnum cœlorum præsentis temporis Ecclesia dicitur. De quo alio in loco Dominus dicit: Mittet Filius hominis Angelos suos, et colligent de regno ejus omnia scandala. Neque enim in illo regno beatitudinis, in quo pax summa est, inveniri scandala poterunt, quæ colligantur.

ñ. Ardentibus facibus, lampadibusque ejus latera adurentibus, earum flammam in caput, et faciem

involitante more aperto hausit virgo. * Ex quo prodiens columba candidissima, spectantibus cunctis, in cœlum evolavit. V. En dilectus meus loquitur mihi: Surge, propera, amica mea, columba mea, formosa mea, et veni. Ex quo. Gloria Patri. Ex quo.

Lectio IX.

In quinque autem corporis sensibus unusquisque subsistit. Geminatus autem quinarius denarium perficit. Et quia ex utroque sexu fidelium multitudo colligitur, sancta Ecclesia decem virginibus similis esse denuntiatur. In qua quia mali cum bonis, et reprobi cum electis admixti sunt, recte similis virginibus prudentibus et fatuis esse perhibetur. Sunt namque plerique continentes, qui ab appetitu se exteriori custodiunt, et ad interiora rapiuntur, carnem macerant, toto desiderio ad supernam patriam anhelant: æterna præmia expetunt, pro laboribus suis recipere laudes humanas nolunt. Hi nimirum gloriam suam non in ore hominum ponunt, sed intra conscientiam con-

tegunt. Et sunt plerique, qui corpus per abstinentiam affligunt sed de ipsa sua abstinentia humanos favores expetunt.

Te Deum etc.

AD LAUDES ET PER HORAS.

Añã. Beata Eulalia fide plena, sp̃e intrepida, charitate flagrans ad martyrum sponte festinabat. *Psalmi de Dominica.*

Añã. Crudelibus lacerata verberibus, fortiori animo Prætoris sævitiam, et Cæsaris vanam religionem increpabat.

Añã. Tamquam aurum in fornace probata, laudes Domino decantans, incolumis exivit a flammis.

Añã. Benedico te, Pater Domini mei Jesu Christi, quia per Filium tuum nec verbera, nec ignis, nec calx, nec plumbum nocere corpori meo.

Añã. Qua Spiritus Sanctus specie apparere non dignatur, Eulaliæ spiritus ad cœlestem patriam evolavit.

Cap. 2. Cor. 10.

Fratres, qui gloriatur, in Domino gloriatur, non enim qui se ipsum commendat, ille probatus est, sed quem Deus commendat.

HYMNUS.

Lampades postremo vir-
gini ligatæ
Applicat, quæ ignem ca-
put occupantem
Transfert in pectus, hian-
teque ore
Hausit aperto.
Spiritus formam recipit
columbæ,
Quæ volans cælum pene-
trat coruscum:
Contremittit lictor fugiens,
relicto
Corpore solo.
Membra tam sæve lace-
rata nuda
Contegit cælum nive deci-
dente:
Donat hæc pura Attalicos
amictus
Artibus almis.
Virgo, quæ es firma Eme-
ritæ columna,
Astures fortes foveas be-
nigna:
Qui tibi semper referant
Patronæ
Omnia fausta.
Audias quod nos ferimus
lubenter
Supplices votum: recipe, et
secunda
Tempora indulge, ut tibi
personemus
Carmina sancta.
Sit decus Patri, genitæ-
que Proli,

Et tibi compar utisque
Virtus,
Spiritus semper, Deus unus
omni
Temporis ævo. Amen.
Ꝙ. Diffusa est gratia in
labiis tuis.
R. Propterea benedixit
te Deus in æternum.

Ad Benedictus.

Añã. Beata Eulalia, dum
lampadibus ardentibus ure-
retur, Prætori dixit: Assum
est jam corpus meum, ju-
be sale conspergi, ne cœles-
ti Sponso insipidum præ-
pares holocaustum.

*Oratio ut in Vesp.**Ad Tertiam.*

Añã. Crudelibus lace-
rata. *Cap.* Fratres: Qui
glorietur, *ut supra.*

R. *brev.* Specie tua,
et pulchritudine tua. Specie
tua. Ꝙ. Intende, prospere
procede et regna. Et pul-
chritudine. Gloria Patri.
Specie tua. Ꝙ. Adjuvabit
eam Deus vultu suo. R.
Deus in medio ejus non
commovebitur.

Ad Sextam.

Añã. Tamquam aurum.
Capitulum. 2. *Cor.* 11.

EMulor enim vos Dei
æmulatione. Despondi enim
vos uni viro virginem cas-

tam exhibere Christo.

R. brev. Adjuvabit eam*
Deus vultu suo. Adjuvabit.

Y. Deus in medio ejus
non commovebitur. Deus.
Gloria Patri. Adjuvabit
eam. *Y.* Elegit eam Deus
et praelegit eam. *R.* In ta-
bernaculo suo habitare fa-
cit eam.

Ad Nonam.

Añā. Qua Spiritus Sanc-
tus.

Capit. Eccles. 51. 6.

Domine Deus meus, exal-
tasti super terram habita-
tionem meam, et pro morte
defluente deprecata sum.
Invocavi Dominum, Patrem
Domini mei, ut non derelin-
quat me in die tribulationis
meae, et in tempore super-
borum sine adiutorio.

R. brev. Elegit eam Deus
et praelegit eam. Elegit.

Y. In tabernaculo suo ha-
bitare facit eam. Et prae-
elegit. Gloria Patri. Elegit.
Y. Diffusa est gratia in la-
biis tuis. *R.* Propterea bene-
dixit te Deus in aeternum.

*In 2. resp. omn. ut in I.
prat. seq.*

Y. Diffusa est gratia in
labiis tuis.

R. Propterea benedixit
te Deus in aeternum.

Ad Magnificat.

Añā. Ad conspectum co-
lumbae prodeuntis ab ore
beatae Eulaliae, pavidi fu-
giunt lictores, relicto cor-
pusculo nudo, quod nix e
caelo subito demissa, vice
lindeoli candidissimi ope-
ruit.

DIE XV DECEMB.

IN OCTAVA IMMAC. CON-
CEPT. B. MARIE VIR-
GINIS.

Duplex.

*Omnia ut in festo, præ-
ter ea quae sequuntur.*

IN II NOCTURNO.

Lectio IV.

Ex Bulla Dogmatica Pii
Papae Noni.

Ab antiquis temporibus Sa-
crorum Antistites, Eccle-
siastici viri, Regulares Ordi-
nes, ac vel ipsi Imperatores
et Reges ab hac Apostolica
Sede enixe efflagitarunt,
ut Immaculata sanctissi-
mæ Dei Genitricis Concep-
tio veluti catholicae fidei
dogma definiretur. Quæ pos-
tulationes hac nostra quo-
que ætate iteratæ fuerunt,
ac potissimum felicitis recor-
dationis Gregorio decimo-
sexto Prædecessori Nostro,
ac Nobis ipsis oblatae sunt

tum ab Episcopis, tum á clero sæculari, tum á Religiosis Familiis, ac summis Principibus et fidelibus populis. Nos itaque singulari animi nostri gaudio hæc omnia probe noscentes, ac serio considerantes, vix dum, licet immeriti, arcano divinæ Providentiæ consilio ad hanc sublimem Petri Cathedram evecti, totius Ecclesiæ gubernacula tractanda suscepimus, nihil certe antiquius habuimus, quam pro summa Nostra vel a teneris annis erga sanctissimam Dei Genitricem Virginem Mariam veneratione, pietate et affectu ea omnia peragere, quæ adhuc in Ecclesiæ votis esse poterant, ut beatissimæ Virginis honor augetetur, ejusque prærogativæ uberiori luce niterent.

R. Ego ex ore Altissimi.

Lectio v.

Itaque plurimum in Domino confisi, advenisse temporum opportunitatem pro Immaculata sanctissimæ Dei Genitricis Virginis Mariæ Conceptione definienda, quam divina eloquia, veneranda traditio, perpetuus Ecclesiæ sensus, singula-

ris catholicorum Antistitum ac fidelium conspiratio, et insignia Prædecessorum Nostrorum acta, et Constitutiones mirifice illustrent atque declarant; rebus omnibus diligentissime perpensis et assiduis fervidisque ad Deum precibus effusis, minime cunctandum Nobis esse censuimus supremo Nostro judicio Immaculatam ipsius Virginis Conceptionem sancire, definire, atque ita pietissimis catholici Orbis desideriis, Nostræque in ipsam Sanctissimam Virginem pietati satisfacere, ac simul in Ipsa Unigenitum Filium suum Dominum nostrum Jesum Christum magis atque magis honorificare, cum in Filium redundet quicquid honoris et laudis in Matrem impenditur.

R. Nihil inquinatum.

Lectio vi.

Quare postquam numquam intermisimus in humilitate et jejuniis privatas Nostras et publicas Ecclesiæ preces Deo Patri per Filium ejus offerre, ut Spiritus Sancti virtute mentem Nostram dirigere et confirmare dignaretur, implorato universæ

coelestis Curiae praesidio, et advocato cum gemitibus Paraclito Spiritu, eoque sic aspirante; ad honorem sanctae et individuae Trinitatis, ad decus et ornamentum Virginis Deiparae, ad exaltationem Fidei catholicae et Christianae Religionis augmentum, auctoritate Domini nostri Jesu Christi, beatorum Apostolorum Petri et Pauli ac Nostra, declaramus, pronuntiamus et definimus: Doctrinam quae tenet, beatissimam Virginem Mariam in primo instanti suae Conceptionis fuisse singulari omnipotentis Dei gratia et privilegio, intuitu meritorum Christi Jesu Salvatoris humani generis, ab omni originalis culpae labe praeservatam immunem, esse a Deo revelatam, atque idcirco ab omnibus fidelibus firmiter constanterque credendam. Quapropter si qui, secus ac a Nobis definitum est, quod Deus avertat, praesumpserint corde sentire, ii noverint, ac porro sciant, se proprio iudicio condemnatos, naufragium circa fidem passos esse, et ab unitate Ecclesiae defecisse.

R. Signum magnum.

IN III NOCTURNO.

Lectio VII.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam. c. 1.

In illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilaeae, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Virginis Maria. Et reliqua.

Homilia sancti Epiphanii
Episcopi.

*Orat. de Laud. S. Mariae
Deiparae.*

Quid dicam, aut quid proloquar de praecleara et sancta Virgine? Solo enim Deo excepto, cunctis superior extitit; natura formosior est ipsis Cherubim et Seraphim, et omni exercitu angelico; cui praedicandae coelestis ac terrena lingua minime sufficit, imo vero nec Angelorum. O beata virgo, columba pura et Sponsa coelestis Maria, caelum, templum et thronus Divinitatis, quae coruscantem in caelo et in terra solem habes Christum! Nubes lucida quae fulgur de caelo lucidissimum ad illuminan-

dum mundum deduxisti Christum. Ave gratia plena, porta cœlorum, de qua in Canticis propheta in decursu orationis plane et aperte proloquitur inclamans: Hortus conclusus soror mea sponsa, hortus conclusus, fons signatus.

Lectio VIII.

Virgo est liliū immaculatum, quæ rosam immarcescibilem genuit Christum. O sancta Deipara, Ovis Immaculata, quæ Verbum ex te incarnatum Agnum Christum peperisti! O Virgo sanctissima, quæ exercitus angelorum in stuporem deduxisti! Stupendum est miraculum in cœlis, mulier amicta sole, gestans lucem in ulnis; stupendum miraculum in cœlis, thalamus Virginis habens Filium Dei: stupendum miraculum in cœlis, Dominus angelorum infans Virginis effectus est. Angeli accusabant Evam, nunc vero Mariam gloria prosequuntur, quæ lapsam Evam erexit, et Adamum e paradiso dejectum in cœlos missit. Ipsa enim est cœli et terræ mediatrix, quæ unionem naturaliter peregit.

n. Magnificat anima mea.

Lectio IX.

Gratia sanctæ Virginis est immensa. Hinc Gabriel in primis salutatur Virginem, dicens: Ave, gratia plena, quæ es splendidum cœlum. Ave, gratia plena, multis virtutibus exornata Virgo. Ave, gratia plena, quæ es urna aurea continens manna cœlestē. Ave, gratia plena, quæ sitiētes perennis fontis dulcedine satias. Ave, sanctissima Mater Immaculata, quæ genuisti Christum qui est ante te. Ave, purpura regia, quæ cœli terræque Regem induisti. Ave, liber incomprehensus, quæ Verbum et Filium Patris mundo legendum exhibuisti.

Te Deum.

DIE XVI DECEMB.

Fit de S. Eusebio Ep. et Martyre sem. Omnia ut in Breviario notantur. Commemoratio Octavæ. S. Eulaliæ, et Feriæ.

Ad Non. hujus diei terminatur Octava S. Eulaliæ. et nihil amplius fit de ea. Decret. S. R. C. 16 Januarii 1677 et 23 Junii 1736.

FESTA JANUARI.

DIE IX JANUARI.

*De Infraoctava Epiphan.
cum comm. in utrisq. Vesp-
et Laud. SS. Eulogii et
Lucretiæ Martyr.*

Oratio.

Deus, qui nos concedis
Sanctorum Martyrum tuo-
rum Eulogii, et Lucretiæ
natalitia colere: da nobis
in æterna beatitudine de
eorum societate gaudere.
Per Dominum nostrum.

DIE XIV JANUARI.

*S. Hilarii E., C. et D.**Duplex.*

*Omn. de cñi. Confes.
In hymn. Iste Confessor
mutatur tertius versus.*

Añã. O Doctor.

ORATIO.

Deus, qui populo tuo æter-
næ salutis beatum Hila-
rium ministrum tribuisti;
præsta quæsumus; ut quem
doctorem vitæ habuimus in
terris, intercessorem habe-
re mereamur in cœlis. Per
Dominum.

In l. N. U. de Script. occ.

IN II. NOCTURNO.

*Lectio IV.***H**ilarius in Aquitania no-

bili genere natus, doctrina
et eloquentia excelluit. Qui
primum in matrimonio qua-
si monachi vitam egit:
deinde propter singulares
virtutes Pictavorum epis-
copus creatur: quod mu-
nus episcopale sic gessit,
ut á fidelibus summam lau-
dem consequeretur. Quo
tempore, cum terroribus,
bonorum spoliatione, exilio,
et omni crudelitate Cons-
tantius imperator cathóli-
cos vexaret, nisi ad arianas
partes transirent; Hilarius
tamquam firmissimum mu-
rum se arianis opponens,
illorum furorem in se con-
citavit. Itaque multis pe-
titus insidiis, tandem dolo
Saturnini Arelatensis epis-
copi, de synodo Biterrensi
in Phrygiam relegatus est:
ubi et mortuum suscitavit,
et libros duodecim scripsit
de Trinitate contra arianos.

R. Inveni David.

Lectio v.

Quadriennio post coacto con-
cilio ad Seleuciam Isauria
urbem Hilarius adesse com-
pulsus est: ac deinde Cons-
tantinopolim profectus, ubi
extremum fidei periculum
animadvertit, tribus libellis
publicé datis, audientiam

Imperatoris poposcit, ut de fide cum adversariis coram disputaret. Verum cum Ursacius et Valens ariani episcopi, quos Hilarius scriptis confutarat, presentis eruditionem pertimescerent, Constantio persuaserunt, ut specie honoris eum in suum Episcopatum restitueret. Tunc Hilarium é prælio hæreticorum revertentem, ut inquit sanctus Hieronymus, Galliarum Ecclesia complexa est, quem ad episcopatum secutus est Martinus, qui postea Turonensi præfuit Ecclesiæ: tantumque illo doctore profecit, quantum ejus postea sanctitas declaravit.

ñ. Posui adjutorium.

Lectia VI.

Magna deinceps tranquillitate Pictavorum Ecclesiam administravit; Galliamque universam adduxit, ut arianorum impietatem, condemnaret. Multos libros scripsit mira eruditione; quos omnes sanctus Hieronymus ad Lætam, sine ulla erroris suspitione legi posse, testatur illis verbis: Hilarii libros inoffenso decurrat pede. Migravit in cælum idibus januarii, Valentiniano

et Valente imperatoribus, anno post Christum natum trecentéssimo sexagéssimo nono. Eum a multis Patribus et Conciliis insignem Ecclesiæ Doctorem nuncupatum, atque uti talem in aliquot Diocésibus cultum; tandem instante Synodo Burdigalensi, Pius nonus Pontifex Máximosex sacrorum Rituum Congregationis consulto universæ Ecclesiæ Doctorem declaravit et confirmavit, ac ipsius festo die Missam et Officium de Doctoribus ab ómnibus recitari jusit.

ñ. Iste est qui.

In 3. N. Ll. ut in Breviario.

DIE XVI JANUARIJ.

In festo S. Fulgentii Ep. et Conf.

Duplex 2 class.

Omnia ut in Breviario et Sanctis Hisp. præter seq.

ORATIO.

Deus qui populo tuo æternæ salutis beatum Fulgentium ministrum tribuisti: præsta quæsumus; ut quem doctorem vitæ habuimus in terris, intercessorem habere mereamur in cælis. Per Dom.

In 1. Noct. Lects. Sapientiam de comm. Doctor.

DIE XXIV JANUARIUM.

In Festo Descensionis
B. M. V.

Duplex 2. clas.

In 1. Vesp. Añæ et Cap. de
Laud. Psalmi ut in Fest.
B. M. V.

HYMNUS.

Ave, maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cœli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.

Virgo singularis,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solutos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut videntes Jesum,
Semper collætetur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spiritu sancto,
Tribus honor unus. Amen.

ÿ. Dignare me laudare
te, Virgo sacrata.

ñ. Da mihi virtutem con-
tra hostes tuos.

AD MAGNIFICAT AÑA.

Sancta Maria succurre
miseris, juva pusillanimes,
refove flebiles, ora pro po-
pulo, interveni pro clero,
intercede pro devoto femi-
neo sexu: sentiant omnes
tuum juvamen quicumque
celebrant tuam sanctam
Descensionem.

ORATIO.

Deus, qui salutis æternæ
Beatæ Mariæ Virginitate
fecunda, humano generi
præmia præstitisti: tribue
quæsumus, ut ipsam pro
nobis intercedere sentiamus
per quam meruimus Aucto-
rem vitæ suscipere Domi-
num nostrum Jesum-Christum
Filium tuum: qui tecum
vivit.

Deinde fit commemoratio
S. Ildephonsi.

AD MATUTIN. INVITATORIUM.

Sancta Maria Dei geni-
trix Virgo: * Intercede pro
nobis. *Psalmus.* Venite exul-
temus.

Hymnus.

Quem terra, pontus, sidera,
Colunt, adorant, prædicant,

Trinam regentem machi-
nam.

Claustrum Mariæ bajulat.

Cui luna, sol, et omnia
Deserviunt per tempora,
Perfusa cœli gratia
Gestant puellæ viscera.

Beata Mater munere
Cujus supernus Artifex
Mundum pugillo continens
Ventris sub arca clausus est.

Beata cœli nuntio,
Fœcunda Sancto Spiritu,
Desideratus gentibus,
Cujus per alvum fusus est.

Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu,
In sempiterna sæcula. Am.

IN I NOCTURNO.

Añã 1. Benedicta tu in
mulieribus, et benedictus
fructus ventris tui.

*Psalmi ut in festo Immac.
Concept. pag. 2. et seq.*

2. Sicut myrrha electa
odorem dedisti suavitatis,
Sancta Dei Genitrix.

3. Ante torum hujus Vir-
ginis frequentate nobis dul-
cia cantica dramatis.

ÿ. Specie tua, et pulchri-
tudine tua.

n). Intende, prospere pro-
cede, et regna.

De Parabolis Salomonis.

c. 8 b. et 9.

Lectio I.

Ego sapientia habito in
consilio, et eruditis inter-
sum cogitationibus. Timor
Domini odit malum: arro-
gantiam, et superbiam et
viam pravam, et os bilin-
gue detestor. Meum est
consilium, et æquitas, mea
est prudentia, mea est for-
titududo. Per me reges reg-
nant, et legum conditores
justa decernunt. Per me
principes imperant, et po-
tentes decernunt justitiam.
Ego diligentes me diligo:
et qui mane vigilant ad me,
invenient me.

n). Sancta, et immacula-
ta virginitas, quibus te lau-
dibus efferam nescio : *
Quia quem cœli capere non
poterant, tuo gremio con-
tulisti. ÿ. Benedicta tu in
mulieribus, et benedictus
fructus ventris tui. Quia
quem.

Lectio II.

Mecum sunt divitiæ, et
gloria, opes superbæ et jus-
titia. Melior est enim fruc-
tus meus auro, et lapi-
pretioso, et genimina mea
argento electo. In viis jus-
titia ambulo, in medio se-
mitarum judicii ut ditem
diligentes me, et thesauros

eorum repleam. Dominus possedit me in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret á principio. Ab æterno ordinata sum, et ex antiquis antequam terra fieret. Nondum erant abyssi, et ego jam concepta eram: necdum fontes aquarum eruperant necdum montes gravi mole constiterant: ante colles ego parturiebar.

℞. Congratulamini mihi omnes qui diligitis Dominum: quia cum essem parvula placui Altissimo: * Et de meis visceribus genui Deum et hominem. Ÿ. Beatam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus. Et de meis visceribus.

Lectio III.

Beatus homo, qui audit me, et qui vigilat ad fores meas quotidie, et observat ad postes ostii mei. Qui me invenerit, inveniet vitam, et hauriet salutem á Domino: qui autem in me peccaverit, lædet animam suam. Omnes, qui me oderunt, diligunt mortem. Sapientia ædificavit sibi domum, excidit columnas septem. Immolavit victimas suas, mis-

cuit vinum, et proposuit mensam suam. Missit ancillas suas ut vocarent ad arcem et ad mœnia civitatis. Si quis est parvulus veniat ad me. Et insipientibus locuta est: Venite, comedite panem meum, et bibite vinum quod miscui vobis.

℞. Beata es Virgo Maria, quæ Dominum portasti creatorem mundi: * Genuisti, qui te fecit, et in æternum permanes virgo. Ÿ. Ave Maria gratia plena. Dominus tecum. Genuisti. Gloria Patri. Genuisti.

IN II NOCTURNO.

Añã 1. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna.

2. Adjuvabit eam Deus vultu suo: Deus in medio ejus non commovebitur.

3. Sicut lætantium omnium nostrum habitatio est in te, Sancta Dei Genitrix.

Ÿ. Adjuvabit eam Deus vultu suo.

℞. Deus in medio ejus non commovebitur.

Ex Civila Archiep. Toletano in vita S. Ildephonsi.

Lectio IV.

Cum Beatus Ildephonsus Toletanæ Ecclesiæ Archiepiscopus hæreticos quos-

dam, perpetuam Dei Matris virginitatem labefactare conantes, vi veritatis convictos ex universa Hispania depulisset; tanta fuit sacratissimæ Virginis in servum suum Ildephonsum benignitas, ut hoc ejus studium miraculo illustri comprobaverit. Incarnationis enim filii ejus festo die, qui decimo quinto Kalendas Januarii per universam Hispaniam ex decimi Concilii Toletani decreto celebratur, nocte intempesta descendit de cælo Sanctissima Virgo, virginum, et Angelorum comitata choris: et in cathedra unde Ildephonsus ad populum facere verba consueverat, divina quadam, et omnem captum excedente forma, ac sole splendidior consedit, universo templo suavissima ineffabilis odoris fragrantia; et cælestis luminis magnitudine completo.

ñ. Sicut cedrus exaltata sum in Libano, et sicut cypressus in monte Sion, quasi mirrha electa: * Dedi suavitatem odoris. ŷ. Et sicut cinnamomum, et balsamum aromatizans. Dedi suavitatem.

Lectio v.

Quo Ildephonsus ad nocturnas preces de more veniens, comitibus perterritis, et pavore delapsis, ipse rei novitate initio percussus, sed deinde spe erectus, et devotæ mentis humilitate securus, gaudio simul ac reverentia tremens, humi sese ante pedes Virginis supplex abjecit: quem sic affata virgo est: Propera in occursum, serve Dei, accipe munusculum de manu mea, quod de thesauris filii mei tibi attuli. Et simul hæc dicens, vestem Ildephonso induit cælesti opificio contextam. Et Virgo quidem, his dictis, rediit in cælum. Ildephonsus vero et mirifica visione Deo plenus, et pretioso dono, fuit deinceps cunctis ordinibus, ac gentibus venerandus. Quo quidem dono in solemnioribus Beatæ Mariæ sacris interdum est usus.

ñ. Quæ est ista quæ processit sicut sol, et formosa tamquam Jerusalem? * Viderunt eam filiæ Sion, et beatam dixerunt, et reginæ laudaverunt eam. ŷ Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, et lilia

convallium. Viderunt eam.

Lectio VI.

Exstat hoc ipso in templo lapis, in quo vetusta majorum traditione, ac veneratione constat, Mariam descendentem constitisse. Atque, ut hujus tanti beneficii memoriam nulla unquam injuria temporum, aut oblivio deleteret, annua celebritas ad eam rem vigessimiquarto Januarii instituta est, qui dies est à morte Ildephonsi, ejusque natali proximus; ut ex mutua utriusque festivitatis conjunctione dies splendidior esset. Vestis vero qua Ildephonsus a beata Dei genitrice Maria donatus est, in vastatione Hispaniarum à Saracenis in Sancti Salvatoris Ovetensem Ecclesiam a fidelibus cum aliis sanctorum reliquiis delata est.

R. Ornatam monilibus filiam Jerusalem Dominus concupivit: * Et videntes eam filiaë Sion, beatissimam, prædicaverunt dicentes * Unguentum effusum nomen tuum *ÿ.* Astitit Regina a dextris tuis in vestitudo aurato, circumdata varietate. Et videntes. Gloria Patri. Unguentum.

IN III NOCTURNO.

Añã I. Gaude, Maria Virgo, cunctas hæreses sola interemisti in universo mundo.

2. Dignare me laudare te, Virgo sacrata: da mihi virtutem contra hostes tuos.

3. Post partum, Virgo inviolata permansisti: Dei Genitrix intercede pro nobis.

ÿ. Elegit eam Deus, et prælegit eam.

R. In tabernáculo suo habitare facit eam.

Lectio VII.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

Cap. 2.

In illo tempore: Pastores loquebantur ad invicem: Transeamus usque Bethlehem, et videamus hoc verbum, quod factum est, quod Dominus ostendit nobis. Et venerunt festinantes. Et reliqua.

Homilia S. Ildephonsi Archiepiscopi Toletani.

Lib. I. de Virginitate B. M.

c. 6. v.

Vaticinantium ad hoc summa porrecta est, ut de Spiritu Sancto et Maria semper Virgine fieret hoc Ver-

hum caro: fieret Deus homo: fieret humanum, quod erat divinum non diminutione Deitatis, non interitione æternitatis, non commutatione incommutabilis veritatis: sed assumptione carnis, sed participatione hominis, sed societate humanitatis: sicque in unione personæ idem sit Verbum, qui caro; idem sit homo, qui Deus; idem sit in quo divinitas, et in quo humanitas est.

R). Felix namque es sacra Virgo Maria et omni laude dignissima: * Quia ex te ortus et sol justitiæ, Christus Deus noster. Ÿ. Ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam festivitatem. Quia ex te.

Lectio VIII.

Ac per hoc juxta Jeremiam: ipse unus Christus sit Deus, qui invenit omnem viam prudentiæ, qui et cum hominibus conversatus est homo. Juxta Psalmistam, ipse sit homo in Sion natus, qui fundavit eam Deus. Deus excelsus juxta Isaiam, qui dicit: Quiescite ab homine,

cujus spiritus in naribus ejus, quia excelsus reputatus est. Ipse sit homo in cuius humanitatis aspirationibus divinitatis ejus spiritus est: qui sit et Deus, qui est reputatus excelsus.

R). Beatam me dicent omnes generationes: * Quia fecit mihi Dominus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus Ÿ. Et misericordia ejus a progenie in progenies timentibus eum. Quia fecit. Gloria Patri. Quia fecit.

Lectio IX.

Juxta David, ipse sit Dominus Deus, ad quem loquitur Dominus Deus, ipse sit homo, qui sedet a dextris Dei. Juxta Isaiam, ipse sit homo, qui parvulus natus est nobis, qui sit et Deus, qui filius Dei natus est nobis. Juxta Psalmistam, ipse Deus in sæculum sæculi, qui sit et homo qui per exultationis oleum Sancto Spiritu dicitur unctus.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES ET PER HORAS.

Añal. O admirabile commercium! Creator generis humani animatum corpus sumens, de Virgine nasci dignatus est: et procedens

homo sine semine, largitus est nobis suam Deitatem. *Psalmi* Dominus regnavit et reliqui de Dom.

2. Quando natus es inefabiliter ex Virgine, tunc impletæ sunt Scripturæ: sicut pluvia in vellus descendisti, ut salvum faceres genus humanum: te laudamus, Deus noster.

3. Rubum quem viderat Moyses incombustum, conservatam agnovimus tuam laudabilem virginitatem: Dei Genitrix, intercede pro nobis

4. Germinavit radix Jesse, orta est stella ex Jacob. Virgo peperit Salvatorem: te laudamus, Deus noster.

5. Ecce Maria genuit nobis Salvatorem, quem Joannes videns exclamavit dicens: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccat mundi, alleluia.

Capit. Eccli. XXIV.

Ab initio et ante sæcula creata sum, et usque ad futurum sæculum non desinam, et in habitatione sancta coram ipso ministravi.

HYMNUS.

O gloriosa virginum
Sublimis inter sidera,
Qui te creavit, párvulum

Lactente nutris úbere.

Quod Heva tristis abstulit,
Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cœli reclúdis cárdines.

Tu Regis alti jánuas,
Et aula lucis fúlvida:
Vitam datam per Virginem
Gentes redemptæ pláudite.

Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre et almo Spiritu,
In sempiterna sæcula. Am.

ÿ. Diffusa est gratia in
labiis tuis. ñ. Propterea benedixit te Deus in æternum

AD BENEDICTUS AÑA.

Mirabile mysterium declaratur hodie, innovantur naturæ, Deus homo factus est: id quod fuit permansit, et quod non erat assumpsit non commixtionem passus neque divisionem.

ORATIO.

Deus qui salutis, *ut in Vesp.*

Ad Tertiam.

Capitulum de Laud.

ñ. *brev.* Specie tua, * Et pulchritudine tua. Specie tua...

ÿ. Intende, próspere procede, et regna. Et pulchritudine. Gloria Patri. Specie tua...

ÿ. Adjuvabit eam Deus vultu suo. ñ. Deus in me-

dio ejus non commovebitur.

Ad Sextam.

Capitulum. Eccl. 24 b.

Et sic in Sion firmata sum, et in civitate sanctificata similiter requievi, et in Jerusalem potestas mea. Et radicavi in populo honorificato, et in parte Dei mei hæreditas illius, et in plenitudine Sanctorum detentio mea.

ñ. breve. Adjuvabit eam * Deus vultu suo. Adjuvabit eam. *ÿ.* Deus in medio ejus, non commovebitur, Deus vultu suo. Gloria Patri... Adjuvabit eam, *ÿ.* Elegit eam Deus, et præelegit eam. *ñ.* In tabernaculo suo habitare facit eam.

Ad Nonam.

Capitulum Eccl. 24. b.

In plateis sicut cinnamomum et balsamum aromatizans odorem dedi: quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris.

ñ. breve. Elegit eam Deus * Et præelegit eam. Elegit eam... *ÿ.* In tabernaculo suo habitare facit eam. Et præelegit... Gloria Patri.. Elegit eam... *ÿ.* Diffusa est gratia in labiis tuis. *ñ.* Propterea benedixit te Deus in æternum.

In II Vesperis. omnia ut in I præter Añæ. Ad Magnific.

Magnum hereditatis mirum: templum Dei factus est úterus nescientis virum: non est pollutus ex ea carnem assumens: omnes gentes venient dicentes: Gloria tibi Dómine.

Et fit com. Conversionis S. Pauli Apost. et S. Petri Apost.

FESTA FEBRUARII.

DIE III FEBRUARII.

In festo S. Blasii Episc.

Martyris.

Duplex.

Omnia de cñi. un. Mart. præter seq.

ORATIO.

Deus, qui beatum Blasium, Martyrem tuum atque Pontificem, in suis perferendis suppliciiis, et in aliorum depellendis infirmitatibus admirabilem effecisti: concede proptius; ut illius in fide constantiam imitemur, et in periculis patrocinia sentiamus. Per Dominum.

IN I NOCTURNO.

Lect. de Script. Occ.

IN II NOCTURNO.

Lectio IV.

Blasius Cappadox, nobili genere Sebaste in Cappado-

cia ortus, ex medico Episcopus creatus est, ut corporum curationi animarum cura succederet. Huic muneris cum sedulam ac piam operam navaret, dira tempestas in Christianos a Licinio tyranno excitata fuit. Blasius, divino instinctu, Christi consilio et exemplo, in montem Argæum se recipit, ac sese in speluncam abdidit, in qua rerum divinarum contemplationi vacans, ab ipsis feris, nativæ feritatis oblitus, quotidianum victum accepit et multis obsequiis cultus est.

ñ. Honestum.

Lectio v.

Ibi tamdiu latuit donec ab Agricola præsidis militibus casu deprehensus, inde abstractus, et ad præsidem ductus, illius jussu, in vincula coniectus est. Sed vinctus ipse, multos, quos sanctimoniam fama acciverat, à diversorum morborum vinculis liberavit. In his puer fuit, qui, desperata a medicis salute, transversa spina faucibus inhærente, animam agebat. Illustris sane tum corporum tum animarum medicus, non humana, sed divina arte,

non paratis à natura remediis, sed Christi gratia comparatis, ægros pristinae salutis restituit, omni fere miraculorum genere conspicuus. Nam Christi super aquas ambulantis et Eliæ Sareptanæ viduæ annonam multiplicantis miracula renovavit.

ñ. Desiderium.

Lectio VI.

Atrocissimis tormentis crudelissimi præsidis jussu cruciatus fuit: duris verbèribus cæsus, tortus in equulæo pectinibus ferreis dilaniatus, candenti lorica indutus, aliisque exquisitissimis suppliciis affectus est. Sed ejus fides probari quidem potuit, non tamen vinci. Dilaceratus corpore, infractus animus restitit. Tandem victo tyranno, capite plexus, illustre fidei testimonium Ecclesiæ reliquit tertio Nonas Februarii, anno Christi tercentesimo decimo sexto.

ñ. Stola jucunditatis.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio VII. Cap. 10.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Quum

persequentur, vos in civitate ista, fúgite in aliam, Et reliqua.

Homil. S. Athanasii Ep. In apologia de fuga sua, ante medium.

In lege præceptum erat, ut constituerentur civitates refugiorum, ut qui quomodocumque ad necem quærerentur servari possent. In consummatione porro sæculorum quum advenisset illud ipsum Verbum Patris, quod Moysi, antea locutum fuerat, rursus hoc præceptum dedit: Quum vos, inquit persecuti fuerint in civitate ista fugite in aliam. Pauloque post subjicit: Quum videritis illam abominationem desolationis, quæ dicta est per Daniélem Prophetam, consistentem in loco sancto (qui legit, intelligat), tunc qui in Judea sunt, fugient ad montes, et qui in tecto est, non descendat tollere aliquid de domo sua et qui in agro est, non revertatur tollere tunicam suam.

R. Corona.

Lectio VIII.

Hæc cum scirent sancti, ejusmodi tenuerunt suæ con-

versationis institutum quæ enim tunc præcepit Dominus, eadem quoque ante suum in carne adventum locutus est in sanctis, et hoc institutum homines ad perfectionem ducit. Nam quod Deus jusserit, id omnino faciendum est. Ideoque et ipsum Verbum, propter nos homofactum, non indignum putavit, quum quæreretur, quemadmodum et nos, abscondere se, et quum persecutionem pateretur, fugere, et insidias declinare: cum autem à se definitum tempus ipse adduxisset in quo corporaliter pro omnibus pati volébat, ultro seipsum tradidit insidiántibus.

R. Hic est.

Lectio IX.

At vero sancti hómines, cum hanc quoque formam à Salvatore didicissent (ab ipso enim et antea et semper omnes docebantur) adversus persecutores ut legitime certarent, fugiebant, et ab illis quæsiti se abscondebant. Quum enim præstituti sibi à divina providentia témporis finem ignorarent, nolébant insidiántibus se temerè tradere, sed contra quum scirent quod

scriptum est, in manibus Dei esse hominum sortes, et Dominum mortificare et vivificare, potius in finem usque perseverabant, circumcumeutes, ut ait Apostolus in melotis, in pellibus caprinis, egentes, angustiati, in solitudinibus errantes, et in speluncis, et cavernis terrae latentes, quoad vel definitum mortis tempus veniret, vel qui tempus ipsum definierat Deus, cum eis loqueretur, et insidiantes cohiberet, aut certe persecutoribus eos traderet, utcumque illi placuisset.

DIE VI FEBRUARII.

IN FESTO

*Sancti Titi Epis. et Conf.
Duplex.*

*Omn. de cñi. Confes.
Pontif., præter sequentia.*

*In hymn. Iste Confessor
mutatur tertius versus.*

ORATIO.

Deus, qui beatum Titum confessorem tuum atque pontificem apostolicis virtutibus decorasti; ejus meritis, et intercessione concede, ut juste et pie viventes in hoc sæculo, ad cœlestem patriam pervenire mereamur. Per Dominum.

In l. N. II. de Scriptura

*occurrente. In Quadrages.
Fidelis sermo.*

IN II NOCTURNO.

Lectio IV.

Titum Cretensium episcopum, vix Pauli apostoli verbo christianæ Fidei sacramentis mysteriisque excultum, ea sanctitatis luce Ecclesiæ tunc vagienti effulsisse compertum est, ut inter ejusdem Doctoris gentium discipulos meruerit cooptari. Adscitus in partem oneris prædicationis, adeo evangelizandi ardore et fidelitate Paulo extitit charus, ut ipse, cum venisset Troadem propter Evangelium Christi, testatus sit, non habuisse requiem spiritui suo, eo quod Titum fratrem suum ibi non invenit. Et paulo post Macedoniam petens, rursus suam in eum charitatem ita exprimit: Sed qui consolatur humiles, consolatus est nos Deus in adventu Titi.

ñ. Inveni David.

Lectio V.

Quamobrem Corinthum ab Apostolo missus, ea sapientia et lenitate legationis hujus munere functus est, quæ præsertim de fi-

delium pietate eleemosynas colligendas ad sublevandam Ecclesiæ hebræorum inopiam spectabat, ut corinthios non solum in Christi fide contineret, sed etiam desiderium, fletum, æmulationem inter eos pro Paulo, qui illos primus instituit, excitaverit. Ad effundendum interim, inter gentes linguis locisque distinctas, divini verbi semen, pluribus terra marique itineribus relictis, magnaque animi firmitate pro Crucis trophæo curis laborisque exantlatis, una cum duce Paulo, Cretæ insulam appulit. Cum porro huic Ecclesiæ episcopus ab ipso Apostolo delectus esset, dubitandum non est, quin in eo munere ita versatus sit, ut juxta ipsius Pauli præceptoris monita, seipsum præbuerit exemplum bonorum operum in doctrina, in integritate, in gravitate.

℞. Posui adjutorium.

Lectio VI.

Itaque tamquam lucerna inter eos, qui in idololatriæ et mendaciorum tenebris, veluti in umbra mortis, sedebant, religionis jubar diffudit. Traditur, eum inter

Dalmatas, ut crucis vexillum explicaret, strenue consudasse. Tandem meritorum et dierum plenus, quarto supra nonagesimum anno, pridie nonas januarii, pretiosa justorum morte obdormivit in Domino, et sepultus est in Ecclesia, ubi ab Apostolo minister fuerat constitutus. Hujus nomen a sancto Joanne Chrysostomo et a sancto Hieronymo præcipue commendatum, Martyrologio romano eadem die inscriptum legitur; verum pro ejus die festo cum Officio et Missa in catholico Orbe recolendo ab utroque Clero, primam insequentem diem liberam Summus Pontifex Pius nomen assignavit.

℞. Iste est, qui.

In III Noct. Homilia in Evang. Designavit Dominus de com. Evangelist. cum ℞. ℞. de com. Conf. Pont.

Lec. I. Cap. 7. v. 25.

Dia IX Februarii.

In festo SS. Eulogii, et Lucretiæ Martyrum. Duplex. Omnia de Comm. plur. Martyr præter sequentia.

ORATIO.

Deus, qui nos concedis sanc-

torum Martyrum tuorum
Eulogii, et Lucretiæ nata-
litiâ colere: da nobis in
æterna beatitudine de eor-
um societate gaudere. Per
Dominum nostrum.

*In I Noct. Lect. de Scrip-
tura occurrent.*

IN II NOCTURNO.

Lectio IV.

Ex Breviar. antiquo Ovet.

In diebus illis: Erat qui-
dam vir in urbe Corduben-
si nomine Eulogius, Chris-
ti sacerdos et famulus, lit-
teris, ac sanctæ legis do-
cumentis admodum imbutus
qui diebus, ac noctibus, vi-
gilliis orationibus, et jeju-
niis, in Ecclesiis Christo
Domino serviebat, utpotè
miles perfectissimus. Huic
inerant erga sacræ fidei cul-
tores, ac Christi pauperes
viscera pietatis eximia. Pas-
cebat enim egenos, conso-
labatur tribulatos, visita-
bat infirmos, et vinctos in
carcere pro Christi nomine
refovebat. Eulogius etiam
hæreticis et Judeis, ac Gen-
tibus prædicans quamplu-
rimos, errore deposito ad
fidem catholicam converte-
bat. Erat in eo tanta ani-
mi et corporis abstinencia,

ut in diebus adventus Do-
mini, ac per totum quadra-
gessimæ tempus ab Eccle-
sia non discederet ubi nu-
llum corpori stramentum
præbebat, præter Psalte-
rium, quod capiti suo (in
quo meditabatur) suppose-
rest

n). Sancti tui Domine.

Lectio V.

Eulogius igitur ad perfec-
tionis cumulū asconde-
re cupiens, salutatis paren-
tibus cum cæteris Chris-
tianis Cordubæ degenti-
bus, Romam adire dispo-
suit, et aggressus iter. Evan-
gelium prædicando Pampi-
lonam usque pervenit. Ubi,
qui aderant fideles longiùs
ire dissuadebant, loca de-
serta, et gentem Sarace-
norum, fidelibus infestam
opponentes, quo a peregrina-
tione, quam cœperat, re-
traxerunt. Cum ergo Cor-
dubam rediisset, puella quæ-
dam nobilis, Lucretia no-
mine, sancto viro occurrit,
et se ad pedes ejus advol-
vens, Christianam ab eo fie-
ri petit; et postquam eam
baptizavit, in domo ejus-
dam sanctæ mulieris ocul-
tavit.

n). Verbera carnificum.

Lectio vi.

Cum a propriis parentibus Lucretiâ virgo beata in oratione posita inveniretur, domum, et omnem ejus substantiam deprædari jusserunt, ac domum denique combuserunt, et cum ad Ecclesiam sancti Zoyli venissent, sanctum virum Eulogium in oratione jacentem viderunt, quem diu verberibus cæsum semivivum reliquerunt, ac denique in carcerem jussu regis missus, cum nollet à fide Christiana discedere: capite plexus est. Beata verò Lucretia, cum nec pollicitationibus matris, nec diversis ornamentis, et divitiis à rege sibi oblatis, viam veritatis deserere vellet, ab spiculatore capite plexa in cælum migravit. Quorum utriusque corpora tunc à Christianis sublata, procedente tempore, Ovetum sunt translata, ubi in Ecclesia sancti Salvatoris à fidelibus magna cum veneratione coluntur.

n). Tamquam aurum.

IN III NOCTURNO.

Homil. in Evang.

Descendens Jesus de monte
de comm. plur. Mart. 2 loco.

DIE XXIII FEBRUARII.

In festo S. Petri Damiani

Ep. Conf. et Doct.

Duplex.

Omn. de Commi. Conf.

Pontif. præf. sequentia.

Añã. Ad Magnif. O
Doctor.

ORATIO.

Concede nos, quæsumus, omnipotens Deus, beati Petri Confessoris tui atque Pontificis monita et exempla sectari, ut per terrestrium rerum contemptum, æterna gaudia consequamur. Per Dnum.

Lect. 1. Noct. de Script. occur. In Quadrag. Fidelis de Communi.

IN II NOCTURNO.

Lectio iv.

Petrus, Ravennæ honestis parentibus natus, adhuc lactens à matre numerosæ prolis pertæsa abjicitur; sed domesticæ mulieris opera semivivus exceptus ac re-creatus, genitrici ad humanitatis sensum revocatæ redditur. Utroque orbatus parente, tamquam vile mancipium sub aspera fratris tutela duram servitutem exercuit. Religionis in Deum, et pietatis erga pa-

trem, egregium tunc specimen dedit; inventum siquidem forte nummum, non propriae inediae sublevandae, sed sacerdoti, qui divinum sacrificium ad illius expiationem offerret, erogavit. A Damiano fratre, a quo, uti fertur, cognomentum accepit benignè receptus, ejus cura litteris eruditur, in quibus brevi tantum profecit, ut magistris admirationi esset. Cum autem liberalibus scientiis floreret et nomine, eas cum laude docuit. Interim, ut corpus rationi subderet, sub molli- bus vestibus cilicium adhibuit, jejuniis, vigiliis, et orationibus solerter insis- tens. Calente juvena, dum carnis stimulis acriter ur- geretur, insultantium libi- dinum faces, rigentibus flu- vii mersus aquis, noctu ex- tinguebat; tum venerabilia quæque loca obire, totum- que Psalterium recitare consueverat. Ope assidua pauperes levabat, quibus frequenter pastis convivio, propriis ipse manibus mi- nistrabat.

ñ. Inveni David.

Lectio v.

Perficiendæ magis vitæ

causa, in Avellanensi Eu- gubinae diæcesis cœnobio, Ordini monachorum Sanctæ Crucis Fontis Avellanæ à beato Ludulpho, sancti Ro- mualdi discipulo, fundato, nomen dedit. Non ita mul- to post in monasterium Pon- posianum, mox in cœno- bium sancti Vincentii Pe- træ Pertusæ ab Abbate suo missus, utrumque ascete- rium verbo sacro, præcla- ris institutionibus, et mori- bus excoluit. Ad suos revo- catus, post Præsidis obitum Avellanitarum familiæ præ- ficitur, quam novis variis in locis extractis domiciliis, et sanctissimis institutis ita auxit, ut alter ejus Ordinis parens ac præcipuum orna- mentum jure sit habitus. Salutarem Petri sollicitudi- nem alia quoque diversi Instituti cœnobia, canoni- corum conventus, et popu- li sunt experti. Urbinati diœcesi non uno nomine profuit. Theuzoni Episcopo in causa gravissima asse- dit, ipsumque in recte administrando Episcopatu consilio et opera juvit. Di- vinorum contemplatione, corporis macerationibus, cæterisque spectatæ sancti- moniæ exemplis excelluit.

His motus Stephanus Nonus Pontifex Maximus eum licet invitum et reluctantem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalem creavit, et Ostiensem Episcopum. Quas Petrus dignitates splendidissimis virtutibus, et consentaneis Episcopali ministerio operibus gessit.

R. Posui adjutorium.

Lectio VI.

Difficillimo tempore Romanæ Ecclesiæ, summisque Pontificibus doctrina, legationibus aliisque susceptis laboribus mirifice adfuit. Adversus Nicolaitarum et Simoniacam hæreses ad mortem usque strenue decertavit. Hujusmodi depulsis malis, Mediolanensem Ecclesiæ Romanæ conciliavit. Benedicto et Cadaloo falsis Pontificibus fortiter restitit. Henricum Quartum Germaniæ regem ad iniquo uxoris divortio deterruit: Ravennates ad debita Romano Pontifici obsequia revocatos sacris restituit: Canonicos Veliterinos ad sanctioris vitæ leges composuit. In provincia præsertim Urbinatè vix ulla fuit Episcopalis Ecclesia, de qua Petrus non sit bene meritus; Eugubinam, quam

aliquando creditam habuit, multis levavit incommodis; alias alibi, quando oportuit, perinde curavit, ac si suæ essent tutelæ commissæ. Cardinalatu et Episcopali dignitate depositis, nihil de pristina juvandi proximos sedulitate remisit. Jejunium sextæ feriæ in honorem Sanctæ Crucis Jesu Christi, horarias Beatæ Dei Genitricis preces, ejusque die sabbato cultum propagavit. Inferendæ quoque sibi verberationis morem ad patrum scelerum expiationem provexit. Demum sanctitate, doctrina, miraculis, et præclare actis illustris, dum é Ravennate legatione redderet, Faventiæ octavo Kalendas Martii migravit ad Christum. Ejus corpus ibidem apud Cistercienses multis miraculis clarum frequenti populorum veneratione colitur. Ipsum Faventini non semel in præsentî discrimine propitium experti, Patronum apud Deum delegerunt: Leo vero duodecimus Pontifex Maximus officium Missamque in ejus honorem tamquam Confessoris Pontificis, quæ aliquibus in diocesis, atque in Ordine Ca-

maldulensium jam celebrabantur, ex Sacrorum Rituum Congregationis consulto, addita Doctoris qualitate ad universam extendit Ecclesiam.

R. Iste est.

In III Noct. Homil. de Comm. Doctor.

DIE, XXVII FEBRUARII.

In Festo S. Eliæ Prophetæ Duplex.

Ad vesperas.

Añã. 1.ª Zelo zelatus sum pro Dómino Deo exercituum: quia dereliquerunt pactum tuum filii Isarel.

Ps. de Dom. et loco ult.
Lauda Jerusalem Dóminum. *de Sab.*

2.ª Usquequo claudicatis in duas partes? Si Dóminus est Deus, sequimini eum.

3.ª Si homo Dei sum, descendat ignis de cœlo, et devoret te, et quinquaginta tuos.

4.ª Non ego turbavi Israel; sed tu, et domus patris tui, qui dereliquistis mandata Dómini.

5.ª Occidisti insuper, et possedisti. Ecce ego inducam super te malum, et demetam posteriora tua.

Capit. Eccles. 48.

Surrexit Elias propheta quasi ignis, et verbum ipsius quasi fácula ardebat. Qui induxit in pópulos famem, et irritantes illum invidia sua pauci facti sunt.

Hymnus.

Nunc juvat celsi properare ad alta,

Monte Carmeli juga, et ore pleno

Vatis Eliæ méritos referre
Laudis honores.

Dum fames terras premeret, ministro

Utitur corvo: viduæ farinam,

Sufficit solers: oleóque manat

Hydria pingui.

Hic, Deo fuis precibus, reductum

Finibus mortis puerum, parenti

Reddit, orando valet expetitam

Réddere lucem.

Claudit et nubis, aperitque verbo;

Imperat post tres prope-
ranter annos

Decidant cœlo, sitiénsque tellus

Hauriat imbres.

Sit Patri summo, genitæ-

que Proli,
Et tibi compar utriusque
Sancte,
Spiritus laus, imperium
potestas

Tempus in omne. Amen.

ÿ. Verbo Dómini conti-
nuít cœlum.

ñ. Et dejécit de cœlo
ignem ter.

AD MAGNIFICAT AÑA.

Ecce ego mittam vobis
Eliam Prophetam, ante-
quam veniat dies Dómini
magnus, et horribilis, et
convertet cor patrum ad fi-
lios, et cor filiorum ad pa-
tres eorum.

ORATIO.

Præsta quæsumus omni-
potens Deus, ut qui bea-
tum Eliam Prophetam tuum
igneo currumirabiliter ele-
vatum esse crédimus: eo-
dem interveniente ad cœles-
tia elevemur, et Sanctorum
tuorum consortio gaudea-
mus. Per Dóminum.

AD MATUTIN. INVITATORIUM.

Regem Prophetarum Dó-
minum: * Venite adorea-
mus. *Psalm.* Venite exul-
temus.

Hymnus.

Nunc juvat celsi. *ut su-
pra.*

Añã. Factum est au-

tem, ut ægrotaret filius
mulieris matrisfamilias, et
erat languor fortissimus.

PSALMUS 1.

Beatus vir, qui non abiit
in consilio impiorum, et in
via peccatorum non stetit,
* et in cãthedra pestilen-
tiæ non sedit:

Sed in lege Domini vo-
luntas ejus, * et in lege
ejus meditabitur die ac
nocte.

Et erit tamquam lignum,
quod plantatum est secus
decursus aquarum, * quod
fructum suum dabit in tem-
pore suo:

Et folium ejus non de-
fluet: * et omnia quæcum-
que faciet prosperabuntur.

Non sic impii, non sic: *
sed tamquam pulvis, quem
próicit ventus á facie terræ

Ideo non resurgent impii
in judicio: * neque peccató-
res in concilio justorum.

Quoniam novit Dóminus
viam justorum: * et iter
impiorum peribit.

Añã. Factum est au-
tem, ut ægrotaret filius
mulieris matrisfamilias, et
erat languor fortissimus.

Añã. Dixit mulier ad
Eliam: Quid mihi et ti-
bi, vir Dei? Ingressus es ad

me, ut rememorarentur iniquitates meæ, et interficeres filium meum?

PSALMUS 2.

Quare fremuerunt gentes, * et populi meditati sunt inania?

Astiterunt reges terræ, et principes convenerunt in unum * adversus Dóminum, et adversus Christum ejus.

Dirumpámus vincula eorum: * et projiciamus á nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in cælis, iridebit eos: * et Dóminus subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua, * et in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Filius meus es tu, ego hodie genui te.

Postula á me, et dabo tibi Gentes hereditatem tuam, * et possessionem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite: erudimini qui iudicatis terram.

Servite Dómino in timore: * et exultate ei cum tremore.

Apprehendite disciplinam, nequando irascatur Dominus, * et pereatis de via justa.

Cum exarserit in brevi ira ejus, * beati omnes, qui confidunt in eo.

Añã. Dixit mulier ad Eliam: Quid mihi, et tibi vir Dei? Ingressus es ad me ut rememorarentur iniquitates meæ, et interficeres filium meum?

Añã. Ait Elias ad viduam: Da mihi filium tuum. Et clamavit ad Dóminum, et revixit puer.

PSALMUS 3.

Dómine, quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animæ meæ: * non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, susceptor meus es, * glória mea, et exaltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamavi: * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporatus sum: * et exurrexi, quia Dóminus suscepit me.

Non timebo millia pópuli circumdantis me: * exurge Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa: * dentes peccatorum contrivisti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedictio tua.

Ant. Ait Elias ad viduam: da mihi filium tuum. Et clamavit ad Dóminum, et revixit puer.

ÿ. Verbo Domini continuit cælum.

ñ. Et dejecit de cælo ignem ter.

De libro tertio regum cap. 7.

Lectio I.

Dixit Elias Thesbites de habitatoribus Galaad ad Achab: Vivit Dominus Deus Israel, in cujus conspectu sto, si erit annis his ros et pluvia nisi juxta oris mei verba. Et factum est verbum Domini ad eum, dicens: Recede hinc, et vade contra Jordanem, et ibi de torrente bibes: corvisque præcepi, ut pascant te ibi. Abiit ergo, et fecit juxta verbum Domini: cumque abiisset, sedit in torrente Carith, qui est contra Jordanem.

Corvi quoque deferebant ei panem et carnes vespere, et bibebat de torrente. Post dies autem siccatus est torrens: non enim pluerat super terram. Factus est ergo sermo Domini ad eum, dicens: Surge, et vade in Sarephta Sidoniorum, et manebis ibi: præcepi enim ibi mulieri viduæ, ut pascat te.

ñ. Recede hinc, et vade contra Orientem, dixit Dominus ad Eliam: * Qui abiit et fecit juxta verbum Domini. ÿ. Abscondere in torrente Carith, et ibi de torrente bibes: corvisque præcepi, ut pascant te ibi. Qui abiit.

Lectio II.

Surrexit, et abiit in Sarephta. Cumque venisset ad portam civitatis, apparuit ei mulier vidua colligens ligna, et vocavit eam, et dixit ei: da mihi paululum aquæ in vase, ut bibam. Cumque illa pergeret, ut afferret, clamavit post tergum ejus, dicens: affer mihi, obsecro, et buccellam panis in manu tua. Quæ respondit: vivit Dominus Deus tuus, quia non habeo panem, nisi quantum pugillus capere potest farinæ in hydria, et

paululum olei in lecytho: en colligo duo ligna, ut ingrediar, et faciam illud mihi et filio, ut comedamus, et moriamur. Ad quam Elias ait: noli timere, sed vade, et fac sicut dixisti: verumtamen mihi primum fac de ipsa farinula subcinericium panem parvulum, et affer ad me: tibi autem et filio tuo facies postea. Hæc autem dicit Dominus Israel: Hydria farinæ non deficiet, nec lecythus olei minuetur usque ad diem, in qua Dominus daturus est pluviam super faciem terræ. Quæ abiit, et fecit juxta verbum Eliæ: et comedit ipse, et illa et domus ejus: et ex illa die hydria farinæ non defecit, et lecythus olei non est imminutus, juxta verbum Domini, quod locutus fuerat in manu Eliæ.

ñ. Abiit mulier, et fecit juxta verbum Prophetæ: * Et comedit ipse, et illa, et domus ejus. ý. Ex illa die hydria farinæ non defecit, et lecythus olei non est imminutus, juxta verbum Eliæ. Et comedit.

Lectio III.

Factum est autem post hæc, ægrotavit filius mulieris

matrisfamilias, et erat languor fortissimus, ita ut non remaneret in eo halitus, Dixit ergo ad Eliam: Quid mihi et tibi vir Dei? ingressus es ad me ut rememorarentur iniquitates meæ et interficeres filium meum? Et ait ad eam Elias: da mihi filium tuum. Tulitque eum de sinu ejus, et portavit in cœnaculum, ubi ipse manebat, et posuit super lectulum suum. Et clamavit ad Dominum, et dixit: Domine Deus meus, etiamne viduam, apud quam ego utcumque sustentor, afflixisti, ut interficeres filium ejus? Et expandit se, atque mensus est super puerum tribus vicibus, et clamavit ad Dominum, et ait: Domine Deus meus, revertatur, obsecro, anima pueri hujus in viscera ejus. Et exaudivit Dominus vocem Eliæ: et reversa est anima pueri intra eum, et revixit.

ñ. Reversa est anima pueri intra eum, et revixit, et tradidit matri suæ, et ait illi: * En vivit filius tuus. ý. Tulit Elias puerum, et deposuit eum in inferiorem domum, dicens: En vivit. Gloria Patri... En vivit.

IN II. NOCTURNO.

Añã. Factum est verbum Domini ad Eliam, dicens: Vade et ostende te Achab, ut dem plúviam super faciem terræ.

PSALMUS 4.º

Cum invocarem, exaudivit me Deus justitiæ meæ: * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei, * et exaudi orationem meam.

Filii hóminum usquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem, et quæritis mendacium?

Et scitote quoniam mirificavit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exaudiet me, cum clamavero ad eum.

Irascimini, et nolite peccare: * quæ dicitis in cõrdibus vestris in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium justitiæ, et sperate in Dómino. * Multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedisti lætitiã in corde meo.

A fructu frumenti, vini, et olei sui * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dormiam, et requiescam.

Quoniam tu Domine singulariter in spe * constituisti me.

Añã. Factum est verbum Dómini ad Eliam, dicens: Vade, et ostende te Achab, ut dem pluviam super faciem terræ.

Añã. Ait Elias ad Achab: Ascende, cómede, et bibe quia sonus multæ pluvie est.

PSALMUS 5.

Verba mea áuribus pèrcipe Dómine, * intellige clamorem meum.

Intende voci orationis me, * Rex meus, et Deus meus.

Quoniam ad te orabo: * Dómine, mane exaudies vocem meam.

Mane astabo tibi, et videbo; * quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitabit juxta te malignus: * neque permanent injusti ante óculos tuos.

Odisti omnes, qui operantur iniquitatem: * perdes omnes qui loquuntur mendacium.

Virum sanguinum et dolosum abominabitur Dóminus * ego autem in multitudine misericordiæ tuæ.

Introibo in domum tuam:
* adorabo ad templum sanc-
tum tuum in timore tuo.

Dómine deduc me in jus-
titia tua: * propter inimi-
cos meos dirige in cons-
pectu tuo viam meam.

Quoniam non est in ore
eorum veritas: * cor eorum
vanum est.

Sepulchrum patens est
guttur eorum, linguis suis
dolosé agebant, * judica illos
Deus.

Decidant á cogitationi-
bus suis, secundum multi-
tudinem impietatum, eo-
rum expelle eos, * quoniam
irritaverunt te, Dómine.

Et lætentur omnes, qui
sperant in te, in æternum ex-
ultabunt: et habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te om-
nes qui diligunt nomen
tuum, * quoniam tu bene-
dices justo.

Dómine, ut scuto bonæ
voluntatis tuæ * coronasti
nos.

Añã. Ait Elias ad Achab:
Ascende, cómede, et bibe
quia sonus multæ pluvie
est.

Ps. Dómine, Dominus
noster. Pag. 2.^a

Añã. Manus Dómini fac-
ta est super Eliam, accin-
tisque lumbis currebat an-

te Achab, donec veniret in
Jezrael.

ÿ. Tu ungis Reges ad
pœnitentiam.

ñ. Et Prophetas facis suc-
cesóres post te.

*Ex libro S. Epiphanií Ep.
de vitis Prophetarum.*

Lectio IV.

Elias Propheta ex Thesbis
erat, é continente Arabum
de Tribu Aaron, Levita.
Morabatur autem in Galaad,
quoniam Thesbis erant ædes
Sacerdotibus consecratæ ac
destinatæ. Quem cum eni-
teretur parens ejus, ejus-
modi Sabac patri visio ap-
paruit. Viri niveum quem-
dam præseferentes habitum,
pusionem salutabant, ma-
trisque uberibus in ignem
evellebant: quin et flam-
mam ignis, cibi loco minis-
trabant. Profectus est ita-
que in Jerusalem genitor,
visaque ad Sacerdotes re-
tulit. Respondit autem illi
chrematismus, hoc est ora-
culum, sive responsor: Cave
manifestum facias. Erit
quippe lumen filii hujus do-
micilium, sermoque ejus
demonstratio, ac sententia
brevis: et judicabit Israel,
cum igne, tum romphæa.
Hic est ille Elias, qui ter

ignem é cœlo deduxit, quique imbrem sua lingua gestavit, mortuos item suscitavit, et in cœlum denique nimbo seu turbine ignis assumptionis est.

℞. Ait Abdias ad Eliam: Cum recessero á te, Spiritus Domini asportabit te in locum, quem ego ignoro, et tu dicis: * Dic Domino tuo: Adest Elias. Ÿ. Dixit Elias: Vivit Dominus exercituum, ante cuius vultum sto, quia hodie apparebo ei. Dic Domino.

Ex libro S. Isidori Ep. de vita et morte Sanctorum.

Lectio v.

Elias, qui interpretatur Dominus Deus, Thesbites, Sacerdos magnus, atque Propheta, habitator solitudinis, fide plenus, devotione summus, in laboribus fortis, in industria solers, excellenti ingenio præditus, in exercitatione disciplinæ instructus, sancta meditatione assiduus, metuque mortis intrepidus: verberavit tyranos, sacrilegos interfecit, multisque signis virtutum effulsit. Triennio siccitate clausit imbribus cœlum. Oravit rursus et cœlum de-

dit pluvias. Mortuum mulieris filium suscitavit. Cujus virtute hydria farinae non defecit, et vas olei perpetuo fonte manavit. Cujus verbo, super sacrificium ignis de cœlo venit. Duos quinquagenarios cum militibus cœlesti igne combusit. Jordanem transiens, tactu melotis abruptit aquas.

℞. Cum venisset Elias ad portam civitatis, apparuit ei mulier vidua colligens ligna, et vocavit eam, dixitque ei: * Da mihi paululum aquæ in vase, ut bibam. Ÿ. Cumque illa pergeret ut afferret, clamavit post tergum ejus. dicens: affer mihi, obsecro, et buccellam panis in manu tua. Da mihi.

Lectio vi.

Post hæc igneo curru in cœlum raptus ascendit, venturus juxta Malachiam Prophetam in fine mundi, præcessurus Christum, annuntiaturus ultimum ejus adventum cum magnis virtutibus, prodigiisque signorum; ita ut bellum gerat Anti-Christus adversus eum et Henoah, qui cum eo venturus est, et occidet eos. Cadavera vero eorum tri-

bus diebus, et sex horis in plateis insepulta jacebunt. Dehinc suscitati à Domino regnum Anti-Christi plaga magna percutient. Posthæc veniet Dominus, et interficiet Anti-Christum gladio oris sui, et eos qui adoraverunt eum, et regnabit Dominus cum omnibus Sanctis suis in æternum.

℞. Explantit se atque mensus est Elias super puerum tribus vicibus, et clamavit ad Dominum: * Et exaudivit Dominus vocem Eliæ. Ÿ. Domine Deus meus, revertatur, obsecro, anima pueri hujus in viscera ejus. Et exaudivit. Gloria Patri, etc. Et exaudivit.

IN III NOCTURNO

Añã Dixit Elias prophetis Baal: Eligite vobis bovem unum, et invocato nomina deorum vestrorum: qui clamabant, et non erat, qui responderet eis.

PSALMUS 14.

Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, * et operatur justitiam:

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua.

Nec fecit proximo suo malum, * et opprobrium non accepit adversus proximos suos:

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus: * timentes autem Dominum glorificat:

Qui jurat proximo suo, et non decipit, * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et munera super innocentem non accepit:

Qui facit hæc, * non movebitur in æternum.

Añã Dixit Elias prophetis Baal: Eligite vobis bovem unum, et invocato nomina deorum vestrorum: qui clamabant, et non erat, qui responderet eis.

Añã Cum jam tempus esset ut efferretur holocaustum, accedens Elias oravit ad Dominum.

PSALMUS 20.

Domine in virtute tua lætabitur rex, * et super salutare tuum exultavit vehementer.

Desiderium cordis ejus tribuisti ei: * et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: * posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Vitam petiit a te: * et tribuisti ei longitudinem dierum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est gloria ejus in salutari tuo: * gloriam et magnum decorem impones super eum.

Quoniam dabis eum in benedictionem in sæculum sæculi: * lætificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quoniam rex sperat in Domino: * et in misericordia Altissimi non commovebitur.

Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis: * dextera tua inveniatur omnes, qui te oderunt.

Pones eos ut clibanum ignis in tempore vultus tui: * Dominus in ira sua conturbabit eos, et devorabit eos ignis.

Fructum eorum de terra perdes: * et semen eorum a filiis hominum.

Quoniam declinaverunt in te mala; * cogitaverunt consilia, quæ non potuerunt stabilire.

Quoniam pones eos dor-

sum: * in reliquiis tuis præparabis vultum eorum.

Exaltare Domine in virtute tua: * cantabimus et psallemus virtutes tuas.

Añã. Cum jam tempus esset ut efferretur holocaustum, accedens Elias oravit ad Dominum.

Ps. Domini est terra. pag. 3.^a

Añã. Orante Elia cecidit ignis Domini, et vorabit holocaustum, et ligna, et lapides, pulverem quoque, et aquam, quæ erat in aqueductum lambens.

ÿ. Beati sunt, qui te viderunt.

ñ. Et in amicitia tua decorati sunt.

Lectio VII.

Lectio S. Evangelii secundum Mathæum.

Cap. 17.

In illo tempore: Assumpsit Jesus Petrum, et Jacobum, et Joannem fratrem ejus, et duxit illos in montem excelsum seorsum, et transfiguratus est ante eos. Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi.

Hom. 57 in Math., paulo post princ.

Cujus autem rei gratia

Moysen et Eliam produxit: multas quidem dicere quis causas posset. Primum, quoniam et turbæ alii Eliam, alii Jeremiam, alii priscorum Prophetarum unum opinabantur: idcirco Moysen, et Eliam cæterorum Prophetarum vertices producit; ut quam magnum sit inter servos et Dominum discrimen oculis cernerent, utque recte laudatum crèderent Petrum qui filium Dei eum confessus est. Deinde quoniam assidue quasi transgressorem legis Judæi acusabant, et blasphemare putabant, quasi gloriam Patris nihil ad eum pertinentem vindicaret; Dicebant enim: Hic non est à Deo, quia sabbatum non servat; et rursus: De bono opere non lapidamus te, sed cum sis homo, Deum te facis: ut ipsa monstraretur, quia ex invidia hæc criminabantur, quia neutri horum criminum subjiceretur, nec legis prævaricator esset, nec alienam gloriam sibi acquireret, æqualem se Patri faciendo, eos produxit in medium, quorum alteruter in alterutra istarum rerum præfulsit. Moysi enim le-

gem dedit: quare non fuisset passus Moyses conculcari legem, ut Judæi credebant; nec prævaricatorem ejus, et legum latoris hostem, lator ipse unquam coluisset, Elias autem pro gloria Dei zelavit: quare non adstitisset ei, qui æqualem se Patri dicebat, si non esset, nec paruisset illi, qui sibi, quod non habebat, vendicaret.

¶. Ait Elias nuntiis Regis Samariæ: Nunquid non est Deus in Israel, ut eatis ad Beelcebut? Quamobrem hæc dicit Dominus: * De lectulo super quem ascendisti, non descendes; sed morte morieris. ¶. Reversi nuntii ad Ochoziam dixerunt: Vir occurrit nobis dicens: Ite, et revertimini ad Regem, et dicetis ei: De lectulo.

Lectio VIII.

Ad hæc omnia illud etiam possumus dicere, ut tam mortis, quam vitæ habere potestatem liquido ac vere crederetur, utque superiorum et inferiorum Dominus ostenderetur: idcirco Moysen jam mortuum, et Eliam, qui nondum id passus est, in medium produ-

xit. Quartam vero causam Evangelista quoque ipse tetigit. Quænam igitur ista est? Ut Crucis gloriam ostendat, et tam Petrum, quam reliquos, qui passionem formidabant, consolaretur, et ad sublimius erigeret. Non enim tacebant, inquit, sed loquebantur de gloria, quam completurus erat in Jerusalem: de Cruce videlicet ac passione: sic enim ipsam semper appellabat.

ñ Factum est, dum tolleret Dominus Eliam per turbinem in cœlum, * Eliseus clamabat, dicens: Pater mi, pater mi, currus Israel, et auriga ejus. † Cumque pergerent, et incedentes sermocinarentur: ecce currus igneus, et ascendit Elias per turbinem in cœlum. Eliseus. Gloria Patri etc. Eliseus.

Si hoc fest. venerit in Quadrag. IX lect. legitur de Homilia Fer. occur. Alio tempore et in Sabbato Quat. Temp. legitur sequens.

Lectio IX.

Accedit ad hæc omnia virtus quoque virorum singularis, atque præcipua, quam

maxime à discipulis flagitabat. Nam quoniam dixit: Si quis vult venire post me, tollat crucem suam, et sequatur me: hac de causa eos, qui centies pro Dei præceptorum custodia, et populi, qui sibi creditus fuerat, mortem suscepissent, in medium producit: quorum uterque cum animam perdidit, invenit eam. Atque sane magna libertate adversus tyrannos loquuti sunt: alter adversus Ægyptum, alter adversus Achab: et quod magnum est pro ingratissimis hominibus, et inobedientibus, à quibus in atrocia pericula compulsi sunt: quia etsi privati, ac absque potestate fuerant, propositum tamen habuerunt ab idolorum cultu populum eripere: quorum alter tardus lingua, et voce tenuis, alter etiam aliquomodo rusticior, et uterque sæcularium divitiarum apprime contemptor. Nam neque Moyses quidquam possidebat, nec Elias præter melotem aliquid habebat; præsertim cum veteres essent, nec tanta gratia signorum pollerent.

Te Deum laudamus, etc.

AD LAUDES ET PER HORAS.

Añā 1.ª Elias, dum zelat
zelum legis, receptus est in
cælum.

Psalm. Dominus regna-
vit, *cum rel. de Dom.*

2.ª Factum est autem
cum levare vellet Dominus
Eliam per turbinem in cœ-
lum, ibant Elias, et Eliseus
de Galgalis.

3.ª Tulit Elias pallium
suum, et percussit aquas,
et divisæ sunt, et transie-
runt ambo per siccum.

4.^a Cum Elias, et Eli-
seus pergerent, et inceden-
tes sermocinarentur, ecce
currus igneus, et equi ignei
diviserunt utrumque.

5.^a Ascendit Elias per
turbinem in cælum; Eliseus
autem videbat, et clama-
bat: Pater mi, Pater mi,
currus Israel, et auriga
ejus.

Capitulum Eccles. 48.

Surrexit Elias Propheta
quasi ignis, et verbum ip-
sius quasi facula ardebat:
Qui induxit in populos famem,
et irritantes illum in-
vidia sua pauci facte sunt.

Hymnus.

Te magne rerum Conditor,
Mens nostra gliscit laudibus
In hoc Thesbite maximo,

Quem diligis, extollere.

Hic namque sacri nóm-
nis

Tui zelator provocat
Vates Baal nequissimos,
Victosque jure interficit.

Illo precante victimas
Absumit ignis cœlitus:
Hi perstreptentes acriter,
Sunt omnibus ludibrio.

Tum Jezabelis impiæ
Vitans, furorem noxium,
Sub junipero dormiens
Adesse cernit Angelum.

Panem sibi qui proferens
Lymphamque, jussit per-
gere

Cibo repletum strenue
Ad montis Horeb verticem.

Hoc in cibo jejunium
Tulit quadragenarium:
Hac vi dapes sunt præditæ,
Quas dextra Dei porrigit.

Omnis tibi sit gloria
Verbum, Pater, Paráclite,
Inseparata Trinitas,
Quæ condidisti omnia.

Amen.

ÿ. Elias in turbine tec-
tus est. ñ. Et in Eliseo com-
pletus est spiritus ejus.

AD BENEDICTUS.

Añā. Elias homo erat simi-
lis nobis passibilis; et oratio-
ne oravit, ut non plúeret
super terram; et non pluit
annos tres, et menses sex.
Et rursum oravit: et cœ-

lum dedit pluviam, et terra dedit fructum suum.

ORATIO.

Præsta quæsumus, Omnipotens Deus ut qui Beatum Eliam Prophetam tuum igneo curru mirabiliter elevatum esse credimus: eodem interveniente ad cœlestia sublevemur, et Sanctorum tuorum consortio gaudeamus. Per Dominum. *Si venerit in Quadrages. fit com. Fer.*

Ad Tertiam.

Capit. Surrexit Elias

ñ. br. Verbo Dómini * Continuit cœlum. Verbo ý. Et dejecit de cœlo ignem ter. Continuit. Gloria Patri. Verbo. ý. Tu ungis Reges ad pœnitentiam. ñ. Et prophetas facis successores post te.

Ad Sextam.

Capitulum. Eccles. 48.
Verbo Dómini contínuit cœlum, et dejecit de cœlo ignem ter: sic amplificatus est Elias in mirabilibus suis.

ñ. br. Tu ungis Reges * Ad pœnitentiam. Tu. ý. Et Prophetas facis successores post te. Ad. Gloria Patri et. Tu ungis. ý. Beati sunt, qui te viderunt. ñ. Et in amicitia tua decorati sunt.

Ad Nonam.

Capitulum. Eccles. 48.

Tu sustulisti mortuum ab inferis de sorte mortis, in verbo Dómini Dei: Qui scriptus es in judiciis tēporum lenire iracundiam Dómini. ñ. br. Beati sunt, * Qui te viderunt. Beati. ý. Et in amicitia tua decorati sunt. Qui te. Gloria Patri. Beati. ý. Elias in turbine tectus est. ñ. Et in Eliseo completus est spiritus ejus.

In II Vesperis.

Omnia ut in I præf. seq.
ý. Beati sunt, qui te viderunt. ñ. Et in amicitia tua decorati sunt.

AD MAGNIFICAT.

Añã. Tulit Elias pallium suum, et percussit aquas Jordanis, quæ divisæ sunt in utramque partem, et transierunt ipse et Eliseus per siccum: et ascendit per turbinem in cœlum.

FERIA 3 POST DOM. SEPTUAG.

De Oratione D. N. J. C.

in Monte Oliveti.

Duplex majus.

Ad vesperas.

Añã. et cap. de laud.

Ps. de Dominica et loco ult: Ps. Laudate Dominum.

HYMNUS.

Aspice ut Verbum Patris á
supernis
Sedibus, clemens et amore
flagrans
Pérditis culpa génitis me-
déri

Pergit Adami.

Flebilem mundi miserans
ruinam,
Et volens nostros reparare
casus
Orat, et prona veniam pre-
catur.

Fronte Magister.

Fluctuat secum tot acer-
ba volvens:
Hunc, ait supplex, cálicem
doloris,
Mi Pater, transfer; tua sed
volúntas,

Non mea fiat.

Cum premat tristis pa-
vor ima cordis,
Déficit lánguens Dominus;
per artus
Sánguinis sudor fluit, at-
que guttis

Terra madescit.

At celer summo veniens
Olympo
Angelus Jesum recreat ja-
centem.

Córpore vires redeunt, no-
voque

Róbore surgit.

Laus, honor Patri, geni-
tæque Proli,

Cui datum nomen super
omne nomen,
Et Paracléto decus atque
virtus

Omne per ævum. Amen.

ÿ. Tristis est ánima mea.

ñ. Usque ad mortem.

Ad Magnificat. Añna. Po-
sitis genibus orábat dicens:
Pater, si vis, transfer cáli-
cem istum a me: verumta-
men non mea voluntas, sed
tua fiat.

ORATIO.

Domine Jesu Christe, qui
in horto, verbo et exem-
plo nos orare docuisti ad
tentationum pericula supe-
randa: concede propitius, ut
nos orationi semper inten-
ti, ejus copiosum fructum
consequi mereamur. Qui
vivis et regnas,..

AD MATUTINUM.

Invitator. Christum Jesum
in monte Olivarum oran-
tem: * Venite adoremus.

Ps. Venite. *Hymnus*
ut supra in vesperis.

IN I NOCTURNO.

Añna. Ante orationem præ-
para animam tuam, et no-
li esse quasi homo, qui ten-
tat Deum.

PSALMUS 16.

Exaudi, Domine, justitiam
meam: * intende depreca-
tionem meam.

Auribus percipe orationem meam, * non in labiis dolosis.

De vultu tuo iudicium meum prodeat: * oculi tui videant æquitates.

Probasti cor meum, et visitasti nocte: igne me examinasti, et non est inventa in me iniquitas.

Ut non loquatur os meum opera hominum: * propter verba labiorum tuorum ego custodivi vias duras.

Perfice gressus meos in semitis tuis: * ut non moveantur vestigia mea.

Ego clamavi, quoniam exaudisti me, Deus: inclina aurem tuam mihi, et exaudi verba mea.

Mirifica misericordias tuas * qui salvos facis sperantes in te.

A resistentibus dexteræ tuæ custodi me, * ut pupillam oculi.

Sub umbra alarum tuarum protege me: * a facie impiorum, qui me affligerunt.

Inimici mei animam meam circumdederunt, adipem suum concluderunt: * os eorum locutum est superbiam.

Projicientes me nunc circumdederunt me: * oculos

suos statuerunt declinare terram.

Susceperunt me sicut leo paratus ad prædam: * et sicut catulus leonis habitans in abditis.

Exurge, Domine, præveni eum, et supplantata eum: * eripe animam meam ab impio, frameam tuam ab inimicis manus tuæ.

Domine, a paucis de terra divide eos in vita eorum: * de absconditis tuis adimpletus est venter eorum.

Saturati sunt filii: * et dimiserunt reliquias suas parvulis suis.

Ego autem in justitia apparebo conspectui tuo: * satiabor cum apparuerit gloria tua.

Añã. Ante orationem præpara animam tuam, et noli esse quasi homo, qui tentat Deum.

Añã. Non impediaris orare semper, et ne verearis usque ad mortem justificari.

PSALMUS 27.

Ad te, Domine, clamabo; Deus meus, ne sileas á me: * nequando taceas á me, et assimilabor descendéntibus in lacum.

Exaudi, Domine, vocem

deprecationis meae dum oro ad te: * dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatoribus: * et cum operantibus iniquitatem ne perdas me.

Qui loquuntur pacem cum proximo suo, * mala autem in cordibus eorum.

Da illis secundum opera eorum, * et secundum nequitiam adinventio- num ipsorum.

Secundum opera manuum eorum tribue illis: * redde retributionem eorum ipsis.

Quoniam non intellexerunt opera Domini, et in opera manuum ejus: * destrues illos, et non aedificabis eos.

Benedictus Dominus: * quoniam exaudivit vocem deprecationis meae.

Dominus adjutor meus, et protector meus: * in ipso speravit cor meum, et adjutus sum.

Et refluoruit caro mea: * et ex voluntate mea confitebor ei.

Dominus fortitudo plebis suae: * et protector salvationum Christi sui est.

Salvum fac populum tuum Domine, et benedic haere-

ditati tuae: * et rege eos, et extolle illos usque in aeternum.

Añã. Non impediaris orare semper, et ne verearis usque ad mortem justificari.

Añã. Omnia quaecumque petieritis in oratione credentes, accipietis.

PSALMUS 141.

Voce mea ad Dominum clamavi: * voce mea ad Dominum deprecatus sum:

Effundo in conspectu ejus orationem meam: * et tribulationem meam ante ipsum pronuntio.

In deficiendo ex me spiritum meum, * et tu cognovisti semitas meas.

In via hac, qua ambulabam, * absconderunt laqueum mihi.

Considerabam ad dexteram, et videbam: * et non erat qui cognosceret me.

Periit fuga a me: * et non est qui requirat animam meam.

Clamavi ad te, Domine; * dixi: Tu es spes mea, portio mea in terra viventium.

Intende ad deprecationem meam: * quia humiliatus sum nimis.

Libera me a persecutoribus me: * quia confortati sunt super me.

Educ de custodia animam meam ad confidendum nomini tuo: * me expectant justī, donec retribuas mihi.

Ant. Omnia quaecumque petieritis in oratione credentes, accipietis.

Ÿ. Tristis est anima mea.

ŕ. Usque ad mortem.

Lectio I.

De libro Tobiae. c. 12.

Bona est oratio cum jejuniis, et eleemosyna magis quam thesauros auri recondere: quoniam eleemosyna a morte liberat, et ipsa est, quae purgat peccata, et facit invenire misericordiam et vitam aeternam. Qui autem faciunt peccatum et iniquitatem, hostes sunt animae suae. Manifesto ergo vobis veritatem et non abscondam a vobis occultum sermonem. Quando orabas cum lacrymis, et sepeliabas mortuos, et derelinquebas prandium tuum, et mortuos abscondebas per diem in domo tua et nocte sepeliabas eos, ego obtuli orationem tuam Domino. Et quia acceptus eras Deo, necesse fuit, ut tentatio probaret te.

ŕ. In omnibus gratias agite: * Sine intermissione orate.

Ÿ. Haec est enim voluntas Dei in Christo Jesu in omnibus vobis. * Sine.

Lectio II.

De epistola beati Jacobi Apostoli. c. 5.

Orate pro invicem, ut salvemini: multum enim valet deprecatio justī assidua. Elias homo erat similis nobis passibilis: et oratione oravit, ut non plueret super terram, et non pluit annos tres et menses sex. Et rursum oravit: et caelum dedit pluviam, et terra dedit fructum suum. Fratres mei, si quis ex vobis erraverit a veritate, et converterit quis eum, scire debet, quoniam qui converti fecerit peccatorem ab errore viae suae, salvabit animam ejus a morte, et operiet multitudinem peccatorum.

ŕ. Cum stabitis ad orandum, * Dimittite si quid habetis adversus aliquem. Ÿ. Ut et Pater vester, qui in caelis est, dimittat vobis peccata vestra. Dimittite..

Lectio III.

De epistola beati Pauli Apostoli ad Hebraeos. c. 5.

Christus non semetipsum clarificavit, ut Pontifex fie-

ret: sed qui locutus est ad eum: Filius meus es tu, ego hodie genui te. Quem admodum et in alio loco dicit: Tu es sacerdos in æternum, secundum ordinem Melchisedech. Qui in diebus carnis suæ preces, supplicationesque ad eum, qui possit illum salvum facere a morte, cum clamore, valido et lacrymis offerens, exauditus est pro sua reverentia. Et quidem cum esset Filius Dei, didicit ex iis, quæ passus est, obedientiam: et consummatus, factus est omnibus obtemperantibus sibi, causa salutis æternæ, appellatus a Deo pontifex juxta ordinem Melchisedech.

ñ. Exaudivit Dominus deprecationem meam: * Dominus orationem suscepit. ŷ. Clamavi in toto corde meo. exaudi me, Domine. * Dominus... Gloria Patri... *

IN II. NOCTURNO.

Añã. Cum oratis, non eritis sicut hypocritæ, qui amant in synagogis et in angulis platearum stantes orare, ut videantur ab hominibus.

PSALMUS 42.

Judica me, Deus, et discerne causam meam de gente

non sancta: * ab homine iniquo et doloso erue me.

*Quia tu es, Deus, fortitudo mea: * quare me repulisti? et quare tristis incedo, dum affligit me inimicus?*

Emitte lucem tuam et veritatem tuam: * ipsa me deduxerunt, et adduxerunt in montem sanctum tuum et in tabernacula tua.

Et introibo ad altare Dei: * ad Deum, qui lætificat juventutem meam.

Confitebor tibi in cithara, Deus, Deus meus: * quare tristis es anima mea? et quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * salutare vultus mei, et Deus meus.

Añã. Cum oratis, non eritis sicut hypocritæ, qui amant in synagogis et in angulis platearum stantes orare, ut videantur ab hominibus.

Añã. Tu autem, cum oraveris, intra in cubiculum tuum, et clauso ostio, ora Patrem tuum in abscondito.

PSALMUS 63.

Exaudi, Deus, orationem meam, cum deprecor; * a timore inimici eripe animam meam.

Protexisti me á conventu malignantium: * a multitudine operantium iniquitatem.

Quia exaceruerunt ut gladium linguas suas: * intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Subito sagittabunt eum, et non timebunt: * firmauerunt sibi sermonem nequam.

Narraverunt ut absconderent laqueos: * dixerunt: Quis videbit eos?

Scrutati sunt iniquitates: * defecerunt scrutantes scrutinio.

Accedet homo ad cor altum: * et exaltabitur Deus.

Sagittæ parvulorum factæ sunt plagæ eorum: * et infirmatæ sunt contra eos linguæ eorum.

Conturbati sunt omnes, qui videbant eos. * et timuit omnis homo.

Et annuntiaverunt opera Dei: * et facta ejus intellexerunt.

Lætabitur justus in Domino, et sperabit in eo, * et laudabuntur omnes recti corde.

Añá. Tu autem, cum oraveris, intra in cubiculum tuum, et clauso ostio,

ora Patrem tuum in abscondito.

Añá. Factum est autem in illis diebus, exiit Jesus in montem orare, et erat pernoctans in oratione Dei.

PSALMUS 120.

Levavi oculos meos in montes, * unde veniet auxilium mihi.

Auxilium meum a Domino, * qui fecit cœlum et terram.

Non det in commotionem pedem tuum: * neque dormitet, qui custodit te.

Ecce non dormitabit, neque dormiet, † qui custodit Israel.

Dominus custodit te, Dominus protectio tua, * super manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te: * neque luna per noctem.

Dominus custodit te ab omni malo: * custodiat animam tuam Dominus.

Dominus custodiat introitum tuum et exitum tuum: * ex hoc nunc et usque in sæculum.

Añá. Factum est autem in illis diebus, exiit Jesus in montem orare, et erat pernoctans in oratione Dei.

Ÿ. Pater mi, si possibile est. ñ. Transeat a me calix iste.

Lectio iv.

Ex tractatu S. Cypriani
Episcopi et martyris.
De oratione Dominica.

Nec verbis tantum, sed et factis, Dominus orare nos docuit, ipse orans frequenter, et deprecans; et quid facere nos oporteret, exempli sui contestatione demonstrans, sicut scriptum est: Ipse autem fuit secedens in solitudinem, et adorans. Et iterum: Exiit in montem orare, et fuit pernoctans in oratione Dei. Quod si ille orabat, qui sine peccato erat, quanto magis peccatores oportet orare? Et si ille per totam noctem jugiter vigilans continuis precibus orabat, quanto nos magis in frequentanda oratione debemus nocte vigilare? Orabat autem Dominus et rogabat non pro se (quid enim pro se innocens precaretur?) sed pro delictis nostris, sicut et ipse declarat, cum dicit ad Petrum: Ecce Satanias expetivit, ut vos vexaret quomodo triticum: ego autem rogavi pro te, ne deficiat fides tua. Et postmodum pro omnibus Patrem deprecatur dicens: Non pro his autem rogo

solis, sed et pro illis, qui credituri sunt per verbum ipsorum in me, ut omnes unum sint, sicut tu, Pater, in me, et ego in te, ut et ipsi in nobis unum sint.

ñ. Simon, Simon, ecce Satanias expetivit vos, ut cribaret sicut triticum: * Ego autem rogavi pro te, ut non deficiat fides tua. ý. Et tu aliquando conversus, confirma fratres tuos. * Ego.

Lectio v.

Ex commentariis S. Anselmi Episcopi.

In epist. ad Hebræos c. 5.

Sicut verus Pontifex obtulit preces: nam in evangelio sæpe legitur orasse, et maxime apud Lucam, qui Sacerdotis in eo descripsit personam. Sed et quidquid ipse egit in carne, preces et supplicationes fuerunt pro hominibus. Tota vita sua Patrem oravit de resurrectione carnis suæ, ac de nostra salute, et instante jam passione, obtulit supplicationes, idest, humillimas et instantissimas orationes cum summa devotione cordis, et affectione, quando factus in agonia prolixius orabat, et factus est sudor ejus, sicut guttæ

sanguinis decurrentis in terram. Et has preces supplicationesque obtulit, id est obviam tulit Patri per exauditionem sibi obvianti. Obtulit eas ad eum, qui posset illum a morte salvum facere, id est resuscitare, ad eum, quem scivit esse sufficientem ut salvaret eum, id est immortalem et impassibilem faceret eripiendo a morte, ut nec anima remaneret in inferno, nec caro putresceret in sepulchro.

ñ. Oratio humiliantis se nubes penetrabit: * Et donec propinquet, non consolabitur. ý. Et non discedet, donec Altissimus aspiciat. * Et donec.

Lectio vi.

Et obtulit has cum clamore valido, id est, cum intentione piæ devotionis vehementissima et efficacissima, ut quando prolixius orabat, et etiam cum lacrymis; quia in illa proluxa oratione credendus est lacrymas effudisse, cum et guttæ sanguinis pro sudore decurrerent ab ejus corpore, et exauditus est, quia quod quæsierat, accepit in resurrectione. Exauditus est, id est extra numerum aliorum om-

nium auditus est, quoniam super omnem creaturam, post laboris sui militiam, a Patre sublimatus est, et hoc pro sui reverentia, id est secundum hoc, quod ipse, sicut Dei Filius, dignus est reverentia et veneratione; vel pro sua reverentia in Deum, id est propter quod ipse super omnia Patrem reveritus est, et honoravit. Sive pro sua reverentia, id est sicut sua religio meruit. Sanguinis quoque ejus effusio potest intelligi clamor validus, in quo exauditus est pro sua reverentia ejusdem passionis. Reverentia est, quod sine peccato passus est sola charitate.

ñ. Fiant aures tuæ auscultantes, et oculi tui aperti, * Ut audias orationem servi tui. ý. Quam ego oro coram te hodie nocte ac die. * Ut audias.. Gloria.. * Ut..

IN III NOCTURNO.

Añã. Tribulatio et angustia invenerunt me, mandata tua meditatio mea est.

Ps. Domine, quid multiplicati sunt. pag. 54.

Añã. Sustinui qui simul contristaretur, et non fuit; et qui consolaretur, et non inveni.

PSALMUS 12.

Usquequó, Domine, oblivisceris me in finem? * Usquequó avértis faciém tuam á me?

Quámdiu ponam consilia in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequó exaltábitur inimicus meus super me? * respice, et exáudi me, Domine Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne unquam obdórmiam in morte: * nequándo dicat inimicus meus: Præválui advérsus eum.

Qui tribulant me, exultábunt, si motus fúero: * ego autem in misericórdia tua speravi.

Exultábit cor meum in salutári tuo: cantábo Domino, qui bona tríbuit mihi: * et psallam nómini Domini altíssimi.

Añã. Sustínui qui simul contristarétur, et non fuit; et qui consolaretur, et non invéni.

Añã. Adhæsit paviménto ánima mea, vivífica me secúndum verbum tuum.

PSALMUS 87.

Domine Deus salutis meæ: * in die clamávi et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam:

Quia repléta est malis ánima mea: * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris, quorum non es memor ámplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inférióri: * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos á me: * posuerunt me abominationem sibi.

Traditus sum, et non egrediébar: * oculi mei languerunt præ inopia.

Clamavi ad te, Domine, tota die: * expandi ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia: * aut medici suscitábunt, et confitebuntur tibi?

Numquit narrabi' aliquis in sepulchro misericordiam tuam, * et veritatem tuam in perditione?

Numquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua: * et justitia tua in terra oblivionis?

Et ego ad te, Domine, clamavi: * et mane oratio mea præveniet te.

Ut quid, Domine, repellis orationem meam: * avertis faciem tuam á me?

Pauper sum ego, et in laboribus á juventute mea * exaltatus autem, humiliatus sum et conturbatus.

In me transierunt iræ tuæ: * et terrores tui conturbaverunt me.

Circumdederunt me sicut aqua tota die: * circumdederunt me simul.

Elongasti á me amicum et proximum, * et notos meos á miseria.

Añã. Adhæsit pavimento anima mea, vivifica me secundum verbum tuum.

ñ Vigilate, et orate. ñ Ut non intretis in tentationem.

Lectio VII.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam. c. 22.

In illo tempore: Egressus Jesus, ibat secundum consuetudinem in montem Olivarum. Secuti sunt autem illum et discipuli. Et reliqua.

Homilia S. Ambrosii Ep.
Lib. 10 Comment. in Luc.
cap. 22.

Transfer á me calicem istum; quasi homo mortem recusans, quasi Deus sententiam suam servans. Oportet enim mori nos sæculo, ut resurgamus Deo, ut juxta divinam sententiam lex maledictionis resoluta in terræ limum naturæ sine solvatur. Quod autem ait: Non mea voluntas, sed tua fiat: suam ad hominem retulit, Patris ad divinitatem. Voluntas enim hominis, temporalis, voluntas divinitatis, æterna. Non alia voluntas Patris, alia Filii. Una enim voluntas, ubi una divinitas. Disce tamen Deo esse subjectus, ut non quod ipse vis eligas, sed quod Deo scias esse placiturum.

ñ Veni in altitudinem maris, * Et tempestas demersit me. ÿ Solvum me fac, Deus, quoniam intraverunt aquæ usque ad animam meam. Et tempestas...

Bened. Divin. auxil.

Lectio VIII.

Deinde verborum ipsorum proprietatem consideremus. Tristis est, inquit, anima

mea. Et alibi: Nunc anima mea turbata est valdè. Non ergo suscipiens, sed suscepta turbatur. Anima enim obnoxia passionibus, divinitas libera. Denique spiritus promptus, caro autem infirma. Tristis autem est non ipse, sed anima. Non est tristis sapientia, non divina substantia, sed anima. Suscepit enim animam meam, suscepit corpus meum. Non me fefellit, ut aliud esset, et aliud videretur. Tristis videbatur, et tristis erat, non pro sua passione, sed pro nostra dispersione.

¶ Intret in conspectu tuo oratio mea. * Inclina aurem tuam ad precem meam. ¶ Quia repleta est malis anima mea, et vita mea inferno appropinquavit. * Inclina... Gloria.. * Inclina..

Lectio IX.

Denique ait: Percutiam pastorem, et dispergentur oves gregis. Tristis erat, quia nos parvulos relinquebat. Cæterum quam constante se morti obtulerit consequentia declarant: quandoquidem quærentibus occurrit, turbatos confirmavit, trepidos provocavit, proditorem osculi dignatione

suscepit. Nec illud distat à vero, si tristis erat pro persecutoribus suis, quos sciebat immanis sacrilegii pœnas duros. Et ideo dixit: Transfer hunc calicem à me, Non quia Deus, Dei Filius mortem timebat; sed quia nec malos pro se perire volebat.

Te Deum.

AD LAUDES ET PER HORAS.

Ant. 1. Venit Jesus cum discipulis suis in villam quæ dicitur Gethsemani, et dixit illis: Sedete hic, donec vadam illuc, et orem.

Ps. de Dominica.

2, Et assumpto Petro, et duobus filiis Zebedæi, cœpit contristari, et mœstus esse.

3. Tunc ait illis: Tristis est anima mea usque ad mortem; sustinete hic, et vigilate mecum.

4. Et progressus pusillum, procidit in faciem suam, orans, et dicens: Pater mi, si possibile est, transeat à me calix iste.

5. Pater mi, si non potest hic calix transire, nisi bibam illum, fiat voluntas tua.

Capitulum. Matth. 26.

Venit Jesus ad discipulos suos, et invenit eos dor-

mientes, et dicit Petro: Sic non potuistis una hora vigilare mecum? Vigilate, et orate, ut non intretis in tentationem.

Hymnus.

Venit é cœlo Mediator alto,
Quem sacri dudum cecinere
vates:

Parce mœrori, lacrymisque
amaris,

Filia Sion.

Attulit mortem vetus hor-
tus, unde

Culpa prodivit: novus iste
vitam

Hortus en affert, ubi nocte
Jesus

Permanet orans.

Vindicem placat Geniti-
ris iram,

Reprimit forti jacienda dex-
tra

Fulmina: occurrit sceleri ex-
piando

Sponte Redemptor.

Sic teret duros laqueos
averni,

Et diu clausam reserabit
aulam,

Nos ad æterni revocans
beata

Gaudia regni.

Laus, honor Patri, geni-
tæque Proli,

Cui datum nomen super
omne nomen,

Et Paracleto decus atque
virtus.

Omne per ævum. Amen.

ÿ. Doce nos orare. R. Sic
ergo vos orabitis.

Ad Benedictus. Añã.

Factus in agonia, proli-
xius orabat. Et factus est
sudor ejus, sicut guttæs an-
guinis decurrentis in ter-
ram.

ORATIO.

Domine Jesu Christe, qui
in horto verbo et exemplo
nos orare docuisti ad ten-
tationum pericula superan-
da: concede propitius; ut
nos, orationi semper in-
tenti, ejus copiosum fruc-
tum consequi mereamur.
Qui vivis et regnas...

Ad Tertiam.

Cap. Venit Jesus... *ut
ad Laud.*

R. *br.* Tristis est * Ani-
mã mea. Tristis... ÿ: Us-
que ad mortem. * Anima...
Gloria Patri... Tristis est...
ÿ. Pater mi, si possibile
est. R. Transeat á me calix
iste.

Ad Sextam.

Capitulum. Luc. 21.

Vigilate itaque omni tem-
pore orantes, ut digni ha-
beamini fugere ista omnia
quæ futura sunt, et stare
ante Filium hominis.

ñ. *br.* Pater, * Si possibile est. * Pater... ÿ: Tránsseat á me calix iste. * Si possibile... Gloria Patri... Pater mi. ÿ. Vigilate, et orate, ñ. Ut non intretis in tentationem.

Ad Nonam.

Capitulum. Matt. 5.

Orate pro persecutibus et calumniantibus vos, ut sitis filii Patris vestri, qui in cœlis est.

ñ. *br.* Vigilate, * Et orate. Vigilate... ÿ. Ut non intretis in tentationem. * Et orate. Gloria Patri... Vigilate. ÿ. Factus est sudor ejus. ñ. Sicut guttæ sanguinis.

In 2 Vesp. omnia ut in 1; et loco ult. Psalm. 115. Credidi... ut infra.

ÿ. Factus est sudor ejus. ñ. Sicut guttæ sanguinis.

Ad Magnificat. Añã. Ecce appropinquavit hora, et Filius hominis tradetur in manus peccatorum.

FERIA 3 POST DOM. SEXAG.
Commem. Passionis

D. N. J. C.

Duplex majus.

AD VESPERAS.

Añã. Calicem salutaris accipiam, et nomen Domini invocabo.

PSALM. 115.

Credidi, propter quod locutus sum: * ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo: * omnis homo mendax.

Quid retribuam Domino, * pro omnibus quæ retribuit mihi?

Calicem salutaris accipiam: * et nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino redam coram omni populo ejus: * pretiosa in conspectu Domini mors sanctorum ejus.

O Domine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et filius ancillæ tuæ.

Dirupisti vincula mea: * tibi sacrificabo hostiam laudis, et nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino redam in conspectu omnis populi ejus: * in atriis domus Domini, in medio tui Jerusalem.

Añã. Calicem salutaris accipiam, et nomen Domini invocabo.

Añã. Cum his qui oderrunt pacem, eram pacificus: dum loquebar illis, impugnabant me gratis.

PSALM. 119.

Ad Dominum cum tribularer clamavi: * et exaudivit me.

Domine, libera animam meam á labiis iniquis, * et á lingua dolosa.

Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi * ad linguam dolosam?

Sagittæ potentis acutæ, * cum carbonibus desolatoriis.

Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus est: habitavi cum habitantibus Cedar: * multum incolatus fuit anima mea.

Cum his qui oderunt pacem, eram pacificus: * cum loquebar illis, impugnabant me gratis.

Añã. Cum his qui oderunt pacem, eram pacificus: dum loquebar illis, impugnabant me gratis.

Añã. Ab hominibus iniquis libera me, Domine.

PSALM. 139.

Eripi me, Domine, ab homine malo: * á viro iniquo eripe me.

Qui cogitaverunt iniquitates in corde: * tota die constituebant prælia.

Acuerunt linguas suas

sicut serpentis, * venenum aspidum sub labiis eorum.

Custodi me, Domine, de manu peccatoris: * et ab hominibus iniquis eripe me.

Qui cogitaverunt supplantare gressus meos: * absconderunt superbi laqueum mihi.

Et funes extenderunt in laqueum: * juxta iter scandalum posuerunt mihi.

Dixi Domino, Deus meus es tu: * exaudi, Domine, vocem deprecationis meæ.

Domine, Domine, virtus salutis meæ: * obumbrasti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Domine, á desiderio meo peccatori: * cogitaverunt contra me, ne derelinquas me, ne forte exaltentur.

Caput circuitus eorum: * labor labiorum ipsorum operiet eos.

Cadent super eos carbones, in ignem dejicies eos: * in miseriis non subsistent.

Vir linguosus non dirigitur in terra: * virum injustum mala capient in interitu.

Cognovi quia faciet Dominus judicium inopis: * et vindictam pauperum.

Verumtamen justi confi-

tebuntur nomini tuo: * et habitabunt recti cum vultu tuo.

Añā. Ab hominibus iniquis libera me, Domine.

Añā. Custodi me á laqueo, quem statuerunt mihi, et á scandalis operantium iniquitatem.

PSALM. 140.

Domine, clamavi ad te, exaudi me: * intende voci meæ, cum clamavero ad te.

Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo: * elevatio manuum mearum sacrificium vespertinum.

Pone, Domine, custodiam ori meo: * et ostium circumstantiæ labiis meis.

Non declines cor meum, in verba malitiæ * ad excusandas excusationes in peccatis.

Cum hominibus operantibus iniquitatem: * et non communicabo cum electis eorum.

Corripiet me justus in misericordia, et increpabit me: * oleum autem peccatoris non impinguet caput meum.

Quoniam adhuc et oratio mea in beneplacitis eorum: * absorti sunt juncti petrae iudices eorum.

Audient verba mea, quoniam potuerunt: * sicut crassitudo terræ erupta est super terram.

Dissipata sunt ossa nostra secus infernum: * quia ad te, Domine, Domine, oculi mei: in te speravi, non auferas animam meam.

Custodi me a laqueo, quem statuerunt mihi: et a scandalis operantium iniquitatem.

Cadent in retiaculo ejus peccatores: * singulariter sum ego, donec transeam.

Añā. Custodi me á laqueo, quem statuerunt mihi, es á scandalis operantium iniquitatem.

Añā. Considerabam ad dexteram, et videbam, et non erat, qui cognosceret me.

Ps. Voce mea ad Dominum clamavi: pag. 68.

Capitulum. Philip. 2.

Fratres: Hoc enim sentite in vobis, quod et in Christo Jesu, qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse se æqualem Deo; sed semetipsum exinanivit, formam servi accipiens, in similitudinem hominum factus, et habitu inventus ut homo. Humiliavit semetip-

sum, factus obediens usque
ad mortem, mortem autem
Crucis.

Hymnus.

Mœrentes oculi spargite la-
crymas,
Et luctu resonent intima
cordium;

Illatas refero Numini ab
impiis

Pœnas et fera vulnera.
Accincta, heu! gladiis
turba satellitum

Arreptum Dominum fusti-
bus impetit;

Nunc cædit colaphis, nunc
quatit horridis

Divinum caput ic-
tibus.

Haud finis sceleri: tra-
ditur improbo

Christus carnifici; nec mo-
ra. barbarus

In Regem Superum non
timet impio

Ausu vertere dexteram.
Audite, o populi: Numen

amabile,

Manante ex humeris undi-
que sanguine,

Lictoris rabidi sustinet im-
petum,

Et vocem premit in-
nocens.

Quis non illacrymet! Jam
nova condidit

Tormenta indomitæ gentis
iniquitas;

Infigit cerebro, proh dolor!
efferis

Sertum vepribus as-
perum.

Heu crimen! trahitur fu-
nibus improbis

Funesti Dominus supplicii
ad locum;

Illic oppetiit funere, spiri-
tum

Patri restituens suo.

Passo pro miseris tam
fera vulnera,

In terris resonet debita
gloria;

Sacrumque assiduæ nomen
in æthera

Humanum genus ef-
ferat. Amen.

ÿ. Oblatus est, quia ipse
voluit. ñ. Et livore ejas sa-
nati sumus.

Ad Magnificat. Añã. O
vos omnes, qui transitis per
viam, attendite, et videte,
si est dolor sicut dolor meus.

ORATIO.

Omnipotens sempiterne
Deus, qui humano generi,
ad imitandum humilitatis
exemplum. Salvatorem nos-
trum carnem sumere, et
crucem subire fecisti: con-
cede propitius; ut sicut so-
lemnem commemorationem
Passionis ejus celebramus,
ita et patientiæ ipsius ha-
bere documenta, et resur-

rectionis consortia mereamur. Per eundem Dominum...

Ad. Complet. et per Horas in fin. hymn. dic.

Sit laus Patri, ac Paraclyto,

Natoque Patris unico,
Nostræ dedit, qui prodigus
Præteritum salutis sanguinem.
Amen.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Christum
Regem crucifixum, * Venite
adoremus.

Hymnus.

Aspice, infami Deus ipse
ligno

Pendet, effuso madidus
cruore;

Aspice, immiti manus alma
clavo

Finditur alte.

Hunc, velut pravi scele-
ris ministrum.

Inter indignos medium la-
trones

Cerne: crudelis fuit ista
gentis

Dira voluntas.

Pallet, heu! vultus; ca-
put ecce lassum

Flectitur: clausis oculis,
Redemptor

Spiritum sacro, meritis
onustum,

Fundit ab ore.

O cor, æs durum superas,
gemendo

Ni scelus tergas: tua culpa
Christum

Stipiti affixit; tua culpa
morti

Subdidit atræ.

Sit Deo æternum decus
omne in ævum,

Qui pius nostri generis Re-
demptor,

Criminis labem miseris no-
centem

Sanguine tersit. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Añã. Astiterunt reges ter-
ræ, et principes convene-
runt in unum adversus Do-
minum, et adversus Chris-
tum ejus.

Ps. Quare fremuerunt.
pag. 54.

Añã. Multiplicati sunt,
qui tribulant me; multi in-
surgunt adversum me.

Ps. Domine, quid multi-
plicati sunt. *pag.* 54.

Añã. Diviserunt sibi ves-
timenta mea, et super ves-
tem meam miserunt sortem.

PSALMUS 21.

Deus, Deus meus respice in
me: quare me dereliquisti?
* longe a salute mea verba
delictorum meorum.

Deus meus, clamabo per
diem, et non exaudies: * et

nocte, et non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas, * laus Israel.

In te speraverunt patres nostri: * speraverunt, et liberasti eos.

Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt; * in te speraverunt, et non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * opprobrium hominum, et abjectio plebis.

Omnes videntes me, deriserunt me: * locuti sunt labiis, et moverunt caput.

Speravit in Domino, eripiat eum: * salvum faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es, qui extraxisti me de ventre: * spes mea ab uberibus matris meae: in te projectus sum ex utero.

De ventre matris meae Deus meus es tu, * ne discesseris a me.

Quoniam tribulatio proxima est, * quoniam non est qui adjuvet.

Circumdederunt me vituli multi: * tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum, * sicut leo rapiens et rugiens.

Sicut aqua effusus sum: *

et dispersa sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquescens * in medio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhaesit faucibus meis: * et in pulverem mortis deduxisti me.

Quoniam circumdederunt me canes multi: * concilium malignantium obsedit me.

Foderunt manus meas et pedes meos: * dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ipsi vero consideraverunt, et inspexerunt me: * dividerunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem, Domine, ne elongaveris auxilium tuum a me: * ad defensionem meam conspice.

Erue a framea, Deus, animam meam: * et de manu canis uncam meam.

Salva me ex ore leonis: * et a cornibus unicornium humilitatem meam.

Narrabo nomen tuum fratribus meis: * in medio ecclesiae laudabo te.

Qui timetis Dominum, laudate eum: * universum semen Jacob, glorificate eum.

Timeat eum omne semen Israel: * quoniam non spre- vit, neque despexit depre- cationem pauperis.

Nec avertit faciem suam a me: * et cum clamarem ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in ec- clesia magna: * vota mea reddam in conspectu timen- tium eum.

Edent pauperes, et satu- rabuntur: et laudabunt Do- minum qui requirunt eum: * vivent corda eorum in sæ- culum sæculi.

Remiscentur, et con- vertentur ad Dominum, * universi fines terræ.

Et adorabunt in conspec- tu ejus, * universæ familiæ gentium.

Quoniam Domini est reg- num: * et ipse dominabitur gentium.

Manducaverunt et ado- raverunt omnes pingues terræ: * in conspectu ejus cadent omnes, qui descen- dunt in terram.

Et anima mea illi vivet: * et semen meum serviet ipsi.

Annuntiabitur Domino generatio ventura, * et an- nuntiabunt cœli justitiam ejus populo, qui nascetur, quem fecit Dominus.

Añã. Diviserunt sibi ves-

timenta mea, et super ves- tem meam miserunt sortem.

ÿ. Oblatus est, quia ip- se voluit. ñ. Et livore ejus sanati sumus.

Lectio 1.

De Epistola B. Pauli Apos- toli ad Romanos. c. 5. et 6.

Commendat caritatem suam Deus in nobis: quoniam, cum adhuc peccatores es- semus, secundum tempus Christus pro nobis mortuus est: multo igitur magis nunc justificati in sangui- ne ipsius, salvi erimus ab ira per ipsum. Si enim cum inimici essemus, reconcilia- ti sumus Deo per mortem Filii ejus, multo magis re- conciliati salvi erimus in vita ipsius. Non solum au- tem, sed et gloriamur in Deo per Dominum nostrum Jesum Christum, per quem nunc reconciliationem acce- pimus. Si enim unius delicto mors regnavit per unum; multo magis abun- dantiam gratiæ, et donatio- nis, et justitiæ accipientes, in vita regnabunt per Jesum Christum.

ñ. Vineam meam electam, ego te plantavi, dicit Dominus et tu facta es mihi nimis amara: * Quia parasti cru-

cem Salvatori tuo. *ÿ.* Pópule meus, quid fēci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. * Quia...

Lectio II.

Igitur sicut per unius delictum, in omnes homines in condemnationem, sic et per unius justitiam, in omnes homines in justificationem vitæ. Sicut enim per inobedientiam unius hominis, peccatores constituti sunt multi: ita et per unius obedientiam, justitiam in vitam æternam, per Jesum Christum Dominum nostrum.

ñ. Ego eduxi te de Ægypto, demerso Pharaone in mare rubrum, et ante te prævi in columna nubis; * Et tu me tradidisti principibus sacerdotum, et me duxisti ad prætorium Pilati. *ÿ.* Popule meus, quid fēci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. * Et tu...

Lectio III.

Quid ergo dicemus? Permanebimus in peccato, ut gratia abundet? Absit: qui enim mortui sumus peccato, quomodo adhuc vivemus in illo? An ignoratis, quia quicumque baptizati sumus in Christo Jesu, in morte ipsius baptizati sumus? Consepulti enim sumus cum illo per Baptismum in mortem: ut quomodo Christus surrexit à mortuis per gloriam Patris, ita et nos in novitate vitæ ambulemus: si enim complantati facti sumus similitudini mortis ejus, simul et resurrectionis erimus. Hoc scientes, quia vetus homo noster simul crucifixus est, ut destruat corpus peccati, et ultra non serviamus peccato. Qui enim mortuus est, justificatus est à peccato. Si autem mortui sumus cum Christo, credimus quia simul etiam vivemus cum Christo.

ñ. Ego propter te flagellavi Ægyptum cum primogenitis suis; * Et tu me flagellatum tradidisti, * Qui, tamquam agnus, coram tondente se, obmutui, et non aperui os meum. *ÿ.* Pópule meus, quid fēci tibi,

aut in quo contristavi te?
responde mihi. * Et tu...
Gloria Patri. * Qui tamquam

IN II NOCTURNO.

Añā. Inimici mei dixerunt mala mihi: quando morietur, et peribit nomen ejus?

PSALM. 40.

Beatus qui intelligit super egenum et pauperem: * in die mala liberabit eum Dominus.

Dominus conservet eum, et vivificet eum, et beatum faciat eum in terra: * et non tradat eum in animam inimicorum ejus.

Dominus opem ferat illi super lectum doloris ejus: * universum stratum ejus versasti in infirmitate ejus.

Ego dixi: Domine, miserere mei: * sana animam meam, quia peccavi tibi.

Inimici mei dixerunt mala mihi: * quando morietur, et peribit nomen ejus?

Et si ingrediebatur ut videret, vana loquebatur: * cor ejus congregavit iniquitatem sibi.

Egrediebatur foras, * et loquebatur in idipsum.

Adversum me susurrabant omnes inimici mei: * adversum me cogitabant mala mihi.

Verbum iniquum constituerunt adversum me: * numquid qui dormit, non adjiciet ut resurgat?

Et enim homo pacis meae, in quo speravi: * qui edebat panes meos, magnificavit super me supplantationem.

Tu autem, Domine, miserere mei, et resuscita me: * et retribuam eis.

In hoc cognovi, quoniam voluisti me, * quoniam non gaudebit inimicus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepisti: * et confirmasti me in conspectu tuo in æternum.

Benedictus Dominus Deus Israel à sæculo, et usque in sæculum, * fiat, fiat.

Añā. Inimici mei dixerunt mala mihi: quando morietur, et peribit nomen ejus?

Añā. Alieni insurrexerunt in me, et fortes quaesierunt animam meam.

PSALM. 53.

Deus, in nomine tuo salvum me fac; * et in virtute tua judica me.

Deus exaudi orationem meam: * auribus percipe verba oris mei.

Quoniam alieni insurre-

xerunt adversum me, et fortes quæsierunt animam meam: * et non proposuerunt Deum ante conspectum suum.

Ecce enim Deus adjuvat me; * et Dominus susceptor est animæ meæ.

Averte malainimicis meis; * et in veritate tua disperde illos.

Voluntarie sacrificabo tibi, et confitebor nomini tuo, Domine, quoniam bonum est.

Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me: * et super inimicos meos depexit oculus meus.

Añã. Alieni insurrexerunt in me, et fortes quæsierunt animam meam.

Añã. Conculcaverunt, me inimici mei tota die, adversum me omnes cogitationes eorum in malum.

PSALMUS 25.

Miserere mei, Deus, quoniam conculcavit me homo: * tota die impugnans tribulavit me.

Conculcaverunt me inimici mei tota die, * quoniam multi bellantes adversum me.

Ab altitudine diei timebo: * ego vero in te sperabo.

In Deo laudabo sermo-

nes meos, in Deo speravi: * non timebo quid faciat mihi caro.

Tota die verba mea execrabantur, * adversum me omnes cogitationes eorum in malum.

Inhabitabunt, et abscondent, * ipsi calcaneum meum observabunt.

Sicut sustinuerunt animam meam, pro nihilo salvos facies illos: * in ira populos confringes.

Deus, vitam meam annuntiavi tibi: * posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

Sicut et in promissione tua: * tunc convertentur inimici mei retrorsum.

In quacumque die invocavero te: * ecce cognovi, quoniam Deus meus es.

In Deo laudabo sermonem: * in Deo speravi, non timebo quid faciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua, * quæ reddam, laudationes tibi.

Quoniam eripuisti animam meam de morte et pedes meos de lapsu: * ut placeam coram Deo in lumine viventium.

Añã. Conculcaverunt me inimici mei tota die: adver-

sum me omnes cogitationes eorum in malum.

ÿ. Proprio Filio suo non pepercit Deus. R̄. Sed pro nobis omnibus tradidit illum.

Lectio iv.

Sermo Sti. Augustini Episc.

Serm. 41.

de Pass. Dom.

Admonet nos, fratres carissimi, ad solemnitatem Dominicæ Passionis dies ipse, in quo eam nec muta elementa tacuerunt. Celebret eam lux fidei linguis hominum, quam conclamaverunt etiam silentia tenebrarum, Dominus noster in statera crucis pretium nostræ salutis appendit, et una morte universum mundum, sicut omnium reparator absolvit. Indubitanter enim credamus, quod totum mundum redemit, qui plus dedit, quam totus mundus valeat. Meritum enim redemptionis mercedis dignitas insignis pretii supergressa est. Inter redemptum et redimentem dispensatio fuit, compensatio non fuit. Qui ergo non habebat peccata propria digne delevit aliena. Solus hic pia victima pro omnibus cecidit, ut omnes lavaret; et quia debitum solus non habuit, recte fœnus mi-

sericordiæ pro debitoribus erogavit.

R̄. Ego propter te Chanaanæ reges percussi, et cædi tibi sceptrum regale; * Et tu dedisti capiti meo spineam coronam, et percussisti arundine caput meum. ÿ. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. * Et tu..

Lectio v.

Perpende inter hæc, qui talem pro nobis dedit pecuniam, qualem à nobis sit exacturus usuram. In hac itaque die fides prophetiæ annuntiationis impleta est, ita dicentis: Corpus meum dedi percutientibus, et genas meas vellentibus; faciem meam non averti à fœditate sputorum. Suscepit mala nostra, ut tribueret bona sua. Hinc intelligamus, quantum hominem diligere dignatus sit ante culpam, quem sic diligit post ruinam. Agnosce, homo, quantum valeas, et quantum debeas: et dum tantam redemptionis tuæ perspicias dignitatem, ipse tibi indicito peccandi pudorem. Ecce pro impio pietas flagellatur, pro stulto sapientia illuditur, pro mendace veritas necatur, damnatur

justitia pro iniquo, misericordia afficitur pro crudeli, pro misero repletur sinceritas aceto, inebriatur felle dulcedo, addicitur innocentia pro reo, moritur vita pro mortuo.

℞ Ego duxi te per desertum quadraginta annis, et manna cibavi te; * Et tu me cæcidisti alapis et flagellis. Ÿ. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. * Et tu me...

Lectio VI.

Expavit scelus hominum natura rerum, et quem creatura rebellis non agnoscit, eum mundi Dominum tremens terra testatur, et cæli Regem sol fugiens confitetur. Chlamyde coccinea induitur, quia sanguine Martyrum suorum Ecclesiæ corpus ornatur. Corona spinea capiti ejus imponitur, quia punctio peccatorum nostrorum, quorum remissione Redemptoris gloria struitur, aridis tribulis comparatur. Studeamus nunc é diverso, ut membrorum vita capitis sit corona. Quod vero sitire se in cruce positus dicit, fidem incredulæ gentis concupiscit; sed é contra acetum mali-

tia porrigunt, quia vinum sapientiæ, quod á Deo acceperant, peccando corruerant. Velum templi scinditur, quia Synagoga honore nudatur, observatio antiqua dissolvitur, Ecclesiæ unitas præmonstratur. Monumenta aperiuntur, quia mortis jura, jure superantur.

℞. Ego exaltavi te magna virtute: * Et tu me suspendisti in patibulo crucis, * In qua expandi manus meas ad populum non credentem, et contradicentem. Ÿ. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. * Et tu. Gloria Patri. * In qua.

IN III NOCTURNO.

Añã. Filii hominum dentes eorum arma et sagittæ, et lingua eorum gladius acutus.

PSALMUS 56.

Miserere mei, Deus, miserere mei: * quoniam in te confidit anima mea.

Et in umbra alarum tuarum sperabo: * donec transeat iniquitas.

Clamabo ad Deum altissimum: * Deum qui benefecit mihi.

Misit de cælo, et libera-

vit me: * dedit in opprobrium conculcantes me.

Misit Deus misericordiam suam et veritatem suam: * et eripuit animam meam de medio catulorum leonum: dormivi conturbatus.

Filii hominum dentes eorum arma et sagittæ: * et lingua eorum gladius acutus.

Exaltare super cælos, Deus: * et in omnem terram gloria tua.

Laqueum paraverunt pedibus meis: * et incurvaverunt animam meam.

Foderunt ante faciem meam foveam: * et inciderunt in eam.

Paratum cor meum, Deus, paratum cor meum: * cantabo, et psalmum dicam.

Exurge gloria mea, exurge psalterium et cithara; * exurgam diluculo.

Confitebor tibi in populis, Domine: * et psalmum dicam tibi in gentibus:

Quoniam magnificata est usque ad cælos misericordia tua, * et usque ad nubes veritas tua.

Exaltare super cælos, Deus: * et super omnem terram gloria tua.

Añā. Filii hominum den-

tes eorum arma et sagittæ, et lingua eorum gladius acutus.

Añā. Intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Ps. Exaudi, Deus, orationem... *pag.* 70.

Añā. Factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

Ps. Domine Deus salutis meæ... *pag.* 74.

ÿ. Factus est obediens usque ad mortem. ñ. Mortem autem crucis.

Lectio vii.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem. c. 19.

In illo tempore: Sciens Jesus quia omnia consummata sunt, ut consummaretur Scriptura, dixit: Sitio. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Hom. 84 in cap. 19 Joan.

Sciens Jesus omnia consummata, ait, Sitio: etiam hoc verbo prophetiam implens. Tu autem adstantium pravitatem intellige: nam licet innumeros habeamus inimicos, qui nos gravissime persecuti sint, cum tamen interimi eos videmus, flectimur misericordia. Hi vero

nihil moti, magis efferuntur et irrident, acetumque in spongia porrigunt, ut bibat tamquam reus. Nam propter hoc hyssopum additur, quo gustato, mortuus est. Vides quam non perturbate, et quam potenter omnia transigentem? Quod et prosequens ostendit: cum enim omnia consummata essent, inclinato capite, quod affixum non erat, tradidit spiritum, hoc est, expiravit.

R. Ego te potavi aqua salutis de petra, * et tu me potasti felle et aceto. Y. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. * Et tu..

Bened. Divin. auxil.

Lectio VIII.

Atqui non post inclinatam caput expiratur; sed post expirationem caput inclinatur. Hic autem contra accidit, per quod ostendit Evangelista, eum esse omnium Dominum. Judæi autem camelum devorantes, et culicem excolantes, tantum nefas ausi, de die consultant: Quoniam Parasceve erat, ut non remaneret in cruce corpora sabbato, rogaverunt Pilatum, ut frangerentur eorum cru-

ra. Vides quanti sit veritas? Per ea, quæ illi faciunt, prophetia impletur: alia enim ex hoc manifestata est. Venerunt ergo milites, et aliorum fregerunt crura, non Christi; sed ad Judæorum gratiam conciliandam, latus ejus lancea aperuerunt, et mortuo adhuc insultant. O pessimam voluntatem, ac sceleratissimam!

R. Ego ante te aperui mare: * Et tu aperuisti lancea latus Salvatori tuo, * Qui redemit mundum in sanguine suo. Y. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. * Et. Gloria. Qui.

Lectio IX.

Noli tamen perturbari, dilectissime; quæ enim malo illi animo patrarunt, veritati consentiebant. Prophetia hinc impleta est, inquietus: Videbunt in quem transfixerunt. Neque hoc tantum, sed non credituris fuit fidei argumentum, ut Thomæ, et qui cum eo erant. Ad hæc, et arcanum mysterium consummatum est: exivit enim sanguis et aqua. Non casu, et simpliciter hi fontes scaturierunt, sed quoniam ex ambobus

Ecclesia constituta est. Sciunt hoc initiati: per aquam enim regenerati, sanguine et carne nutriti sunt. Hinc mysteria ortum habent, ut quoties ad admirandum calicem accedis, tamquam ab ipso latere hauriens, accedas.

Te Deum...

AD LAUDES ET PER HORAS.

Añã. 1. Fui flagellatus tota die, et castigatio mea in matutinis.

Ps. de Dominica.

2. Veni ad montem myrrhæ et ad collem thuris: tamquam agnus ad occisionem ductus, obmutui, et non aperui os meum.

3. Foderunt manus meas et pedes meos: dinumeraverunt omnia ossa mea.

4. Consolantem me quæsivi, et non inveni: dederunt in escam meam fel, et in siti mea potaverunt me aceto.

5. Cum accepisset Jesus acetum, dixit: Consummatum est; et inclinato capite, emisit spiritum.

F *Capitulum Philip.* 2. Fratres: Hoc enim sentite in vobis, quod et in Christo Jesu, qui, cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse se æqualem

Deo; sed semetipsum exinanivit, formam servi accipiens, in similitudinem hominum factus, et habitu inventus ut homo. Humiliavit semetipsum factus obediens usque ad mortem, mortem autem Crucis.

Hymnus.

Sævo dolorum turbine
Jactatur, atris obrutus
Pænis, acerba sustinens
Redemptor affixus cruci.

Pedes, manusque horribili

Clavi cruentant vulnere;
Cor, vultus, artus, pectora
Sacro redundant sanguine.

Flet, orat, et clamans
obit:

Cor Matris ictum concidit:
Heu Mater! Heu Fili! dolor
Ingrata frangat pectora.

Montes, sepulchra, saxaque

Scinduntur; arva, flumina,
Rupes, et æquor contremunt,

Templique velum scinditur.

Sol, luna, cœlum, sydera
Plangunt, et orbis ingemit:

O vos viri, vos parvuli,
Nuptæ, puellæ plangite.

Adstate mœrentes cruci,
Pedes beatos unгите,
Lavate fletu, tergite
Comis, et ore lambite.

Tu caritatis victima,
Ut nostra tollas crimina,
Nobis salubri perficis
Adoptionem sanguine.

Nostra ergo pax, et gau-
dium
Sis vita, Jesu, et præmium;
Sis ductor, et lux in via,
Merces, corona in Patria.

Amen.

ÿ. Ipse vulneratus est
propter iniquitates nostras.
ñ. Et attritus est propter
scelera nostra.

Ad Benedictus. Añã. Ad
Jesum autem cum venis-
sent, ut viderunt eum jam
mortuum, non fregerunt
ejus crura; sed unus mili-
tum lancea latus ejus ape-
ruit, et continuo exivit san-
guis, et aqua.

ORATIO.

Omnipotens sempiterne
Deus, qui humano generi,
ad imitandum humilitatis
exemplum, Salvatorem nos-
trum carnem sumere, et
crucem subire fecisti: con-
cede propitius; ut, sicut so-
lemnem commemorationem
Passionis ejus celebramus,
ita et patientiæ ipsius habe-
re documenta, et resurrec-
tionis consortia mereamur.
Per eundem Dominum...

Ad Primam in ñ. br. di-

citur ÿ. Qui pro nobis pati
dignatus es.

Ad Tertiam.

Cap. Fratres: ut supra.

ñ. *br.* Oblatus est. * Quia
ipse voluit. Oblatus.. ÿ. Et
livore ejus sanati sumus, *
Quia ipse voluit, Gloria...
Oblatus est.

ñ. Proprio Filio suo non
pepercit Deus. ñ. Sed pro
nobis omnibus tradidit illum

AD SEXTAM.

Capitulum. Zach. 13, 6.

Quid sunt plagæ istæ in
medio manuum tuarum? Et
dicet: His plagatus sum in
domo eorum, qui diligebant
me.

ñ. *br.* Proprio Filio suo *
Non pepercit Deus. Proprio
Filio... ÿ. Sed pro nobis
ómnibus tradidit illum. *
Non pepercit Deus Gloria...
Proprio Filio...

ÿ. Factus est obediens
usque ad mortem. ñ. Mor-
tem autem crucis.

AD NONAM.

Capitulum. Isai. 53, 1.

Generationem ejus quis enar-
rabit? Quia abscissus est de
terra viventium, propter
scelus populi mei percussi
eum.

ñ. *br.* Factus est obediens
* Usque ad mortem. Fac-
tus est... ÿ. Mortem autem

crucis * Usque ad mortem.
Gloria... Factus est....

ÿ. Ipse vulneratus est
propter iniquitates nostras,
R. Et attritus est propter
scélera nostra.

*In 2 vesp. omnia ut in 1
præter seq.*

ÿ. Ipse vulneratus est
propter iniquitates nostras.
R. Et attritus est propter
scelera nostra.

Ad Magnificat. Añã. De
ponens Joseph corpus Jesu,
involvit sindone, et posuit
eum in monumento exciso.
Fuit planctus magnus in
illa die; mulieres autem se-
dentes contra sepulchrum
dolebant, sicut doleri solet
in morte primogéniti.

FERIA 6 POST CINERES.

De SS. Spinea Corona

D. N. J. C.

Duplex majus.

Ad Vesperas.

Añã. et cap. de laud.

Ps. de Dom. et loco ult.

Ps. Laudate Dnm. omnes
gentes.

Hymnus.

Exite, Sion filiaë,
Regis pudicæ virgines,
Christi coronam cernite,
Quam mater ipsa texuit.

Horret, revulsis crinibus,

Spinis cruentatum caput,
Et vultus ille decolor
Mortem propinquam res-
picit.

Quæ terra sulcis inuia,
Dumis rigens et sentibus,
Lugubre munus protulit?
Quæ sæva messuit manus?

Christi rubescens san-
guine
Aculeos mutatrosis,
Palmamque vincens fructi-
bus.

Spina est triumphis aptior.
Culpis satæ mortalium
Te, Christe, spinæ vulnerant,
Evelle nostras, cordibus
Tuasque nostris insere.

Virtus, honor, laus, glo-
ria,
Deo Patri cum Filio.

Sancto simul Paraclito,
In sæculorum sæcula. Am.
ÿ. Plectentes Coronam
de spinis. R. Posuerunt su-
per caput ejus.

Ad Magnificat. Añã.
Egredimini, et videte, filiæ
Sion, regem Salomonem in
diademate, quo coronavit
eum mater sua, parans cru-
cem Salvatori suo.

ORATIO.

Præsta, quæsumus, omnipo-
tens Deus, ut qui, in me-
moriâ Passionis Domini
nostri Jesu Christi Coro-
nam ejus spineam venera-

mur in terris, ab ipso gloria et honore coronari mereamur in cœlis. Qui tecum...

Postea fit com. ferie.

AD MATUTINUM.

Invitator. Christum Regem spinis coronatum: * Venite adoremus.

Hymnus, Exite.. supra.

IN I. NOCTURNO.

Añã. Erit tanquam lignum, quod plantatum est secus, decursus aquarum, et fractum suum dabit in tempore suo.

Ps. Beatus vir. pag. 53.

Añã. Convenerunt in unum adversus Dominum et adversus Christum ejus.

Ps. Quare fremuerunt.. pag. 54.

Añã. In tribulatione dilatasti mihi.

Ps. Cum invocarem. pag. 57.

ÿ. Gloria et honore coronasti eum, Domine. R̄. Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Lectio I.

De Isaia Propheta. c. 55. **Q**uis credidit auditui nostro? et brachium Domini cui revelatum est? Et ascendet sicut virgultum coram eo, et sicut radix de terra sitiendi. Non est spe-

cies ei neque decor, et vidimus eum, et non erat aspectus, et desideravimus eum: despectum et novissimum virorum, virum dolorem, et scientem infirmitatem, et quasi absconditus vultus ejus, et despectus; unde nec reputavimus eum. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit; et nos putavimus eum quasi leprosum et percussum a Deo, et humiliatum. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra: disciplina pacis nostræ super eum, et livore ejus sanati sumus.

R̄. Maledicta terra in opere hominis: * Spinæ et tribulos germinavit Christo. ÿ. Quia comedit Adam de ligno, ex quo præceperat Deus, ne comederet. * Spinæ...

Lectio II.

Omnes nos quasi oves erravimus, unusquisque in viam suam declinavit: et posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum. Oblatus est, quia ipse voluit, et non aperuit os suum: sicut ovis ad occisionem ducetur, et quasi agnus coram tonden-

te se obmutescet, et non aperiet os suum. De angustia et de iudicio sublatus est: generationem ejus quis enarrabit? Quia abscissus est de terra viventium: propter scelus populi mei percussi eum.

ñ. Apparuit Moysi Dominus in flamma ignis de medio rubi: * Et videbat quod rubus arderet. Ÿ. Dixit ergo Moyses: Vadam, et videbo visionem hanc magnam. * Et videbat.

Lectio III.

Et dabit impios pro sepultura, et divitem pro morte sua: eo quod iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore ejus. Et Dominus voluit conterere eum infirmitate: si posuerit pro peccato animam suam, videbit semen longævum, et voluntas Domini in manu ejus dirigetur. Pro eo quod laboravit anima ejus, videbit et saturabitur: in scientia sua justificabit ipse justus servus meus multos, et iniquitates eorum ipse portabit.

ñ. Ecce ignis et ligna. Deus providebit sibi: * Victimam holocausti. Levavit Abraham oculos suos viditque post tergum arietem inter vepres hærentem

* Victimam... Gloria. * Victimam...

IN II NOCTURNO

Añã. Domine, ut scuto bonæ voluntatis tuæ coronasti eum.

Ps. Verba mea auribus.

Añã. Minuisti eum paulo minus ab angelis, gloria et honore coronasti eum.

Ps. Domine Dominus noster.

Añã. Peccatores intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetra, ut sagittent justum.

PSALMUS 10.

In Domino confido: quomodo dicitis animæ meæ: * Transmigre in montem sicut passer?

Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetra, * ut sagittent in obscuro rectos corde.

Quoniam quæ perfecisti, destruxerunt: * justus autem quid fecit?

Dominus in templo sancto suo: * Dominus in cælo sedes ejus.

Oculi ejus in pauperem respiciunt: * palpebræ ejus interrogant filios hominum.

Dominus interrogat justum etiopiæ: * qui autem

diligit iniquitatem, odit animam suam.

Pluet super peccatores laqueos: * ignis, et sulphur, et spiritus procellarum, pars calicis eorum.

Quoniam justus Dominus, et justitias dilexit: * æquitatem vidit vultus ejus.

Añã. Peccatores intendebunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetra, ut sagittent justum.

ÿ. Posuisti, Domine, super caput ejus. ñ. Coronam de lapide prætiioso.

Lectio iv.

Sermo Sti. Bern. Abbat.

Serm. 2 in Epiph Dñi.

Egredimini, filiæ Sion: vobis dicimus filiæ Sion, animæ sæculares, debiles, delicatæ filiæ, et non filii, in quibus nihil est fortitudinis, nihil est virilis animi. Egredimini de sensu carnis ad intellectum mentis, de servitute carnalis concupiscentiæ ad libertatem spiritualis intelligentiæ. Egredimini de terra vestra, et de cognatione vestra, et de domo patris vestri. et videte regem Salomonem in diademate, quo coronavit eum mater sua, in corona paupertatis. in corona miseriæ: siquidem

coronatus est et á noverca sua corona spinea, corona miseriæ coronandus á familia sua corona justitiæ, quando exhibunt angeli, et tollent de regno ejus omnia scandala, quando veniet ad judicium cum senioribus populi sui, cum pugnabit pro eo orbis terrarum adversus insensatos.

Coronat eum et Pater corona gloriæ, sicut ait Psalmista: Gloria et honore coronasti eum, Domine. Videte eum, filiæ Sion, in diademate, quo coronavit eum mater sua.

ñ. Cum apparuerit Princeps pastorum quo percusso dispersi sunt oves gregis, * Percipiemus immarcescibilem gloriæ coronam.

ÿ. Cum fecerit grande convivium, ut ostendat divitias gloriæ regni sui. * Percipiemus...

Lectio v.

Serm. 42 in Cantica.

Ego, fratres, ab ineunte meo conversione, pro acervo meritorum, quæ mihi deesse sciebam, mihi fasciculum collectum ex omnibus anxietatibus et amaritudinibus Domini mei colligere, et inter ubera mea collocare curavi. Memoriam

abundantiæ suavitatis horum eructabo quoad vixero: in æternum non obliviscar miserationes istas, quia in ipsis vivificatus sum. Mihi hic salutaris fasciculus servatus est; nemo tollet eum a me, inter ubera mea commorabitur. Hæc meditari dixi sapientiam; in his justitiæ mihi perfectionem constitui, in his plenitudinem scientiæ, in his divitias salutis, in his copias meritorum. Ex his mihi interdum potus salutaris amaritudinis, ex his rursus suavis unctio consolationis. Hæc me erigunt in adversis, in prosperis reprimunt, et inter læta tristiaque vitæ præsentis via regia incedenti, tutum præbent utrobique ducatum, hiuc inde mala imminencia propulsando: hæc mihi conciliant mundi Judicem, dum tremendum potestatibus, mitem humilemque figurant, dum non solum placabilem, sed et imitabilem repræsentant eum, qui inaccessibilis est principatibus, terribilis apud reges terræ.

ñ. Accepit regnum decoris, * Et diadema speciei.
ÿ. Deus exaltavit illum, et

dedit illi nomen, quod est super omne nomen. * Et...

Lectio VI.

Hæc propterea mihi in ore frequenter, sicut vos scitis: hæc in corde semper, sicut Deus scit: hæc stylo meo admodum familiaria, sicut apparet; hæc mea sublimior interim philosophia, scire Jesum, et hunc crucifixum. Non requiro, sicut sponsa, ubi cubet in meridie, quem lætus amplector mea inter ubera commorantem. Non requiro, ubi pascat in meridie, quem intueor Salvatorem in cruce. Illud sublimius: istud suavius: panis illud, hoc lac: hoc viscera reficit parvulorum, hoc replet ubera matrum, et ideo inter ubera mea commorabitur. Hunc et vos, dilectissimi, tam dilectum fasciculum colligite vobis, hunc medullis inserite cordis, hoc munite aditum pectoris, ut et vobis inter ubera commoretur. Si enim ante oculos habueritis quem portatis, pro certo videntes angustias Domini, levius vestras portabitis, ipso auxiliante Ecclesiæ Sponso, qui est super omnia Deus benedictus in sæcula. Amen.

ñ. Arcam de lignis Se-
tim deaurabis auro mundis-
simo intus et foris; * Facies-
que supra coronam auream
per circuitum. Ÿ. Pones in
arca testificationem, quam
dabo tibi. * Faciesque...
Gloria Patri.. * Faciesque..

IN III NOCTURNO.

Añã. Ingressus sine ma-
cula, et operatus justitiam,
coronatus est in monte
sancto tuo.

Ps. Domine, quis habi-
tabit. *Pag.* 60.

Añã. Super caput ejus
coronam de lapide pretioso
posuisti, Domine.

Ps. Domine, in virtu-
te tua. *Pag.* 60.

Añã. Adversus eos qui
tribulant me, impinguasti
in oleo caput meum.

PSALMUS 22.

Dominus regit. me, et
nihil mihi deerit: * in loco
pascuæ ibi me collocavit.

Super aquam refectio-
nis educavit me: * animam
meam convertit.

Deduxit me super semi-
tas justitiæ, * propter no-
men suum.

Nam, et si ambulavero
in medio umbræ mortis,
non timebo mala: * quo-
niam tu mecum est.

Virga tua et baculus

tuus, * ipsa me consolata
sunt.

Parasti in conspectu meo
mensam, * adversus eos
qui tribulant me.

Impinguasti in oleo ca-
put meum: * et calix meus
inebrians, quam præclarus
est!

Et misericordia tua sub-
sequetur me * omnibus die-
bus vitæ meæ.

Et ut inhabitem in do-
mo Domini, * in longitudi-
nem dierum.

Añã. Adversus eos qui
tribulant me, impinguasti
in oleo caput meum.

Ÿ. Corona aurea super
caput ejus. ñ. Expresa sig-
no sanctitatis.

Lectio VII.

Lectio sancti Evangelii se-
cundum Joannem. c. 19.

In illo tempore. Apprehen-
dit Pilatus Jesum, et fla-
gellavit; et milites plecten-
tes coronam de spinis, im-
posuerunt capitiejus. Et re-
liqua.

Homilia S. Bernardi. Abb.

Ex Serm. 50. de diversis.

Videte, filiæ Sion, regem
Salomonem. Non dicit Ec-
clesiasten, aut Ididam. Nam
et his nominibus appellatus
est rex ille, et significat
Jesum Christum nostrum ve-

rum Salomonem, qui est Salomon, idest, pacificus in exilio: Ecclesiastes, idest, concionator in iudicio. Idida, id est, dilectus Domini in regno, ibique rex. In exilio mansuetus, in iudicio justus, in regno gloriosus. In exilio amabilis, in iudicio terribilis, in regno adorabilis. In diademate, quo coronavit eum mater sua. Est autem hæc corona misericordiæ, et in hac imitabilis. Coronavit eum et noverca sua corona miseriarum, et in hac contemptibilis: Synagogam loquor, quæ se ei non matrem exhibuit, sed novercam.

R. Facies altare ad adolendum thymiana de lignis Setim: * Faciesque ei coronam aureolam per gyrum. V. Ponesque altare contra velum coram propitiatorio. * Faciesque...

Lectio VIII.

Coronabit eum familia sua corona justitiæ, et in hac terribilis: coronat eum Pater suus corona gloriæ, et in hac desiderabilis. Videant ergo eum peccatores in corona miseriarum, id est, spinea, et compungantur; videant eum filiarum Sion, animæ affectuæ in corona mi-

sericordiæ, et imitentur. Videbunt eum impii in corona justitiæ, et peribunt; videbunt eum sancti in corona gloriæ, et perpetualiter gaudebunt. Coronantur quidem et alii imitatores ipsius, sed hoc ex industria adjuti per gratiam. Solus iste a matre coronatus est, quia solus cum ordinatis affectionibus, tamquam sponsus ex thalamo processit ex utero matris.

R. Christus sciens dolorem et infirmitatem spinis coronatus: * Ipse est, qui coronat vos in misericordia et miseracionibus. V. Vulneratus propter iniquitates nostras, attritus propter scelera nostra, cujus livore sanati sumus. * Ipse... Gloria... * Ipse...

Lectio IX de Homilia Fer.

AD LAUDES ET PER HORAS.

Añã. 1. Dilectus meus candidus et rubicundus, comæ capitis ejus sicut purpura regis vinctacanalibus.

Ps. Dominus regnavit, cum reliquis de Dom.

2. Requievit super eum spiritus timoris Domini: corona sapientiæ et exultationis decoravit illum.

3. Induit eum Dominus vestimentis salutis et indu-

mento justitiæ, quasi spon-
sum decoratum corona.

4. Fasciculus myrrhæ
dilectus meus mihi, inter
ubera mea commorabitur.

5. Rex æternæ gloriæ
pro nobis coronatus, bene-
dicet coronæ anni benigni-
tatis suæ.

Capitulum. Cant. 3.
Egredimini, et videte, filia
Sion, regem Salomonem in
diademate, quo coronavit
illum mater sua.

Hymnus.
Legis figuris pingitur
Christi Corona nobilis;
Implexa spinis victima,
Ardensque testatur rubus.

Arcaum corona cinxerat,
Mensæque sacrum circulum
Aramque thure fumidam,
Corona nectit ambiens.

Christi dolorum conscia
Salve, Corona gloriæ,
Gemmis et auro pulchrior
Vincens coronas siderum.

Virtus, honor, laus, gloria
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paraclito,
In sæculorum sæcula. Am.

ÿ. Eris corona gloriæ in
manu Domini. ñ. Et diade-
ma regni in manu Dei tui.

Ad Ben. Añã. Exi-
vit Jesus portans spineam
Coronam et purpureum ves-
timentum.

Oratio.

Præsta, quæsumus, omni-
potens Deus, ut qui, in me-
moriâ passionis Domini
nostri Jesu Christi, Coronam
ejus spineam veneramur in
terris, ab ipso gloria et
honore coronari mereamur
in cœlis. Qui tecum.

Et fit commemor. feriæ.

Ad Tertiam.

Capitulum.

Egredimini... *ut supra.*
ñ. *br.* Eris corona gloriæ *
In manu Domini. Eris... ÿ.
Et diadema regni in manu
Dei tui. * In manu... Gloria
Patri... Eris...

ÿ. Gloria et honore coronasti
eum, Domine. ñ. Et constituisti
eum super opera manuum
tuarum.

Ad Sextam.

Capitulum. Apoc. 6.

Vidi, et ecce equus albus,
et qui sedebat super illum
habebat arcum, et data est
ei corona, et exivit vincens
ut vinceret.

ñ. *br.* Gloria et honore *
Coronasti eum, Domine. Gloria
et honore... ÿ. Et constituisti
eum super opera manuum
tuarum. * Coronasti...
Gloria Patri... Gloria et honore... ÿ.

Tuam Coronam adoramus, nem. * Adoramus... Gloria
Domine. r̄. Tuam glorio- Patri... Tuam Coronam..
sam recolimus passionem. ŷ. Plectentes Coronam

de spinis. r̄. Posuerunt
super caput ejus.

Ad Nonam.

Capitulum. Isaia 28.

In die illa erit Dominus
exercituum corona gloriae,
et sertum exultationis re-
siduo populi sui.

r̄. *br.* Tuam Coronam *
Adoramus, Domine. Tuam
Coronam... ŷ. Tuam glo-
riosam recolimus passio-

In 2 resp.

omnia ut in 1.

Ad Magnificat. Añæ. Et
genu flexo ante eum, illu-
debant ei, dicentes: Ave,
Rex Judæorum: et expuen-
tes in eum, acceperunt
arundinem, et percutiebant
caput ejus.

Postea fit com. feriae.

PARS VERNA.

FER. 6 POST DOM. I QUADR. RAG.

De Lancea et Clavis.

D. N. J. C.

Duplex majus.

AD VESPERAS.

Añæ et cap. de laud.

*Ps. Dixit Dominus...
cum reliquis de Dom. et
ult. loco Psalm. Laudate
Dominum omnes gentes...*

Hymnus.

Quænam lingua tibi, ó
Lancea, debitas
Grates pro merito est apta
rependere?
Christi vivificum namque
aperis latus,

Unde Ecclesia, nascitur.
Hæc est Heva viri de la-
tere exiens,

Olli membra gravis dum
sopor occupat;

Hanc quippe alter Adam,
corde scatentibus

Unda et sanguine, pro-
creat.

O Clavi! æqua manet vos
quoque gratia,

Christi quando sacris artu-
bus insiti.

Deletum Domini sanguine
figitis

Mortis chirographum
cruci.

Te, Jesu, superi laudibus
efferant.

Qui Clavorum aditus, signa-
naque Lanceæ

In cœlo retines, vivus ubi
imperas,

Cum Patre atque Pa-
trâclito. Amen.

ÿ. Foderunt manus meas
et pedes meos. ñ. Dinu-
meraverunt omnia ossa
mea.

Ad Magnificat. Añã. De-
lens quod adversus nos erat
chirographum decreti, quod
erat contrarium nobis, et
ipsum tulit de medio, affi-
gens illud cruci.

ORATIO.

Deus, qui in assumptæ car-
nis infirmitate Clavis affi-
gi et Lancea vulnerari pro
mundi salute voluisti: con-
cede propitius; ut qui eo-
rumdem Clavorum et Lan-
cæ selemnia veneramur in
terris, de glorioso victoriæ
tuæ triumpho gratulemur
in cœlis. Qui vivis.

Et fit com. fer.

*Ad Complet. et per horas
diei in fine hymnor. dic.*

Clavis forato et Lancea,
Jesu, tibi sit gloria,
Cum Patre et almo Spiritu,
Nunc et per omne sæculum.
Amen.

AD MATUTINUM.

Invit. Christum Lancea
et Clavis vulneratum * Ve-
nite adoremus.

Psalm. Venite...

Hymnus.

Salvete, Clavi et Lancea,
Squalore nuper obsita,
Quæ mersa Christi corpori,
Almo rubetis sanguine.

Vos ad scelus judaica
Elegerat perfidia:

Sed in ministra gratiæ

Vos vertit é cœlo Deus.

Nam quod sacratis ar-
tubus

Sculpistis olim vulnera,

E tot reclusis fontibus

Dona effluunt cœlestia.

Clavis forato et Lancea,

Jesu tibi sit gloria,

Cum Patre et almo Spiritu,

Nunc et per omne sæculum.

Amen.

*Si omissus sit hymnus ad
Vesperas, dicatur ad Ma-
tutinum. et hymnus Matu-
tini jungatur cum hym-
no ad Laudes.*

IN I. NOCTURNO.

Añã. Ad Jesum autem
cum venissent, non frege-
runt ejus crura, sed unus
militum Lancea latus ejus
aperuit.

Ps. 1. et 2 Noct. ut in
Fest. S. Eliæ pag. 53 et
seq.

Añā. Exivit sanguis et aqua; et qui vidit, testimonium perhibuit, et verum est testimonium ejus.

Añā. Alia scriptura dicit: Videbunt in quem transfixerunt.

Ÿ. Quem tu percussisti, persecuti sunt. ñ. Et super dolorem vulnerum meorum addiderunt.

Lectio 1.

De Zacharia Propheta. c. 12.

Hæc dicit Dominus: Effundam super domum David, et super habitatores Jerusalem spiritum gratiæ et precum: et aspicient ad me, quem confixerunt: et plangent eum planctu quasi super unigenitum, et dolebunt super eum, ut doleri solet in morte primogeniti. In die illa magnus erit plangtus in Jerusalem, sicut plangtus Adadremmon in campo Mageddon. Et plangent terra: familiæ et familiæ seorsum: familiæ domus David seorsum, et mulieres eorum seorsum; familiæ domus Nathan seorsum, et mulieres eorum seorsum: familiæ domus Levi seorsum, et mulieres eorum seorsum: familiæ Semei seorsum, et mulieres eorum

seorsum. Omnes familiæ reliquæ, familiæ et familiæ seorsum, et mulieres eorum seorsum.

ñ. Ad Jesum autem cum venissent, ut viderunt eum jam mortuum, non fregerunt ejus crura, * Sed unus militum Lancea latus ejus aperuit. Ÿ. Et qui vidit, testimonium perhibuit; et verum est testimonium ejus.

* Sed unus...

Lectio II. c. 13.

In die illa erit fors patens domui David et habitantibus Jerusalem in ablutionem peccatoris et menstruatæ. Et erit in die illa, dicit Dominus exercituum: Disperdam nomina idolorum de terra, et non memorabuntur ultra; et pseudo-prophetas et spiritum immundum auferam de terra. Et erit, cum prophetaverit quispiam ultra, dicent ei pater ejus et mater ejus, qui genuerunt eum: Non vives; quia mendacium locutus es in nomine Domini. Et configent eum pater ejus et mater ejus, genitores ejus, cum prophetaverit. Et erit: In die illa confundentur prophetæ, unusquisque ex visione sua cum prophetaverit: nec operientur pa-

llo sacco, ut mentiantur: sed dicet: Non sum propheta; homo agricola ego sum: quoniam Adam exemplum meum ab adolescentia mea.

ñ. Unus militum Lancea latus ejus aperuit, * Et continuo exivit sanguis et aqua. Ÿ. In die illa erit fons patens domui David et habitantibus Jerusalem. * Et continuo..

Lectio III.

Et dicitur ei: quid sunt plagæ istæ in medio manuum tuarum? Et dicet: His plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me. Framea suscitare super pastorem meum, et super virum coherentem mihi, dicit Dominus exercituum: percute pastorem, et dispergentur oves: et convertam manum meam ad parvulos. Et erunt in omni terra, dicit Dominus: partes duæ in ea dispergentur, et deficient: et tertia pars relinquetur in ea. Et ducam tertiam partem per ignem, et uram eos, sicut uritur argentum, et probabo eos, sicut probatur aurum: Ipse vocabit nomen meum. Dicam: Populus meus es; et ipse dicet: Dominus Deus meus.

ñ. In die illa erit fons

patens domui David et habitantibus Jerusalem, * In ablutionem peccatoris et menstruatæ. Ÿ. Hic est qui venit per aquam et sanguinem Jesus Christus. * In ablutionem.. Gloria... * In ablutionem..

IN II. NOCTURNO.

Ant. Aspicient ad me, quem confixerunt, et plangent eum planctu quasi super unigenitum.

Ant. Quid sunt plagæ istæ in medio manuum tuarum?

Ant. His plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me.

Ÿ. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras. ñ. Attritus est propter scelera nostra.

Lectio IV.

In Decreto de festo Lanceæ et clavorum Domini.

In Redemptoris nostri Domini Jesu Christi sacratissima Passione sic nos gloriari oportet, ut ipsius Passionis cuncta mysteria, dinumerantes et merita, singulis etiam ejus salutaribus instrumentis gloriemur. Inter quæ illud celebriter memorandum est, quod ipse Salvator, emisso in cruce jam spiritu, sustinuit

perforari lancea latus suum ut, inde sanguinis et aquæ profluentibus undis, formaretur única et immaculata ac virgo sancta mater Ecclesia sponsa sua. O beatissima ipsius sacris láteris apertura, unde nobis tot et tanta divinæ pietatis dona fluxerunt! O felix Lancea, quæ tot bona nobis efficere, et ad tanti triumphi gloriam meruit superaddi!

ñ. Hic est, qui venit per aquam et sanguinem, Jesus Christus, * Non in aqua solum sed in aqua et sanguine. ý. Tres sunt qui testimonium dant in terra; spiritus, aqua et sanguis, et hi tres unum sunt, * Non.

Lectio v.

Hæc, latus ipsum aperiendo, sacratissimas januas nobis regni cœlestis aperuit. Hæc, vulnerando jam mortuum, vúlnera nostra sanavit, vitamque nobis reddidit et salutem. Hæc, innoxium transfigendo, illius sanguine culpas nostras abstersit: et demum ejusdem sacratissimis undis irrigata, cæcitatís nostræ ténébras sustulit, et nos ipsius divinæ pietatis fluvii mundavit. Illi etiam dul-

ces Clavi quibus ipse Salvator eidem cruci fuit affixus, qui que non solum immaculato respergi ságuine, et molem ferre tanti ponderis meruerunt, sed et nos etiam per ipsorum salutíferas plagas dulcedinem tantam ipsius divina caritatis accepimus, ut manus nostræ a peccati solutæ nexibus, pedesque nostri á mortis laqueis fuerint liberati sunt devotissime recolendi.

ñ. Quoniam circumdederunt me canes multi, concilium malignantium obsedit me. * Foderunt manus meas et pedes meos. ý. Dicitur ei: quid sunt plagæ istæ in medio manuum tuarum: * Foderunt...

Lectio vi.

Quid enim vulnere et plagis hujusmodi sanctius? Quid eis salubrius, ex quibus salus nostra processit, et in quibus assidue se possunt curare animæ devotorum? Licet igitur Lancea et Clavi prædicti, aliaque ipsius Passionis salutaria instrumenta, sint á cunctis fidelibus Christi ubilibet veneranda, et de ipsa etiam Passione in eadem Ecclesia solemnia annis

singulis officia celebrentur et fiant; dignum tamen et conveniens reputamus, si de ipsius Passionis specialibus instrumentis, et præsertim in partibus, in quibus instrumenta ipsa dicuntur haberi, solemne ac speciale festum celebretur et fiat: Nosque illos fideles Christi, qui aliqua ex instrumentis ipsius habere se gaudent, in eorum devotione divinis officiis atque muneribus specialiter foveamus.

ñ. Dicitur ei: quid sunt plagæ istæ in medio manuum tuarum? et dicit: * His plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me. ÿ. Nisi videro in manibus ejus fixuram clavorum, non credam. * His Gloria... * His.

IN III. NOCTURNO.

Añã. Foderunt manus meas et pedes meos, dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ps. ut in 3. Noct. Immac. Concept. pag. 10.

Añã. Nisi videro in manibus ejus fixuram clavorum, et mittam digitum meum in locum clavorum, et mittam manum meam in latus ejus, non credam.

Añã. Infer digitum tuum

huc, et vide manus meas, et affer manum tuam, et mitte in latus meum.

ÿ. Disciplina pacis nostræ super eum. ñ. Et livore ejus sanati sumus.

Lectio VII.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem. c. 19.

In illo tempore: Sciens Jesus, quia omnia consummata sunt, ut consummaretur Scriptura, dixit. Sitis. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episc. *Tract. 129 in Joann.*

Unus militum Lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit sanguis et aqua. Vigilanti verbo Evangelista usus est, ut non diceret: Latus ejus percussit, aut vulneravit, aut quid aliud; sed, aperuit: ut illud quodammodo vitæ ostium panderetur, unde Sacramenta manaverunt, sine quibus ad vitam, quæ vera vita est, non intratur. Ille sanguis, qui fusus est, in remissionem fusus est peccatorum. Aqua illa salutaris temperat poculum; hæc et lavacrum præstat et potum. Hoc prænuntiabat, quod Noe in latere arcæ ostium facere jussus est, qua intrarent animalia, quæ non erant

diluvio peritura, quibus figurabatur Ecclesia.

ñ. Facta sunt hæc, ut Scriptura impleretur; os non comminuetis ex eo. Et iterum alia Scriptura dicit: * Videbunt in quem transfixerunt. ñ. Effundam super domum David, et super habitatores Jerusalem spiritum gratiæ et precum. * Viderunt...

Lectio VIII.

Propter hoc prima mulier facta est de latere viri dormientis, et appellata est vita materque vivorum: magnum quippe signavit bonum ante magnum prævaricationis malum. Hic secundus Adam, inclinato capite, in cruce dormivit, ut inde formaretur ei conjux, quæ de latere dormientis effluxit. O mors, unde mortui reviviscunt! Quid isto sanguine mundius? Quid vulnere isto salubrius? Facta sunt enim hæc, inquit, ut Scriptura impleretur: Os non comminuetis ex eo. Et iterum alia Scriptura dicit: Videbunt in quem transfixerunt.

ñ. Effundam super domum David, et super habitatores Jerusalem spiritum gratiæ et precum. * Et as-

picient ad me, quem confixerunt. ÿ. Et plangent eum planctu quasi super unigenitum. * Et... Gloria... * Et...

Lect. IX. de Homil.

Te Deum...

AD LAUDES ET PER HORAS.

Añã. 1. Unus militum Lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit sanguis et aqua.

Ps. de Dominica.

2. Foderunt manus meas et pedes meos; dinumeraverunt omnia ossa mea.

3. Tres sunt, qui testimonium dant in terra, spiritus aqua, et sanguis; et hi tres unum sunt.

4. Quid turbati estis, et cogitationes ascendunt in corda vestra? Videte manus meas et pedes meos, quia ego ipse sum.

5. Infer digitum tuum huc, et vide manus meas, et asfer manum tuam, et mitte in latus meum.

Capitulum.

Carissimi: quis est qui vincit mundum, nisi qui credit, quoniam Jesus est Filius Dei? Hic est, qui venit per aquam et sanguinem, Jesus Christus, non in aqua solum, sed in aqua et sanguine.

HYMNUS.

Tinctam ergo Christi sanguine,

Convertite in me cuspidem,
Ferite cor, pedes, manus,
Pœnam à nocente sumite.

At, quæso, culpis debitas
Quas jure plagas figitis,
Cruore divino illitæ
Fiant medela spiritus.

Sit gressus ad malum impotens,

Manus nocere desinant,
Omnisque corde e saucio
Profanus ardorexeat.

Clavis forato et Lancea,
Jesu, tibi sit gloria,
Cum Patre et almo Spiritu
Nunc et per omne sæculum.

Amen.

ÿ. Foderunt manus meas
et pedes meos. r̄. Dinumerat
verunt omnia ossa mea.

Ad Benedictus. Añã. In-
glorius erit inter viros as-
pectus ejus, et forma ejus
inter filios hominum. Iste
asperget gentes multas.

ORATIO.

Deus, qui in assumptæ car-
nis infirmitate Clavis affigi,
et Lancea vulnerari pro
mundi salute voluisti: con-
cede propitius; ut qui eo-
rumdem Clavorum et Lan-
cææ solemnia veneramur in
terris, de glorioso victoriæ

tuæ triumpho gratulemur
in cœlis. Qui vivis...

Et sit com. fer.

Ad Primam.

In r̄. br. ÿ. Qui vulne-
ratus es pro nobis.

Ad Tertiam.

Cap. Carissimi. utsup.

r̄. br. Foderunt manus
meas * Et pedes meos. Fo-
derunt... ÿ. Dinumerave-
runt omnia ossa mea, * Et
pedes meos. Gloria Patri...
Foderunt...

ÿ. Quem tu percussisti,
persecuti sunt. r̄. Et super
dolorem vulnerum meorum
addiderunt.

Ad Sextam.

Capitulum 1 Petri 2, 21.

Fratres: Christus passus
est pro nobis, nobis relin-
quens exemplum, ut se-
quamini vestigia ejus. Qui
peccatum non fecit, nec
inventus est dolus in ore
ejus.

r̄. br. Quem tu percus-
sisti, * Persecuti sunt. Quem
tu... ÿ. Et super dolorem
vulnerum meorum addide-
runt. * Persecuti sunt. Glo-
ria Patri... Quem tu...

ÿ. Ipse vulneratus est
propter iniquitates nostras.
r̄. Attritus est propter sce-
lera nostra.

*Ad Nonam.**Capitulum. ibid. v. 24.*

Qui peccata nostra ipse
pertulit in corpore suo su-
per lignum, ut peccatis
mortui, justitiæ vivamus:
cujus livore sanati estis.

ñ. br. Ipse vulneratus est
* Propter iniquitates nos-
tras. Ipse... ÿ. Attritus est
propter scelera nostra. *
Propter... Gloria Ipse...

ÿ. Disciplina pacis nos-
træ super eum: ñ. Cujus
livore sanati sumus.

*In 2 vesp. omn. ut in 1,
et loco ult. Psalm. Credi-
di... pag. 78.*

*Ad Magnificat. Añã. Ve-
re languores nostros ipse
tulit, et dolores nostros ipse
portavit: et nos putavimus
eum quasi leprosum, et
percussum á Deo, et hu-
miliatum.*

Et fit com. fer.

FERIA 6 POST DOM. 2 QUAD.

De Sacratiss. Sindone

D. N. J. C.

Duplex majus.

AD VESPERAS.

Añã et cap. de Laud.

*Psalm. de Dom. et loco
ult. Laudate Doñm. omnes
gentes.*

Hymnus.

Gloriam sacrae celebremus
omnes
Sindonis; lætis recolamus
hymnis,
Et piis votis monumenta
nostræ

Certa salutis.

Quæ refert semper vene-
randa Sindon,
Sanguine impressis deco-
rata signis,
Dum cruce ex alta tulit in-
volutum

Corpus Jesu

Reddit hæc sævos animo
dolores,
Quos tulit, casum misera-
tus Adæ,
Christus humani generis
Redemptor,

Morte perempta.

Saucium ferro latus, at-
que palmas.
Et pedes clavis, lacerata
flagris

Membra, et infixam capiti
coronam

Monstrat imago.

Quis pius siccis oculis, et
absque
Intimi cordis gemitu, no-
tata

Vivaque indignæ simulacræ
mortis

Cernere possit?

Nostra cum solum tibi,
Christe, culpa

Causa tantorum fuerit ma-
lorum,

Sindone renovat, * Venite,
adoremus.

Nostra debetur tibi vita:
vitam

Hymnus.

Mysterium mirabile
Hac luce nobis panditur,
Verus Dei cum Filius
Mortem cruentam sustinet.

Dedimus ipsam.

Sit tibi, Fili, decus at-
que virtus,

Qui tuo mundum redimis
cruore,

Causam tuendo servuli,
Reique formam vestiens,
Pro servo herus suspendi-
tur,

Quique cum summo Ge-
nitore, et almo

Flamine regnas. Amen.

Pro fonte justus pléctitur.

ÿ. Tuam Sindonem ve-
neramur, Domine. ñ. Tuam
recolimus passionem.

Necismanent insignia
Impressa sacra in Sindone,
Quæ post triumphum nobi-
lem

Ad Magnificat. Aña. Jo-
seph, vir bonus et justus,
accessit ad Pilatum, et pe-
tiit corpus Jesu; quo ac-
cepto, involvit illud in Sin-
done munda.

Corpus cruentam involve-
rat.

Sunt mortis hæc, et tár-
tari,

Mundique victi insignia;
Trophæa sunt hæc inclyta
Ductoris invictissimi.

ORATIO.

Deus, qui nobis in sancta
Sindone, qua Corpus tuum
sacratissimum é cruce de-
positum á Joseph involu-
tum fuit, passionis tuæ ves-
tigia reliquisti: concede
propitius; ut per mortem
et sepulturam tuam ad re-
surrectionis gloriam perdu-
camur. Qui vivis...

Debemus ergo hanc gra-
tiam

Nostræ salutis vindici,
Ut dæmonis contra dolos
Hac militemus tessera.

Et fit com. fer.

Vitæ vetustæ mortui
Surgamus in vitam novam,
Christum secuti; per cru-
cem

Christi fruémur gloria.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Christum
Dominum, qui passionis
suæ memoriam in sacra

Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paráclito
Regnans per omne sæculum
Amen.

IN I NOCTURNO.

Añã. Rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua sicut calcantium in torculari.

Ps. Cum invocarem .
pag. 57.

Añã. Aspersus est sanguis super vestimenta mea: omnia indumenta mea inquinavi.

PSALM. 15.

Conserva me, Domine, quoniam speravi in te: * dixi Domino: Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificavit omnes voluntates meas in eis.

Multiplicate sunt infirmitates eorum: * postea acceleraverunt.

Non congregabo conventicula eorum de sanguinibus: * nec memor ero nominum eorum per labia mea.

Dominus pars hæreditatis meæ et calicis mei: * tu es, qui restitues hæreditatem meam mihi.

Funes ceciderunt tibi mihi in præclaris: * etenim hæreditas mea præclara est mihi.

Benedicam Dominum, qui tribuit mihi intellectum: * ius super et usque ad noc-

tem increpaverunt me renes mei.

Providebam Dominum in conspectu meo semper: * quoniam a dextris est mihi, ne commovear.

Propter hoc lætum est cor meum, et exultavit lingua mea: * insuper et caro mea requiescet in spe.

Quoniam non derelinques animam meam in inferno: * nec dabis sanctum tuum videre corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vitæ; adimplebis me lætitia cum vultu tuo: * delectationes in dextera tua usque in finem.

Añã. Aspersus est sanguis super vestimenta mea: omnia indumenta mea inquinavit.

Añã. Diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Ps. Domine, quis. *pag. 60.*

Añã. Diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

ÿ. Tuam Sindonem veneramur, Domine. *ñ.* Tuam recolimus passionem.

Lectio

De Isaia Propheta, c. 53.

Quis credidit auditui nostro? et brachium Domini cui revelatum est? Et as-

cendet sicut virgultum coram eo, et sicut radix de terra sitiendi. Non est species ei neque decor: et vidimus eum, et non erat aspectus et desideravimus eum: despectum et novissimum virorum, virum dolorum, et scientem infirmitatem, et quasi absconditus vultus ejus, et despectus; unde nec reputavimus eum. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit; et nos putavimus eum quasi leprosum, et percussum à Deo, et humiliatum. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est, propter scelera nostra: disciplina pacis nostræ super eum, et livore ejus sanati sumus.

R. Ecce vidimus eum non habentem speciem neque decorem; aspectus ejus in eo non est: Hic peccata nostra portavit, et pro nobis dolet; ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, * Cujus livore sanati sumus. V. Verè languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit. * Cujus...

Lectio II.

Omnes nos quasi oves erravimus, unusquisque in viam suam declinavit: et posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum. Oblatus est, quia ipse voluit, et non aperuit os suum: sicut ovis ad occisionem ducetur, et quasi agnus coram tondente se obmutescet, et non aperiet os suum. De angustia et de judicio sublatus est: generationem ejus quis enarrabit? Quia abscissus est de terra viventium: propter scelus populi mei percussi eum. ** Et dabit impios pro sepultura, et divitem pro morte sua; eo quod iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore ejus.

R. Quid sunt plagæ istæ in medio manuum tuarum? * Et dicet: His plagatus sum in domo eorum qui diligebant me. V. Framea suscitare super pastorem meum, et super virum coherentem mihi. * Et dicet.

Lectio III.

Et Dominus voluit conterere eum in infirmitate; si posuerit pro peccato animam suam, videbit semen longævum, et voluntas Domini in manu ejus dirige-

tur. Pro eo quod laboravit anima ejus, videbit, et saturabitur: in scientia sua justificabit ipse justus servus meus multos, et iniquitates eorum ipse portabit. Ideo dispertiam ei plurimos, pro eo quod tradidit in mortem animam suam, et cum sceleratis reputatus est: te ipse peccata multorum tulit, et pro transgressoribus rogavit.

ñ. Tuam Sindonem veneramur, Domine, tuam gloriosam recólimus passionem: * Miserere nobis, qui passus es pro nobis. ý. Salva præsentem catervam in tuis hodie laudibus congregatam: * Miserere... Gloria Patri... Miserere...

IN II. NOCTURNO.

Añã. Quasi absconditus vultus ejus, et despectus; unde nec reputavimus eum.

Ps. Domini est terra.

Pag. 3.

Añã. Omnes videntes me, deriserunt me, loquuti sunt labiis, et moverunt caput.

PSALMUS 26.

Dominus illuminatio mea et salus mea: * quem timebo?

Dominus protector vitæ meæ, * a quo trepido labo?

Dum appropiant super me nocentes: ut edant carnes meas.

Qui tribulant me inimici mei, * ipsi infirmati sunt, et ceciderunt.

Si consistant adversum me castra, * non timebit cor meum.

Si exurgat adversum me prælium, * in hoc ego sperabo.

Unam petii á Domino, hanc requiram: * ut inhabitem in domo Domini omnibus diebus vitæ meæ.

Ut videam voluptatem Domini, * et visitem templum ejus.

Quoniam abscondit me in tabernaculo suo: * in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui.

In petra exaltavit me: * et nunc exaltavit caput meum super inimicos meos.

Circuivi, et inmolaui in tabernaculo ejus hostiam vociferationis: * cantabo, et psalmum dicam Domino.

Exaudi, Domine, vocem meam, qua clamavi ad te: * miserere mei, et exaudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisivit te facies mea: * faciem tuam, Domine, requiram.

Ne avertas faciem tuam

á me: * ne declines in ira á servo tuo.

Adjutor meus esto: * ne derelinquas me, neque despicias me, Deus salutaris meus.

Quoniam pater meus et mater mea dereliquerunt me: * Dominus autem assumpsit me.

Légem pone mihi, Domine, in via tua: * et dirige me in semitam rectam propter inimicos meos.

Ne tradideris me in animas tribulantium me: * quoniam insurrexerunt in me testes iniqui, et mentita est iniquitas sibi.

Credo videre bona Domini * in terra viventium.

Expecta Dominum, viriliter age: * et confortetur cor tuum, et sustine Dominum.

Añã. Omnes videntes me, deriserunt me, loquuti sunt labiis, et moverunt caput.

Añã. Tradidit in mortem animam suam, et ipse peccata multorum tulit.

PSALMUS 29.

Exaltabo te, Domine, quoniam suscepisti me: * nec delectasti inimicos meos super me.

Domine Deus meus, clamavi ad te, * et sanasti me,

Domine, eduxisti ab inferno animam meam; * salvasti me a descendantibus in lacum.

Psallite Domino sancti ejus: * et confitemini memorie sanctitatis ejus.

Quoniam ira in indignatione ejus: * et vita in voluntate ejus.

Ad vesperum demorabitur fletus: * et ad matutinum lætitia.

Ego autem dixi in abundantia mea: * Non movebor in æternum.

Domine, in voluntate tua, * præstitisti decori meo virtutem.

Avertisti faciem tuam á me: * et factus sum conturbatus.

Ad te, Domine, clamabo, * et ad Deum meum deprecabor.

Quæ utilitas in sanguine meo, * dum descendo in corruptionem?

Numquid confitebitur tibi pulvis, * aut annuntiabit veritatem tuam?

Audivit Dominus, et misertus est mei: * Dominus factus est adjutor meus.

Convertisti planctum meum in gaudium mihi: * conscidisti saccum meum, et circumdedisti me lætitia.

Ut cantet tibi gloria mea, et non compungar: * Domine Deus meus, in æternum confitebor tibi.

Añã. Tradidit in mortem animam suam, et ipse peccata multorum tulit.

ÿ. Adoramus te, Christe et benedicimus tibi. *r.* Quia per crucem tuam redemisti mundum.

Lectio iv.

Sermo Sti. Ambrosii Episc.

In. Luc. c. 23.

Quid sibi vult, quod non Apostoli, sed Joseph et Nicodemus, ut Joannes dicit, Christum sepeliant? Unus justus et constans, alter qui erat magister in Israel. Talis enim Christi est sepultura, quæ justitiam magistrariumque habeat. Obstruitur igitur tergiversandi locus, et domestico Judæi testimonio revincuntur. Nam si Apostoli sepelissent, dicerent utique non sepultum, quem sepultum, raptum esse dixerunt. Justus autem Christi corpus operit Sindone, innocens ungit unguento. Namque hæc non otiose distincta reperimus; quia justitia vestit Ecclesiam, innocentia gratiam subministrat.

r. O admirabilis Sindon! * In qua involutus est thesaurus noster, redemptio captivorum. *ÿ.* Gaudet totus mundus, qui redemptus est sanguine Domini sui. * In qua. . .

Lectio v.

Vesti ergo et tu Domini corpus gloria sua, ut et ipse sis justus. Et si mortuum credis, operi tamen divinitatis propriæ plenitudine. Unge illud myrrha et aloe, ut bonus odor Christi sis. Bonum lixteum misit Joseph ille vir justus; et fortasse illud, quod Petrus vidit e cælo ad se esse demissum, in quo erant genera quadrupedum, et ferarum, et volucrum ad similitudinem gentilium figurata. Mystico igitur unguento illo pistico consepe-litur Ecclesia, quæ diversitatem populorum fidei suæ communionem sociavit.

r. Tulerunt tunicam Joseph fratres ejus, et in sanguine hædi, quem occiderant, tinxerunt, mittentes qui ferrent ad patrem, et dicerent: * Hanc invenimus; vide, num tunica filii tui sit, an non? *ÿ.* Quam cum agnovisset pater, ait: Tunica filii mei est, fera

pessima devoravit eum. *
Hanc.

Lectio VI.

Hunc Joseph justum Lucas dixit. Matthæus divitem: et merito dives hoc loco dicitur, ubi corpus suscipit Christi; suscipiendo enim divitem, nescivit fidei paupertatem. Dives est ergo, qui justus est. Justus igitur Sindone involvit; Israelita vero, et diversos miscet virtutum odores, et aloës mittit quasi libras centum, hoc est perfectæ fidei quantitatem. Et ligaverunt corpus Jesu. juxta consuetudinem specialem Judæorum, non utique nodis perfidiæ, sed fidei ligaturis; et posuerunt in horto, cui frequenter Ecclesia comparatur, quæ diversorum habet poma meritorum, floresque virtutum.

¶ Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum. ut sequamini vestigia ejus. * Qui peccatum non fecit, nec inventus est dolus in ore ejus. ¶ Qui cum malediceretur, non maledicebat; cum pateretur, non comminabatur. * Qui ... Gloria... * Qui...

IN III. NOCTURNO.

Añã. Caro mea requies-

cet in spe, quia non dabis sanctum tuum videre corruptionem.

Ps. Deus, in nomine. pag. 86.

Añã. Convertisti placentum meum in gaudium mihi; conscidisti sacco meum, et circumdediti me lætitia.

PSALMUS 75.

Notus in Judæa Deus: * in Israël magnum nomen ejus. Et factus est in pace locus ejus, * et habitatio ejus in Sion.

Ibi confregit potentias arcuum, * scutum, gladium et bellum.

Illuminans tu mirabiliter a montibus æternis: * turbati sunt omnes insipientes corde.

Dormierunt somnum suum, * et nihil invenerunt omnes viri divitiarum in manibus suis.

Ab increpatione tua, Deus Jacob. * dormitaverunt, qui ascenderunt equos.

Tu terribilis es; et quis resistet tibi? * ex tunc iratus.

De cœlo auditum fecisti judicium: * terra tremuit, et quievit.

Cum exurgeret in judicium Deus, * ut salvos faceret omnes mansuetos terræ.

Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi: * et reliquiae cogitationis diem festum agent tibi.

Vovete, et reddite Domino Deo vestro * omnes, qui in circuitu ejus affertis munera.

Terribili et ei, qui aufert spiritum principum; * terribili apud reges terrae.

Añã. Convertisti placentum meum in gaudium mihi; conscidisti saccum meum, et circumdedisti me lætitia.

Añã. Factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

Ps. Domine Deus *pag.* 74.

ÿ. Omnis terra adoret te, et psallat tibi. ñ. Psalmum dicat nomini tuo, Domine.

Lectio VII.

Lectio sancti Evangelii secundum Marcum. *c.* 15.

In illo tempore: Cum jam sero factum esset, quia erat Parasceve, quod est ante sabbatum, venit Joseph ab Arimathæa nobilis decurio, qui et ipse erat expectans regnum Dei. Et reliqua.

Homilia V. Bedæ Presbyteri.

In Evang. Marc.

Parasceve græce, latine præparatio dicitur, quo no-

mine Judæi, qui inter græcos morabantur, sextam sabbati appellabant, eo quod in illa, ea quæ requiei sabbati necessaria essent, præparare solerent, juxta hoc, quod de manna quondam præceptum est: Sexta autem die colligetis duplum. Quia ergo sexta die factus est homo, et tota est mundi creatura perfecta; septima autem Conditor ab opere suo requievit, unde et hanc, sabbatum, hoc est, requiem, voluit appellari: recte Salvator eadem sexta die crucifixus humanæ restorationis implevit arcanum; ideoque cum accepisset acetum, dixit: Consummatum est; hoc est, sextæ diei, quod pro mundi refectioe suscepi, jam totum est opus expletum. Sabbato autem in sepulchro requiescens, resurrectionis, quæ octava die ventura erat expectabat eventum.

ñ. Mercatus est Joseph Sindonem mundam, ut involveret in ea corpus Domini; * Venit ergo, et tulit corpus ejus. ÿ. Rogavit Pilatum Joseph ab Arimathæa, ut tolleret corpus Jesu. * Venit ergo...

Bened. Divin. auxil.

Lectio VIII.

Venit, inquit, Joseph ab Arimathæa, nobilis decurio, qui et ipse erat expectans regnum Dei, et audacter introivit ad Pilatum, et petiit corpus Jesu. Magnæ quidem Joseph iste dignitatis ad sæculum; sed majoris apud Deum meriti fuisse laudatur. Talem namque existere decebat eum, qui corpus Domini sepeliret, qui et per justitiam meritum tali ministerio dignus esset, et per nobilitatem potentie sæcularis facultatem posset obtinere ministrandi; non enim quilibet ignotus, aut mediocris ad Præsidem accedere, et crucifixi corpus poterat impetrare.

¶ Hæc est Sindon dignissima, * In qua salutis auctor de cruce depositus involvi dignatus est. γ. Ut nos consepulti cum eo, veteris hominis exuviis depositis, innocentie Sindone tegeremur. * In qua. . Gloria.

In qua...
Lectio IX. erit de Hom. fer.

Te Deum...

AD LAUDES ET PER HORAS.

Ant. 1. Joseph nobilis decurio, vir bonus et justus, et

ipse dives, erat expectans regnum Dei.

Ps. de Dom.

2. Hic audacter introivit ad Pilatum, et petiit corpus Jesu.

3. Cum cognovisset Pilatus à Centurione, quod jam mortuus esset, donavit corpus Jesu.

4. Joseph autem mercatus Sindonem, et deponens eum, involvit Sindone.

5. Posuit eum in monumento, in quo nondum quisquam positus fuerat.

Capitulum. Isaia 63.

Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis vestibibus de Bosra? Iste formosus in stola sua, gradens in multitudine fortitudinis sue. Ego qui loquor justitiam, et propugnator sum ad salvandum.

Hymnus.

Jesu, dulcis amor meus,
Ac si præsens sis, accedo;
Te complector cum affectu,
Tuorum memor vulnerum.

O quam nudum hic te cerno,

Vulneratum et distentum;
Inquinatum, involutum
In hoc sacrato tegmine!

Salve, caput cruentatum
Spinis, cujus dulcis vultus
Immutavit suum florem,

Quem cœli tremit curia.

Salve, latus Salvatoris,
Salve, mitis apertura,
Super rosam rubicunda,
Medela salutifera.

Manus sanctæ, vos avete,
Diris clavis perforatæ;
Ne repellas me, Salvator,
De tuis sanctis pedibus. Am.

ŷ. Dominus regnavit, de-
corem induit. R. Induit
Dominus fortitudinem; et
præcinxit se virtute.

Ad Benedictus. Añã. Jo-
seph, nobilis decurio, ex-
pectans et ipse regnum Dei,
mercatus est Sindonem, et
deponens corpus Jesu, in-
volvxit illud in Sindone.

ORATIO.

Deus, qui nobis in sancta
Sindone, qua corpus tuum
sacratissimum é cruce de-
positum á Joseph involutum
fuit, passionis tue vestigia
reliquisti: concede propi-
tius; ut per mortem et se-
pulturam tuam, ad resur-
rectionis gloriam perduca-
mur. Qui vivis et regnas...

Et sit com. fer.

Ad Tertiam.

Capitulum.

Quis est iste... *ut supra.*

R. *br.* Tuam Sindonem
Veneramur, Domine. Tuam.
ŷ. Tuam recolimus passio-

nem. *Veneramur, Domine.
Gloria Patri... Tuam.

ŷ. Adoramus te, Christe,
et benedicimus tibi. R. Quia
per mortem tuam redimisti
mundum.

Ad Sextam.

Capitulum. Isai. 63.

Quare ergo rubrum est in-
dumentum tuum, et vesti-
menta tua sicut calcantium
in torculari? Torcular cal-
cavi solus, et de gentibus
non est vir mecum.

R. *br.* Adoramus te, Chris-
te, * Et benedicimus tibi.
Adoramus... ŷ. Quia per
mortem tuam redemisti
mundum. * Et benedicimus
tibi. Gloria Patri... Adora-
mus...

ŷ. Omnis terra adoret te,
et psallat tibi. R. Psalmum
dicat nomini tuo, Domine.

Ad Nonam.

Capitulum. Isai 63.

Circumspexi, et non erat
auxiliator; quæsi, et non
fuit qui adjuvaret; et sal-
vavit mihi brachium meum,
et indignatio mea ipsa au-
xiliata est mihi.

R. *br.* Omnis terra ado-
ret te, * Et psallat tibi. Om-
nis... ŷ. Psalmum dicat no-
mini tuo, Domine. * Et psa-
llat tibi. Gloria... Omnis
terra...

ꝫ. Dominus regnavit, de-
corem induit. R. Induit Do-
minus fortitudinem, et præ-
cinxit se virtute.

In 2. vesp. Omn. ut in 1
præt. Ps. ult. qui erit
141. Voce mea... pag. 68.

Ad Magnificat. Añã. Ho-
mo quidam dives ab Ari-
mathæa, nomine Joseph,
accepto corpore Jesu, in-
volvitur illud in Sindone mun-
da

Oratio ut supra.

Et sit com. fer.

FERIA 6 POST DOM. 3 QUAD.

*De Sacris Quinque Vulne-
ribus*

D. N. J. C.

Duplex majus.

AD VESPERAS.

Añã. et cap. de laud.

*Ps. Credidi... cum reli-
quis ut in Commem. Pas-
sionis, pag. 78.*

Hymnus.

Pange, lingua, gloriosi
Lauream certaminis,
Et super crucis trophæo
Dic triumphum nobilem:
Qualiter Redemptor orbis
Immolatus vicerit.

De Parentis protoplasti

Fraude Factor condolens.
Quando pomi noxialis
In necem morsu ruit:
Ipse lignum tunc notavit,
Damna ligni ut solveret.

Hoc opus nostræ salutis
Ordo depoposcerat:
Multiformis proditoris
Ars ut artem falleret:
Et medclam ferret inde,
Hostis unde læserat.

Quando venit ergo sacri
Pleuitudo temporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Conditor;
Atque ventre virginali
Carne amictus prodiit.

Vagit Infans inter arcta
Conditus præsepia:
Membra pannis involuta
Virgo Mater alligat:
Et Dei manus pedesque
Stricta cingit fascia.

Sempiterna sit beatæ
Trinitati gloria,
Æqua Patri Filioque,
Par decus Paraclito:
Unius Trinique nomen
Laudet universitas. Amen.

ꝫ. Videbunt in quem
transfixerunt. R. Et dole-
bunt super eum, ut in mor-
te primogeniti.

Ad Magnificat. Añã. Dum
in cruce penderet unige-
nitus Dei Filius, et ab om-
nibus subsannaretur, Ma-
ter ejus Virgo Maria ipsum

verum Deum et hominem condolens venerabatur.

ORATIO.

Deus, qui unigeniti Filii tui passione, et per quinque Vulnera ejus, sanguinis effusione, humanam naturam peccato perditam, reparasti: tribue nobis, quaesumus; ut qui ab eo suscepta Vulnera veneramus in terris, ejusdem pretiosissimi Sanguinis fructum consequi mereamur in caelis. Per eundem...

Et sit com. fer.

AD MATUTINUM.

Invit. Christum in cruce confixum, quinque plagis vulneratum, * Venite, adoremus.

Hymnus ut ad Vesp.

IN I. NOCTURNO.

Añã. Quis est, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra?

Ps. In Dño confido p. 96.

Añã. Quare rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua sicut calcantium in torculari?

Ps. Domine, quis. pag. 60.

Añã. Torcular calcavi solus, et de gentibus non fuit vir mecum.

Ps. Dñi est terra pag. 3.

ÿ. Foderunt manus meas

et pedes meos. R. Dinumeraverunt omnia ossa mea.

Lectio I.

De Isaia propheta. c. 53.

Ut in Festo Sacrat. Sind. pag. 112.

R. Gratificavit nos Deus in dilecto Filio suo: * In quo habemus redemptionem per sanguinem ejus in remissionem peccatorum. ÿ. Ecce venit plenitudo temporis, in quo misit Deus Filium suum in terras. * In quo...

Lectio II.

Ut in eodem festo Sacrat. Sind. pag. 113 usque ad in initio 3 lect.

R. Nos, qui aliquando eramus longe, facti sumus prope per sanguinem Jesu Christi. * Ipse est pax nostra, qui fecit utraque unum. ÿ. A Domino factum est istud, et est mirabile in oculis nostris. * Ipse...

Lectio III. c. 63.

Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra? Iste formosus in stola sua: gradiens in multitudine fortitudinis suæ. Ego qui loquor justitiam, et propugnator sum ad salvandum. Quare ergo rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua sicut calcantium in torculari? Tor-

cular calcavi solus, et de gentibus non est vir mecum: calcavi eos in furore meo, et conculcavi eos in ira mea: et aspersus est sanguis eorum super vestimenta mea, et omnia indumenta mea inquinavi. Dies enim ultionis in corde meo, annus redemptionis meae venit. Circumspexi, et non erat auxiliator; quæsi, et non fuit qui adjuvaret.

R. In primogenito ex mortuis complacuit omnem plenitudinem divinitatis inhabitare, et per eum reconciliari omnia in ipsum: * Pacificans per sanguinem crucis ejus, sive quæ in cælis, sive quæ in terris sunt. *ꝫ*. Ipse est caput corporis Ecclesiæ, in omnibus primatum tenens. * Pacificans. Gloria Patri... * Pacificans.

IN II NOCTURNO

Añã. Foderunt manus meas et pedes meos, dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ps. Deus, Deus meus, pag. 82.

Añã. A planta pedis usque ad verticem, non est in eo sanitas.

PSALM. 65.

Jubilate Deo omnis terra,

psalmum dicite nomini ejus: date gloriam laudi ejus.

Dicite Deo, quam terribilia sunt opera tua, Domine! * in multitudine virtutis tuæ mentientur tibi inimici tui.

Omnis terra adoret te, et psallat tibi: psalmum dicat nomini tuo.

Venite, et videte opera Dei: * terribilis in consiliis super filios hominum.

Qui convertit mare in aridam, in flumine pertransibunt pede: * ibi lætabimur in ipso.

Qui dominatur in virtute sua in æternum, oculi ejus super gentes respiciunt: * qui exasperant, non exaltentur in semetipsis.

Benedicite gentes Deum nostrum: * et auditam facite vocem laudis ejus.

Qui posuit animam meam ad vitam: * et non dedit in commotionem pedes meos.

Quoniam probasti nos, Deus: * igne nos examinasti, sicut examinatur argentum.

Induxisti nos in laqueum, posuisti tribulationes in dorso nostro: * imposuisti homines super capita nostra.

Transivimus per ignem

et aquam: * et eduxisti nos
in refrigerium.

Introibo in domum tuam
in holocaustis: * reddam ti-
bi vota mea, quæ distinxerunt
labia mea.

Et locutum est os meum,
* in tribulatione mea.

Holocausta medullata offeram
tibi cum incenso arietum: * offeram
tibi boves cum hircis.

Venite, audite, et narra-
bo, omnes qui timetis Deum,
* quanta fecit animæ meæ.

Ad ipsam ore meo clama-
vi, * et exaltavi sub lingua
mea.

Iniquitatem si aspexi in
corde meo, * non exaudiet
Dominus.

Propterea exaudivit Deus,
* et attendit voci deprecationis
meæ.

Benedictus Deus, * qui non
amovit orationem meam et
misericordiam suam à me.

Añã. A planta pedis usque
ad verticem non est in eo
sanitas.

Añã. Vulnus, et livor, et
plaga tumens non est circum-
ligata, nec curata medicamine,
neque fota oleo.

Ps. Notus in Judea.
pag. 117.

ÿ. Vere languores nostros
ipse tulit. ð. Et dolo-

res nostros ipse portavit.

Lectio iv.

Desermone Sti. Bernardi Ab.

Lib. de Pass. Dñi c. 41.

Captus est Jesus, post pluri-
mas illusiones tam Judæo-
rum. quam gentium: post
sanguinis plures effusiones,
clavis immitibus manibus
simul. et pedibus perforatur,
et configitur ligno crucis
Salvator noster mitissimus
Jesus. Intuere, et respice
rosam passionis sanguineæ,
quomodo rubet in indicium
ardentissimæ charitatis.
Contendunt passio et
charitas: ista, ut plus ardeat;
illa, ut plus rubeat.

ß. Per mortem destruxit
Jesus eum, qui mortis habebat
imperium: * Ut liberaret
eos, qui timore mortis
obnoxii erant servituti.
ÿ. Unde debuit per omnia
fratribus assimilari, ut
misericors fieret. * Ut libera-
ret...

Lectio v.

Vide quomodo hoc flore rosæ
floruerit optima vitis nostra
rubicundus Jesus. Vide
totum corpus, sicubi rosæ
sanguineæ florem non invenias.
Inspice manum unam
et alteram, si florem rosæ
non invenias in utraque.
Inspice pedem unum et al-

terum, numquid non rosei? Inspice lateris aperturam, quia nec illa caret rosa, quamvis ipsa subrubea sit, propter mixturam aquæ; quia, sicut narrat Evangelista, cum unus militum lancea latus ejus perforasset, exivit sanguis et aqua.

R. Per hominem mors, et per hominem resurrectio mortuorum, * Et sicut in Adam omnes peccaverunt, ita in Christo omnes vivificabuntur. ✕. Novissime autem inimica destruetur mors. * Et sicut...

Lectio VI.

Ex eodem D. Bernardo Serm. de Pass. Dom.

Respice, Domine, sancte Pater, de sanctuario tuo, et de excelso cœlorum habitaculo, et intuere hanc sacrosanctam Hostiam, quam tibi offert magnus Pontifex noster, sanctus puer tuus Dominus Jesus, pro peccatis fratrum suorum, et esto placabilis super multitudinis malitiæ nostræ. Cognosce, Pater, tunicam filii tui Joseph: heu! fera pessima devoravit eum, et conculcavit in furore suo vestimentum ejus. Ecce quinque scissuras lamentabiles in eo reliquit.

R. Vidimus Jesum propter passionem mortis, gloria et honore coronatum: * Ut pro omnibus gustaret mortem. ✕. Decebat eum, qui multos filios in gloriam adduxerat, auctorem salutis eorum per passionem consummari. * Ut pro omnibus... Gloria Patri... * Ut pro...

IN III NOCTURNO.

Añã. Quid sunt plagæ istæ in medio manuum tuarum?

Tres Psalm. ut in Fest. Imm. Concep. pag. 10. et seq.

Añã. His plagatus sum in domo eorum, qui me diligebant.

Añã. In amaritudine sermo meus est, et manus plagæ meæ aggravata est, super gemitum meum.

✕. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras. R. Attritus est propter scelera nostra.

Lectia VII.

Lectio Sti. Evangelii secundum Joannem, c. 19.

In illo tempore: Sciens Jesus, quia omnia consummata sunt, ut consummaretur Scriptura, dixit: Sitio. Et reliqua.

Homilia Sti. Cyrilli Episcopi Alexandrini.

Lib. 12. commen. in Joann.

Cum ab immanibus Judæis omnis in Christum expleta esset impietas, nec quidquam jam ad summam crudelitatem reliquum esset, ad extremum caro Christi sanctissima proprium quiddam, ac naturale rarsus patitur. Multis enim ac variis doloribus exsiccata, siti torquetur. Graves siquidem dolores magnam ad sitim commovendam vim habent, naturali quodam et inexplicabili calore humidum consumentes, et igneis ardoribus præcordia urentes.

R. Manifestata est gratia Dei per illuminationem Salvatoris nostri Jesu Christi: "Qui destruxit mortem, illuminavit autem vitam in incorruptionem. y. Liberavit, et vocavit nos vocatione sua sancta per gratiam, quæ data est nobis in Christo." Qui...

Bened. Divinum auxilium.

Lectio VIII.

Consummatum esse, ait, impietatis judaicæ modum et impotentem sæviendi animum. Quid enim Judæi in-

tentatum reliquerunt, aut quid non extremæ crudelitatis adhibuerunt? Quod supplicii, aut contumeliæ genus prætermiserunt? Quamobrem jure, Consummatum est, ait: sed hora jam eum ad prædicandum spiritibus, qui apud inferos erant, invitante (advenit enim, ut mortuorum ac vivorum dominaretur), ipsam pro nobis mortem suscepit, communem hanc naturæ nostræ passionem sustinuit in carne sua.

R. Dignus es, Domine, accipere librum, et aperire signacula ejus, quoniam occisus es, et redemisti nos Deo: "In sanguine tuo.

y. Fecisti enim nos Deo nostro regnum et sacerdotes." In sanguine... Gloria Patri... In

Lectio IX de hom. fer.

AD LAUDES ET PER HORAS.

Ant. 1. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit.

Psalm. de Dom.

2. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra.

3. Alligavit Dominus plagam populi sui, et percussuram ejus sanavit.

4. Omnis qui transibit,
stupebit super omnes plagas
ejus.

5. O vos omnes, qui tran-
sitis per viam, attendite, et
videte, si est dolor sicut do-
lor meus.

Capitulum. Isaie. 53.

Christus vulneratus est
propter iniquitates nostras,
attritus est propter scélera
nostra, cujus livore sanati
sumus.

Hymnus.

Lustra sex qui jam peregit,
Tempus implens córporis,
Sponte libera Redemptor
Passioni déditus,
Agnus in crucis levatur
Immolandus stipite.

Felle potus eccé languet,
Spiña, clavi, lancea
Mite corpus perforarunt,
Unda manat et cruor:
Terra, pontus, astra mundus
Quo lavantur flumine!

Crux fidelis inter omnes
Arbor una nobilis:
Silva talem nulla profert
Fronde, flore, gérmine:
Dulce ferrum, dulce lignum
Dulce pondus sustinent.

Flecte ramos, arbor alta,
Tensa laxa viscera,
Et rigor lentescat ille,
Quem dedit nativitas:
Et superni membra Regis
Tende miti stipite.

Sola digna tu fuisti
Ferre mundi victimam:
Atque portum præparare
Arca mundo náufrago,
Quam sacer cruor perunxit,
Fusus Agni córpore.

Sempiterna sit beatæ
Trinitati gloria:
Æqua Patri, Fiiiique,
Par decus Paráclito:
Unius, Trinique nomen.
Laudet universitas. Amen.

ý. Videbunt in quem trans-
fixerant. ñ. Et dolebunt
super eum, ut in morte pri-
mogeniti.

Ad Benedictus. Aña.
Unus militum lancea latus
ejus aperuit, et continuo
exivit sanguis et aqua.

ORATIO.

Deus, qui unigeniti Filii
tui passione, et per quin-
que Vulnera ejus, sanguinis
effusione, humanam natu-
ram, peccato perditam, re-
parasti: tribue nobis, quæ-
sumus; ut qui ab eo suscep-
ta Vulnera veneramur in
terris, ejusdem pretiosissi-
mi sanguinis fructum con-
sequi mereamur in cœlis.
Per eundem.

Et sit com fer. occ.

Ad Tertiam.

*Capit. Christus... ut su-
pra.*

R. *br.* Foderunt manus meas. Et pedes meos. Foderunt... X. Dinumeraverunt omnia ossa mea. Et pedes meos. Gloria Patri... Foderunt.

X. O vos omnes, qui transitis per viam. R. Attendite, et videte dolorem meum.

Ad Septimam.

Capitulum. Isaiæ 50.

Faciem meam non averti ab increpantibus et conspuentibus in me. Dominus Deus auxiliator meus, et ideo non sum confusus.

R. *br.* Vere languores nostros * Ipse tulit. Vere... Y. Et dolores nostros ipse portavit. * Ipse tulit. Gloria Patri... Vere languores...

X. Disciplina pacis nostræ super eum. R. Cujus livore sanati sumus.

Ad Nonam.

Capitulum. Isaiæ 53.

Tradidit Christus in mortem animam suam, et cum sceleratis reputatus est: et ipse peccata multorum tulit, et pro transgressoribus rogavit.

R. *br.* Ipse vulneratus est Propter iniquitates nostras. Ipse... X. Attritus

est propter scelera nostra. Propter... Gloria... Ipse. Y. Oblatus est, quia ipse voluit. R. Et non aperuit os suum.

In 2 resp. om. ut in primis.

Ad Magnificat. Añã. Ego sum vestra redemptio: manus meæ, quæ vos fecerunt, clavis confixæ sunt: propter vos flagellis cæsus sum, spinis coronatus sum: aquam petii pendens, et acetum porrexerunt, in escam meam fel dederunt, et in latus lanceam: mortuus et sepultus, resurrexi: vobiscum sum, et vivo in æternum.

Deinde fit. com. fer.

FER. 6 POST DOM. IV QUAR. RAG.

Pretiosissimi Sanguis.

D. N. J. C.

Duplex majus.

AD VESPERAS.

Añã 1. Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra? Iste formosus in stola sua.

Ps. de Dom. et loco ult. Laudate Dñm omnes gentes...

2. Ego, qui loquor justitiam, et propugnator sum ad salvandum.

3. Vestitus erat veste

aspersa sanguine, et vocatur nomen ejus Verbum Dei.

4. Quare ergo rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua sicut calcantium in torculari?

5. Torcular calcavi solus, et de gentibus non est vir mecum.

Capitulum. Hebr. 9.

Fratres, Christus assistens Pontifex futurorum bonorum per amplius et perfectius tabernaculum non manufactum, id est, non hujus creationis neque per sanguinem hircorum, aut vitulorum, sed per proprium Sanguinem introivit semel in Sancta, æterna redemptione inventa.

Hymnus.

Festivis resonet compita vó-
cibus,

Cives lætitiâ frontibus ex-
plicent,

Tædis flammiferis ordine
prodeant

Instructi pueriet senes.

Quem dura moriens Chri-
tus in arbore,

Fudit multiplice vûlnere
Sanguinem.

Nos facti memores dum cõ-
limus, decet

Saltem fundere læcrymas.

Humano generi perniciës
gravis

Adami veteris crimine con-
tigit:

Adami integritas, et pietas
novi

Vitam reddidit ómnibus.

Clamorem validum Sum-
mus ab æthere

Languentis Geniti si Pater
audiit.

Placari potius Sanguine
debit

Et nobis veniam dare.

Hoc quicumque stolam
Sanguine proluit,

Abstergit maculas, et ro-
seum decus,

Quo fiat similis protinus
Angelis

Et regi placeat, capit.

A recto instabilis tramite
postmodum

Se nullus retrahat, meta
sed ultima

Tangatur; Tribuet nobile
præmium.

Qui cursum Deus adjuvat.

Nobis propitius sis, Geni-
tor potens,

Ut quos Unigenæ Sangui-
ne Filii

Emisti, et placido Flamine
recreas,

Cœli ad culmina transferas.
Amen.

ꝫ. Redemisti nos, Domi-
ne, in sanguine tuo.

R. Et fecisti nos De
nostro regnum.

AD MAGNIFICAT.
Añã. Accessistis ad Sion
 montem et Civitatem Dei
 viventis, Jerusalem cœles-
 tem, et Testamenti Novi
 mediatorem Jesum, et san-
 guinis aspersionem melius
 loquentem, quam Abel.

ORATIO.
Omnipotens sempiterne
 Deus, qui Unigenitum Fi-
 lium tuum mundi Redemp-
 torem constituisti, ac ejus
 Sanguine placari voluisti :
 concede, quæsumus, salu-
 tis nostræ pretium solem-
 ni cultu ita venerari, at-
 que á præsentis vitæ malis
 ejus virtute defendi in ter-
 ris, ut fructu perpetuo læte-
 mur in cœlis. Qui tecum .

Et fit comm. fer.
Ad Matutinum Invitator.
 Christum Dei Filium qui
 suo nos redemit Sanguine,
 Venite adoremus.

Hymnus.
 Ira justa Conditoris,
 Imbre aquarum vindici-
 Criminosum mersit or-
 bem,
 Noe in Arca sospite;
 Mira tandem vis amoris,
 Lavit orbem Sanguine.
 Tam salubri terra felix
 Irrigata pluvia,
 Ante spinis quæ scatebat,
 Germinavit flosculos;

Inque nectaris saporem
 Transiere absynthia.
 Triste protinus venenum
 Dirus anguis posuit,
 Et cruenta belluarum
 Desiit ferocia:
 Mitis Agni vulnerati
 Hæc fuit victoria.

O scientiæ supernæ
 Altitudo impervia!
 O suavitas benigni
 Predicanda pectoris!
 Servus erat morte dignus,
 Rex luit pœnam optimus.
 Quando culpis provocamus
 Ultionem Judicis,
 Tunc loquentis protega-
 mur
 Sanguinis præsentia,
 Ingruentium malorum
 Tunc recedant agmina.
 Te redemptus laudet orbis
 Grata servans munera,
 O salutis sempiternæ
 Dux, et auctor inclyte,
 Qui tenes beata regna
 Cum Parente, et Spiritu.
 Amen.

IN I NOCTERNO.
Añã. Postquam consum-
 mati sunt dies octo, ut cir-
 cumcideretur Puer, voca-
 tum est nomen ejus Jesus.
Ps. Quare fremuerunt
 pag. 54.
Añã. Factus in ago-
 nia, prolixius orabat, et
 factus et sudor ejus sicut

guttæ Sanguinis decurrentis in terram.

Ps. Domine, quid multiplicati sunt, *pag.* 54.

Añā. Judas, qui eum tradidit, poenitentia ductus, retulit triginta argenteos, dicens: Peccavi tradens Sanguinem justum.

Ps. Conserva *pag.* 112.

ŷ. Redemisti nos, Domine. R. In Sanguine tuo: De Epistola B. Pauli Apostoli ad Hebræos.

Lectio i. c. 9.

Christus assistens Pontifex futurorum bonorum, per amplius, et perfectius tabernaculum non manufactum, id est, non hujus creationis, neque per sanguinem hircorum, aut vitulorum, sed per proprium Sanguinem introivit semel in Sancta, æterna redemptione inventa. Si enim Sanguis hircorum, et tauro- rum, et cinis vitulæ aspersus, inquinatos sanctificat ad emundationem carnis; quanto magis sanguis Christi, qui per Spiritum Sanctum semetipsum obtulit immaculatum Deo, emundavit conscientiam nostram ab operibus mortuis ad serviendum Deo viventi? Et ideo Novi Testamenti me-

diator est; ut morte intercedente in redemptionem earum prævaricationum, quæ erant sub priori Testamento, repromissionem accipiant, qui vocati sunt, æternæ hæreditatis.

ŷ. Jesus, ut sanctificaret, per suum Sanguinem populum extra portam passus est: Exeamus igitur ad eum extra castra, improprium ejus portantes.

R. Nondum enim usque ad sanguinem restitistis adversus peccatum repugnantes. Exeamus.

Lectio II.

Ubi enim testamentum est, mors necesse est intercedat testatoris. Testamentum enim in mortuis confirmatum est: alioquin nondum valet, dum vivit qui testatus est. Unde nec primum quidem sine sanguine dedicatum est. Lecto enim omni mandato legis à Moyse universo populo, accipiens sanguinem vitulorum et hircorum, cum aqua, et lana coccinea et hissopo, ipsum quoque librum, et omnem populum aspersit, dicens: Hic sanguis Testamenti, quod mandavit ad vos Deus. Etiam tabernaculum, et omnia vasa minis-

terii sanguine similiter aspersit. Et omnia pene in sanguine secundum legem mundantur: et sine sanguinis effusione non fit remissio.

¶ Moyses sumptum sanguinem respersit in populum: **¶** Et ait; Hic est sanguis fœderis, quod pepigit Dominus vobiscum. **¶** Fide celebravit Pascha, est sanguinis effusione, ne, qui vastabat primitiva, tangeret eos. Et ait;

Lectio III. cap. 10.

Habentes itaque, fratres, fiduciam in introitu Sanctorum in Sanguine Christi, quatenus initiavit nobis viam novam, et viventem per velamen, id est, carnem suam et Sacerdotem magnum super domum Dei: accedamus cum vero corde in plenitudine fidei, aspersi corda a conscientia mala, et abluti corpus aqua munda, teneamus spei nostræ confessionem indeclinabilem (fidelis enim est qui repromisit) et consideremus invicem in provocationem charitatis, et honorum operum.

¶ Vos, qui aliquando eratis longe, facti estis prope in Sanguine Christi: Ipse enim est pax nostra,

qui fecit utraque unum. **¶** Complacuit per eum reconciliare omnia in ipsum, pacificans per sanguinem Crucis ejus, sive quæ in terris, sive quæ in cœlis sunt. Ipse. Gloria. Ipse.

IN II. NOCTURNO.

Ant. Pilatus volens populo satisfacere, tradidit illis Jesum flagellis cæsum.

Ps. Dñs. regit me, p. 99.

Ant. Videns autem quia nihil proficeret, accepta aqua lavit manus coram populo dicens: Innocens ego sum a Sanguine Justi hujus.

Ps. Exaltabo, pag. 115.

Ant. Et respondens universus populus dixit: Sanguis ejus super nos, et super filios nostros.

Ps. Exaudi, Deus, pag. 70.

¶ Sanguis Jesu Christi Filii Dei. **¶** Emundat nos ab omni peccato.

Sermo S. Joannis

Chrysostomi.

Lectio IV.

Vultis Sanguinis Christi audire virtutem? redeamus ad ejus exemplum, et priorem typum recordermur, et pristinam scripturam narremus. In Ægypto, nocte media, ægyptiis Deus plagam decimam minabatur, ut eorum primogenita de-

perirent, quia primogenitum ejus populum detinebant. Sed ne amata plebs judæorum una cum illis periclitaretur, quia unus locus continebat universos, remedium discretionis inventum est. Proinde exemplum mirabile, ut discas in veritate virtutem. Ira divinæ indignationis sperabatur, et domos singulas mortifer circuibat. Quid igitur Moyses? Occidite, inquit, agnum anniculum, et sanguine ejus linite januas. Quid ais, Moyses? Sanguis ovis rationalem hominem liberare consuevit! Valde inquit: non eo quod sanguis est, sed quia Dominici Sanguinis per eum demonstratur exemplum.

R. In timore incolatus vestri conversamini: Scientes, quod non corruptilibus auro, vel argento redempti estis. Y. Sed pretioso Sanguine quasi agni immaculati Christi. Scientes.

Lectio v.

Nam sicut regnantium statuæ quæ sine causa sunt et sermone, nonnumquam ad se confugientibus hominibus anima et ratione decoratis, subvenire consueverunt, non quia sunt ære

confectæ, sed quia retinent imaginem principalem; ita et sanguis ille, qui irrationalis fuit, animas habentes homines liberavit, non quia sanguis fuit, sed quia hujus Sanguinis ostendebat adventum. Et tunc Angelus ille vastator, cum linitos postes, atque aditus pervideret, transiecit gressus, et non est ausus intrare. Nunc ergo si viderit inimicus, non postibus impositum Sanguinem typi, sed fidelium ore lucentem Sanguinem veritatis Christi templi postibus dedicatum, multo magis se subtrahet. Si enim Angelus cessit exemplo, quanto magis terrebitur inimicus, si ipsam perspexerit veritatem? Vis et aliam hujus Sanguinis scrutari virtutem? Volo. Unde primum cucurrit inspicias, et de quo fonte manavit.

De ipsa primum Cruce processit: Latus illud Dominicum initium fuit. Mortuo enim, ait, Jesu, et adhuc in Cruce pendente, a proximo miles, latus lancea percussit, et exinde aqua fluxit et Sanguis. Unum baptismatis symbolum, aliud Sacramenti. Ideo non ait: Exiit Sanguis, et aqua; sed, exiit

aqua primum, et Sanguis: Quia primum baptismate diluimur, et postea mysterio dedicamur.

R. Empti estis pretio magno: * Glorificate, et portate Deum in corpore vestro. y. Pretio empti estis; nolite fieri servi hominum. Glorificate...

Leetio vi.

Latus miles aperuit, et templi sancti parietem patefecit. Et ego thesaurum præclarum inveni, et fulgentes divitias me gratulor reperire. Sic et de illo agno factum est. Judæi ovem occiderant, et ego fructum de Sacramento cognovi. De latere Sanguis et aqua. Nolo tam facile, auditor, transeas tanti secreta mysterii. Restat enim mihi mystica atque secretalis oratio. Dixi baptismatis symbolum, et mysteriorum, aquam illam et Sanguinem demonstrare. Ex his enim sancta fundata est Ecclesia, per lavacri regenerationem, et renovationem Spiritus Sancti. Per baptismum inquam, et mysteria, quæ ex latere videntur esse prolata. Ex latere igitur suo Christus ædificavit Ecclesiam; sicut de latere

Adam ejus conjux Heva prolata est. Nam hac de causa Paulus quoque testatur, dicens: de corpore ejus, et de ossibus ejus sumus: Latus videlicet illud significans. Nam, sicut de illo latere Deus fecit feminam procreari; sic et de suo latere Christus aquam nobis et Sanguinem dedit, unde repararetur Ecclesia.

R. Commendat charitatem suam Deus in nobis: * Quoniam cum adhuc peccatores essemus, secundum tempus Christus pro nobis mortuus est. y. Multo igitur magis nunc justificati in Sanguine ipsius, salvi erimus ab ira per ipsum. Quoniam. Gloria.. Quoniam..

IN III NOCTURNO.

Ant. Exiit ergo Jesus portans Coronam Spineam, et purpureum vestimentum et dixit eis: Ecce homo.

PSALMUS 75.

Ut quid Deus repulisti in finem: * iratus est furor tuus super oves pascuæ tuæ?

Memor esto congregationis tuæ. * quam possedisti ab initio.

Redemisti virgam hereditatis tuæ: * mons Sion, in quo habitasti in eo.

Leva manus tuas in su-

perbias eorum in finem: *
 quanta malignatus est ini-
 micus in sancto?

Et gloriati sunt qui ode-
 runt te, * in medio solem-
 nitatis tuae.

Posuerunt signa sua, sig-
 na: * et non cognoverunt
 sicut in exitu super sum-
 mum.

Quasi in silva lignorum
 securibus exciderunt januas
 ejus in idipsum: * in securi
 et ascia dejecerunt eam.

Incenderunt igni Sanc-
 tuarium tuum: * in terra
 polluerunt tabernaculum
 nominis tui.

Dixerunt in corde suo
 cognatio eorum simul: *
 quiescere faciamus omnes
 dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vidi-
 mus, jam non est Propheta:
 * et nos non cognoscet am-
 plius.

Usquequo Deus improp-
 erabit inimicus, * irritat ad-
 versarius nomen tuum in
 finem?

Ut quid avertis manum
 tuam, et dexteram tuam, *
 de medio sinu tuo in finem?

Deus autem Rex noster
 ante saecula: * operatus est
 salutem in medio terrae:

Tu confirmasti in virtute
 tua mare: * contribulasti

capita draconum in aquis.

Tu confregisti capita dra-
 conis: * dedisti eum escam
 populis Æthiopum.

Tu dirupisti fontes, et
 torrentes: * tu siccasti flu-
 vios Ethan.

Tuus est dies, et tua est
 nox: * tu fabricatus es au-
 roram et solem.

Tu fecisti omnes termi-
 nos terrae: * statem et ver-
 tu plasmasti ea.

Memor esto hujus, ini-
 micus improperavit Domi-
 no: * et populus insipiens
 incitavit nomen tuum.

Ne tradas bestiis animas
 confitentes tibi, * et animas
 pauperum tuorum ne obli-
 viscaris in finem.

Respice in testamentum
 tuum: * quia repleti sunt,
 qui obscurati sunt, terrae
 domibus iniquitatum.

Ne avertatur, humilis
 factus confusus: * pauper
 et inops laudabunt nomen
 tuum.

Exurge Deus, judica cau-
 sam tuam: * memor esto
 improperiorum tuorum, eo-
 rum quae ab insipiente sunt
 tota die.

Ne obliviscaris voces ini-
 micorum tuorum: * superbia
 eorum, qui te oderunt, as-
 cendit semper.

Ant. Exivit ergo Jesus portans Coronam Spineam, et purpureum vestimentum et dixit eis: Ecce homo.

Ant. Et bajulans sibi Crucem, exivit in eum, qui dicitur Calvariae locum; ubi crucifixerunt eum.

Ps. Dómine Deus pág. 74.

Ant. Ut viderunt eum jam mortuum, non fregerunt eius crura, sed unum militum Lancea latus eius aperuit, et continuo exivit Sanguis, et aqua.

PSALMUS 93.

Deus ultionum Dóminus: Deus ultionum libere egit. Exaltare qui judicas terram: redde retributionem superbis.

Usquequo peccatores Dómine, usquequo peccatores gloriabuntur:

Effabuntur, et loquentur iniquitatem: loquentur omnes, qui operantur injustitiam?

Pópulum tuum Dómine humiliaverunt: et hereditatem tuam vexaverunt.

Viduam et advenam interfecerunt: et pupillos occiderunt.

Et dixerunt: Non videbit Dóminus, nec intelliget Deus Jacob.

Intelligite insipientes in

pópulo, et stulti aliquando sapite.

Qui plantavit aurem, non audiet? aut qui finxit oculum, non considerat?

Qui corripit Gentes, non arguet: qui docet hominem scientiam?

Dóminus scit cogitationes hominum, quoniam vanæ sunt

Beatus homo, quem tu erudieris Dómine: et de lege tua docueris eum.

Ut mitiges ei á diebus malis: donec fodiatur peccatori fovea.

Quia non repellet Dóminus plebem suam: et hereditatem suam non derelinquet.

Quoadusque justitia convertatur in judicium: et qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consurget mihi adversus malignantes? aut quis stabit mecum adversus operantes iniquitatem?

Nisi quia Dóminus adjuvit me: paulo minus habitasset in inferno anima mea.

Si dicebam: Motus est pes meus: misericordia tua Dómine adjuvabat me.

Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo, consolationes tuæ læ-

tificaverunt animam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitatis: * qui fingis laborem in præcepto?

Captabunt in animam iusti: * et sanguinem innocentem condemnabunt.

Et factus est mihi Dominus in refugium: * et Deus meus in adiutorium spei meæ.

Et reddet illis iniquitatem ipsorum: et in malitia eorum disperdet eos: * disperdet illos Dominus Deus noster.

Ant. Ut viderunt eum jam mortuum, non fregerunt ejus crura, sed unus militum Lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit Sanguis, et aqua.

ꝫ. Christus dilexit nos.

ꝫ. Et lavit nos a peccatis nostris in Sanguine suo.

Lecti sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio VII. Cap. 19.

In illo tempore: Cum accepisset Jesus acetum, dixit Consummatum est. Et inclinato capite, tradidit spiritum. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Ep.

Tract. 120 in Joan.

Vigilanti verbo Evangelista usus est, ut non diceret: Latus ejus percussit,

aut vulneravit, aut quid aliud, sed aperuit ut illic quodammodo vitæ ostium panderetur, unde Sacramenta Ecclesiæ manaverunt, sine quibus ad vitam, quæ vera vita est, non intratur. Ille Sanguis in remissionem fusus est peccatorum. Aqua illa salutare temperat poculum; hæc lavacrum præstat, et potum. Hoc prænuntiabat, quod Noë in latere arcæ ostium facere jussus est, quo intrarent animalia, quæ non erant diluvio peritura, quibus præfigurabatur Ecclesia. Propter hoc prima mulier facta est de latere viri dormientis, et appellata est vita, materque vivorum. Magnum quippe significavit bonum, ante magnum prævaricationis malum.

Hic secundus Adam, inclinato capite, in Cruce dormivit, ut inde formaretur ei conjux, quæ de latere dormientis effluxit. O mors, unde mortui reviviscunt. Quid isto Sanguine mundius? Quid vulnere isto salubrius?

ꝫ. Hic est, qui venit per aquam et sanguinem, Jesus Christus, * Non in aqua solum, sed in aqua et

Sanguine. *ŷ*. In die illa erit fons patens domui David, et habitantibus Jerusalem, in ablutionem peccatoris. Non.

Lectia VIII.

Tenebantur homines captivi sub diabolo, et dæmonibus serviebant: sed redempti sunt a captivitate, Vendere enim se potuerunt: sed redimere non potuerunt. Venit Redemptor, et dedit pretium; fudit Sanguinem suum, et emit orbem terrarum. Quæritis, quid emerit? Videte quid dederit, et invenietis quid emerit. Sanguis Christi pretium est. Tanti quid valet? Quid, nisi totus orbis? Quid nisi omnes gentes? Valde ingrati sunt pretio suo, aut multum superbi sunt, qui dicunt, aut illud tam parum esse, ut solos Afros emerit, aut se tam magnos esse pro quibus solis illud sit datum. Non ergo exultent, non superbiant. Pro toto dedit quantum dedit.

R. Prædestinavit nos Deus in adoptionem filiorum per Jesum Christum: In quo habemus redemptionem per Sanguinem ejus. *ŷ*. Remissionem peccatorum secundum divitias gratiæ ejus,

quæ superabundavit in nobis. In quo. Gloria Patri. In quo... IX. *Lect. Hom. Fer. occur,*

AD LAUDES ET PER HORAS.

Ant. 1. Hi, qui amicti sunt stolis albis, qui sunt, et unde venerunt?

Psalm. de Dom.

2. Hi sunt, qui venerunt de tribulatione magna, et laverunt stolas suas in Sanguine Agni.

3. Ideo sunt ante thronum Dei, et serviunt ei die ac nocte.

4. Et ipsi vicerunt draconem, propter Sanguinem Agni, et propter Testamentum verbi sui.

5. Beati, qui lavant stolas suas in Sanguine Agni.

Capitulum.

Fratres, Christus assistens Pontifex futurorum bonorum per amplius et perfectius tabernaculum non manufactum, id est, non hujus creationis neque per sanguinem hircorum, aut vitulorum, sed per proprium Sanguinem introivit semel in Sancta, æterna redemptione inventa.

Hymnus.

Salvete, Christi Vulnere,
 Immensi amoris pignora,
 Quibus perennes rivuli
 Manant rubentis Sanguinis.

Nitore stellas vincitis,
 Rosas odore, et balsama,
 Pretio lapillos indicos,
 Mellis favos dulcedine.

Per vos patet gratissimum
 Nostris asyllumentibus:
 Non huc furor minantium
 Unquam penetrat hostium.

Quot Jesus in Prætorio
 Flagella nudus excipit!
 Quot scissa pellis undique

Stillat Cruoris guttulas!
 Frontem venastam, prohdolor!

Corona pungit Spinea:
 Clavi retusa cuspide
 Pedes, manusque perforant.

Postquam sed ille tradidit
 Amans, volensque, spiritum,

Pectus feritur lancea,
 Geminusque liquor exsilit.

Ut plena sit redemptio,
 Sub torculari stringitur,
 Suique Jesus immemor,
 Sibi nil reservat Sanguinis.

Venite, quotquot criminum

Funesta labes inficit,
 In hoc salutis balneo,
 Qui se lavat mundabitur.
 Summi ad Parentis dexteram,

Sedenti habenda est gratia,

Qui nos redemit Sanguine,

Sanctoque firmat Spiritu.
 Amen.

ꝑ. Justificati in Sanguine Christi. R. Salvi erimus ab ira per ipsum.

AD BENEDICTUS.

Ant. Erit Sanguis Agni vobis in signum, dicit Dominus: Et videbo Sanguinem, et transibo vos, nec erit in vobis plaga disperdens.

ORATIO.

Omnipotens sempiternæ Deus, qui Unigenitum Filium tuum mundi Redemptorem codstituisti, ac ejus Sanguine placari voluisti: concede, quæsumus, salutis nostræ pretium solemnî culto ita venerari, atque à præsentis vitæ malis ejus virtute defendi in terris, ut fructu perpetuo lateamur in cœlis. Qui tecum.

Et fit comm. fer.

Ad Primam.

In R. brev. ꝑ. Qui tuo nos Sanguine redemisti.

*Ad Tertiam.**Capit. Fratres... ut supra.*

R. br. Redemisti nos Domine: In Sanguine tuo, Redemisti. V. Ex omnibus, et lingua, et populo, et natione. In Sanguine... Gloria Patri... Redemisti...

V. Sanguis Jesu Christi Filii Dei. R. Emundat nos ab omni peccato.

*Ad Sextam.**Capitulum, Hebr. 9.*

Si sanguis hircorum, et taurorum, et cinis vitulae aspersus, inquinatos sanctificat ad enundationem carnis; quanto magis Sanguis Christi, qui per Spiritum Sanctum semetipsum obtulit immaculatum Deo, emundabit conscientiam nostram ab operibus mortuis ad serviendum Deo viventi?

R. br. Sanguis Jesu Christi Filii Dei: Emundat nos, Sanguis... V. Ab omni peccato. Emundat nos. Gloria Patri. Sanguis. V. Christus dilexit nos. R. Lavavit nos in Sanguine suo.

*Ad Nonam.**Capitulum, Hebr. 9.*

Accipiens Moyses sanguinem vitulorum, et hircorum, cum aqua, et lana coccinea, et hyssopo, ipsum

quoque librum, et omnem populum aspersit, dicens: hic Sanguis Testamenti, quod mandavit ad vos Deus.

R. br. Christus dilexit nos, et lavit nos: In Sanguine suo. Christus... V. Et fecit nos regnum, et sacerdotes Deo, et Patri. In Sanguine suo. Gloria Patri... Christus... V. Justificati in Sanguine Christi. R. Salvum erimus ab ira per ipsum.

In II. Vesp. omnia ut in I. sed loco ult. Ps. Lauda Jerusalem Dominum...

V. Te ergo, quaesumus, tuis famulis subveni.

R. Quos pretioso Sanguine redemisti.

Ad Magnificat.

Ant. Habebitis autem hunc diem in monumentum, et celebrabitis eum solemnem Domino in generationibus vestris cultu sempiterno

Oratio ut supra. Et fit comm. Fer.

FESTA MARTII.

DIE I.

In Fest. S. Angeli Custodis.

Duplex majus.

In I Vesp. Añæ. et Cap. de Laud. de Dominica et lo-

co ull. Laudate Dóminum
omnes Gentes.

Hymnus.

Custodes hominum psalli-
mus Angelos,
Naturæ frágili quos Pater
addidit

Cœlestis comites, insidian-
tibus

Ne succumberet hostibus.

Nam quod corruerit prodi-
tor angelus,

Concessis merito pulsus ho-
óribus;

Ardens invidia, pellere ni-
titur

Quos cœlo Deus advocat.

Huc custos igitur pervi-
gil ádvola,

Avertens patria de tibi cre-
dita

Tam morbos animi, quam
requiescere.

Quidquid nonsinit incolas

Sanctæ sic Triadi laus pia
jugiter,

Cujus perpetuo numine ma-
china

Triplex hæc regitur, cujus
in omnia.

Regnat gloria sæcula.

Amen.

ŷ. In conspectu Angelo-
rum psallam tibi Deus meus.

R. Adorabo ad templum
sanctum tuum, et confite-
bor nómini tuo.

AD MAGNIFICAT.

Añã. Omnes sunt ad-
ministratorii Spiritus, in
ministerium missi propter
eos, qui hæreditatem capi-
unt salutis.

ORATIO.

Deus, qui ineffabili provi-
dentia sanctos Angelos tuos
ad nostram custodiam mit-
tere dignaris: largire sup-
plicibus tuis, et eorum sem-
per protectione defendi, et
æterna societate gaudere.
Per Dóminum.

AD MATUTIN. INVITATORIUM.

Regem Angelorum Do-
minum, * Venite adoremus.

Hymnus, ut in Vesp.

IN I. NOCTURNO.

Añã. Dominus Deus cœli
et terræ ipse mittet Ange-
lum suum coram te.

Ps. Dñe. Dñs noster,
pag. 2.

Añã. Deus meus misit
Angelum suum, et conclu-
sit ora leonam, et non no-
cuerant mihi.

Ps. In Dño confido,
pag. 96.

Añã. Bene ambuletis, et
Dominus sit in itinere ves-
tro, et Angelus ejus comi-
tetur vobiscum.

Ps. Dñe quis, pag. 60.

ŷ. Stetit Angelus juxta
aram templi:

R. Habens thuribulum aureum in manu sua.

De libro Exodi. c. 23.

Lectio I.
Ecce ego mittam Angelum meum, qui præcedat te, et custodiat in via, et introducat in locum quem paravi. Observa eum, et audi vocem ejus, nec contemnendum putes: quia non dimittet cum peccaveris, et est nomen meum in illo. Quod si audieris vocem ejus, et feceris omnia quæ loquor, inimicus ero inimicis tuis. Et affligam affligentes te. Præcedetque te Angelus meus.

R. Angelis suis Deus mandavit de te, ut custodiant te in omnibus viis tuis: In manibus portabunt te, ne umquam offendas ad lapidem pedem tuum. *ŷ.* Milia millium ministrabant ei, et decies millies centena millia assistebant ei. In De Zacharia Propheta. c. 1.

Lectio II.
Factum est verbum Domini ad Zachariam, filium Barachæ, filii Addo, Prophetam, dicens: Vidi per noctem, et ecce vir ascendens super equum rufum, et ipse stabat inter myrteta, quæ erant in profundo: et

post eum equi rufi, varii, et albi. Et dixi: Quid sunt isti, Domine mi? Et dixit ad me Angelus, qui loquebatur in me: Ego ostendam tibi, quid sint hæc. Et respondit vir, qui stabat inter myrteta, et dixit: Isti sunt quos misit Dominus, ut perambularent terram. Et responderunt Angelo Domini, qui stabat inter myrteta, et dixerunt: Perambulavimus terram, et ecce omnis terra habitatur, et quiescit.

R. Respondit Angelus Domini, et dixit: Domine exercituum, Usquequo tu non misereberis Jerusalem, et urbium Juda, quibus iratus es? *ŷ.* Iste enim septuagesimus annus est. Usquequo.

Lectio III.
Et levavi oculos, et vidi: et ecce vir, et in manu ejus funiculus mensorum. Et dixi: Quo tu vadis? Et dixit ad me: Ut metiar Jerusalem, et videam quanta sit latitudo ejus, et quanta longitudo ejus. Et ecce Angelus qui loquebatur in me, egrediebatur in occursum ejus. Et dixit ad eum: Curre, loquere ad puerum istum, dicens: Absque mu-

ro habitabitur Jerusalem præ multitudine hominum, et jumentorum in medio ejus. Et ego ero ei, ait Dominus, murus ignis in circuitu, et in gloria ero in medio ejus.

R. In conspectu gentium nolite timere: Vos enim in cordibus vestris adorare, et timete Dominum: Angelus enim ejus vobiscum est. *Y.* Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuribulum aureum in manu sua. Angelus. Gloria Patri, et Angelus.

IN II NOCTURNO.

Añã. Cum essem vobiscum, per voluntatem Dei eram: ipsum benedicite, et cantate ei.

Ps Cœli enarrant *pag.* 3.

Añã. Tollens se Angelus Domini, qui præcedebat castra Israel, abiit post eos.

Ps. Dñi est terra *pag.* 3.

Añã. Immitet Angelus Domini in circuitu timentium eum, et eripiet eos.

PSALMUS 33.

Benedicam Dominum in omni tempore: semper laus ejus in ore meo.

In Domino laudabitur anima mea: audiant mansueti, et lætentur.

Magnificate Dominum me-

cum: et exaltemus nomen ejus in idipsum.

Exquisivi Dominum, et exaudivit me; ex omnibus tribulationibus meis eripuit me.

Accedite ad eum, et illuminamini: et facies vestre non confundentur.

Iste pauper clamavit, et Dominus exaudivit eum: ex omnibus tribulationibus ejus salvavit eum.

Immittet Angelus Domini in circuitu timentium eum: et eripiet eos.

Gustate et videte quoniam suavis est Dominus: beatus vir; qui sperat in eo.

Timete Dominum omnes sancti ejus: quoniam non est inopia timentibus eum.

Divites eguerunt, et esurierunt: inquirentes autem Dominum non minuentur omni bono.

Venite filii, audite me: timorem Domini docebo vos.

Quis est homo qui vult vitam: diligit dies videre bonos?

Prohibe linguam tuam a malo: et labia tua ne loquantur dolum.

Diverte a malo, et fac bonum: inquire pacem, et persequere eam.

Oculi Domini super jus-

tos: * et aures ejus in preces eorum.

Vultus autem Domini super facientes mala: * ut perdat de terra memoriam eorum.

Clamaverunt iusti, et Dominus exaudivit eos: et ex omnibus tribulationibus eorum liberavit eos.

Juxta est Dominus iis, qui tribulatio sunt corde: et humiles spiritu salvabit.

Multe tribulationes iustorum: et de omnibus iis liberabit eos Dominus.

Custodit Dominus omnia ossa eorum: * numm ex his non conteretur.

Mors peccatorum pessima: et qui oderunt justum delinquent.

Redimet Dominus animas servorum suorum: * et non delinquent omnes, qui sperant in eo.

Ant. Immittet Angelus Domini in circuitu timentium eum, et eripiet eos.

Y. Ascendit fumus aromaticum in conspectu Domini

R. De manu Angeli.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

In Ps. Qui habitat Serm. 12

Lectio IV.

Angelis suis mandavit de te. Mira dignatio, et vere magna dilectio charitatis.

Quis enim? Quibus? De quo?

Quid mandavit? studiose consideremus, fratres, diligenter commendemus memorie hoc tam grande mandatum. Quis enim man-

davit? cuius sunt Angeli? cuius mandatis obtemperant? cuius obediunt voluntati?

Nempe Angelis suis mandavit de te, ut custodiant te in omnibus viis tuis.

Nec cunctantur, quin etiam in manibus tollant te. Summa ergo Majestas mandavit Angelis, et Angelis suis mandavit, illis utique sublimibus, tam beatis, quam proximis sibi coherentibus,

et vere domesticis, mandavit de te. Tu quis es? Quid est homo, quod memor es ejus? aut filius hominis, quoniam reputas eum? Quasi vero non sit homo putredo, et filius hominis vermis.

Sed quid putas mandavit de te? Ut custodiant te.

R. Vivit ipse Dominus, Quoniam custodibit me Angelus ejus, et hunc euntem, et ibi commorantem, et inde huc revertentem.

Y. Et non permisit me Dominus ancillam suam coinquinari. Quoniam

festuose diligimus Angelos eius, tantquam tutores et quando coheredes nostros

Lectio v.

Quantam tibi debet hoc verbum inferre reverentiam afferre devotionem, conferre fiduciam! reverentiam pro præsentia, devotionem pro benevolentia, fiduciam pro custodia. Cautè ambula, ut videlicet cui adsunt Angeli, sicut eis mandatum est, in omnibus viis tuis. In quovis diversorio, in quovis angulo, Angelo tuo reverentiam habe. Tu ne audeas, illo præsente, quod vidente me, non aude- res. An præsentem esse du- bitas, quem non vides? Quid si audires? Quid si tange- res? Quid si olfaceres? Vide, quia non solo visu rerum præsentia comprobetur.

R. Angelus Domini des- cendit cum Azaria et sociis ejus in fornacem, et excus- sit flammam ignis de for- nace: Et non tetigit eos omnino ignis, neque con- tristavit. y. Benedictus Deus eorum, qui misit An- gelum suum, et eruit ser- vos suos, qui crediderunt in eum. Et non tetigit.

Lectio vi.

In ipso itaque, fratres, af- fectuose diligamus Angelos ejus, tanquam futuros ali- quando cohæredes nostros,

interim vero actores et tu- tiores à Patre positos, et præpositos nobis. Quid sub tantis custodibus timea- mus? Nec superari, nec seduci, minus autem sedu- cere possunt, qui custo- diunt nos in omnibus viis nostris. Fideles sunt, pru- dentes sunt, potentes sunt; quid trepidamus? Tantum sequamur eos, adhæreamus eis, et in protectione Dei cœli commoremur. Quoties ergo gravissima cernitur urgere tentatio, et tribu- latio vehemens imminere; invoca custodem tuum, duc- torem tuum, adjutorem tuum in opportunitatibus, in tribulatione: inclama eum, et dic: Domine sal- va nos, perimus.

R. In omni tribulatione eorum non est tribulatus. Et Angelus faciei ejus salvavit eos. y. In dilec- tione sua, et indulgentia sua ipse redemit eos, et portavit eos, et elevavit eos cunctis diebus sæculi. Et. Gloria Patri. Et.

IN III NOCTURNO.

Ant. Misit Dominus An- gelum suum, qui percussit omnem virum robustum, et bellatorem, et Principem exercitus regis Assyriorum.

Ps. Cantate Dño. p. 10. cetur: neque in æternum

Añã. Adorate Dominum comminabitur

omnes Angeli ejus, audivit. Non secundum peccata
et lætata est Sion. nostra fecit nobis, neque

Ps. Dñs. regnavit p. 11. secundum iniquitates nos-
tras retribuit nobis.

Añã. Benedicite Domino

omnes Angeli ejus, poten- Quoniam secundum alti-

tes virtute, facientes ver- tudinem cæli a terra, cor-

bum illius, ad audiendam roboravit misericordiam su-

vocem sermonum ejus. am super timentes se.

PSALMUS 102. Quantum distat ortus ab

Benedic anima mea Domi- occidente: * longe fecit a

no: * et omnia quæ intra nobis iniquitates nostras.

me sunt, nomini sancto Quomodo miseretur pater

ejus, filiorum, misertus est Do-

Benedic anima mea Do- minus timentibus se: * quo-

mino: * et noli obliuisci om- niam ipse cognovit figmen-

nes retributiones ejus. tum nostrum.

Qui propitiatur omnibus Recordatus est quoniam

iniquitatibus tuis, qui sa- pulvis sumus: * homo sicut

nat omnes infirmitates tuas. fœnum dies ejus: tanquam

Qui redimit de interitu flos agri sic efflorescit.

vitam tuam: * qui coronat Quoniam spiritus pertrans-

te in misericordia et mise- ibit in illo, et non subsistet:

rationibus. * et non cognoscet amplius

Qui replet in bonis desi- locum suum.

derium tuum: * renovabi- Misericordia autem Do-

tur ut aquilæ juventutis tua. mini ab æterno, * et usque

Faciens misericordias Do- in æternum super timentes

minus: * et judicium omni- eum.

bus injuriam patientibus. Et justitia illius in filios

Notas fecit vias suas Moy filiorum, * his qui servant

si, * filiis Israel voluntates testamentum ejus.

Et memores sunt manda-

Miserator, et misericors torum ipsius, * ad facien-

Dominus: * longanimis, et dum ea

multum misericors. Dominus in cælo para-

Nou in perpetuum iras- vit sedem suam: * et regnum

ipsius omnibus dominabitur.

Cap. 55.

Benedicite Dómino omnes Angeli ejus: potentes virtute, facientes verbum illius, ad audiendam vocem sermonum ejus.

Benedicite Dómino omnes virtutes ejus: ministri ejus, qui facitis voluntatem ejus.

Benedicite Dómino omnia ópera ejus: in omni loco dominationis ejus, benedic anima mea Dómino.

Añã. Benedicite Dómino omnes Angeli ejus, potentes virtute, facientes verbum illius, ad audiendam vocem sermonum ejus.

Y. In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus. *R.* Adorabo ad templum sanctum tuum et confitebor nómini tuo.

Lectio S. Evangelii secundum Matthæum. c. 18.

Lectia VII.

In illo tempore: Accesserunt discipuli ad Jesum, dicentes: Quis, putas, major est in regno cœlorum? Et reliqua.

Homilia S. Juliani Archiepiscopi Toletani.

Ex Libr. 13 Prognosticon.

Christum dixisse in Evangelio legimus: Videte ne contemnatis unum de pusillis istis. Dico enim vobis, quia Angeli eorum semper vident faciem Patris mei, qui in cœlis est. Sicut ergo illi vident, ita et nos visurum sumus; sed necdum videmus. Propter quod ait Apostolus: videmus nunc per speculum in enigmate, tunc autem facie ad faciem. Præmium itaque nobis fidei visio ista servatur, de qua et Joannes Apostolus loquitur: Cum apparuerit, similes ei erimus, quoniam videbimus eum, sicuti est Facies autem Dei manifestatio ejus intelligenda est, non aliud tale membrum, quale nos habemus in corpore, quod utique isto nomine nuncupamus. Similes ergo tunc Angelis erimus, quia sicut illi vident: ita nos

Deum post resurrectionem videbimus.

R. Machabeus, et qui cum eo erant, cognoverunt expugnari præsidia: Cum fletu et lacrymis rogabant Dóminum, et omnis turba simul, ut bonum Angelum mitteret ad salutem Israel.

ŷ. Cum pariter prompto animo procederent Jerosolymis, apparuit præcedens eos eques in veste candida. Cum fletu.

Ejusd. in Antichimenou.

Lib. 2 Resp. 9.

Lectio VIII.

Quomodo Christus in Evangelio dicit, Angeli eorum in cœlis semper vident faciem Patris mei; cum Paulus e contra videatur dicere, nonne omnes sunt administratorii Spiritus in ministerium missi, propter eos, qui hereditatem capiunt salutis? Si semper assistunt quomodo exterius mitti dicuntur? Si Angeli Cōditoris aspectum exeuntes amitterent, nec jacentes erigere, nec ignorantibus vera nuntiare potuissent. Et mittuntur ergo, et assistunt, quia et ad nos spirituali præsentia foras exeunt, et tamen ibi se, unde recesserunt, per internam contemplationem servant.

E. Tu Domine, qui misisti Angelum tuum sub Ezechia rege Juda, et interfecisti de castris Sennacherib centum octoginta quinque millia: Et nunc Dominator cœlorum, mitte

Angelum tuum bonum ante nos, in timore et tremore magnitudinis brachii tui.

ŷ. Ut metuant, qui cum blasphemia veniunt adversus sanctum populum tuum. Et. Gloria Patri. Et.

In Quadrag. IX. lect.

Fer. Extra sequens.

Ejusd. in Prognostic.

Lib. 1 Cap. 10.

Lectio IX.

Cum imminente morte, animæ a corpore separantur, Angelus ibi adesse fatendum est, qui exeuntes a corporibus animas justorum suscipiant, et piorum receptaculis introducant. Unde cum in Evangelio mentio divitis, et Lazari pauperis ageretur, sic scriptum est: Contigit mori inopem, et illum deferri ab Angelis in sinum Abrahamæ. Quæ sententia verissime confirmamur, quod in separatione sanctarum animarum et egressu a corpore, Angelorum semper habeantur excubie.

Te Deum.

AD LAUDES ET PER HORAS.

Ana. 1. Angelis suis Deus mandavit de te, ut custodiant te in omnibus viis tuis.

Psalm. de Dominica.

2. Laudemus Dominum, quem laudant Angeli, quem Cherubim, et Seraphim, Sanctus, Sanctus, Sanctus, proclamant.

3. Angeli eorum semper vident faciem Patris mei, qui est in cœlis.

4. Benedictus Deus, qui misit Angelum suum, et eruit servos suos, qui crediderunt in eum.

5. Laudate Deum omnes Angeli ejus, laudate eum omnes virtutes ejus.

Capitulum. Exod. 23.

Ecce ego mittam Angelum meum, qui præcedat te, et custodiat in via, et introducat in locum, quem paravi. Observa eum, et audi vocem ejus.

HYMNUS.

Aterne Rector siderum,
Qui, quidquid est, potentia
Magna creasti: nec regis
Minore providentia:

Adesto supplicantium
Tibi reorum cœtui;
Lucisque sub crepusculum
Lucem novam da mentibus.

Tuusque nobis Angelus
Electus ad custodiam
Hic adsit, a contagio
Ut criminum nos protegat.

Nobis draconis æmuli
Versutias exterminet;

Ne rete fraudulentia
Incauta nectat pectora.

Metum repellat hostium
Nostris procul de finibus,
Pacem procuret civium,
Fugetque pestilentiam,

Deo Patri sit gloria,
Qui, quos redemit Filius,
Et Sanctus unxit Spiritus,
Per Angelos custodiat. Am.

ꝫ. In conspectu Angelorum psallam tibi, Deus meus. R. Adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

AD BENEDICTUS.

Ant. Reversus est Angelus, qui loquebatur in me, et suscitavit me, quasi virum qui suscitatur a somno suo.

ORATIO.

Deus, qui ineffabili providentia sanctos Angelos tuos ad nostram custodiam mittere dignaris: largiri supplicibus tuis, et eorum semper protectione defendi, et æterna societate gaudere. Per Dominum.

In Quadrag. comm. Ferie.

Ad Tertiam.

Capit. ut supra.

R. br. Stetit Angelus, Juxta aram templi. Stetit. ꝫ. Habens thuribulum aureum in manu sua. Juxta. Gloria Patri. Stetit. ꝫ. Ascendit fumes aromatum in

conspectu Domini. *r.* De manu Angeli.

Ad Sextam. Capitulum. Exod. 23.

Nec contemnendum putes: quia non dimittet cum peccaveris, et est nomen meum in illo.

r. *br.* Ascendit fumus aromatum. In conspectu Domini. Ascendit. *ŷ.* De manu Angeli. In conspectu Gloria Patri. Ascendit. *ŷ.* In conspectu Angelorum psallam tibi, Deus meus. *r.* Adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

Ad Nonam. Capitulum. Exod. 23.

Quod si audieris vocem ejus, et feceris omnia quæ loquor, inimicus ero inimicis tuis, et affligam affligentes te. Præcedetque te Angelus meus.

r. *br.* In conspectu Angelorum, Psallam tibi Deus meus. In conspectu. *ŷ.* Adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo. Gloria Patri. In conspectu. *ŷ.* Adorate Deum. *r.* Omnes Angeli ejus.

In II VESPERIS.
Omni. ut in I. prat. 5.
Ps. qui erit, Confitebor ti-

bi. quoniam, *de Fer. VI ad Vesp.*

AD MAGNIFICAT. ANA. irg

Sancti Angeli Custodes nostri, defendite nos in prælio, ut non pereamus in tremendo judicio.

Deinde sit com. S. Rude- sindi Ep. et Conf. et Feriæ, si occurrat.

DIE VIII MARTII.

In Festo Ss. Juliani, et Serrani Pontif. et Confes.

Duplex.
Omnia ut in comm. Confes. Pont. præter sequentia.

ORATIO.

Fiat Ecclesia tua, quæsumus Domine Deus, sanctorum tuorum Confessorum, pariterque Pontificum Juliani, et Serrani natalitiis devotior: et quos gaudet habuisse patronos sentiat adjuutores. Per Dominum.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de libro Eccles.
Laudemus viros, *de com. Conf. Pont. 2. loco.*

IN II. NOCTURNO.

Ex Felice Archiep. Tolet. qui ejus vitam conscripsit: et nonnullis Conciliis Toletanis, quibus præfuit Julianus,

Lectio IV.
Julianus civis, et Archiepiscopus Toletanus, sanc-

titate, et doctrina floruit tempore Wambæ, ac Ervigi Regum: qui in prima infantia educatus ad pietatem, ubi ætate aliquantum processit, Eugenio tertio Archiepiscopo Toletano erudiendus a parentibus traditur. Cujus indole Eugenius delectatus, in omni genere doctrinæ Julianum diligenter exercuit. Itaque gradatim ad Archiepiscopatus Toletani dignitatem ascendit. Quo in munere strenuum se, et vigilantem Domini ministrum præbuit. Ex assiduitate orandi, atque efficacia, Deo familiaris effectus, ex ejus se consortio haurire dicebat, si quid ipse utiliter in alios effunderet. Eximia item in pauperes benignitate excelluit: quos ceu parens quidam re ac consilio fovebat. In componendis ex æquo et bono litibus, et controversiis divitum dirimendis, singulari fuit prudentia, ac dexteritate.

R. Inveni David.

Lectio v.

Divini cultus perstudiosus, sacrarumque cæremoniarum diligens ac tenax conservator, Ecclesiasticum Of-

ficiam, vitio temporum corruptum suæ integritati restituit, ac novis precationibus ornavit: de quo librum etiam scripsit: quem Toletanæ Ecclesiæ reliquit. Conciliis Toletanis nonnullis præfuit: in quibus, Leone secundo, et Benedicto item secundo Pontificibus Maximis hortantibus, et Petrum notarium Regionarium sanctæ Romanæ Ecclesiæ legatum Apostolicum ea de causa in Hispaniam mittentibus, Concilii Constantinopolitani tertii decretis magna veneratione susceptis, Appollinaris, et Monothelitarum errores publice damnati sunt. Ad quos explodendos penitus, et Catholicam de duabus in Christo naturis doctrinam vehementius stabiliendam, Julianus cum Concilio omnibus numeris absolutam confessionem edidit. In qua, rejecta perniosa hæreticorum calliditate, humilem Christi simplicitatem explicans, ait: Neque enim quæ sunt divina, discutenda sunt, sed credenda. Non enim se Deus discutere jubet, sed credere. Credamus igitur, non sensibus nostris, sed indubitatis Conci-

liorum priscorum dogmatibus jam præmissis.

R. Posui adiutorium.

Lectio VI.

Scriptis Prognosticon librum, Julianum Pomerium imitatus: multaque alia et soluta oratione, et astricta numeris: quæ à Felice Juliani in Episcopatu successore ejus in vita numerantur, quibus eruditionem suam posteritati commendavit. Postremo beatus Julianus sanctimonia, et sapientia florens, cum Toletanæ Ecclesiæ præfuisset annos decem, ex hujus mortalitatis ergastulo ad cœlestem patriam evocatus est octavo Idus Martias, et in æde Sanctæ Leocadiæ sepultus. Sed in Hispaniæ vastatione in Ecclesiam sancti Salvatoris Ovetensem translatus est, ubi simul cum corpore beati Serrani Episcopi et Confessoris magna cum devotione colitur.

Iste est qui.

IN III. NOCTURNO.

Hom. in Evang. Homo peregrè de cñi. In Quadrag. 9. lect. Hom. Ferie occ.

DIE XIII MARTII.

In Festo Ss. Reliquiarum Ovetensium.

Duplex 1. class.

Si occurrat in Dom. I.

Quadrag. vel in Dom. Passionis, transfertur in primam diem non impeditam. Si vero in aliis Dominicis Quadrag. tunc fit de eorum comm. Dom.

In 1 Vesp. Añã. et Cap. de Laud. Ps. de Dom. et loco ult. Laudate Dñm. omnes gentes.

Hymnus.

Placare, Christe, servulis,
Quibus Patris clementiam
Tuæ ad Tribunal gratiæ
Patrona Virgo postulat.

Et vos beata, per novem
Ditincta gyros, Agmina
Antiqua cum præsentibus
Futura damna pellite.

Apostoli cum Vatribus
Apud severum Jüdicem
Veris reorum fletibus,
Exposcite indulgentiam.

Vos purpurati Martyres,
Vos candidati præmio
Confessionis exules
Vocate nos in patriam.

Chorea casta Virginium,
Et quos eremus incolas
Transmisit astris, Cœlitum
Locate nos in sedibus.

Auferte gentem perfidam
Credientium de finibus;
Ut unus omnes unicum
Ovile nos Pastor regat.

Deo Patri sit gloria,

Natoque Patris unico,
 Sancto simul Paraclito
 In sempiterna sæcula. Am.
 Ÿ. Lætamini in Domino,
 et exultate justi. R. Et
 gloriâmini omnes recti
 corde.

AD MAGNIFICAT AÑA.

Istorum est enim regnum
 Cælorum, qui contempse-
 runt vitam mundi, et per-
 venerunt ad præmia regni,
 et laverunt stolas suas in
 sanguine Agni.

ORATIO.

Propitiare, quæsumus Do-
 mine, nobis famulis tuis,
 per horum Sanctorum tuo-
 rum, (quorum reliquiæ in
 hac continentur Ecclesia)
 merita gloriosa: ut eorum
 pia intercessione ab omni-
 bus semper muniamur ad-
 versis. Per Dominum.

Deinde fit comm. Ker.

AD MATUTIN. INVITATORIUM.

Regem regum Dominum
 venite adoremus: * Quia ip-
 se est coronâ Sanctorum
 omnium.

Hymnus ut ad Vesp.

IN I NOCTURNO.

Añã. Novit Dominus viam
 justorum, qui in lege ejus
 meditantur die, ac nocte.

Ps. Beatus vir, pag. 53.

Añã. Mirificavit Domi-

nus Sanctos suos, et exau-
 divit eos clamantes ad se.

Ps. Cum invocarem.
 pag. 57.

Añã. Admirabile est no-
 men tuum, Domine, quia
 gloria, et honore coronasti
 Sanctos tuos, et constituisti
 eos super opera manuum
 tuarum.

Ps. Dñe Dñs noster pag. 2.

Ÿ. Lætamini in Domino,
 et exultate justi. R. Et glo-
 riâmini omnes recti corde.
 De Epistola Beati Pauli
 Apostoli ad Romanos. c. 8.

Lectio 1.

Fratres: Debitores sumus
 non carni, ut secundum
 carnem vivamus. Si enim
 secundum carnem vixeritis,
 moriemini: si autem spiritu
 facta carnis mortificaveri-
 tis, vivetis. Quicumque
 enim spiritu Dei, aguntur,
 ii sunt filii Dei. Non enim
 accepistis spiritum servitu-
 tis iterum in timore, sed
 accepistis spiritum adoptio-
 nis filiorum, in quo clama-
 mus: Abba (Pater.) Ipse
 enim Spiritus testimonium
 reddit spiritui nostro, quod
 sumus filii Dei. Si autem
 filii, et hæredes: hæredes
 quidem Dei, cohæredes au-
 tem Christi; si tamen com-
 patimur, ut et conglorifice-

mur. Existimo enim, quod non sunt condignæ passionnes hujus temporis ad futuram gloriam, quæ revelabitur in nobis. Nam expectatio creaturæ revelationem filiorum Dei expectat.

R. Venit Simon Petrus, et introivit in Christi Domini monumentum: et vidit linteamina posita, et sudarium, quod fuit super caput ejus. **Y.** Non erat sudarium cum linteaminibus positum, sed separatim involutum in unum locum. Et vidit.

Lectio II.

Scimus autem quoniam diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum, iis qui secundum propositum vocati sunt sancti. Nam quos præscibit, et prædestinavit, hos et vocavit: et quos vocavit, hos et justificavit: quos autem justificavit, illos et glorificavit. Quid ergo dicemus ad hæc? Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui etiam proprio Filio suo non pepercit, sed pro nobis omnibus tradidit illum: quomodo non etiam cum illo omnia nobis donavit? Quis accusabit adversus electos Dei? Deus, qui justificat, quis est qui

condemnet? Christus Jesus qui mortuus est, innoqui et resurrexit, qui est ad dexteram Dei, qui etiam interpellat pro nobis.

R. Nesciens mater Virgo virum, peperit sine dolore Salvatorem sæculorum, ipsum Regem Angelorum, sola virgo lactabat abere de cælo pleno. **Y.** Domus pudici pectoris templum repente fit Dei: intacta nesciens virum, verbo concepit filium. Salvatorem.

Lectio III

Quis ergo nos separabit a charitate Christi? tribulatio, an angustia, an fames, an nuditas, an periculum, an persecutio, an gladius? (sicut scriptum est: Quia propter te mortificamur tota die, æstimati sumus sicut oves occisionis.) Sed in his omnibus superamus propter eum, qui dilexit nos. Certus sum enim: quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque Principatus, neque Virtutes, neque instantia, neque futura, neque fortitudo, neque altitudo, neque profundum, neque creatura alia poterit nos separare a charitate Dei, quæ est in Christo Jesu Domino nostro.

In conspectu Angelorum psallam tibi. Et adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo, Domine. Super misericordia tua, et veritate tua, quoniam magnificasti super nos nomen sanctum tuum. Et adorabo. Gloria. Et.

IN II. NOCTURNO.
Añã. Domine, qui operati sunt justitiam, habitabunt in tabernaculo tuo, et requiscent in monte sancto tuo.

Ps. Domine, quis habitabit. pag. 60.

Añã. Hæc est generatio quærentium Dominum, quærentium faciem Dei Jacob.

Ps. Domini, est terra. pag. 3.

Añã. Lætamini in Dómino et exsultate justí, et gloriámini omnes recti corde.

PSALMUS 31.

Beati, quorum remissæ sunt iniquitates: et quorum tecta sunt peccata.

Beatus vir, cui non imputavit Dóminus peccatum, nec est in spiritu ejus dolus.

Quoniam tacui, inveteraverunt ossa mea, dum clamarem tota die.

Quoniam die ac nocte gravata est super me ma-

nus tua: conversus enim in ærumna mea dum configitur spina.

Delictum meum cognitum tibi feci: et iniquitiam meam non abscondi.

Dixi: Confitebor adversum me iniquitiam meam Dómino: et tu remisisti impietatem peccati mei.

Pro hac orabit ad te omnis sanctus, in tempore oportuno.

Verumtamen in diluvio aquarum multarum, ad eum non approximabunt.

Tu es refugium meum a tribulatione, quæ circumdedit me: exsultatio mea erue me a circumdantibus me.

Intellectum tibi dabo, et instruam te in via hac, qua gradieris: firmabo super te oculos meos.

Nolite fieri sicut equus, et mulus, quibus non est intellectus.

In campo et fræno maxillas eorum constringe, qui non approximant ad te.

Multa flagella peccatoris, sperantem autem in Dómino misericordia circumdabit.

Lætamini in Dómino, et exsultate, justí et gloriámini omnes recti corde.

Añã. Lætamini in Dó-

mino, et exsultate justi, et gloriamini omnes recti corde. *ŷ.* Exsultent justi in conspectu Dei. *r.* Et delectentur in lætitia.

Ex Breviar. antiq. Ovet.

Lectio iv.
Anno ab Incarnatione Domini nostri Jesu Christi millesimo septuagésimo quinto, Ildephonso Ferdinandi Regis magni filio in Hispania regnante, et apud Ovetensem sancti Salvatoris Episcopalem sedem (cui Tirianus præerat Episcopus) quadragesimale jejunium cum sorore sua Urraca, et Episcopis inibi degentibus celebrante, novum quid ac mirabile contigit. Siquidem in ejusdem sancti Salvatoris templo erat arca quædam de lignis impubribilibus ab Apostolorum discipulis constructa, ac Dei magnalibus referta, et Jerosolymis per Africam, et novam Carthaginem Hispalim, et ab Hispali Toleutum, et à Toletò in Asturias, et in prædictum templum Ovetense delata. Mediante jam quadragesima, tertio idus Martii, feria sexta circa horam tertiam Misarum solemnia Episcopi cum Presbyteris et Clero

celebrantes, in canticis spiritualibus, et divinis laudibus, et magna populi devotione cum Rege ad locum, ubi arca erat recondita, pervenerunt. Quam levi motu cum reverentia et timore aperientes, capsellas quamplurimas aureas, argentas, et eburneas inibi reclusas invenerunt. Quas summa cum reverentia aperientes, thesauros celestes, Sanctorum scilicet Reliquias propriis rotulis superscriptas conspexerunt. *r.* Præcursor Domini venit, de quo ipse testatur: Nullus major inter natos mulierum Joanne Baptista. *ŷ.* Hic est Propheta, et plusquam Propheta, de quo Salvator ait. Nullus major.

Lectio v.
Visum est in arca Sudarium, quod Joannes refert in Evangelio positum super caput Domini Jesu, quando jacuit in sepulcro, et magna pars sindonis, qua sanctum corpus involutum ibi fuit, et de vera Cruce ipsius; spinæ quinque de his, quæ reverendissimo ejus capiti fuerunt affixæ, quibus postea aliæ tres accesserunt: de tunica ejusdem Domini nostri, et de ejus sepulcro.

De pannis, quibus, dum nasceretur, involutus jacuit in præsepio. De pane Cœnæ Domini. De Manna, quo Deus in deserto populum suum pavit. Crux argentea cum effigie eburnea ejusdem Domini nostri crucifixi a Nicodemo ejus discipulo sculpta, cujus crucis pedi est affixum fragmentum Crucis Dominicæ. Magnum fragmentum cutis sancti Bartolomæi Apostoli, qua fuit excoriatus. Pallium, quod in Ecclesia Toletana, dum illic Præsulem ageret Ildephonsus, beata Virgo eum induit. De lacte ejusdem Virginis Mariæ et de ejus capillis et vestibus, et monilibus aureis. Unum ex triginta denariis, quos propter traditionem Domini Judas accepit. Invenierunt etiam ampullam parvam cum cruore Domini a latere cujusdam imaginis Christi fusso; siquidem Judæi propria obstinati perfidia prædictam imaginem ligno affixerunt, et lancea ejus latus perfoderunt, a quo sanguis et aqua exivit.

R. Isti sunt, qui viventes in carne plantaverunt Ecclesiam sanguine suo. Calicem Domini biberunt, et

amici Dei facti sunt. *℟.* In omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terræ verba eorum. Calicem.

Lectio VI.

Erat insuper in eadem arca de palio Eliæ Prophetæ: de fronte et capillis beati Joannis Baptistæ: de capillis, quibus beata Maria Magdalena extersit pedes Domini: de ossibus sanctorum Innocentium, et de ossibus trium puerorum scilicet Ananiæ, Azariæ et Misaelis: de lapide, quo clausum est sepulchrum Domini: Segmentum virgæ, qua Moyses mare Rubrum filiis Israel divisit. Vestimentum beati Tyrsi Martyris: altera ex manibus sancti Stephani Protomartyris; Sandalium dextrum beati Petri Apostoli, et anulus de catenis ejus, bursæ sanctorum Petri, et Andreæ Apostolorum. Reliquiæ duodecim Apostolorum, et de ossibus Prophetarum, et sanctorum Laurentii, Sebastiani, Cosmæ, et Damiani, Stephani Papæ et Martyris, Martini Episcopi, et Eulaliæ Barcinonensis. Quam plurimæ etiam reliquiæ sanctorum prophetarum, Martyrum, Confesso-

rum, atque Virginum, quarum numerum ipse Deus scit. Extra prædictam arcam habetur unum folium arundinis quam milites posuerunt in manu Domini, quando ei pro ludibrio imposuerunt coronam spineam; Crux aurea gemmis vel lapidibus conspersa, et Angelorum ministerio fabricata. Una ex sex hydriis in quibus Dominus Jesus aquam in vinum convertit in Cana Galilææ. Corpora sanctorum Martyrum Eulogii, et Lucretiæ, et sanctæ Eulaliæ Emeritensis virgiginis et Martyris, et sancti Pelagii Martyris, et sancti Vincentii Martyris, atque abbatis monasterii sancti Claudii Legionensis, et corpus sancti Juliani Pontificis Toletani, et sancti Serrani Episcopi: et reliquie sanctæ Liberatæ Virginis et Martyris, sancti Petri Regalati, et sanctorum Martyrum Grati, et Luciani. Est etiam ibi crux lignea laminis aureis tecta, et pretiosis lapidibus conspersa, qua pro vexillo infans Pelagius in præliis, quæ adversus Saracenos gerebat, est usus, cum eos ab his finibus profigaret, et

Hispaniam ab eorum subjectione liberaret: unde nomen crux Victoriæ accepit. Hæc sunt præsidia, quibus misericors Deus Ecclesiam Ovetensem armavit in universalivastatione Hispaniæ a Saracenis, veluti arcem suæ Fidei et Religionis. Quorum Sanctorum precibus et meritis sic fideles decertarunt, ut universam Hispaniam, jam in ultimis agentem, instauraverint, et odore suavissimo Jesu Christi Domini perfunderint. Guterrius vero ejusdem civitatis Ovetensis Episcopus statuit, ut prædictæ Reliquiarum inventionis festus dies annua celebritate in sua Ovetensi Diœcesi solemniter à Christi fidelibus celebratetur.

R. Sancti mei, qui in carne positi certamen habuistis. Mercedem laboris ego reddam vobis. Venite benedicti Patris mei, percipite regnum. Mercedem. Gloria. Mercedem.

IN III NOCTURNO.

Añã. Timete Dominum omnes sancti ejus, quoniam nihil deest timentibus eum: ecce oculi Domini super justos, et aures ejus ad preces eorum.

Ps. Benedicam Dominum * ut reddam vota mea de die in diem.

Añã. Domine, spes Sanctorum, et turris fortitudinis eorum, dedisti hereditatem timentibus nomen tuum, et habitabunt in tabernaculo tuo in secula.

Exaudi Deus deprecationem meam: * intende orationi mee.

Ps. Dominus regnavit in Cana Galilee.
pag. 11.
 In finibus terræ ad te clamavi: * in petra exaltasti me.

Deduxiste me, quia factus es spes mea: turris fortitudinis à facie inimici.

Inhabitabo in tabernaculo tuo in secula: * protegar in velamento alarum tuarum.

Quoniam tu Deus meus exaudisti orationem meam: * dedisti hereditatem timentibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjicies: * annos ejus usque in diem generationis et generationis.

Permanet in æternam in conspectu Dei: * misericordiam, et veritatem ejus quis requireret?

Sic psalmum dicam nobis: * in seculum seculi:

Añã. Domine, spes Sanctorum, et turris fortitudinis eorum, dedisti hereditatem timentibus nomen tuum, et habitabunt in tabernaculo tuo in secula.

Añã. Qui diligitis Dominum, lætamini in Domino, et confitemini memoria sanctitatis ejus.

Ps. Dominus regnavit in Cana Galilee.
pag. 11.
 y. Justi autem in perpetuum vivent, r. Et apud Deum est merces eorum.

Lectio vii

Lectio S. Evangelii secundum Matthæum. Cap. 5.

In illo tempore: Videns Jesus turbas, ascendit in montem, et cum sedisset, accesserunt ad eum discipuli ejus. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

Lib. 1. de Serm. Dñi. in monte.

Si queritur, quid significet mons, bene intelligitur significare majora præcepta justitiæ, quia minora erant, quæ Judæis data sunt. Unus tamen Deus per

sanctos Prophetas, et famulos suos secundum ordinatissimam distributionem temporum, dedit minora praecepta populo, quem adhuc timore alligari oportebat; et per Filium suum majora populo, quem charitate jam liberari convenerat. Cum autem minora, minoribus, majora majoribus dantur; ab eo dantur qui solus novit congruentem suis temporibus generi humano exhibere medicinam.

R. Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris: Et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum quando revertatur a nuptiis.
 V. Vigilate itaque: quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos

Lectio VIII.
Nec mirum est, quod dantur praecepta majora propter regnum caelorum; et minora data sunt propter regnum terrenum, ab eodem uno Deo, qui fecit caelum et terram. De hac ergo justitia, quae major est, per Prophetam dicitur: Justitia tua sicut montes Dei. Et hoc bene significat quod ab uno magistro, solo do-

cendis tantis rebus idoneo, docetur in monte. Sedens autem docet, quod pertinet ad dignitatem magisterii. Et accedunt ad eum discipuli ejus, ut audiendis illius verbis, hi essent etiam corpore viciniore, qui praecipis adimplendis etiam animo propinquabant. Et aperiens os suum docebat eos, dicens. Ista circumlocutio, qua scribitur: Et aperiens os suum: fortassis ipsa mora commendat aliquanto longiorem futurum esse sermonem. Nisi forte non vacet, quod tunc eum dictum est aperuisse os suum, quod ipse in lege veteri aperire soleret ora Prophetarum.

R. Media nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exite obviam ei. V. Prudentes Virgines aptate vestras lampades. Ecce Gloria Patri. Ecce

Lect. IX de Hom. Fer. occ. vel Dom. Si hoc festum transfertur ad tempus paschale, lect. IX sumitur de Festo Omn. SS. 1. Novembris in Breviario, quae incipit: Quid ergo dicit...

AD LAUDES ET PER HORAS.

Añã. 1: Corpora sanctorum in pace sepulta sunt,

et vivent nómína eorum in **Nexus** resolvant criminum.
 æternum. **Cohors** triumphans Mar-

Psalmi de Dominica.

2. **Congregate** Dómino **Almus** Sacerdotum Chorus,
 sanctos ejus, qui ordinave- **Et** virginalis Castitas
 runt testamentum ejus su- **Nostros** reatus abluant.

3. **Redemisti** nos, Dómi- **Quicumque** in alta sile-
 ne Dens, in sanguine tuo **rum**
 ex omni tribu, et lingua, **Regnatis** aula Principes,
 et populo, et natione: et **Pavete** votis supplicum,
 fecisti nos Deo nostro reg- **Qui** dona cœli flagitant:
 num, **Virtus**, honor, laus, glo-
 ria,

4. **Benedicite** Dóminum **Deo** Patri cum Filio,
 omnessancti ejus, agite dies **Sancto** simul Paraclito
 lætitiæ, et confitemini illi. **In** sæculorum sæcula. Amen.

5. **Hymna** omnibus sanc- **Y.** **Exsultabunt** sancti in
 tis ejus, filii Israel, populo **gloria. R.** **Letabuntur** in
 appropinquanti sibi, gloria **cupilibus** suis.

hæc est omnibus sanctis ejus **Ad** **BENEDICTUS.**

CAPITULUM. Sap. 3. **Ann.** **Te** gloriosus Apos-
Jastorum anime in manu **tolorum** chorus, te Prophe-
 Dei sunt, et non tanget illos **tarum** laudabilis numerus,
 tormentum mortis. Visi sunt **te** Martyrium candidatus
 oculis insipientium mori; **lauda** exercitus, te omnes
 illi autem sunt in pace. **Sancti** et electi voce con-
 fitentur unanimes, beata

Hymnus.

Salutis æternæ Dator, **Trinitas.** unus Deus.

Jesu, redemptis subveni: **Oratio.**

Virgo parens elementæ **P**ronitiare, quesumus Dó-
 Dona salutem servulis. **mine**, nobis famulis tuis per

Vos Angelorum millia, **horum** sanctorum tuorum

Patrumque cœtus, agmina **(quorum** reliquæ in hac

Canora Vatum: vos reis **continentur** Ecclesia) me-

Precamini indulgentiam. **rita** gloriosa; ut eorum pia

Baptista Christi pravius, **intercessione** ab omnibus

Summique cœli Claviger, **semper** muniamur adversis.

Cum ceteris Apóstolis, **Per** Dóminum.

Et hoc in pace sequis sunt

Deinde fit com. Fer. vel Dóm.

Ad Tertiam.

Cap. Justorum, de Laud.

R. br. Lætamini in Dómino, * Et exsultate justi. Lætamini. *ŷ.* Et gloriâmini omnes recti corde. Et Gloria Patri. Lætamini. *ŷ.* Exsultent justi in conspectu Dei. R. Et delectentur in lætitiâ.

Ad Sextam.

Capitulum. Sap. 10.

Reddidit Deus mercedem laborum sanctorum suorum, et deduxit illos in via mirabili, et fuit illis in velamento diei, et in luce stellarum nocte.

R. br. Exsultent justi

* In conspectu Dei. Exsultent. *ŷ.* Et delectentur in lætitiâ. In conspectu. Gloria Patri. Exsultent. *ŷ.* Justi autem in perpetuum vivent. R. Et apud Dominum est merces eorum.

Ad Nonam.

Capitulum. Sap. 3.

Fulgebunt justiet tamquam scintillæ in arundineto discurrent. Judicabunt nationes, et dominabuntur populis, et regnabit Dominus illorum in perpetuum.

R. br. Justi autem, In perpetuum vivent. Jus-

ti. *ŷ.* Et apud Dominum est merces eorum. In perpetuum. Gloria Patri. Justi.

ŷ. Exsultabunt sancti in gloria. R. Lætabuntur in cubilibussuis.

In II vesp. omn. ut in l. sed loco ult. Ps. Credidi.

ŷ. Exsultabunt sancti in gloria. R. Lætabuntur in cubilibussuis.

Ad Magnificat. Añã.

O quam gloriosum est regnum, in quo cum Christo gaudent omnes Sancti, amici stolis albis, sequuntur Agnum quocumque ierit.

Deinde fit comm S. Florentinæ, et Feriæ.

Si hoc festum transferatur ad tempus paschale tunc Capit. ŷ. et R. Vesp. Laud et Horar. cum ŷ. et R. ad Matut. ante lect. in sing. Nocturn. et Añã. Ad Magnificat de Vesp. sumuntur de com. Martyrum temp. Pasch.

FESTA APRILIS.

DIE V. APRILIS.

In festo B. Julianæ Virg. Sanctæ nuncupatæ.

Duplex.

Omnia de Cñi. Virg. præter seq.

Oratio.

Deus humilium celsitudo, qui beatam Virginem Ju-

lianam ad promovendum Sanctissimi Sacramenti cultum mirabiliter inflammasi; tribue, quæsumus, ita nos humilitatis ejus vestigia sectari in terris, ut cum ipsa sublimari mereamur in cælis. Per Dominum.

In I. Noct. extra Quadrag. Lect. de Scrip. occ. In Quadrag. De Virginib. de cni.

IN II NOCTURNO.

Lectio IV.

Vertente anno Christi millesimo centesimo nonagesimo tertio, nata est beata Juliana in Retinna humili pago Leodiensi parentibus religione conspicuis, quibus orbata quinquennis sub disciplina religiosa in Cornelii montis asceterio prope Leodium adolevit. In eo adjuvante Spiritu Sancto ita profecit ut virtutum omnium culmen attigisse videretur. Sancti Augustini regulam, quæ in eodem monasterio vigeat, accurate professa ac sororibus suis præposita, omnium in se oculos ex austera sanctaque vivendi ratione convertit. Præclara sunt quæ produntur tum de ipsius in Deum et proximum amore,

humilitate, obedientia, pietate et abstinencia, tum de orationis studio ac cœlestibus charismatibus.

R. Propter.

Lectio V.

Dum ad sacram synaxim accedebat, incredibili pietatis sensu et gratiæ donis replebatur: sponsum suum cœlestem sub Eucharisticis speciebus latentem frequenter invisebat, prona adorabat, et omnibus adorandum prædicabat, unde factum est ut Deus, qui infirma mundi eligit, humilem Virginem ad promovendum Sanctissimæ Eucharistiæ cultum mirifice inflammavit. Etenim coram augusto Sacramento revoluta, divinitus intellexit, instituendam esse in Ecclesia singularem Corporis Christi solemnitatem. Quod cum viris piis et doctis declarasset, hi, re diligenter examinata, ipsa adhortante Juliana, Robertum Leodiensem Episcopum adduxerunt ut in sua Diœcesi hoc festum institueret: quod postea Urbanus Quartus, antea Leodiensis Cathedralis Archidiaconus, auctoritate Apostolica approbavit et ad

universam Ecclesiam extendit.

R. Dilexisti.

Lectio VI.

Mortuo Leodiensi Antistite Roberto, in multas et graves tribulationes devenit Juliana: nam impiis factionibus monasterio cum suis sororibus expulsa, in necessitate extrema aliquandiu vixit, donec in Salsiniense monasterium excepta, inibi á gravissimis malis aliquantulum respiravit. Sed turbata iterum pace ex ingruentibus bellis et disperso ipso Salsiniensi monasterio in oppidum Fossæ deducta, aliquanto post lethali morbo corripitur, quo ingravescente, sacrosanctum Christi Domini Corpus in oppidi ecclesia collegiata sumpsit in Viaticum speciali cordis ardore. Tum in cellulam redux et sacro oleo inuncta, oculis in Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum defixis, anno ætatis suæ sexagesimo sexto pie obdormivit in Domino. Julianæ corpus in cœnobium Villariense Monachorum Cisterciensium, ut ipsa expetierat, fuit translatum ubi miraculis claruit.

R. Afferentur. *In III*

Noct. Lects. de Homil. in Evang. Simile erit de cñi.

DIE XXVIII APRILIS.

In Festo S. Pauli a Cruce, Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pontif. præter seq.

ORATIO.

Domine Jesu Christe, qui ad mysterium Crucis prædicandum Sanctum Paulum singulari charitate donasti, et per eum novam in Ecclesia familiam florescere voluisti: ipsius nobis intercessionem concede, ut Passionem tuam jugiter recolentes in terris, ejusdem fructum consequi mereamur in cœlis. Qui vivis.

In I. Noct. Lect. de Scrip. occ. In Quadrag. Beatus vir de cñi.

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

Paulus a Cruce Uvadæ in Liguria natus, sed e Castellatio prope Alexandriam nobili genere oriundus, qua futurus esset sanctitate clarus, innotuit miro splendore qui noctu implevit parientis matris cubiculum: et insigni augustæ cœli Reginae beneficio, quæ puerum in flumen delapsum a certo naufragio illæsum eripuit.

A primo rationis usu Jesu Christi crucifixi amore flagrans ejus contemplationi prolixius vacare cœpit, et carnem innocentissimam vigiliis, flagellis, jejniis, potu in sexta feria ex aceto cum felle mixto, ac dura quavis castigatione conterere. Martyrii desiderio incensus, exercitui se adjunxit, qui Venetiis, ad bellum Turcis inferendum, comparabatur; cognita vero inter orandum Dei voluntate, arma ultro reddidit, præstantiori militiæ operam daturus, quæ Ecclesiæ præsidio esse, æternamque hominum salutem procurare totis viribus niteretur. Reversus in patriam, honestissimis nuptiis, sibi que delata patri hæreditate, recusatis, arctiorem inire semitam, ac rudi tunica a suo Episcopo indui voluit. Tum ejus jussu, ob eminentem vitæ sanctimoniam, et rerum divinarum scientiam, nondum clericus Dominicum agrum, maximo cum animarum fructu, divini verbi prædicatione excoluit.

R. Honestum.

Lectio v.

Romam profectus, theologis disciplinis rite imbu-

tus, a Summo Pontifice Benedicto XIII ex obedientia sacerdotio auctus est. Facta sibi ab eodem potestate aggregandi socios, in solitudine recessit Argentarii montis, quo eum beata Virgo jampridem invitaverat, veste illi simul ostensa atricoloris, Passionis Filii sui insignibus decorata, ibique fundamenta jecit novæ Congregationis. Quæ brevi, plurimis ab eo toleratis laboribus, præclaris aucta viris cum Dei benedictione valde succrevit: a Sede Apostolica non semel confirmata, una cum regulis, quas orando ipse a Deo acceperat, et quarto addito voto per gratam dominicæ Passionis memoriam promovendi, Sacras Virgines quoque instituit, quæ excessum charitatis divini sponsi sedulo meditentur. Hæc inter, animarum inexhausta aviditate ab Evangelii prædicatione nunquam deficiens, homines pene innumeros, etiam perditissimos, aut in hæresim lapsos, in salutis tramitem adduxit. Præsertim Christi enarranda Passione, mirifica ejus orationis vis erat, qua una cum adstantibus in fletum

effusus qualibet obdurata
corda ad pœnitentiam scin-
debat.

R. Amavit.

Lectio VI.

Tanta in ejus pectore ale-
batur divinæ charitatis flamma,
ut indusium quod erat
cordi propius saepe veluti
igne adustum, et binæ cos-
tulæ elatæ apparuerint. Sa-
crum præsertim faciens non
poterat a lacrymis tempe-
rare: frequenti quoque exta-
si, cum mira interdum cor-
poris elevatione, frui, vul-
tuque superna luce radiante
conspiciebatur. Quandoque
dum concionaretur cœlestis
vox, verba ei suggerentis
audita fuit, aut sermo ejus
ad plura millia passuum in-
tonuit. Prophetiæ et lingua-
rum dono, cordium scruta-
tione, potestate in dæmones,
in morbos, in elementa eni-
tuit. Cumque ipsis Summis
Pontificibus carus ac vene-
randus esset, servum inuti-
lem, peccatorem nequissi-
mum, a dæmoniis quoque
conculcandum se judicabat.
Tandem, asperrimi vitæ ge-
neris ad longam usque se-
nectutem tenacissimus, an-
no millesimo septingentesi-
mo septuagesimo quinto,
cum præclara monita, ve-

luti sui spiritus transmissa
hæreditate, alumnis tradi-
disset, Ecclesiæ sacramen-
tis, ac cœlesti visionē re-
creatus, Romæ, qua prædi-
xerat die, migravit in cœ-
lum. Eum Pius Nonus Pon-
tifex Maximus in Beatorum,
novisque deinde fulgentem
signis in Sanctorum nume-
rum retulit.

R. Iste homo.

IN III. NOCTURNO.

*Homil. in Evang. Desig-
navit Dominus, ut in Comm.
Evangelist. vel in Festo
S. Marci 25. April.*

FESTA MAII.

DIE IV.

In Fest. Coronæ

D. N. J. C.

Duplex majus.

Ad Vesp. omnia de festo

*Inventionis S. Crucis ut in
Breviario; et fit com. Coro-
næ Domini.*

Añã. Gaude felix mater
Ecclesia, adsunt tibi nova
solemnia Coronæ Domini-
cæ, quæ capiti Christi pro
salute nostra fuit imposita.
Alleluja.

ŷ. Tuam Coronam ado-
ramus Domine, Alleluja.

R. Tuum gloriosum re-
colimus triumphum, Alle-
luja.

ORATIO.

Præsta, quæsumus omnipotens Deus, ut qui in memoriam Passionis Domini Nostri Jesu Christi, Coronam ejus spineam veneramur in terris: ab ipso gloria et honore mereamur in cœlis coronari. Per eundem Dñm.

AD MATUTIN. INVITATORIUM.

Christum Regem pro nobis spinis coronatum * Venite adoremus. Alleluja.

HYMNUS.

Aeterno Regi gloriæ
Devota laudum cantica
Fideles solvant hodie
Pro Corona Dominica.

Coronant Regem omnium
Corona contumeliæ:
Cujus nobis opprobrium
Córónam confert gloriæ.

De spinarum aculeis
Christi Corona plectitur,
Qua ministris tartareis
Mundi potestas tollitur.

Corona Christi Capitis
Sacro perfusa sanguine
Pœnis solutis debitis,
Reos purgat a crimine.

Ut sis perenne mentibus
Paschale Jesu gaudium:
A morte dira criminum
Vitæ renatos libera.

Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui a mortuis
Surrexit, ac Paraclito

In sempiterna sæcula. Am.

IN I NOCTURNO.

Añã. Milites plectentes Coronam de spinis posuerunt super caput Jesu: et arundinem in dextera ejus, Alleluja.

Psalmi I et 2. Noct. ut in festo S. Eliæ. pag. 53.

ꝑ. Plectentes milites Coronam spineam. Alleluja.

ñ. Posuerunt super caput Domini, Alleluja.

Lectio I.

*Ut in Festo Sacrat. Sind: usq. ad humilatum * pag. 112*

ñ. Ecce vidimus eum non habentem speciem, neque decorem: aspectus ejus in eo non est. Hic peccata nostra portavit, et pro nobis dolet. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras. * Cujus livore sanati sumus. Alleluja, Alleluja. ꝑ. Vere languores nostros ipse portavit. Cujus.

Lectio II.

*Ut in cit. Festo ab * I lect. ipse autem usq. ad percussit eum** in 2. lect. p. 113.*

ñ. Eram quasi agnus innocens: ductus sum ad immolandum, et nesciebam, consilium fecerunt inimici mei adversum me dicentes: * Venite; mittamus lignum in panem ejus, eradamus

eum de terra viventium, Alleluja. *ŷ.* Omnes inimici mei adversum me cogitabant mala mihi: verbum iniquum mandaverant adversum me dicentes. Venite.

Lectio III.

In eod. Festo ab 2. lect.

Et dabit usq. ad fin. 3. lect.

R. Sicut ovis ad occisionem ductus est, et cum male tractaretur, non aperuit os suum: traditus est ad mortem. *ŷ.* Ut vivificaret populum suum. Alleluja. Alleluja. *ŷ.* Tradidit in mortem animam suam: et inter sceleratos reputatus est. Ut. Gloria Patri. Ut.

In nocturno.

Ant. Milites adducunt Jesum in prætorium, et induunt eum purpura, et imponunt ei plectentes spineam Coronam. Alleluja.

ŷ. Exiit Jesus portans spineam Coronam, Alleluja.

R. Et purpureum vestimentum, Alleluja.

De sermone S. Bernardi de Passione Domini.

Lectio IV.

Attende anima mea, quis est iste, qui ingreditur habens imaginem quasi Regis; et nihilominus servi despectissimi confusione repletus, coronatus incedit.

Sed ipsa etiam ejus corona cruciatus est illi: et mille puncturis speciosum ejus caput vulnerat. Regali purpura induitur; sed potius in ea despicitur, quam honoratur. Sceptrum in manu gestat; sed eo ipso caput ejus reverendum feritur. Adorant coram eo positus in terra genibus, et Regem clamant; et continuo sputis amabiles ejus genas subliniunt. Maxillam palmis, et amabile collum inhonorant.

R. Circumdederunt me viri mendaces, sine causa flagellis cæciderunt me. Sed tu Domine defensor vindica me, Alleluja. *ŷ.* Quoniam tribulatio proxima est, et non est qui adjuvet. Sed.

Lectio V.

Et nunc Domine, Redemptor meus, te ut verum Deum adoro, in te confido in te spero: ad tuæ Passionis gloriosa insignia (in quibus salutem meam operatus es) totum me inclino. Tuæ victoriosæ Crucis vexillum in nomine tuo, Christe, adoro. Tuum spineum Diadema, tuos rubentes sanguineos clavos, tuo sacro lateri immersam lanceam, tua vul-

nera, tuam sanguinem, tuam mortem, tuam sepulturam, tuam gloriosam et victoriosam resurrectionem, et glorificationem, Christe, supplex adoro, et glorifico. Odor enim vitæ spirat mihi in omnibus his, horum vivifico odore spiritum meum, Domine, a peccati mortē resuscitate.

R. Opprobrium factus sum nimis inimicis meis: viderant me, et moverunt capita sua. Adjuva me Domine, Deus meus, Alleluja. *ŷ.* Loquuti sunt adversum me lingua dolosa, et sermonibus odii circumdederunt me. Adjuva

Lectio vi.

Ut autem aliqua similitudo capitis nostri in me appareat, detur obsecro menti meæ, et salutaris pœnitentiæ compunctio, et alienæ miseriæ compassio, et stimulus cœli emulans quod rectum est coram te: ut ad te convertar in ærumna mea, dum triplex configitur spina. Libet ut spongiam per arundinem ori meo porrigas, et aceti amaritudinē ori meo adhibeas. Libet ut per scripturas tuas rationi meæ conferas gustare, et videre, quoniam

florens hic mundus tanquam spongia inanis est, et omnis concupiscentia ejus aceto amarior.

R. Synagoga populorum circumdederunt me, et non reddidi retribuentibus mihi mala. Consummetur, Domine, nequitiā peccatorum, et diriges justum. Alleluja. Alleluja. *ŷ.* Judica me, Domine, secundum justitiam meam, et secundum innocentiam meam, super me. Consummetur, Gloria Patri, Consummetur.

IN III NOCTURNO.
Añā. Tuam Coronam adoramus, Domine, tuum gloriosum recolimus triumphum: miserere nobis, qui passus es pro nobis. Alleluja.

Ps. Ut in Fest. Immac. Concept. pag. 10.

ŷ. Circumdedit me populus iste. Alleluja.

R. Spinis peccatorum suorum. Alleluja.

Lectio S. Evangelii secundum Joannem, c. 19.

Lectio vii.
In illo tempore: Apprehendit Pilatus Jesum, et flagellavit: Et milites plectentes Coronam de spinis imposuerunt capiti ejus. Et reliqua.

Homilia S. August. Episcopi. *Tractatu* 116.

Cum Judæi clamassent non Jesum sibi à Pilato dimitti velle per Pascha, sed Barrabbam latronem; non Salvatorem, sed interfectorem; non datorem vitæ, sed adeptorem: tunc apprehendit Pilatus Jesum, et flagellavit. Hoc Pilatus non ob aliud fecisse credendus est, nisi ut ejus injuriis Judæi satiati, sufficere sibi existimarent, et usque ad ejus mortem sævire desisterent. Ad hoc pertinet, quod idem Pilatus cohortem suam etiam permisit facere, quæ sequuntur, aut fortassis et jussit, quamvis hoc Evangelista tacuerit: dixit enim quid deinde fecerint milites, Pilatum tamen id jussisse non dixit. Et milites, inquit, plectentes Coronam de spinis imposuerunt capiti ejus, et veste purpurea circumdederunt eam, et veniebant ad eum, et dicebant: Ave Rex Judeorum: et dabant ei alapas.

R. Tota die contristatus ingrediebar, Domine: quoniam anima mea completa est illusionibus. Et vim faciebant, qui quærebant

animam meam. Alleluja, Alleluja. *Y.* Amici mei, et proximi mei adversum me appropinquaverunt, et steterunt, et qui juxta me erant de longe steterunt. Et.

Lectio VIII.

Sic implebantur, quæ de se prædixerat Christus: sic Martyres informabantur ad omnia, quæ persecutori licuisset facere perferenda: sic paulisper occultata tremenda potentia, commendabatur prius imitanda patientia: sic regnum, quod de hoc mundo non erat, superbum mundum, non atrocitate pugnandi, sed patientiæ humilitate vincebat: sic illud granum multiplicandum seminabatur horribili contumelia, ut mirabili pullularet in gloria. Exiit iterum Pilatus foras, et dicit eis: Ecce adduco eum foras, ut cognoscatis, quia in eo nullam causam invenio. Exiit ergo Jesus portans spineam Coronam, et purpureum vestimentum, et dicit eis Pilatus: Ecce homo.

R. Milites plectentes Coronam de spinis, imposuerunt capiti Domini, et veste purpurea circumdederunt eum. Et veniebant ad eum, et dicebant: Ave Rex Ju-

dæorum. Alleluja. Alleluja. 2.^a Posuisti Domine ,
 y. Exiit ergo Jesus por- super caput Christi Coro-
 tans Coronam spineam, et nam spineam, ejus pretioso
 purpureum vestimentum. Et sanguine decoratam. Alle-
 Gloria Patri. Et. luja.

Lectio IX. 3.ª Corona spinea su-
Hic apparet non ignorante per caput ejus, expresa sig-
 Pilato, hæc á militibus fac- no sanctitatis, gloriæ et ho-
 ta, sive jusserit ea, sive per- noris. Alleluja.

misserit; illa scilicet causa, 4.ª Summum regem
 quam supra diximus, ut gloriæ, spinis coronatum
 hæc ejus ludibria inimici irridet plebs perfida, morti
 libentissime biberent, et ul- condemnatum. Alleluja.

terius sanguinem non siti- 5.^a Pungens spina vul-
 rent. Egreditur ad eos Je- nerat Christum, mortem
 sus portans spineam Coro- patientem, et a morte libe-
 nam, et purpureum vesti- rat populam credentem.
 mentum, non clarus impe- Alleluja.

rio, sed plenus opprobrio, *Capitulum: Cant. 3.*
 et dicit eis: Ecce Homo. Si **E**gredimini filiæ Sion, et
 Regi invidetis; jam parcite, videte Regem Salomonem
 quia dejectum videtis. Fla- in Diademate, quo corona-
 gellatus est, spinis corona- vit illum mater sua in die
 tus, ludibriosa veste indu- desponsationis illius.

tus est, amaris conviciis *Hymnus.*
 illusus est, alapis cæsus est. **L**auda fidelis concio
 Fervet ignominia, frigescat Spinæ tropheum inclytum:
 invidia; sed non frigescit, Per quam perit perditio,
 inardescit potius, et incre- Vitæque datur meritum.

cit. **N**os a puncturis liberat
 Te Deum laudamus. **Æ**terni Patris Filius.

AD LAUDES ET PER HORAS. **D**um Spinis pungi tolerat
Añã. I. Adest dies lætitiæ, **S**pinarum culpæ nescius.

quo Diadema spineum com- **C**um Spinarum aculeum
 mendatur memoriæ, Christi **C**hristus pro nobis pertulit,
 roseo cruore perfusum. Alle- **P**er Diadema spineum
 luja. **V**itæ coronam contulit.
Psalm. de Dominica. **P**laudat turba fidelium

Quod per spinæ ludibrium
Purgat Creator omnium
Spineti nostri vitiam.

Ut sis perenne mentibus
Paschale, Jesu, gaudium,
A morte dira crinum
Vitæ renatos libera.

Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui a mortuis
Surrexit, ac Paracletō
In sempiterna sæcula. Am.

ŷ. Tuam Coronam adora-
mus Domine. Alleluja. R.
Tuum gloriosum recolimus
triumphum. Alleluja.

AD BENEDICTUS.

Ana. Exivit ergo Jesus
foras portans Coronam Spi-
neam, et purpureum vesti-
mentum. Alleluja.

ORATIO.
Presta quæsumus omni-
potens Deus, ut qui in memo-
riam Passionis Domini nos-
tri Jesu Christi, Coronam
ejus spineam veneramur in
terris; ab ipso gloria et ho-
nore mereamur in cœlis; cor-
ronari. Per eundem Dñm.

Ad Tertiam.
Capitulum. ut in Laud.

R. br. Tuam Coronam
adoramus Domine. Alle-
luja, Alleluja. Tuam. ŷ.
Tuum gloriosum recolimus
triumphum. Alleluja, Alle-
luja. Gloria Patri Tuam.
ŷ. Plectentes Coronam spi-

neam, Alleluja. R. Posue-
runt super caput Domini.
Alleluja.

Ad Sextam.
Capitulum. Isai. 53.

Vere languores nostros ip-
se tulit, et dolores nostros
ipse portavit: et nos puta-
vimus eum quasi leprosum,
et percussum a Deo, et hu-
miliatum.

R. br. Plectentes Coro-
nam spineam. Alleluja,
Alleluja. Plectentes. ŷ.
Posuerunt super caput Do-
mini. Alleluja, Alleluja.

Gloria Patri. Plectentes. ŷ.
Exivit Jesus portans spi-
neam Coronam. Alleluja.
R. Et purpureum vestimen-
tum. Alleluja.

Ad Nonam.
Capitulum. Isai. 53.

Ipse autem vulneratus est
propter iniquitates nostras,
attritus est propter scelera
nostra: disciplina pacis nos-
træ super eum, et livorẽ ejus
sanati sumus.

R. br. Exivit Jesus por-
tans spineam Coronam.

Alleluja, Alleluja. Exivit.
ŷ. Et purpureum vestimen-
tum. Alleluja, Gloria Pa-
tri. Exivit. ŷ. Circumdedit
me populus iste, Alleluja.

R. Spinis peccatorum suo-
rum, Alleluja.

IN II VESPERIS.

Añã. de Laud. Psalm. de Dominica, et loco ult.
Laudate Dominum omnes gentes.

*Capitulum de Laud.**Hymnus ut in Matutino.*

γ. Exiit Jesus portans spineam Coronam, Alleluja.
R. Et purpureum vestimentum, Alleluja.

AD MAGNIFICAT.

Añã. Vere languores nostros ipse tulit, et spinas peccatorum nostrorum ipse portavit: vulneratus est enim propter iniquitates nostras, et attritus est propter scelera nostra, Alleluja.

Deinde fit comm. Convers. S. Augustini Ep. et Conf.

Añã, propria.

Quando hoc festum transfertur post tempus Paschale, omittitur Alleluja in Añis, R. R. γ. γ. &c. Et in Matut. adduntur seq. Añã.

IN I. NOCTURNO.

Añã. 2. Maledicta terra in opere tuo: spinas et tribulos germinabit tibi.

Añã. 3. Pro frumento ortus est mihi tribulus, et pro hordeo spina.

IN II. NOCTURNO.

Añã. 2. Exuentes eum, clamydem coccineam circumdederunt ei.

Añã. 3. Et genu flexo ante eum, illudebant eum, dicentes: Ave Rex Judeorum.

IN III. NOCTURNO.

Añã. 2. Eris Corona gloriae in manu Domini, et Diadema regni in manu Dei tui.

Añã. 3. O Coronae miranda dignitas!: Tu spes lapsis, firmitas infirmis: tu restauras coronas perditas, Alleluja.

Die XXI Maji.

In Festo SS. Torquat. et Soc. Mart.

Duplex.

Omnia de Com. plurim. Mart. prater seq.

ORATIO.

Deus qui nos, post beatissimum Jacobum Apostolum per beatos Martyres tuos atque Pontifices Torquatum, Ctesiphontem, Secundum, Indaletium, Cæcilium, Hesygium, et Euphrasium ad agnitionem tui nominis venire tribuisti: concede propitius, ut quos festivo veneramur obsequio, eorum intercedentibus meritis æterna gaudia consequamur. Per Dominum.

In I Noct. Lect. de Script. occ.

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

Quo tempore primam in

Christianos persecutionem Nero immanissimus Imperator excitavit, beatissimi Apostoli Petrus et Paulus Torquatam, Ctesiphontem, Secundum, Indaletium, Cæcilium, Hesygium, et Euphasium, beati Jacobi Apostoli discipulos, Episcopos Romæ ordinarunt, et ad prædicandum Christi Evangelium in Hispaniam miserunt. Cum autem ad eam provinciam pervenissent, prope Accitanam urbem, in viridi campo, ut longitudine itineris lassati aliquantulum quiescerent, constituerunt. Cumque ad civitatem victus emendi causa aliquos misissent, pagani, qui tunc forte deorum suorum festa debacchantes peragebant, visis diversi habitus at religionis peregrinis hominibus, in eos furentes prosiliunt: et ad Sanctos pervenientes, omnes pariter in fugam actos, usque ad flumen prosequuntur.

℞. Sancti tui.

Lectio v.

Sed ut viri Dei pontem pertransierunt, pons, qui miræ magnitudinis et firmissimus erat, concidit, et gentiliū multitudinem, Sanctos persequentem, pariter

oppressit, ac demersit in aquas. Quo miraculo accollæ terri, eos postea revocare et in honore habere cæperunt. In primis Luparia quædam præclara mulier benigne illos suscepit, atque ab his fidem edocta, in oratorio, quod ipsa construxerat, baptizata est. Cujus exemplo quamplurimi in Christum credentes, relictis idolis, baptismi Sacramentum susceperunt.

℞. Verbera carnificum.

Lectio vi.

Hujus igitur urbis (quæ tunc prima Christi Dómini fidem in Hispania recepit) beatus Torquatus Episcopus designatus est: et cæteris ad alias Hispaniæ terras abeuntibus, ipse Acci remansit, ubi multis pro Christo perfunctus laboribus, demum martyr occubuit. Ejus corpus in eadem urbe (quæ nunc Guadix appellatur) primo sepulchrum olim arbor olivæ erat, quæ in natali martyris florebat, simulque fructus uberes emittebat: é quibus oleum expressum ad varios morbos curandos adhibebatur. Inde in Gallæciam translatum, in quo

dam cænobio ordinis sancti Benedicti condigno honore asservatur. Sodales sancti Torquati, et ipsi in variis urbibus Episcopi constituti, Christi Evangelium prædicarunt, et in eis quieverunt: Ctesiphon Vergii, Secundus Abulæ, Indaletius Urei, Cæcilius Illiberi, Hesychius Cartejæ, Euphasius Illiturgi; quorum corpora ad alias postea Hispaniæ urbes translata sunt.

R. Tamquam aurum.

In 3. Noct. Cum audieritis de cñi. 1. loco.

Tempore paschali, Ego sum vitis vera de cñi. 1. loco.

DIE XXII MAII.

In Festo B. Ritæ de Casia Viduæ

Duplex.

Omnia de comm. nec Virginæ nec Mart. præf. seq.

ORATIO.

Exaudi nos Deus salutaris noster: ut sicut de Beata Ritæ festivitate gaudemus, ita piæ devotionis erudiamur affectu. Per Dominum.

Ad Matut. Lect. I Noct. de Script. occ.

Si autem incidierit in II vel IV Feria Rogationum, legantur sequent.

IN I NOCTURNO.

De Epistola prima B. Pauli Apostoli ad Timotheam.

Lectio I.

Viduas honora, quæ vere viduæ sunt. Si qua autem vidua filius aut nepotes habet: discat primum domum suam regere, et mutuam vicem reddere parentibus, hoc enim acceptum est coram Deo. Quæ autem vere vidua est, et desolata, spectet in Deum, et instet obsecrationibus et orationibus nocte ac die. Nam quæ in deliciis est, vivens mortua est. Et hoc præcipe, ut irreprehensibiles sint. Si quis autem suorum, et maxime domesticorum curam non habet, fidem negavit et est infideli deterior.

R. Veni electa mea.

Lectio II.

Vidua eligatur non minus sexaginta annorum, quæ fuerit unius viri uxor, in operibus bonis testimonium habens, si filios educavit, si hospitio recepit, si Sanctorum pedes lavit, si tribulationem patientibus ministravit, si omne opus bonum subsecuta est. Adolescentiores autem viduas devita: cum enim luxu-

riatæ fuerint in Christo, nubere volunt habentes damnationem, quia primam fidem irritam fecerunt. Simul autem et otiosæ discunt circuire domos, non solum otiosæ, sed et verbosæ, et curiosæ, loquentes quæ non oportet.

R. Diffusa est gratia.

Lectio III.

Volo ergo juniores nubere, filios procreare, matresfamilias esse, nullam occasionem dare adversario maledicti gratia. Jam enim quedam converse sunt retro satanam. Si quis fidelis habet viduas, subministret illis, et non gravetur Ecclesia: ut iis, quæ vere viduæ sunt, sufficiat. Qui bene præsent presbyteri duplici honore digni habentur: maxime qui laborant in verbo et doctrina. Dicit enim Scriptura: Non alligabis os bovi trituranti. Et dignus est operarius mercede sua.

R. Specie tua.

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

Ritæ Roche Porenæ Casiæ oppidulo in Umbria, honestis ac piis parentibus nata ab ineunte ætate illustra dedit virtutum exem-

pla. Etenim pueriles lusus et inanes curas respiciens, solitudine, et orationibus mirifice delectabatur. Duodecim annos nata, Virginitatem Deo sacrare constituit; sed ne parentum voluntati adversaretur, viro ingenio præferoci vac moribus tetrico nupsit, cujus asperitatem ea mansuetudine tulit, ut per annos duode-

viginti concorditer vixerint. Marito ab iniimicis interempto non solum pro interfecto-ribus Deum orabat;

sed etiam duobus adolescentulis, quos ex eo genuerat, ut paternæ cædis memoriam abolerent, suadebat. Cum autem eosdem vindictæ cupidus cognovisset, Deum precata est, ut eos citius è vita eriperet, ne conceptam paternæ cædis ultionem ex-

plerent. His autem defunctis à sacris Virginibus ordinis Sancti Augustini, multis cum lacrymis habitum religiosum postulavit.

R. Propter.

Lectio V.

Ab illis autem, quod solas

virgines recipere mos esset,

ter repulsam passa, non

multo post voti compos divi-

nitus effecta est. Nam qua-

dam nocte, dum orationi va-

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

caret; à S. Joanne Baptista, quem sibi Patronum in primis elegerat, vocata; ac eum per abrupta montium sequi jussa, Beato Patri Augustino, et Nicolao Tolentino comitantibus in Cenobium mirabiliter introducta à Virginibus miraculo permotis, benigne suscepta est. Re igitur familiari, divendita, ac pretio in pauperes erogato, monasterium ipsum ingreditur, ubi corpus vigiliis, cilicio, spinis, quastunicæ attexuerat, crebrisque flagellis in servitatem redigens, cibum semel in die sumebat, solo pane, et aqua contenta. Obedientiæ insigne præbuit exemplum cum Antistitæ jussu aridum lignum irrigare non dubitavit. Orationi jugiter vacabat. Christi que Domini cruciatus à media nocte usque ad solis ortum, tanto mentis ardore, tantaque lacrymarum vi meditabatur, ut præ doloris magnitudine pene confici videtur.

Dilexisti justitiam.

Lectio VI. Virg. iv.

Quadams die, cum ad Christifilæ Cruce pendentis imaginem intensius oraret, spinam à Crucifixi corona in

fronte ita transfixa est, ut insanabile vulnus usque ad mortem pertulerit: ex quo præter acerbissimum doloris sensum, fœda sanies exhalabat. Unde ne sororibus nauseam moveret, solitaria cum Deo versabatur. Sed anno sæculari Romam cum ceteris sororibus, ab Antistita, propter ulceris deformitatem ire vetita, repente absverso vulnere convaleuit, quod tamen, reversa domum, iterum erupit. Post aliquot annos gravi morbo correpta, ipsum quadriennio patientissime toleravit. Quo tempore vernans rosa ex hortalio asperissima hieme, atque due recentissimæ ficus ei allate sunt. Morti jam proxima, Christum Dominum una cum Beata Virgine ad celestia regna se vocantem audivit, atque ita susceptis omnibus Ecclesiæ Sacramentis anno post Christum natum millesimo quadringentesimo quadragesimo tertio, undecimo Kalendarum Junii obdormivit in Domino. Corpus usque ad hanc diem incorruptum, suavissimo odore fragrans, pie colitur. Eam miraculis ante et post obitum cons-

picuam, Urbanus octavus
in Beatorum numerum re-
tulit.

R. Fallax gratia.

*In III Noct. lect. de Homil.
in Ev. Simile est Regnum
Cœlorum thesauro. de cœli.*

DIE XXX MAII.

*In Festo Sancti Ferdinan-
di, Regis.*

AD VESPERAS.

*Añæ et cap. de Laud.
Ps. de Dom. et loco ult.
Laudate Dñm. omnes Gen-
tes...*

HYMNUS.

Quale cum cœlum tonat,
atque densæ
Fulgurant nubes, ruit,
et vagatur
Fulmen in partes varias,
agente
Numinis ira:
Arcium prodest nihil alta
moles
Turbinem contra, volu-
cresque flammæ,
Missus e cœlo ruit ultor
ignis
Summaque tangit:
Non secus circum metuen-
da ducens
Arma Fernandus premit
acer hostes,
Personant late loca mili-
tari
Pulsa fragore.

¿ Quid ducem contra vali-
dum phalanges

Perfidi Mauri potuere?

¿ quanta

Strage vexillum volitans,
crucisque

Tessera vicit?

Agminum Ductor, Deus
unus, una

In tribus virtus, tibi cor-
da semper

Gloriam cantent, tibi nos-
tra soli

Arma triumphant. Amen.

Y. Amavit eum Dominus,
et ornavit eum. R. Stulam
gloriæ induit eum.

AD MAGNIFICAT.

Añæ. Agareni, et alie-
nigenæ dixerunt: Hæredi-
tate possideamus Sanctua-
rium Dei. Deus meus, pone
illos ut rotam; et sicut sti-
pulam ante faciem venti, et
cognoscant quia nomen ti-
bi Dominus: tu solus altis-
simus in omni terra.

Oratio ut ad Laudes.

AD MATUTIN. INVITATORIUM.
Regem Regum, et Domi-
num Dominantium, Veni-
te, adoremus.

Hymnus.

Non decus vanum, vel ini-
qua laudis
Aura Fernandum, neque
cæcus ardor

Impium Maurum merita
domare

Cæde coegit.

Charitas movit Patriæ, fi-
desque

Cordis accensis animata
flammis.

Pulchra virtutum comi-
tante longo

Ordine virtus.

Sub jugo Mauræ ditionis
olim

Hispalis longum gemuis-
se docta.

Pristinæ demum repara-
vit altos

Legis honores.

Inde vicinas eadem beavit

Faustitas urbes, pietas
revixit.

Et salus, et pax, et ubi-
que moris

Cultus honesti.

Agminum Ductor, Deus
unus, una

In tribus virtus, tibi cor-
da semper

Gloriam cantent, tibi no-
stra soli

Arma triumphant. Am.

Ant. 1. Quæsit Dominus
sibi virum juxta cor
suum: et præcepit ei ut es-
set Dux super populum
suum. *Psalmi ut in off. S.*
Elie, pag. 53.

2. Confirmavit Dominus
Regnum in manu ejus, cre-

vit, et magnificatus est, us-
que in sublime.

3. Fui Rex Israel in Je-
rusalem, ecce magnus ef-
fectus sum, sapientia quo-
que perseveravit mecum.

4. Amavit eum Domi-
nus, et ornavit eum: et Sto-
lam gloriæ induit eum.

IN I NOCTURNO.

De libro Sapientiæ

Sap. Cap. 6.

Lectio 1.

Audite, Reges, et intelli-
gite; discite, Jüdices fi-
nium terræ. Præbete aures
vos, qui continetis multi-
tūdines, et placetis vobis
in turbis nationum; quo-
niam data est a Domino po-
testas vobis, et virtus ab
Altissimo, qui interrogabit
ôpera vestra, et cogitationes
scrutabitur. Ad vos ergo,
Reges, sunt hi sermones
mei, ut discatis sapientiam,
et non excidatis. Qui enim
custodierint justa justè, jus-
tificabuntur; et qui didi-
cerint ista, invenient quid
respondeant. Concupiscite
ergo sermones meos, dili-
gite illos, et habebitis dis-
cipinam. Clara est, et quæ
numquam marcescit sapien-
tia, et facile videtur ab his
qui diligunt eam, et inve-
nitur ab his qui quærunt

illam. Præoccupat qui se concupiscunt, ut illis se prior ostendat.

R. Dómine Deus, tu regnare fecisti servum tuum pro patre meo; ego autem sum puer párvulus ignorans egressum, et introitum meum. Dabis ergo servo tuo cor dócile, ut populum tuum judicare possit. y. Quis enim póterit judicare populum istum, pópulum hunc tuum multum? Dabis. . .

Lectio II.

Qui de luce vigilaverit ad illam; non laborabit: assidentem enim illam fóribus suis inveniet. Cogitare ergo de illa, sensus est consummatus: et qui vigilaverit propter illam, cito securus erit. Quoniam dignos se ipsa circuit quærens, et in viis ostendit se illis hilariter, et in omni providentia occurrit illis. Initium enim illius verissima est disciplinæ concupiscentia: cura ergo disciplinæ dilectio est: et dilectio custodia legum illius est: custoditio autem legum, consummatio incorruptionis est: incorruptio autem facit esse próximum Deo. Concupiscentia itaque sapienti deducit ad regnum perpetuum.

R. Benedictio perituri super me veniebat, et cor viduæ consolatus sum. * Pater eram pauperum: et causam, quam nesciebam, diligentissime investigabam.

y. Rex, qui judicat in veritate páuperes, thronus ejus in æternum firmabitur. Pater eram.

Lectio III.

Si ergo delectámini sedibus, et sceptris, ó reges populi, diligite sapientiam, ut in perpetuum regnetis: diligite lumen sapientiæ omnes qui præestis pópulis. Habebo propter hanc claritatem ad turbas, et honorem apud seniores júvenis: et acutus inveniar in iudicio, et in conspectu potentium admirabilis ero, et facies principum mirabuntur me: tacentem me sustinebunt, et loquentem me respicient, et sermocinante me plura, manus ori suo imponent. Præterea habeo per hanc, immortalitatem: et memoriam æternam his, qui post me futuri sunt, relinquam. Disponam pópulos; et nationes mihi erunt súbditæ. Timebunt me audientes reges horrendi: in multitu-

dine videbor bonus, et in bello fortis.

R. Quando procedebam ad portam civitatis, et in platea parabant cathedram mihi: Principes cessabant loqui, et digitum superponebant ori suo, vocem suam cohibebant Duces.

Y. Rex, qui sedet in solo iudicii, dissipat omne malum intuitu suo. Principes. Gloria Patri. Principes.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1.ª In quo libero Israel? Ecce familia mea infima est: et ego minimus in domo patris mei

2.ª In Dómino Deo Israel speravit, itaque post eum non fuit similis ei de cunctis Régibus.

3.ª Abstulit cunctas abominaciones de universis regiónibus filiorum Israel: et fecit omnes servire Domino Deo suo.

Y. Os iusti meditabitur sapientiam; R. Et lingua ejus loquetur iudicium.

Lectio IV.

Ferdinandus Tertius Castellæ et Legionis Rex, cui Sancti cognomentum jam inde á quatuor sæculis ecclesiarum et sæculorum consensus dedere, tantum pru-

dentiaë adolescens adhuc specimen præbuit, ut Berengaria mater Castellæ Regina, á qua persaucte educatus fuerat, abdicatum á se Regnum in filium transulerit. In eo adjunctis regni curis, régiaë virtutes emicnuere, magnanimitas, clementia, justitia, et præ ceteris catholicæ fidei zelus, ejusque religiosi cultus tuendi ac propagandi ardens studium. Id præstitit in primis hæreticos insectando, quos nullibi regnorum suorum consistere passus. propriis ipse manibus ligna comburendis damnatis ad rogam advehebat. Præstitit insuper in erigendis dotandis et consecrandis christiano ritu Cordubensi, Gienensi, Hispalensi, et aliarum urbium ecclesiis, maurico ereptarum iugo, simulque in instaurandis primariis templis Toletano, Burgensi, et aliis, pia et regia munificentia.

R. Levate signum, exaltate vocem, levate manum: vox multitudinis in montibus, vox gentium congregatarum. Dominus exercituum præcepit militiaë belli. Y. Prælia Domini tui præliaris, et inimicorum

tuorum anima rotabitur quasi in impetu, et circulo fundæ. Dominus

Lectio
Inter hæc per Castellæ et Legionis Regnum, in quo patri Alfonso successerat, collectis magnis exercitibus, annuas expeditiones contra Saracenos, Christiani nominis hostes, suscepit. In quibus ut semper vinceret, præcipui exercitus fere preces piissimi Regis ad Deum fusæ, et quod ante pugnam, ut sibi Deum propitiaret, flagris in se sæviebat, atque aspero cilicio muniebat corpus: sicque insignes contra ingentes Maurorum acies victorias reportavit, et plures urbes Christiano cultui imperioque restituit: et conquisitis Giennii, Cordubæ, et Murciae Regnis, ac Granatensi vectigali facto, ad expugnandam Hispalim, primariam Bæticiæ urbem, hortante in visione (ut traditum est) beato Isidoro, olim illius urbis Episcopo, victoriciâ signa transtulit. In ea obsidione (ut fertur) præsentem divinam opem habuit: nam ferream catenam, quæ super Boetim transversim extensa Maho-

metanis pro repagulo erat, coorto validiori vento, una ex navibus regiis, Regis jussu eo delata, tanto impetu fregit, ut longius prætervecta, pontem quoque ligneum, et simul spes Maurorum obruperit, et ad deditioem coegerit.

Lectio
Cum audisset Gedeon somnium, et interpretationem ejus, adoravit: et reversus est ad castra. Et ait: Surgite, tradidit enim Dominus in manus nostras castra Madian. Advenerat vigilia matutina, et ecce respiciens Dominus super castra, interfecit exercitum, et subvertit rotas curruum, dixerunt ergo: Fugiamus. Et ait:.

Lectio
Tot victorias beatæ Virginis Mariæ patrocinio ferebat acceptas, cujus imaginem secum in castris habens, peculiari cultu prosequabatur. Capta Hispali, prima religionis cura fuit: nam templum Maurorum expiatum, et Christianorum dedicatum sacris, insigni Archiepiscopatu, et honestissimo Canonicorum et Dignitatum collegio, regia et religiosa liberalitate exornavit. Alia deinde in

urbe templa et cœnobia erexit: inter quæ pietatis officia, dum trajicere in Africam parat, Mahometanum in ea imperium eversurus, ad cœlestem regiam vocatur. In extremo vitæ agone sacram Eucharistiam pro viatico allatam, fune ad collum alligato, et humistratus, cum lacrymis ubertim fuis adorans, eaque dignis reverentiæ, humilitatis et catholicæ fidei obtestationibus accepta, obdormivit in Domino. Jacet ejus corpus incorruptum adhuc post quatuor sæcula in templo maximo Hispanensi honorificentissimo inclusum sepulchro.

R. Jericho clausa erat, atque munita, et nullus egredi audebat, aut ingredi. Dixitque Dominus ad Josue: Ecce dedi in manu tua Jericho, et Regem ejus omnesque fortes viros: Clamate, et vociferamini, ite, et circuite civitatem armati, præcedentes arcam Domini. ¶. Omni populo vociferante, et clangentibus tubis, ceperunt civitatem. Clamate. Gloria. Clamate.

IN III. NOCTURNO.

Añã. 1. Egressæ sunt

mulieres de universis urbibus Israel, cantantes, chorosque ducentes in occursum Regis, in tympanis lætitiæ, et in sistris.

2. Qui conturbabant populum suum, eos succendit flammis, et omnes operarii iniquitatis conturbati sunt.

3. Fui tecum in omnibus, ubicumque ambulasti, firmans Regnum tuum: fecique tibi nomen grande, et requiem dedi tibi ab omnibus inimicis tuis.

¶. Lex Dei ejus in corde ipsius; R. Et non supplantabuntur gressus ejus.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum. C. 22.

In illo tempore: Pharisei consilium inierunt, ut caperent Jesum in sermone, Et reliqua.

Homilia S. Leonis Papæ.

Serm. 10 de Pass. Domini.

Lectio viii.

Cum multis modis, dilectissimi, judaica impietas laboraret, ut occasionem aliquam perpetrandi in Dominum Jesum sceleris inveniret, hoc quasi insupe-

rabile repererunt, ut Dóminum mundi affectati regni invidia perurgerent, calumniose, et minaciter conclamarunt: Si hunc dimittis, non es amicus Cæsaris: omnis enim, qui se Regem facit, contradicit Cæsari. Sed formidabile fuerit nomen regium, ut pro Imperio Cæsaris opprimi deberit novæ molitio potestatis, si dominandi consilium tyrannicus tibi prodidit apparatus, si provisio armorum, si divitiarum congregatio, si præsidia detecta sunt militum. Quid eum gravari sinis de affectata potentia, cujus specialis fuit de humilitate doctrina? Romanis legibus non contradixit, censum súbit, didrachma solvit, vectigalia non inhibuit, quæ Dei sunt, Deo, et quæ sunt Cæsaris, Cæsari reddenda constituit, paupertatem elegit, obedientiam suasit, mansuetudinem prædicavit: hoc est verè non impugnare Cæsarem, sed juvare.

R. Congregavit omnes Sacerdotes de civitatibus Juda, et contaminavit excelsa. Præcepitque Rex Pontifici, et Sacerdotibus secundi ordinis, ut projice-

rent de templo omnia vasa, quæ facta fuerant Baal.

¶ Ascendit Rex templum Dómini, et omnes viri Juda cum eo. Sacerdotes et Prophetæ. Præcepitque

Lectio VIII.

Ad Marc. August. Ep. 89.

Unde ineffabiliter Deo gratias ago, qui eo tempore, quo oboritura hæreticorum scandala præsciebat, in Imperii vos fastigio collocavit, in quibus ad totius mundi salutem, et Regia potentia, et Sacerdotalis vigeret industria. Multa mihi in ómnibus causa gaudendi est, dum ex magna divinæ Providentiæ misericordia, præstitutum humanis rebus experior, quod ecclesiasticam pacem, quæ non nisi unitate prædicationis Evangelicæ custoditur, piissimo studio juvare dignamini: ut fidei vestræ gloria non solum utilitate reipublicæ, sed etiam religionis profectibus augeatur, gloriosissime Auguste. Mihi autem multum fiduciæ, Deo per vos operante, collatum est, quod probasse vos observantiam de custodia canonum paternorum, pietatis vestræ affatibus indi-

castis. Et merito geminatur gaudium meum, cum vobis religiosissime place- re cognosco, ut et fides suam teneat firmitatem, et privilegia Ecclesiarum illi- bata permaneant.

R. Manet invictus Rex in æternum. ¿Quis sufficit enarrare ópera illius? ¿Quis investigavit magnalia ejus? * Magna, et mirabilia sunt ópera tua, Rex sæculorum. ¿Quis non timebit te? y. Timenti Dóminum bene erit in extremis, et in die defunctionis suæ benedicetur. Magna. Gloria. Magna.

Lectio IX.

Ad Leon. August. 125.

Apus christianissimum igitur principem, et inter Christi prædicatores digno honore numerandum, ut or catholicæ Fidei libertate, et ad consortium te Apostolorum, et Prophetarum securus exhortor: ut constanter despicias, ac repellas eos, qui ipsi se Christiano nómine privavere: nec patiaris impios parricidas sacrilega simulatione de fide ágere, quos constat fidem velle vacuare. Cum enim clementiam tuam Dóminus tanta sacramenti

sui illuminatione ditáverit, debes incunctanter advertere, regiam potestatem tibi non solum ad mundi regimen, sed maxime ad Ecclesiæ præsidium esse collatam, ut ausus nefarios comprimendo, et quæ bene sunt statuta defendas, et veram pacem his, quæ sunt turbata, restituas, depellendo scilicet invasores juris alieni, ut correctionibus tuis Dei iracundia mitigata, regie civitati non retribuatur quæ admissa sunt, sed remittat. Constitue ante oculos cordis tui, venerabilis imperator, omnes, qui per totum orbem sunt, Domini sacerdotes, pro ea tibi fide, in qua totius mundi est redemptio, supplicare.

Te Deum laudamus...

AD LAUDES ET PER HORAS.

Ant. 1. Clamabunt ad Dominum a facie tribulantis, et mittet eis propugnatorem, qui liberet eos.

2. Vindicabo gentem meam, et sancta, quia congregatæ sunt gentes conterere nos inimicitia gratia.

3. Et accensus est spiritus populi dicentes: Tu es dux noster, pugna prælium nostrum, et omnia quæcumque dixeris nobis, faciemus.

4. Animæquiores estote, filii, clamate ad Dominum, et eripiet vos de manu principum inimicorum.

5. Sanctificate bellum, suscitato robustos, accedant, ascendant, omnes viri bellatores. Infirmus dicat: Quia fortis ego sum.

Capitulum. Machab. 3.

Facile est concludi multos in manus paucorum; et non est differentia in conspectu Dei cœli liberare in multis, et in paucis, quoniam non in multitudine exercitus victoria belli, sed de cœlo fortitudo est.

Hymnus.

Bella gesturus pia Ferdinandus.

Non timet fatum, du-
biamve sortem:

Spem fovet certam, Su-
perum benigna

Luce vocatus.

Ferreos nexus ratis acta
venti

Impetu frangit; stupet,
atque vinci

Boetis exultat, placidas-
que volvit

Mollius undas,

Ipsa victrices veneranda
Virgo

Anteit turmas, ope cujus
urget

Rex pius bellum, supe-
ratque pugna

Victor in omni.

Vicit et mortem, super as-
tra namque,

Et super cœlos anima re-
cepta,

Integrum corpus sine la-
be gratos

Spirat odores.

Agminum Ductor, Deus
unus, una

In tribus virtus, tibi cor-
da semper

Gloriam cantent, tibi nos-
tra soli

Arma triumphant. Am.

Y. Justum deduxit Do-
minus per vias rectas; R. Et
ostendit illi regnum Dei.

AD BENEDICTUS.

Ant. Rex letatus est
gaudio magno, benedixitque
Domino, et ait: Benedictus
es, Domine Deus Israel: tua
est magnificentia, et potentia,
et gloria, atque victo-
ria; tu dominaris omnium,
et tu es super omnes Prin-
cipes.

ORATIO.

Deus, qui beato Confesso-
ri tuo Ferdinando præliari
prælia tua et fidei inimicos
superare dedisti: concede;
ut ejus nos intercessione mu-
niti, ab hostibus mentis et
corporis liberemur. Per Dom.

*Ad Tertiam.**Capit. de Laud.**R. br. Amavit de Comm.**Ad Sextam.**Capitulum.**Proverb. 16. vv. 15. 16.*

In hilaritate vultus Regis, vita: et clementia ejus quasi imber serotinus. Posside sapientiam, quia auro melior est: et acquire prudentiam, quia pretiosior est argento.

*R. br. Os justi.**Ad Nonam.**Capitulum.**2. Reg. 22. vv. 32. 33.*

Quis est Deus præter Dominum: et quis fortis præter Deum nostrum? Deus, qui accinxit me fortitudine, et complanavit perfectam viam meam.

*R. br. Lex Dei ejus.**In II Vesperis, omnia ut in I.*

Justum deduxit Dominus per vias rectas. Et ostendit illi Regnum Dei.

AD MAGNIFICAT.

Ant. Benedixit Deum cœli, et loquutus ait: Sit nomen Domini benedictum a sæculo, et usque in seculum: quia sapientia, et fortitudo ejus sunt. Et ipse mutat tempora, ætates: transfert regna, atque constituit.

Tibi, Deus Patrum nostrorum, confiteor, teque laudo: quia sapientiam, et fortitudinem dedisti mihi.

DIE XXXI MAII.

*S. Angelæ Mericiæ, Virg.**Duplex.**Omn. de cni. præter seq.*

ORATIO.

Deus qui novum per beatam Angelam sacrarum Virginum Collegium in Ecclesia tua florescere voluisti: da nobis ejus intercessionem angelicis moribus vivere: ut terrenis omnibus abdicatis, gaudiis perfrui mereamur æternis. Per Dom.

In I Noct. II. de Script. occ.

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

Angela Mericia, Decentiani, Veronensis diœcesis oppido ad lacum Benacum in ditione Veneta, piis orta parentibus, a prima ætate, virginitatis lilius, quod perpetuo servare statuerat, sedula sepsit. Ab omni muliebri ornatu abhorrens, egregiam vultus formam pulchramque cæsariem studiose fœdavit, ut cœlesti dumtaxat animarum Sponso placeret. In ipso autem adolescentiæ flore parentibus orbata, austerioris vitæ

desiderio, in desertum locum aufugere tentavit; sed ab avunculo prohibita, novit præstare domi quod in solitudine non licuit. Cilio ac flagellis frequenter usa, carnem non nisi infirma valetudine, vinum in Nativitatis et Resurrectionis Dominicæ tantum celebritate, complures vero dies nihil omnino degustavit. Orationi dedita, brevissimum humi carpebat somnum, dæmonem vero sub lucentis Angeli forma sibi illudere conantem, agnovit protinus, et conjecit in fugam. Tandem paternis bonis abdicatis, et habitum ac regulam tertii ordinis Sancti Francisci amplexa, evangelicam paupertatem virginitatis laudi conjunxit.

R. Propter veritatem.

Lectio v.

Nullum pietatis officium erga proximos omittens, pauperibus quidquid sibi ex mendicato victu superesset, largiebatur; libenter ministrabat ægrotis; pluraque cum magna sanctitatis fama peragravit loca, ut vel solatio esset afflictis, vel reis veniam impetraret, vel infensos invicem reconciliaret animos, vel e vitiorum

cano scelestos revocaret. Angelorum pane, quem unice esuriebat, frequentissime refecta, tanta charitatis vi ferebatur in Deum, ut sæpius extra sensus raperetur. Sacra Palæstinæ loca summa cum religione obivit: quo in itinere et visum, quem ad Cydonias appulsa oras amiserat, eodem regressa recuperavit, et barbarorum captivitatem ac naufragium imminens divinitus evasit. Romam denique firmam Ecclesiæ petram veneratura, et amplissimæ Jubilæi veniæ percupida, sedente Clemente septimo, accessit: quam Summus Pontifex alloquutus, ejusdem sanctimoniam suspexit, et commendavit summo opere: nec ab Urbe ipsam abire ante permisit, quam alio cœlitus vocatam agnovit.

R. Dilexisti justitiam.

Lectio vi.

Brixiam itaque, ubi domum ad sanctæ Aphræ templum conduxit, reversa, novam ibi virginum societatem, sicut cœlesti voce ac visione mandatam sibi fuerat, sub certa disciplina, sanctisque vivendi regulis constituit, quam sanctæ Ursulæ, invictæ virginum du-

cis, patrocínio ac nomine insigniuit: eam vero perennem futuram morti proxima prædixit. Tandem prope septuagenaria dives meritis evolavit in celum, sexto Kalendas Februarii anni millesimi quingentesimi et quadragesimi. Cujus cadaver per ipsos triginta dies inhumatum, flexibile, ac vivo simillimum perseveravit. Demum in sanctæ Aphræ templo inter ceteras, quibus illud abundat, Sanctorum Reliquias reposito, plurima ad ejus sepulchrum agi statim cœpere miracula: quorum fama late diffusa, non Brixie modo et Decentiani, sed alibi etiam vulgo cœpit nuncupari Beata, ejusque imago aris imponi: imo sanctus ipse Carolus Borromæus non multis post annis dignam, quæ ab Apostolica Sede in sanctarum Virginum album referretur, Brixie palam asseruit. Cultum vero illi jamdiu a populis exhibitum, et tum locorum Ordinariis probatum, tum pluribus etiam Summorum Pontificum Indultis munitum, Clemens Papa decimus tertius solemnî Decreto ratum habuit, ac confirmavit. Eam

tandem, novis miraculis rite probatis insignem, Pius Papa septimus, solemnî Canonizatione in Vaticana Basilica peracta, die vigesima quarta Maji, anno millesimo octingentesimo septimo, sanctarum Virginum catalogo adscripsit.

R. Afferentur Regi.

In III Noct. Homilia in Evang. Simile erit decem virginibus, de Cœli.

DIE XXXI MAJI, vel proxima anteriori non impedita festo rit. superior. vigil. vel oct. privil.

In Festo B. Mariæ Virg. Reginae Sanctorum Omnium, et Matris Pulchræ Dilectionis.

DUPLEX II CLASSIS.

Ad Vesp. Añæ. et Cap. de Laud.

Hymnus. Ave maris Stella, pag. 36.

Y. Gloria et honore coronasti eam, Domine, (Alleluja. temp. Pasch.)

R. Et constituisti eam super opera manuum tuarum. (Alleluja.)

AD MAGNIFICAT AÑA.

Ego mater pulchræ dilectionis, et timoris, et agnitionis, et sanctæ spei: in me omnis gratia viæ et

veritatis in me omnis spes
vitæ et virtutis (Alleluja.)
Oratio ut infra ad Laud.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Gloriam
Beatæ Virginis Mariæ cele-
bremus: Christum ejus
Filiū adoremus Dominum.
(Alleluja, *Temp. Pasch.*)

Hymnus. Quem terra, p. 6.

IN I. NOCTURNO.

Añā. Mulierem fortem
quis inveniet? Procul et de
ultimis finibus pretium ejus.
(Alleluja.)

(*Tempore Pasch. sub hac
Añā dicentur tres. Psalmi*)

Ps. ut in festo Imm. Conc.
pag. 2.

Añā. Multæ filiæ congre-
gaverunt sibi divitias; tu
vero supergressa es uni-
versas.

Añā. Byssus et purpura
indumentum ejus: fortitudo
et decor indumentum illius.

Ÿ. Gloria et honore co-
ronasti eam, Domine. (Alle-
luja.) ¶. Et constituisti eam
super opera manuum tua-
rum, (Alleluja.)

De Libro Ecclesiastici.

Lect. 1. Cap. XXIV.

Ego ex ore Altissimi prodi-
vi primogenita ante om-
nem creaturam: Ego feci
in cœlis ut oriretur lumen
indeficiens, et sicut nebula

texti omnem terram: Ego
in altissimis habitavi. et
thronus meus in columna
nubis. Gyrum cœli circui-
visola, et profundum abyssi
penetravi in fluctibus ma-
ris ambulavi, et in omni
terra steti, et in omni po-
pulo, et in omni gente pri-
matum habui, et omnium
excellentium, et humilium
corda virtute calcavi: et in
omnibus requiem quæsivi, et
in hæreditate Domini mora-
bor. Tunc præcepit, et dixit
mihi creator omnium, et qui
creavit me, requievit in ta-
bernaculo meo, et dixit mi-
hi: in Jacob inhabita, et
in Israel hæreditare, et in
electis meis mitte radices.

¶. Adamavit eam Domi-
nus super omnes mulieres,
Et posuit diadema regni
in capite ejus. (Alleluja,
*Temp. Pasch. et sic in se-
quent.*) Ÿ. Accepit regnum
decoris et diadema de manu
Domini. Et.

Lectio II.

Ab initio eb ante sæcula
creata sum, et usque ad fu-
turum sæculum non desi-
nam, et in habitatione sanc-
ta coram ipso ministravi.
Et sic in Sion firmata sum,
et in civitate sanctificata
similiter requievi, et in Je-

rusalem potestas mea. Et radicavi in populo honorificato, et in parte Dei mei hæreditas illius, et in plenitudine sanctorum detentio mea. Quasi cedrus exaltata sum in Libano, et quasi cypressus in monte Sion. Quasi palma exaltata sum in Cades, et quasi plantatio rosæ in Jericho. Quasi oliva speciosa in campis, et quasi platanus exaltata sum juxta aquam in plateis. Sicut cinnamomum et balsamum aromatizans odorem dedi: quasi mirrha electa dedi suavitatem odoris: et quasi storax, et galbanus, et unguia et gutta, et quasi Libanus non incisus vaporavi habitationem meam, et quasi balsamum non mixtum odor meus.

R. Transite ad me omnes qui concupiscitis me, et à generationibus meis implemini: Spiritus enim meus dulcis, et hæreditas mea super mel et favum.

Y. Qui audit me non confundetur: et qui elucidant me vitam æternam habebunt. Spiritus.

Lectio III.

Ego quasi terebynthus extendi ramos meos, et rami mei honoris et gratiæ. Ego

quasi vitis fructificavi suavitatem odoris, *** et flores mei fructus honoris et honestatis. Ego mater pulchræ dilectionis, et timoris, et agnitionis, et sanctæ spei. In me gratia omnis viæ et veritatis: in me omnis spes viæ et virtutis. Transite ad me omnes qui concupiscitis me, et à generationibus meis implemini. Spiritus enim meus super mel dulcis, et hæreditas mea super mel, et favum. Memoria mea in generationes sæculorum. Qui edunt me, adhuc esurient, et qui bibunt me, adhuc sitient. Qui audit me, non confundetur: et qui operantur in me, non peccabunt. Qui elucidant me, vitam æternam habebunt.

R. Meum est consilium et æquitas, mea est prudentia, mea est fortitudo: Per me reges regnant, per me principes imperant, et potentes decernunt justitiam.

R. Ego diligentes me diligo, et qui mane vigilant ad me, invenient me. Per me reges. Gloria Patri. Per me reges.

IN II. NOCTURNO.

Añã. Astitit regina à dextris tuis in vestitu de-

aurato, circumdata varietate, (Alleluja.)

Añã. Dabit capiti tuo augmentum gratiarum, et corona inclita proteget te.

Añã. Preposuit eam Dominus super universum regnum suum, et dedit ei diadema, ut regnaret.

ŷ. Stola iucunditatis induit eam Dominus. (Alleluja.)

ß. Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. (Alleluja.)

Sermo S. Thomæ Episcopi.

(S. Thom. à Villan. Conc.

2. de Nativ. B. M. V.

Lectio vi.
Virginis gloria omnis in-

tus est, et magis cogitari potest, quam describi: sufficitque ad ejus plenam

historiam, quod scriptum est: de qua natus est Jesus,

qui vocatur Christus. Quid amplius queris? Quid ultra

requiris in Virgine? Sufficit tibi, quod Mater Dei est.

Quænam, obsecro, pulchritudo, quænam virtus, quæ

perfectio, quæ gratia, quæ gloria Mater Dei non congruit? Solve cogitationibus

habenæ, dilata intellectus fimbrias, et describe apud te inania Virginem quan-

tissimam, pulcherrimam, devotissimam, humillimam

mitissimam, omni gratia plenam, omni sanctitate

pollentem, omnibus virtutibus ornatam, omnibus

charismatibus decoratam, Deo gratissimam: quantum

potes, tantum auge; quantum vales, tantum adde;

major est ista Virgo, excellentior est hæc Virgo,

superior est Virgo ista. Si ancillas suas, et ministras

domus suæ potentissimus Deus ita magnifice decora-

vit, ita donis et gratiis venustavit; qualem existimas condidit matrem suam, unicam sponsam suam, quam

sibi ex omnibus elegit, et præ omnibus adamavit?

R. Quæ est ista quæ processit sicut sol, et formosa tamquam Jerusalem? Viderunt eam filie Sion, et

beatam dixerunt, et reginæ laudaverunt eam.

ŷ. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, et lilia convallium Viderunt eam.

Lectio v.
Audi Prophetam: Astitit regina à dextris tuis in vestitu deaurato, circumdata

varietate, et filie Tyri in muneribus vultum tuum de-

precabuntur omnes divites plebis. Adducentur Regi virgines, sed post eam: proxima ejus afferentur tibi in lætitia et exultatione. Omnis, inquam, virginum candidatus chorus hujus laudes concinit, omnes vultum ejus deprecantur, et eam, veluti Reginam venerantur et colunt: omnibus eam Altissimus præposuit, non solum virgineis, sed etiam angelicis choris, quia mater ejus est, et matrem Dei decet omnis celsitudo. O miram puellam sui Creatoris matrem! O stupendam dignitatem, ut femina habeat cum Deo communem filium, cui dicat, ut Pater: Filius meus es tu; et sit puella mater ejus cujus Deus pater est. Sed Filius ad dexteram Patris sedet: Mater ad dexteram Filii, mutuoque communem Filium beatis oculis medium conspiciunt. Videt Pater in Filio personam, quam ab æterno genuit: videt Mater in eo naturam humanam, quam in suis visceribus assumpsit in tempore. Complacet Pater in Filio: gaudet Mater in Filio. Ait Pater Filio; ex utero ante luciferum genui te:

ait Mater eidem Filio: ex utero Virgo genui te). Stupet de sua gloria, neque suam valet ipsa comprehendere celsitudinem: eo enim ipso quo Mater Creatoris effecta est, omnium creaturarum jure optimo domina, reginaque constituta est. Vere fecit tibi magna, qui potens est, o Maria: vere ex hoc quod Matrem suam te constituit, beatam te dicent omnes generationes sæculorum, et nati eorum, et qui nascentur ex illis.

¶ Ornata monilibus filiam Jerusalem Dominus concupivit: Et videntes eam filia Sion beatissimam prædicaverunt dicentes: unguentum effusum nomen tuum. ¶ Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato, circumdata varietate. (Et)

Lectio VI.

Hoc nomen ex omnibus ipsa in Libro Ecclesiastici sibi delegerat, dicens: Ego mater pulchræ dilectionis, et timoris, et agnitionis et sanctæ spei. Ac si diceret: quid me aliis nominibus nuncupatis? Hoc solo nomine dignor, hoc cupio nuncupari vocabulo, in meam

laudem hæ solum præ aliis personent voces, in his mihi supramodum complaceo verbis. Nihil me ita delectat audire, quam cum dicitur mihi: de qua natus est Jesus. Audi, ergo, piissima, audi clementissima, de qua natus est Jesus. Hoc est enim nomen super omne nomen puræ creaturæ, in quo nemo tecum participat, o Virgo. Cui enim aliquando, non dicam hominum, sed etiam Angelorum dixit: Mater mea est tu, Filius tuus sum ego? Hoc autem sicut summæ dignitatis, ita etiam perfectionis nomen est; summa enim humanæ creaturæ perfectio vitæ hujus tota in amore Dei est: omnium autem amorum vitæ præsentis, nullus est tantus, quantus matris ad filium. Hoc itaque matris honore, sola Virgo gaudes, sola dotaris, tibi soli cum superno parente communis est filius, et quantum creaturæ fas est, simillimus amor: amat angelus, sed ut Dominum: amat Virgo, sed ut Filium. Ac proinde Angelus ab ipso redamatur, sed ut servus; sed Virgo redamatur ut mater, in utroque beata, et quia sic

amat, et quia amatur ab illo. Huic ergo pleno gaudio jubilemus: est enim unde apud ipsam quodammodo gloriemur.

R. Favus distillans labia tua, mel et lac sub lingua tua, Et odor vestimentorum tuorum sicut odor thuris. V. Pulchra es amica mea, suavis et decora sicut Jerusalem, terribilis ut castrorum acies ordinata. Et. Gloria. Et.

IN III NOCTURNO.

Añã. Annuntiate inter gentes gloriam ejus, in omnibus populis mirabilia ejus. (Alleluja.)

Añã. Induit eam Dominus vestimentis salutis, et indumento justitiæ, quasi sponsam decoratam corona.

Añã. Immortalis est memoria illius, et in perpetuum coronata triumphat.

V. Posuisti Domine super caput ejus. (Alleluja.)

R. Coronam de lapide pretioso. (Alleluja.)

Lectio S. Evangelii secundum Joannem.

Lectio VII. Cap. XIX.

In illo tempore: Stabant juxta Crucem Jesu Mater ejus, et soror matris ejus Maria Cleopha, et Maria

Magdalene. Et reliqua.

Homilia S. Petri Damiani.

(Ex serm. 1. de Nat. Virg.)

Virgo Dei genitrix, cujus pulchritudinem sol et luna mirantur, subveni, domina, clamantibus ad te jugiter revertere, Sunamitis, revertere, revertere, ut intueamur te. Tu, benedicta, revertere primo per naturam. Numquid quia ita deificata, ideo nostræ humanitatis oblita es? Nequaquam, Domina: scis in quo discrimine nos reliqueris, ubi jaceant, quantum delinquant servi tui: non enim convenit tantæ misericordiæ, tantam miseriam oblivisci; quia etsi subtrahit gloria, revocat natura: non enim ita memoraris justitiæ Dei solius, ut misericordiam non habeas, neque ita es impassibilis, ut sis incompassibilis. Naturam nostram habes, non aliam; et justum est, ut de rore tantæ pietatis diffusius infundamur.

R. Accepit regnum decoris, et diadema speciei de manu Domini: Quoniam dextera sua reget nos, et brachio sancto suo proteget nos. y. Tamquam si cui

mater blandiatur, ita et ego consolabor vos. Quoniam.

Lectio VIII.

Revertere secundo per potentiam. Fecit in te magna qui potens est, et data est tibi omnis potestas in cælo et in terra. Nihil tibi impossibile, cui possibile est desperatos in spem beatitudinis relevare. Quomodo enim illa potestas tuæ potentia poterit obviare, quæ de carne tua carnis suscipit originem? Accedis enim ante illum aureum humanæ reconciliationis altare, non solum rogans, sed imperans, Domina, non ancilla. Moveat te natura, potentia moveat, quia quanto potentior, tanto misericordior esse debebis. Potestati enim cedit ad gloriam, injurias ulcisci nolle cum possit. Revertere tertio per amorem. Scio, Domina, quia benignissima es, et amas nos amore invincibili, quos in te et per te Filius tuus et Deus tuus summa dilectione dilexit. Quis scit, quoties refrigeres iram judicis, cum justitiæ virtus a præsentia Deitatis egreditur?

R. Quæ est ista quæ ascendit sicut virgula fumi

ex aromatibus mirrhæ et thuris? * Quæ est ista quæ ascendit deliciis affluens inuixa super dilectum suum?

Y. Amica mea pulchra, suavis, decora sicut Jerusalem, terribilis ut castrorum acies ordinata. Quæ est ista. Gloria Patri. Quæ est ista.

Lectio IX.

Revertere quarto per singularitatem. In manibus tuis sunt thesauri miserationum Domini, et sola electa es, cui gratia conceditur. Absit, ut cesset manus tua cum occasionem quæras salvandi miseros, et misericordiam effundendi: neque enim tua gloria minuitur, sed augeatur, cum pœnitentes ad veniam justificati, ad gloriam assumuntur. Revertere ergo Sunamitis id est, despecta, cujus animam pertransivit gladius, quæ fabri uxor appellata fuisti. Ad quid? Ut intueamur te. Summa gloria est, post Deum, te videre, adhærere tibi, et in tuæ protectionis munimine demorari. Audi nos, nam et Filius nihil negans honorat te, qui est Deus benedictus in sæcula sæculorum.

Te Deum laudamus.

Si IX lectio debet recitari de Dom. vel de simp.,

*tunc ex tribus duo fient, nempe I usq. ad * Revertere tertio: II usq. ad finem.*

AD LAUDES ET PER HORAS.

Añã. 1. Adamavit eam Dominus plus quam omnes mulieres, et posuit diademata regni in capite ejus. (Allel.)

2. Posuit super caput ejus diademata ut ostenderet cunctis populis et principibus pulchritudinem ejus. (Allel.)

3. Tu gloria Jerusalem, tu lætitia Israel, tu honorificentia populi nostri. (Alle.)

4. Veni de Libano, sponsa mea, veni de Libano, coronaberis. (Alleluja.)

5. Fulcite me floribus, stipate me malis, quia amore langueo. (Alleluja.)

Capitul. Prov. VIII.

Ego diligentes me diligo, et qui mane vigilant ad me, invenient me. In viis justitiæ ambulo, ut ditem diligentes me. Qui operantur in me, non peccabunt. Qui elucidant me, vitam æternam habebunt.

Hymn. O gloriosa p. 42.

Y. Corona aurea super caput ejus. (Allel.) R. Expressa signo sanctitatis, gloriæ et honoris. (Allel.)

AD BENEDICTUS AÑA.

Transite ad me omnes qui concupiscitis me, et a gene-

rationibus meis implemini: spiritus enim meus dulcis, et hæreditas mea super mel et favum. (Alleluja.)

ORATIO.

Deus qui Beatissimam Virginem Mariam, Omnium Sanctorum Reginam, et Matrem pulchræ dilectionis, nos venerari tribuisti; concede propitius; ut ipsa protegente, te in omnibus et super omnia diligamus in terris, et Sanctorum tuorum felici consortio perfruamur in cælis. Per Dominum.

*Ad Tertiam.**Cap. Ego ut in Laud.*

R. br. Gloria et honore * Coronasti eam Domine (Allel. Allel. *Temp. Pasch.*) Gloria *Y.* Et constituisti eam super opera manuum tuarum. Coronasti. Gloria Patri. Gloria *Y.* Stola jucunditatis induit eam Dominus (Allel.) *R.* Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. (Allel.)

*Ad Sextam.**Cap. Prov. VIII.*

Beatus homo qui audit me, et qui vigilat ad fores meas quotidie, et observat ad portas ostii mei. Qui me invenit, inveniet vitam, et hauriet salutem a Domino.

R. br. Stola jucunditatis

Induit eam Dominus. (Allel. Allel.) Stola *Y.* Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. Induit. Gloria Patri. Stola *Y.* Posuisti Domine super caput ejus. (Allel.) *R.* Coronam de lapide pretioso. (Allel.)

Cap. Eccli. XXIV.

Qui audit me non confundetur, et qui operantur in me non peccabunt. Qui elucidant me vitam æternam habebunt.

R. br. Posuisti Domine * super caput ejus. (Allel. Allel.) Posuisti *Y.* Coronam de lapide pretioso. Super.

Gloria Patri. Posuisti *Y.* Ora pro nobis Mater pulchræ dilectionis. (Allel.) *R.* Ut digni efficiamur promissionibus Christi. (Alleluja.)

IN II VESPERIS.

Omnia ut in I præter seq.

Y. Ora pro nobis Mater pulchræ dilectionis (Allel.) *R.* Ut digni efficiamur promissionibus Christi. (Allel.)

Ad Magnificat.

Ant. O beata Virgo Maria: tu veniæ vena, tu gratiæ et pulchræ dilectionis mater, tu spes mundi et cæli Regina, exaudi filios tuos clamantes ad te. (Alleluja.)

Redemptionem misit populo suo: * mandavit in æternum testamentum suum

Sanctum et terribile nomen ejus: * initium sapientiæ timor Domini

Intellectus bonus omnibus facientibus eum: * laudatio ejus manet in sæculum sæculi.

Añã. Miserator Dominus redemptionem misit populo suo.

Añã. Apud Dominum misericordia, et copiosa apud eum redemptio.

De profundis clamavi ad te, Domine: * Domine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitates observaveris, Domine; * Domine, quis sustinebit?

Quia apud te propitiatio est; * et propter legem tuam sustinui te, Domine.

Sustinuit anima mea in verbo ejus: * speravit anima mea in Domino.

A custodia matutina usque ad noctem * speret Israel in Domino;

Quia apud Dominum misericordia, * et copiosa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israel: * ex omnibus iniquitatibus ejus.

Añã. Apud Dominum misericordia, et copiosa apud eum redemptio.

Añã. Super misericordia tua, Domine, confitebor tibi in toto corde meo.

Confitebor tibi, Domine in toto corde meo; * quoniam audisti verba oris mei

In conspectu Angelorum psallam tibi: * adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

Super misericordia tua, et veritate tua; * quoniam magnificasti super omne nomen sanctum tuum.

In quacumque die invocavero te, exaudi me: * multiplicabis in anima mea virtutem.

Confiteantur tibi, Domine, omnes reges terræ; * quia audierunt omnia verba oris tui:

Et cantent in viis Domini; * quoniam magna est gloria Domini.

Quoniam excelsus Dominus, et humilia respicit; * et alta a longe cognoscit.

Si ambulavero in medio tribulationis, vivificabime: * et super iram inimicorum meorum extendisti manum

tuam, et salvum me fecit
dextera tua.

Dominus retribuet pro
me: * Domine misericordia
tua in sæculum opera ma-
num tuarum ne despicias.

Añã. Super misericor-
dia tua, Domine, confitebor
tibi in toto corde meo.

Añã. Suavis Dominus uni-
versis, et miserationes ejus
super omnia opera ejus.

PSALMUS 44
Exaltabo te, Deus meus
et benedicam nómini tuo
in sæculum, et in sæculum
sæculi.

Per singulos dies benedi-
cam tibi, * et laudabo no-
mem tuum in sæculum, et
in sæculum sæculi.

Magnus Dominus, et lau-
dabilis nimis: * et magni-
tudinis ejus non est finis.

Generatio, et generatio
laudabit opera tua, * et pó-
tentiam tuam pronuntia-
bunt:

Magnificentiam gloriæ
sanctitatis tuæ loquentur,
* et mirabilia tua narra-
bunt:

Et virtutem terribilium
tuorum dicent, * et magni-
tudinem tuam narrabunt:

Memoriam abundantie
suavitates tuæ eructabunt,
* et justitia tua exultabunt.

Miserator, et misericors
Dominus, * patiens, et mul-
tum misericors.

Suavis Dominus univer-
sis, * et miserationes ejus
super omnia opera ejus.

Confiteantur tibi, Domi-
ne, omnia opera tua; * et
sancti tui benedicant tibi.

Gloriam regni tui dicent;
* et potentiam tuam loquen-
tur;

Ut notam faciant filiis ho-
minum potentiam tuam, *
et gloriam magnificentiæ
regni tui.

Regnum tuum, regnum
omnium sæculorum: * et
dominatio tua in omni ge-
neratione, et generationem.

Fidelis Dominus in om-
nibus verbis suis; * et sanctus
in omnibus operibus
suis.

Allevat Dominus omnes
qui corruunt; * et erigit
omnes elisos.

Oculi omnium in te spe-
rant, Domine; * et tu das
escam illorum in tempore
opportuno.

Aperis tu manum tuam;
* et imples omne animal be-
nedictione.

Justus Dominus in omni-
bus viis suis, * et sanctus
in omnibus operibus suis.

Prope est Dominus omni-

bus invocantibus eum: *
 omnibus invocantibus eum
 in veritate. *
 Voluntatem timentium se
 faciet, * et deprecationem
 eorum exaudiet, et salvos
 faciet eos.

Custodit Dominus omnes
 diligentes se; et omnes
 peccatores disperdet.

Laudationem Domini lo-
 quetur os meum; * et bene-
 dicat omnis caro nomini
 sancto ejus in sæculum et
 in sæculum sæculi.

Aña. Suavis Dominus
 universis, et miserationes
 ejus super omnia opera
 ejus.

Capitulum. Cant. 3.

Egredimini et videte, filie
 Sion, regem Salomonem in
 diademate, quo coronavit
 eum mater sua in die des-
 ponsationis ejus, et in die
 lætitiæ Cordis ejus.

Hymnus.

Quicumque certam quæ-
 ritis
 Rebus levamen asperis,
 Seu culpa mordet anxia,
 Seu pœna vos premit comes:
 Jesu, qui ut agnus in-
 nocens

Sese immolandum tradidit,
 Ad Cor reclusum vulnere,
 Admite Cor accedite,
 Auditis ut suavissimis

Invitet omnes vocibus!
 Venite quos gravat labor,
 Premittque pondus crimi-
 num.

Quid Corde Jesu mitius?
 Jesum eraci qui affixerant
 Excusat, et Patrem rogat
 Ne perdat ultor impios.

O cor, voluptas cœlitum!
 Cor fida spes mortalium!
 En hisce tracti vocibus
 Ad te venimus supplices.

Tu nostra terge vulnera
 Ex te fluente sanguine:
 Tu da novum cor omnibus,
 Qui te gementes invocant.
 Amen.

xy. Misericors, et miseri-
 cors Dominus. R. Longani-
 mis, et multum misericors.

AD MAGNIFICAT AÑA.

Misericordia Domini a
 progenie in progenies ti-
 mentibus eum. Alleluia.

ORATIO.

Fac nos, Domine Jesu, sanc-
 tissimi Cordis tui virtuti-
 bus indui, et affectibus in-
 flammari; ut et imagini bo-
 nitatis tuæ conformes, et
 tuæ redemptionis mereamur
 esse participes: Qui vivis et
 regnas.

AD MATUTIN. INVITATORIUM.

Cor Jesu, charitatis vic-
 timam: * Venite adoremus.
Hymn. ut supra ad Vesp.

Ant. Factum est cor meum tanquam cera liquescens in medio ventris mei.

Ps. Deus, Deus meus, respice in me: *pag.* 82.

Añā. Speravit cor meum in Domino, et adjutus sum; et reffloruit caro mea.

Ps. Ad te, Domine, clamabo. *pag.* 67.

Añā. Convertisti placentiam meam in gaudium mihi, et circumdedisti me lætitia.

Ps. Exaltabo te. *pag.* 115.

Ꝙ. Ego autem in Domino gaudebo: *R.* Et exultabo in Deo Jesu meo.

R. Gratificavit nos Deus in dilecto Filio suo: In

Lectio I. Cap. 1.

Benedictus Deus, et Pater Domini nostri Jesu Christi, qui benedixit nos in omni benedictione spirituali in

Lectio II. Cap. 2.

Deus autem, qui dives est in misericordia, propter misericordiam charitatem suam, qua dilexit nos, et cum esse-

charitate. Qui prædestinavit nos in adoptionem filiorum per Jesum Christum (cujus gratia estis salvati) et conresuscitavit, et con-

sedere fecit in cælestibus in Christo Jesu: ut ostenderet in sæculis superven-

dilecto Filio suo: in quo habemus redemptionem, per sanguinem ejus, remissionem peccatorum, secundum divitias gratiæ ejus.

Propterea non cessat gratias agens pro vobis, memoriam vestri faciens in orationibus meis: ut Deus,

Domini nostri Jesu Christi Pater gloriæ, det vobis spiritum sapientiæ, et revelationis, in agnitione ejus:

illuminatos oculos cordis vestri, ut sciatis quæ sit spes vocationis ejus, et quæ

divitiæ gloriæ hæreditatis ejus in sanctis.

Ꝙ. Det nobis Dominus illuminatos oculos cordis nostri, in agnitione ejus.

In dilecto Filio suo: In quo habemus redemptionem per sanguinem ejus, remissionem peccatorum.

Ꝙ. Det nobis Dominus illuminatos oculos cordis nostri, in agnitione ejus.

Deus autem, qui dives est in misericordia, propter misericordiam charitatem suam, qua dilexit nos, et cum esse-

charitate. Qui prædestinavit nos in adoptionem filiorum per Jesum Christum (cujus gratia estis salvati) et conresuscitavit, et con-

niētibꝫ abundantē divi-
tias gratiæ suæ, in bonita-
te super nos, in Christo Je-
su. Ipse enim est pax nos-
tra, qui fecit utraqꝫ unum,
et mediꝫ parietē mace-
riæ solvens, inimicitias in
carne sua: legē mandato-
rum decretis evacuans, ut
duos condat in semetipso in
unum novum hominē, fa-
ciens pacem, et reconciliet
ambos in uno corpore Deo
per crucē, interficiens ini-
micitias in semetipso. Et
veniēns, evangelizavit pa-
cem vobis, qui longē fuis-
tis, et pacem iis, qui prope.
Quoniam per ipsum habe-
mus accessum ambo in uno
spiritu ad Patrem.

R. Propter nimiam cha-
ritatē suam, qua dilexit
nos Deus, ostendit abun-
dantes divitias gratiæ suæ.
In bonitate super nos, in
Christo Jesu. *ŷ.* Ipse enim
est pax nostra: per quem
habemus accessum ad Pa-
trem. *In.*

Lectio III. Cap. 3.
Hujus rei gratia flecto ge-
nua mea ad Patrem Domini
nostri Jesu Christi, ex quo
omnis paternitas in cœlis
et in terra nominatur, ut
det vobis secundum divi-
tias gloriæ suæ virtute cor-

roborari per Spiritum ejus
in interiorem hominē,
Christum habitare per fide-
m in cordibus vestris: in
charitate radicati, et fun-
dati, ut possitis comprehen-
dere cum omnibus sanctis,
quæ sit latitudo, et longi-
tudo, et sublimitas, et pro-
fundum: scire etiam super-
eminentem scientiæ chari-
tatem Christi, ut implea-
mini in omnem plenitudi-
nem Dei. Ei autem, qui
potens est omnia facere su-
perabundanter quam peti-
mus, aut intelligimus,
secundum virtutē, quæ
operatur in nobis; ipsi glo-
ria in Ecclesia, et in Christo
Jesu, in omnes generatio-
nes sæculi sæculorum. *Am.*

R. Det nobis Dominus
virtute corroborari per Spi-
ritum ejus in interiorem
hominē. * Christum habi-
tare per fidem in cordibus
nostris. *ŷ.* Ut in charitate
radicati, et fundati, com-
prehendamus supereminen-
tem scientiæ charitatem
Christi. Christum. Gloria
Patri. Christum.

In II. NOCTURNO.

Añã. Gustate, et videte
quoniam suavis est Domi-
nus: beatus vir qui sperat
in eo.

Ps. Benedicam Dñm. p. 143.

Ant. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam, intende, prospere procede et regna.

Ps. Eructavit, pag. 6.

Ant. Judicabit populum in justitia, et pauperes in iudicio.

PSALMUS 71.

Deus, iudicium tuum Regi da: * et justitiam tuam filio regis.

Judicare populum tuum in justitia, * et pauperes tuos in iudicio.

Suscipiant montes pacem populo; * et colles justitiam.

Judicabit pauperes populi, et salvos faciet filios pauperum: * et humiliabit calumniatorem.

Et permanebit cum sole, et ante lunam * in generatione, et generationem.

Descendet sicut pluvia in vellus, * et sicut stillicidia stillantia super terram.

Orietur in diebus ejus justitia, et abundantia pacis; * donec auferatur luna.

Et dominabitur a mari usque ad mare * et a flumine usque ad terminos orbis terrarum.

Coram illo procident Ætiopes, * et inimici ejus terram lingent.

Reges Tharsis et insulæ munera offerent: * reges Arabum, et Saba dona adducent.

Et adorabunt eum omnes reges terræ: * omnes gentes servient ei;

Quia liberabit pauperem a potente, * et pauperem, cui non erat adjutor.

Parcet pauperi, et inopi; * et animas pauperum salvas faciet.

Ex usuris et iniquitate redimet animas eorum; * et honorabile nomen eorum coram illo.

Et vivet, dabitur ei de auro Arabiae, et adorabunt de ipso semper: * tota die benedicent ei.

Et erit firmamentum in terra, in summis montium, superextolletur super Libanum fructus ejus; * et florebunt de civitate sicut fenum terræ.

Sit nomen ejus benedictum in sæcula: * ante solem permanet nomen ejus

Et benedicentur in ipso omnes tribus terræ: * omnes gentes magnificabunt eum.

Benedictus Dominus Deus Israel, * qui facit mirabilia solus.

Et benedictum nomen majestatis ejus in æternum;

* et replebitur majestate
ejus omnis terra: fiat, fiat.

Ant. Judicabit populum
in justitia, et pauperes in
judicio.

✠. Mihi autem adhærere
Deo bonum est: *R.* Ponere
in Domino Deo spem meam.

De Sermone S. Bernardi
Abbatis.

Serm. 3 de Pass. Dom.

Lectio IV.

Quia semel venimus ad Cor
dulcissimum Jesu, et bo-
num est nos hic esse; ne
sinamus nos facile avelli
ab eo, de quo scriptum est:
Recedentes a te in terra
scribentur. *Q*uid autem ac-
cedentes? Tu ipse doces nos:
Tu dixisti accedentibus ad
te: Gaudete, quia nomina
vestra scripta sunt in cælo.
Accedamus ergo ad te, et
exultabimus, et lætabimur
in te, memores Cordis tui.
O quam bonum, et quam
jucundum habitare in Cor-
de hoc! Quin potius dabo
omnia, omnes cogitatio-
nes et affectus mentis com-
mutabo, jactans omne cogi-
tatum meum in Cor Do-
mini Jesu, et sine fallacia
illud me enutriet.

R. Introduxit me Rex in
cellaria sua: ordinavit in
me charitatem. * Fulcite

me floribus, stipate me ma-
lis, quia amore langueo.
Y. Sub umbra illius, quem
desideraveram, sedi: et
fructus ejus dulcis gutturi
meo. Fulcite me...

Lectio V.

Ad hoc templum, ad hæc
Sancta Sanctorum, ad hanc
Arcam Testamenti adora-
bo, et laudabo nomen Do-
mini, dicens cum David:
Invenit cor meum, ut orem
Deum meum. Et ego inve-
ni Cor regis, fratris, et
amici benigni Jesu. *Q*uod
numquid non adorabo? Hoc
igitur Corde tuo et meo,
dulcissime Jesu, invento,
orabo te Deum meum: ad-
mitte tantum in sacrarium
exauditionis tuæ preces
meas; immo me totum tra-
he in Cor tuum. *O* om-
nium pulchritudine spe-
ciosissime Jesu! amplius
lava me ad iniquitate mea,
et a peccato meo munda
me; ut purificatus per
te purissimum, possim ac-
cedere, et in Corde tuo
omnibus diebus vitæ meæ
merear habitare, et ut vi-
dere simul et facere tuam
valeam voluntatem.

R. Haurietis aquas in
gaudio de fontibus Salva-
toris: et dicetis in illa die:

* Confitemini Domino, et
 invoke nomen ejus. *ŷ.*
 Ecce Deus Salvator meus,
 fiducialiter agam, et non
 timebo... Confitemini...

Lectio VI.

Ad hoc enim perforatum
 est latus tuum, ut nobis
 pateat introitus. Ad hoc
 vulneratum est Cor tuum,
 ut in illo, et in te ab ex-
 terioribus perturbationibus
 absoluti, habitare possi-
 mus. Nihilominus et prop-
 terea vulneratum est, ut
 per vulnus visibile, vulnus
 amoris invisibile videamus.
 Quomodo hic ardor melius
 ostendi potest, nisi quod
 non solum corpus, verum
 etiam ipsum Cor lancea
 vulnerari permisit? Carna-
 le ergo vulnus, vulnus spi-
 rituale ostendit. Quis illud
 Cor tam vulneratum non
 diligit? Quis tam amans
 non redamet? Quis tam
 castum non amplectatur?
 Nos igitur adhuc in corpo-
 re manentes, quantum pos-
 sumus, amemus, redame-
 mus, amplectamur vulne-
 ratum nostrum, cujus im-
 pii agricola foderunt ma-
 nus et pedes, latus et Cor.
 Stemusque, ut cor nostrum
 durum adhuc et impœnitens
 amoris sui vinculo constrin-

gere, et jaculo vulnerare
 dignetur.

* Auferam cor lapi-
 deum de carne vestra, et
 dabo vobis cor carneum.
 Et Spiritum meum ponam
 in medio vestri. *ŷ.* Effan-
 dam super vos aquam vi-
 vam; et mundabimini ab
 omnibus inquinamentis ves-
 tris. Et. Gloria Patri. Et.

IN III. NOCTURNO.

Añã. Misericordiam, et
 veritatem diligit Deus gra-
 tiam, et gloriam dabit Do-
 minus.

PSALMUS 83.

Quam dilecta tabernacula
 tua, Domine virtutum!
 concupiscit et deficit ani-
 ma mea in atria Domini.
 Cor meum et caro mea,
 exultaverunt in Deum vi-
 vum.

Etenim passer invenit si-
 bi domum, et turtur ni-
 dum sibi, ubi ponat pullos
 suos.

Altaria tua, Domine vir-
 tutum, Rex meus, et Deus
 meus.

Beati qui habitant in do-
 mo tua, Domine: in sæcu-
 la sæculorum laudabunt te.

Beatus vir, cujus est au-
 xilium abs te; ascensio-
 nes in corde suo disposuit,

in valle lacrymarum, in loco quem posuit.

Etenim benedictionem dabit legislator, ibunt de virtute in virtutem: videbitur Deus deorum in Sion.

Domine Deus virtutum, exaudi orationem meam: auribus percipe, Deus Jacob.

Protector noster aspice, Deus: et respice in faciem Christi tui.

Quia melior est dies una in atriis tuis: super millia.

Elegi abjectus esse in domo Dei mei, magis quam habitare in tabernaculis peccatorum.

Quia misericordiam et veritatem diligit Deus: gratiam, et gloriam dabit Dominus.

Non privabit bonis eos, qui ambulant in innocentia: Domine virtutum, beatus homo qui sperat in te.

Añā. Misericordiam et veritatem diligit Deus: gratiam, et gloriam dabit Dominus.

Añā. Dominus dabit benignitatem; loquetur pacem in plebem suam.

PSALM. 84.
Benedixisti, Domine, terram tuam: avertisti captivitatem Jacob.

Remisisti iniquitatem ple-

bis tuæ; operuisti omnia peccata eorum.

Mitigasti omnem iram tuam; avertisti ab ira indignationis tuæ.

Converte nos, Deus salutaris noster; et averte iram tuam a nobis.

Numquid in æternum irasceris nobis? gaudet extendes iram tuam a generatione in generationem?

Deus, tu conversus vivificabis nos, et plebs tua lætabitur in te.

Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam; et salutare tuum da nobis.

Audiam quid loquatur in me Dominus Deus: quoniam loquetur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos, et in eos qui convertuntur ad cor.

Verumtamen prope timentes eum salutare ipsius: ut inhabitet gloria in terra nostra.

Misericordia et veritas obviaverunt sibi: iustitia et pax osculata sunt.

Veritas de terra orta est, et iustitia de cælo prospexit.

Etenim Dominus dabit benignitatem: et terra nostra dabit fructum suum.

Justitia ante eum ambu-

labit; et ponet in via gressus suos.

Ant. Dominus dabit benignitatem; loquetur pacem in plebem suam.

Ant. Suavis et mitis es, Dñe; et multe misericordiæ omnibus invocantibus te.

PSALMUS 85.

Inclina, Domine, aurem tuam, et exaudi me; quoniam inops et pauper sum ego.

Custodi animam meam, quoniam sanctus sum; salvum fac servum tuum, Deus meus, sperantem in te.

Miserere mei, Domine, quoniam ad te clamavi tota die; letifica animam servi tui, quoniam ad te, Domine, animam meam levavi.

Quoniam tu, Domine, suavis et mitis; et multe misericordiæ omnibus invocantibus te.

Auribus percipe, Domine, orationem meam; et intende voci deprecationis mee.

In die tribulationis meæ clamavi ad te; quia exaudisti me.

Non est similis tui in diis, Domine; et non est secundum opera tua.

Omnes gentes quascunque fecisti, venient et ado-

rabunt coram te, Dñe; et glorificabunt nomen tuum.

Quoniam magnus es tu, et faciens mirabilia; tu es Deus solus; et non est tibi similis.

Deduc me, Domine, in via tua, et ingrediar in veritate tua; et latetur cor meum ut timeat nomen tuum.

Confitebor tibi, Domine Deus meus, in toto corde meo; et glorificabo nomen tuum in eternum.

Quia misericordiæ tuæ magna est super me; et eruisti animam meam ex inferno inferiori.

Deus, iniqui insurrexerunt super me, et synagoga potentium quesierunt animam meam; et non proposuerunt te in conspectu suo.

Et tu, Domine Deus, miserator et misericors; patiens, et multe misericordiæ, et verax.

Respice in me, et miserere mei; da imperium tuum puero tuo, et salvum fac filium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut videant qui oderunt me; et confandantur; quoniam tu, Domine, adjuvisti me, et consolatus es me.

Ant. Suavis et mitis es,

Domine; et multæ misericordiae omnibus invocantibus te.

Ꝙ. Misericordia Domini ab æterno. R. Et usque in æternum, super timentes eum.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio VII. cap. 15.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Sicut dilexit me Pater, et ego dilexi vos. Manete in dilectione mea. Et reliqua.

Homilia S. Bernardi Ab.

Serm. 13. in Cena Domini.

De dilectione Dei quo plus bibo, plus sitio: et ea saturari non possum, nec ego, nec aliquis diligens Christum. Ipsa quo plus editur, plus famem exauget: et quanto plus ipsa bibitur, plus sitim inacuit, ipsam, quam inhabitat, mentem sic inebriat, ut nihil jam quærat, vel diligat, nec diligere possit, nec valeat præter eum, qui sic mundum dilexit, ut Filium suum unigenitum daret; ut omnis, qui credit, et diligit illum, non moriatur, sed vivat cum eo. Ad hanc nos dilectionem auctor ipse inestimabilis charitatis invitat: in ea nos manere precatur, et rogat.

Ait enim: Manete in dilectione mea: ac si aperte dicat: Quia ego ea dilectione, qua me Pater diligit, vos diligo; eadem dilectione me vos diligere rogo. Et quoniam dilectio vestra me usque ad mortem perduxit, sed neque mors crudelissima ipsa a vestra charitate me sejunxit, me diligite; et in ea dilectione manete.

R. Sicut dilexit me Pater, et ego dilexi vos. Manete in dilectione mea. Ꝙ. Si præcepta mea servaveritis, manebitis in dilectione mea, sicut et ego Patris mei præcepta servavi, et maneo in ejus dilectione. Manete...

Lectio VIII.

Sed qualiter in ejus dilectione manere debeamus, sequitur, et dicit: Si præcepta mea servaveritis, manebitis in mea dilectione, sicut Patris mei præcepta servavi, et maneo in ejus dilectione. Hæc opera, fratres mei, sunt causa dilectionis Christi: unusquisque vestrum videat, si Dominum Jesum diligere debeat. Quid pro nobis facere debuit, et non fecit? Quomodo nos plus amare potuit, et non amavit? Majorem in nobis dilectionem non potuit habe-

re, quam habuit: quia animam suam pro nobis posuit. Ipsa beata veritas testis est: Quod majorem charitatem nemo habet, quam ut animam suam ponat quis pro amicis suis. Non ergo nobis vilescat, fratres mei, ipsa dilectio Christi, qui dilexit nos, et lavit nos á peccatis nostris in sanguine suo: non vobis amarescat ipse amor Christi, ipsa charitas Christi.

R. Christus pro nobis animam suam posuit: * Et lavit nos á peccatis nostris in sanguine suo. X. Majorem charitatem nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis. Et. Gloria. Et.

Lectio IX.

Amor Christi totus dulcis, totus delectabilis: suum possessorem non cruciat, sed delectat: non enervat, sed róborat: cuncta terrena subsannat, sola cœlestia captat, Christi mandata requirit, et ea pro viribus observare contendit: et de observatione præceptorum gressu felici provehitur ad perceptionem gaudiorum, ut cum illo jam perfecte gaudeat, pro cujus desiderio in hac valle lacrymarum positus tam amare feliciter suspi-

rabat. Unde recte sequitur: Hæc loquutus sum vobis, ut gaudium meum in vobis sit, et gaudium vestrum impleatur; ac si diceret: Ideo præcipio vobis, et moneo vos mea observare præcepta, et manere in dilectione mea, ut gaudium meum in vobis sit, et gaudium vestrum de me adimpleatur; ut habeam de vobis permutam charitatem, quam mihi impenditis, unde possim gaudere: et illud gaudium quod in retributione præmiorum electi sunt percipere, et possidere possitis.

Te Deum laudamus...

AD LAUDES ET PER HORAS.

Añã 1.ª Discite á me quia mitis sum, et humilis corde; et invenietis requiem animabus vestris.

Psalmi de Dominica.

2.ª Suavis est Dominus, et in æternum misericordia ejus.

3.ª Sitivit in te, anima mea; quia melior est misericordia tua super vitas.

4.ª Sancti, et humiles corde, benedicite Domino: laudate et superexaltate eum in sæcula.

5.ª Beneplacitum est Domino in pópulo suo: et e-

xaltavit mansuetos in salutem.

Capitulum. Cant. 3.
Egredimini, et videte, finis Sion regem Salomonem in diademate quo coronavit eum mater sua in die desponsationis illius, et in die lætitiæ Cordis ejus.

Hymnus.

Summi Parentis Filio,
 Patri futuri sæculi,
 Pacis beatæ Principi,
 Promamus ore canticum.
 Qui vulneratus pectore
 Amoris ictum pertulit,
 Amoris urens ignibus
 Ipsum qui amantem diligunt.

Jesu doloris victima,
 Quis te innocentem compulit,
 Dura ut apertum lancea
 Latus pateret vulnere?
 O fons amoris inelyte!
 O vena aquarum limpidada!

O flamma adurens crimina!
 O Cordis ardens charitas!

In corde, Jesu, jugiter
 Reconde nos, ut uberi
 Dono fruamur gratiæ,
 Cœlique tandem præmiis.
 Semper Parenti, et Filio
 Sit laus, honor, sit gloria
 Sancto simul Paraclito
 In sæculorum secula Am.

ŷ. Misericordia Domini ab æterno. R. Et usque in æternum super timentes eum.

AD BENEDICTUS.

Ant. Per Viscera misericordiæ suæ visitavit nos Deus, et fecit redemptionem populi sui. Alleluja.

Oratio.

Fac nos, Domine Jesu, sanctissimi Cordis tui virtutibus indui, et affectibus inflammari; ut et imagini bonitatis tuæ conformes, et tuæ redemptionis mereamur esse participes: Qui vivis.

Ad Primam.

In R. br. ŷ. Per quem salvati, et liberati sumus.

Ad Tertiam.

Cap. Egredimini, de Laud.

ŷ. br. Misericordia tua, Domine, * Plena est terra. Misericordia... ŷ. Justificationis tuas doce me. Plena. Gloria Patri.. Misericordia ŷ. Secundum misericordiam tuam, vivifica me. Domine. R. Et custodiam testimonia oris tui.

Ad Sextam.

Capitulum. Cant. 8.
Pone me ut signaculum super Cor tuum, ut signaculum super brachium tuum; quia fortis est, ut mors, dilectio.

R. br. Secundum miseri-

cordiam tuam, * Vivifica me
Domine. Secundum... *ŷ*. Et
custodiam testimonia oris
tui. Vivifica. Gloria Patri..
Secundum. *ŷ*. Fac cum ser-
vo tuo secundum miseri-
cordiam tuam; *R*. Et doce
me justificationes tuas.

Ad Nonam.

Capitulum. Psalm 68.
Improperium expectavit
cor meum, et miseriam; et
sustinui, qui simul contris-
taretur, et non fuit; qui
consolaretur, et non inveni.

R. br. Fac cum servo tuo
* Secundum misericordiam
tuam. Fac. *ŷ*. Et justifica-
tiones tuas doce me. Se-
cundum. Gloria Patri... Fac.
ŷ. Veniat super me miseri-
cordia tua, Domine; *R*. Sa-
lutare tuum, secundum elo-
quium tuum.

In II Vesp.

Omn. ut in I, prat. seq.
ŷ. Misericordia Domini á
progenie in progenies: *R*.
Timentibus eum.

Ad Magnificat.

Añã. Suscepit nos Do-
minus in sinum, et Cor-
suum, recordatus miseri-
cordiæ suæ. Alleluja.

DOM. III POST PENTECOST.
*In festo Purissimi Cordis
B. Mariæ Virginis.*

Duplex majus.

*Ad Vesp. Añã. et Cap.
de Laudibus. Psalm. ut in
Fest. B. M. V. Hymn.*
Ave maris Stella, pag. 36.

ŷ. Exulta in omni cor-
de, filia Jerusalem. *R*. Rex
Israel Dominus in medio tui.

Ad Magnif. Añã. Exul-
tavit cor meum in Domino,
et exaltatum est cornu me-
um in Deo meo, quia læ-
tata sum in salutari tuo.

AD MATUTINUM.

Invitat. Ave, Maria,
gratia plena, * Dominus te-
cum.

Hymn. Quem terra. p. 36.

IN I. NOCTURNO.

Añã. 1. Benedicta tu in-
ter mulieres, et benedictus
fructus ventris tui.

*Ps. ut in Fest. Imma.
Conc. pag. 2.*

2. Et ait Maria: Magni-
ficat anima mea Dominum,
et exultavit spiritus meus
in Deo salutari meo.

3. Quia respexit humili-
tatem ancillæ suæ: ecce e-
nim ex hoc beatam me di-
cent omnes generationes.

ŷ. Anima mea liquefac-

ta est. R. Ut loquutus est dilectus.

Lectio I.

De Canticis Canticorum.

c. 4.

Quam pulchra es, amica mea, quam pulchra es! Oculi tui columbarum, absque eo quod intrinsecus latet. Sicut vitta coccinea labia tua: et eloquium tuum dulce. Sicut fragmen mali punici, ita genæ tuæ, absque eo quod intrinsecus latet. Sicut turris David collum tuum, quæ ædificata est cum propugnaculis; mille clypei pendent ex ea, omnis armatura fortium. Vulnerasti cor meum, soror mea Sponsa, vulnerasti cor meum in uno oculorum tuorum, in uno crine colli tui. Favus distillans labia tua, Sponsa, mel et lac sub lingua tua. Hortus conclusus, fons signatus.

R. Deduc me, Dómine, in via tua, et ingrediar in veritate tua: lætetur cor meum, * Ut timeat nomen tuum. y. Pone me ut signaculum super cor tuum, ut signaculum super brachium tuum. * Ut.

Lectio II. c. 5.

Veni in hortum meum, soror mea, Sponsa: messui

myrrham meam cum aromatibus meis: comedi favum cum melle meo. Vox dilecti mei pulsantis: aperi mihi, soror mea, amica mea, columba mea: quia caput meum plenum est rore, et cincinni mei guttis noctium. Surrexit ut aperirem dilecto meo: manus meæ stillaverunt myrrham, et digiti mei pleni myrrha probatissima. Aperui dilecto meo: at ille declinaverat atque transierat. Anima mea liquefacta est, ut locutus est.

R. In Domino gaudebo, et exultabo in Deo Jesu meo: Deus Dominus fortitudo mea * Super excelsa deducet me. y. Læva ejus sub capite meo et dextera illius amplexabitur me. Super.

Lectio III. c. 5 et 6.

Qualis est dilectus tuus ex dilecto, ó pulcherrima mulierum? qualis est dilectus tuus ex dilecto, quia sic adjurasti nos? Dilectus meus, candidus et rubicundus electus ex millibus, totus desiderabilis. Talis est dilectus meus, et ipse est amicus meus, filiæ Jerusalem. Quo abiit dilectus tuus, ó pulcherrima mulierum? Quo declinavit dilectus tuus, et

quæremus eum tecum? Pulchra es, amica mea, suavis et decora sicut Jerusalem, terribilis ut castrorum acies ordinata. Una est columba mea, perfecta mea, una est matris suæ, electa genitrici suæ. Viderunt eam filiae, et beatissimam prædicaverunt, et reginæ laudaverunt eam.

R. Inveni gratiam apud oculos tuos, Domine mi. Qui consolatus es me, et loquutus es ad cor ancillæ tuæ. *Ÿ*. In toto corde meo exquisivi te, ne repellas me a mandatis tuis. Qui. Gloria Patri. Qui.

IN II NOCTURNO.
Añ. 1. Beata, quæ credidisti, quoniam perficitur ea, quæ dicta sunt tibi a Domino.

2. Fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus.

3. Fecit potentiam in brachio suo, dispersit superbos mente cordis sui.

Ÿ. Fortis est ut mors dilectio. R. Dura sicut infernus æmulatio.

Sermo sancti Bernardini Senensis.

Lectio IV. *Ÿ*

Ex Serm. 9 de Visitatione. Quis mortalium, nisi divino

fretus oraculo, de vera Dei et hominis Genitrice quidquam modicum, sive grande præsumat pollutis labiis nominare: quam pater ante sæcula Deus perpetuam prædestinavit in Virginem dignissimam: Filius elegit in Matrem: Spiritus sanctus omnis gratiæ domicilium præparavit? Quibus verbis ego homunculus sensus altissimos Virginei Cordis, sanctissimo ore prolatus efferam; quibus non sufficit lingua omnium hominum, et etiam angelorum? Dominus enim ait: bonus homo de bono thesauro cordis sui profert bona. Quis autem inter puros homines melior homo potest excogitari, quam illa, quæ meruit effici Mater Dei, quæ in Corde et in utero suo ipsum Deum hospitata est? Quis thesaurus melior, quam ipse divinus amor: quo Cor Virginis ardens erat?

R. Ego diligentes me diligo, et qui mane vigilant ad me, invenient me. Mecum sunt divitiæ et gloria: * Opes superbæ et justitiæ. *Ÿ* Ut ditem diligentes me, et thesauros eorum repleam. * Opes.

Lectio V.

De hoc igitur Corde quasi fornace divini ardoris Virgo beata protulit verba bona, id est verba ardentissimæ charitatis. Sicut enim à vase optimo vino pleno, non potest exire nisi optimum vinum: aut sicut à fornace summi ardoris non egreditur nisi incendium fervens: sic de Corde Matris Christi exire non potuit verbum, nisi summi, summæque divini amoris atque ardoris. Septem verba tantum miræ sententiæ et virtutis à Christi benedictissima Matre leguntur dicta. Cum Angelo bis tantum locuta est. Cum Elisabeth bis etiam. Cum Filio etiam bis. Cum ministris in nuptiis semel. Hæc septem verba, secundum septem amoris actus, sub miro gradu et ordine prolata, quasi sunt septem flammæ Cordis ejus.

R. Ego Mater pulchræ dilectionis, et timoris, et agnitionis, et sanctæ spei. In me gratia omnis viæ et veritatis. **Y.** In me omnis spes vitæ et virtutis. **Y.** Transite ad me, omnes qui concupiscitis me, et à generationibus meis implemini. In me omnis spes.

Lectio VI.

Quæ verba considerans mens devota, cum ipso Propheta ait: Quam dulcia faucibus meis, id est omnibus affectionibus, eloquia tua! Porro dulcedo hæc, quam in verbis beatæ Virginis devota mens sentit, est ardor piæ devotionis, quam in eis anima experimentaliter probat. Distinguamus igitur per ordinem has septem flammæ amoris, verborum Virginis benedictæ. Prima est flamma amoris separantis. Secunda amoris transformantis. Tertia amoris communicantis. Quarta amoris jubilantis. Quinta amoris soporantis. Sexta amoris compatientis. Septima amoris consummantis.

R. Beatus homo, qui audit me, et qui vigilat ad fores meas quotidie, et observat ad postes ostii mei. * Qui me invenerit, inveniet vitam, et hauriet salutem à Domino. **Y.** Qui autem in me peccaverit, lædet animam suam: Omnes qui me oderunt, diligunt mortem. * Qui me. Gloria Patri. Qui me.

In III. Nocturno.
Añã. 1. Unde hoc mihi,

ut veniat Mater Domini mei ad me?

2. Misericordia ejus a progenie in progenies timentibus eum.

3. Suscepit Israel puerum suum, recordatus misericordiæ suæ.

γ. Ego dilecto meo. η. Et ad me conversio ejus.

Lectio vi.
Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

In illo tempore: Dixit Mater Jesu ad illum: Fili, quid fecisti nobis sic? Ecce Pater tuus et ego dolentes quærebamus te. Et reliqua.

De Homilia Ven. Bedæ Presbyteri.

In Homil. Hiem. de temp.

Dom. I. post Epiph.

Mater ejus, inquit Evangelista, conservabat omnia verba hæc in Corde suo. Omnia quæ de Domino vel a Domino dicta sive acta cognoverat Mater Virgo diligentius in Corde retinebat, sollicitè cuncta memoriæ commendabat, ut cum demum tempus prædicandæ sive scribendæ Incarnationis ejus adveniret, sufficienter universa, prout essent gesta, posset explicare quærentibus. Imitemur et nos, fratres mei,

piam Domini Matrem, ipsi quoque omnia verba et facta Domini ac Salvatoris nostri fixa in corde conservando.

η. Aquæ multæ non potuerunt extinguere charitatem: Neque flumina obruent eam. γ. Si dederit homo omnem substantiam domus suæ pro dilectione, quasi nihil despiciet eam. δ. Neque

Lectio viii.

Horum Domini verborum et actorum meditatione diurna et nocturna importunos inanium nocentiumque cogitationum repellamus incursus: horum crebra collatione et nos et próximos nostros à fabulis supervacuis, et male dulcoratis detractionum colloquiis castigare, atque ad divinæ frequentiam laudis accendere curemus. * Si enim, fratres charissimi, in futuri beatitudine sæculi habitare in domo Domini, ac perpetuo illum laudare desideramus, oportet nimirum ut in hoc sæculo, quod in futuro quæramus, sollicitè præmonstramus: frequentando videlicet Ecclesiæ limina, et non solum in ea laudes Dominicas canendo, sed et in om-

ni loco dominationis ejus ea quæ ad laudem gloriamque Conditoris nostri proficiant; verbis pariter ac factis ostendendo.

R. Spiritus meus super mel dulcis, et hæreditas mea super mel et favum. Qui audit me, non confundetur. * Et qui operantur in me, non peccabunt. *Y.* Qui elucidant me, vitam æternam habebunt. * Et qui. Gloria Patri. * Et qui.

Lectio IX de Hom. Dom. occ; sed si transferatur, Lect. IX incipiet ab. Si enim in *Lect. VIII.*

AD LAUDES ET PER HORAS.

Añã. 1. Trahe me post te, curremus in odorem unguentorum tuorum.

2. Dilectus meus loquitur mihi: surge, própera, amica mea.

3. Fulcite me floribus, stipate me malis: quia amore lángueo.

4. Adjuro vos, filiæ Jerusalem, ne suscitatis dilectam quoadusque ipsa velit.

5. Ego dormio, et cor meum vigilat.

Capitulum. Cant. c. 8.

Pone me ut signaculum super Cor tuum, ut signacu-

lum super brachium tuum, quia fortis est ut mors dilectio, dura sicut infernus æmulatio. *Lámpades ejus lámpades ignis atque flammaram.*

Hymn. O gloriosa. pag. 42.

Y. Qui me invenerit, inveniet vitam. *R.* Et hauriet salutem á Domino.

Ad Benedictus Añã. Extollens vocem quædam mulier de turba, dixit illi: beatus venter qui te portavit, et úbera quæ suxisti.

Omnipotens sempiterne Deus qui in Corde beatæ Mariæ Virginis dignum Spiritus sancti habitaculum preparasti; concede propitius, ut ejusdem purissimi Cordis festivitatem devota mente recolentes, secundum Cor tuum vivere voleamus. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Cap. Pone me ut supra.

R. br. Anima mea liquefacta est. Anima. *Y.* Ut loquutus est dilectus. Liquefacta est. Gloria Patri. Anima mea. *Y.* Fortis est ut mors dilectio. *R.* Dura sicut infernus æmulatio.

Ad Sextam.

Capitulum. Eccli. 24.

Ego ex ore Altissimi pro-

divi, primogenita ante omnem creaturam: ego feci in caelis, ut oriretur lumen indeficiens, et sicut nebula texi omnem terram.

R. *br.* Fortis est * Ut mors dilectio. Fortis. *ŷ.* Dura sicut infernus æmulatio: * Ut mors. Gloria Patri. Fortis est.

ŷ. Ego dilecto meo. R. Et ad me conversio ejus.

Ad Nonam.

Capitulum Eccl. 24.
In omni terra steti, et in omni populo, et in omnibus requiem quæsi, et in hæreditate Domini morabor.

R. *br.* Ego * Dilecto meo. Ego *ŷ.* Et ad me conversio ejus. * Dilecto. Gloria Patri. Ego. R. Qui me invenerit, inveniet vitam. R. Et hauriet salutem a Domino.

In II vesp. omnia ut in I. prat. seq.

ŷ. Viam mandatorum tuorum cucurri. R. Cum dilatasti Cor meum.

AD MAGNIFICAT AÑA.

Exultavit Cor meum in Deo salutari meo: quia fecit mihi magna qui potens est.

FESTA JUNII.

DIE XVI JUNII.

In festo B. M. V. de Guadalupe Mexicana.

Duplex majus.

Ad Vesp. Aña et Cap. de Laud. Hymn. Ave. p. 36.

ŷ. Dignare me laudare te, Virgo sacrata. R. Da mihi virtutem contra hostes tuos.

AD MAGNIFICAT AÑA.

Elegi et sanctificavi locum istum, ut sit ibi nomen meum, et permaneant oculi mei, et cor meum ibi cunctis diebus.

Oratio ut in Laud.

Ad Matut. Invit. Hymn. Aña. et Ps. ut in festo Descens. B. M. V. pag. 36.

Lect. I Noct. ut in festo Regina SS. Omn. p. 190.

R. I Vidi speciosam sicut columbam ascendentem de super rivos aquarum; cujus inæstimabilis odor erat nimis in vestimentis ejus: Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum et lilia convallium. R. Quæ est ista, quæ ascendit per desertum sicut virgula fumi, ex aromatibus myrrhæ et thuris? Et.

R. 2. Quæ est ista, quæ ascendit sicut aurora consurgens, pulchra ut luna,

electa ut sol, * Terribilis ut castrorum acies ordinata? *ŷ.* Filia Sion, tota formosa, et suavis es, pulchra ut luna, electa ut sol. Terribilis.

R. 3. Quæ est ista, quæ processit sicut sol, et formosa tamquam Jerusalem?

* Viderunt eam filiæ Sion, et beatam dixerunt, et reginæ laudaverunt eam. *ŷ.* Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum et lilia convallium. Viderunt. Gloria. Viderunt.

IN II. NOCTURNO.

Sermo S. Bernardi Abatis.

Lectio IV.

De verb. Apoc. cap. 12.

Fidelis plane, et præpotens mediator Dei et hominum homo Christus Jesus. Nec ipsa Mulier benedicta in mulieribus videbitur otiosa: inveniatur equidem locus ejus in hac reconciliatione. Opus est enim mediatore ad Mediatorem istum, nec alter nobis utilior quam Maria. Quid ad Mariam accedere trepidet humana fragilitas? Nihil austerum in ea, nihil terribile. Quod si (ut vere sunt) plena omnia pietatis et gratiæ, plena mansuetudinis et misericordiæ, quæ ad eam pertinent, inveneris; age gra-

tias ei, qui talem tibi mediatricem benignissima miseratione providit. Omnibus omnia facta est, omnibus misericordiæ sinum aperit, ut de plenitudine ejus accipiant universi: captivus redemptionem, æger curationem, tristis consolationem, peccator veniam, justus gratiam, angelus lætitiæ denique tota Trinitas gloriam.

R. Signum magnum apparuit in cœlo, mulier amicta sole, et luna sub pedibus ejus: * Et in capite ejus corona duodecim stellarum. *ŷ.* Fundamenta ejus in montibus sanctis: diligit Dominus portas Sion super omnia tabernacula Jacob. Et.

Lectio V.

Nimirum ea est, quæ velut alterum solem induit sibi. Quemadmodum enim ille super bonos et malos indifferenter oritur, sic ipsa quoque præterita non discutit merita: sed omnibus sese exorabilem, omnibus clementissimam præbet: omnium denique necessitates amplissimo quodam miseratur affectu. Nam et defectus omnis sub ea, et quidquid fragilitatis seu corruptionis est, excellentissima quadam sublimitate præ cæ-

teris omnibus excedit et supergreditur creaturis, ut merito sub ejus pedibus luna esse dicatur. Amplectamur Mariæ vestigia, fratres mei, et devotissima supplicatione beatis illius pedibus provolvamur: teneamus eam nec dimittamus, donec benedixerit nobis. Virtus Altissimi obumbrabit tibi. Nihil itaque mirum, si sub tali umbraculo talis etiam à muliere sustineatur amictus. Mulier amicta sole. Induimini Dominum Jesum Christum. Quam familiaris ei facta es. Domina! quam próxima, immo quam intima fieri meruisti! quantam invenisti gratiam apud Deum! In te manet, et tu in eo, et vestis eum, et vestiris ab eo. Vestis eum substantia carnis, et vestiris ab eo gloria suæ majestatis.

R. Quæ est ista, quæ progreditur quasi aurora surgens: Pulchra ut luna, electa ut sol? y. Quasi arcus refulgens inter nébulas gloriæ, et quasi flos rosarum in diebus vernis. Pulchra.

Lectio vi.

In cápite (inquit) ejus corona stellarum duodécim. Dignum plane stellis coronari

caput, quod et ipsis longe clarius micans, ornetur ab eis. Quidni coronent sidera quam sol vestit? Sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum et lilia convallium. Quis illas æstimet gemmas? Quis stellas nominet, quibus Mariæ regium diadema compactum est? Supra hominem est coronæ hujus rationem exponere, indicare compositionem. In ea fere specie anno millesimo quingentesimo trigésimo primo mirabiliter dicta Deiparæ imago Méxici apparuisse fertur, quæ inibi loci prope urbem, ubi pio neóphito ædem sibi sacram prodigio dicitur designasse, magnifico excepta templo, cõlitur populorum ac miraculorum frequentia. Quam propterea uti præsentissimum adversus publicas privatasque calamitates præsidium, archiepiscopus Mexicanus, et reliqui etiam illarum partium antistites omnium ordinam consensione, in primariam adlegit novæ Hispaniæ patronam, riteque electam Benedictus decimus quartus auctoritate apostolica declaravit, atque Officium proprium, et Missam sub titulo beatæ Virgi-

nis Mariæ Guadalupensis recitari concessit.

R. Elegi, et sanctificavi locum istum; * Ut sit ibi nomen meum, et permanent oculi mei, et cor meum ibi cunctis diebus. *Ÿ.* Non fecit taliter omninationi, et judicia sua non manifestavit eis. Ut. Gloria Patri. Ut.

IN III. NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII. Cap. 1.

In illo tempore: Exurgens Maria, abiit in montana cum festinatione in civitatem Juda. Et intravit in domum Zachariæ, et salutavit Elisabeth. Et reliqua.

Homilia S. Bernardi Abbatis.

De verb. Ap. c. 12.

Mirabatur Elisabeth personam venientis, dicens: Unde hoc mihi ut veniat Mater Domini mei ad me? Commendabat et vocem salutantis, adjiciens: Ut facta est vox salutationis tuæ in auribus meis, exultavit in gaudio infans in utero meo; et beatificabat fidem credentis: Beata, inquit, quæ credidisti. Magna quidem præconia: sed et devota humilitas nihil sibi

passa retinere, in eum magis universa refudit, cujus in se beneficia laudabantur.

R. Felix namque es, sacra Virgo Maria, et omni laude dignissima! * Quia ex te ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster. *Ÿ.* Ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam festivitatem. Quia.

Lectio VIII.

Tu, inquit, magnificas Matrem Domini, sed magnificat anima mea Dominum. In voce mea filium perhibes exultasse in gaudio, sed exultavit spiritus meus in Deo salutari meo, et ipse quoque tamquam amicus sponsi gaudet ad vocem sponsi. Beatam esse dicis quæ credidi: sed credulitatis et beatitudinis causa respectus es supernæ pietatis, ut ex hoc magis beatam me dicant omnes generationes, quia ancillam humilem et exiguam respexit Deus. Verumtamen numquid putamus, fratres, Elisabeth sanctam in eo quod per spiritum utique loquebatur errasse? Absit. Beata plane quam respexit Deus,

et beata quæ credit. Hic enim magnus divinæ respectiois extitit fructus.

R. Beatam me dicent omnes generationes, * Quia fecit mihi Dominus magna, qui potens est, et sanctum nomen ejus. y. Et misericordia ejus a progenie in progenies timentibus eum. Quia, Gloria Patri. Quia.

Lectio IX.

Ineffabili siquidem artificio Spiritus superveniens, tantæ humilitati magnanimitas tanta, in secretario virginei cordis accessit, ut quod videlicet nec humilitas tanta minuit magnanimitatem, nec magnanimitas tanta humilitatem. Sed cum in sua æstimatione tam humilis esset, nihilominus et in provisionis credulitate magnanimis: ut quæ nihil aliud, quam exiguam esse reputabat ancillam, ad inscrutabile sacramentum nullatenus se dubitaret electam, et veram Dei et hominis Genitricem crederet mox futuram. Jam te, Mater misericordiæ, per ipsum sincerissimum tuæ mentis affectum, tuis jacens provoluta pedibus Luna, mediatricem sibi apud solem justitiæ constitutam devo-

tis supplicationibus interpellat, ut in lumine tuo videat lumen, et solis gratiam tuo mereamur obtentu, quam vere amavit præ omnibus, et ornavit stola gloriæ induens, et coronam pulchritudinis ponens in capite tuo.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES ET PER HORAS.

Añã. 1. Dum esset Rex in accubitu suo, nardus mea dedit odorem suavitatis.

2. Læva ejus sub capite meo, et dextera illius amplexabitur me.

3. Nigra sum sed formosa, filiæ Jerusalem: ideo dilexit me Rex, et introduxit me in cubiculum suum.

4. Jam hyems transiit, imber abiit et recessit: surge, amica mea, et veni.

5. Speciosa facta es et suavis in deliciis tuis, sancta Dei Genitrix.

Capitulum. Eccli. 24.

Ab initio et ante sæcula creata sum, et usque ad futurum sæculum non desinam, et in habitatione sancta coram ipso ministravi.

Hymn. O gloriosa pag. 43.

y. Diffusa est gratia in labiis tuis. R. Propterea benedixit te Deus in æternum.

AD BENEDICTUS. AÑA.

Non fecit taliter omni nationi, et judicia sua non manifestavit eis.

ORATIO.

Deus, qui sub beatissimæ Virginis Mariæ singulari patrocinio constitutos perpetuis beneficiis nos cumulari voluisti: præsta supplicibus tuis; ut cujus hodie commemoratione lætamur in terris, ejus conspectu perfruemur in cælis. Per Dominum.

Ad Horas Cap. et RR. br. ut in festo Descens p. 42.

In II. Vesp. omnia ut in I. præf. añ. ad Magnificat.

Leva in circuitu oculos tuos, et vide: Omnes isti congregati sunt; venerunt tibi: filii tui de longe venient, et filiæ tuæ de latere surgent.

DIE XXVI JUNII.

In Festo S. Pelagii Mart.

Duplex.

Omnia de Comm. unius Martyr. præf. seq.

ORATIO.

Lætetur Ecclesia tua, Deus, beati Pelagii Martyris tui confisa suffragiis: atque ejus precibus gloriosis, et devota permaneat, et secu-

ra consistat. Per Dominum.

Et fit com. Infraoct. S. Joann. Bapt.

IN I. NOCTURNO.

Lect. de Script. occ.

IN II. NOCTURNO.

De Breviario antiquo Ovetensi.

Lectio IV.

In Hispania, Civitate Corduba Sanctus Pelagius martyrium durissimum sustulit: nam cum exercitus perfidi Regis Abderrameni Galæciam expugnasset, inter ceteros captivos Christianos, quos ibi ceperunt, etiam Hermogium Episcopum victum Cordubam adduxerunt. Qui cum carceris squalores, atque angustias ferre non posset, nepotem Pelagium pro se obsidem dedit, sperans citius illum fore redempturum.

R. Honestum.

Lectio V.

Cum autem Pelagius speciosæ esset formæ, et ab impudico Rege concupisceretur, et neque ejus foeditati consentire, nec Christum abnegare vellet: Rex ira succensus, jussit illum forcipibus ferreis é terra in altum sæpius elevari, et dimitti, donec aut spiritum emitteret, aut Christum ne-

garet. Quem cum constantem, et lætum in tormentis conspiceret: membratim scindi, et in flumen corporis frustra projici mandavit.

R. Desiderium.

Lectio VI.

Christiani vero nocte corpus beati Pelagii mártiris rapientes honorifice sepelierunt, anno Dómini octingentesimo quinquagésimo. Transacto vero aliquo tēpore, corpus beati Pelagii mártiris á Velascone Legionensi Episcopo Legionem est translatum. Tēpore vero Beremundi Regis, Asturicensis et Legionenses cives præsenserunt Saracenos, quos habebant hostes, vel ad capiendas, vel ad destruendas prædictas civitates, esse venturos, cum ósibus Regum, qui ibi erant sepulti, corpus beati Pelagii Ovetum transtulerunt, ubi á cunctis fidelibus magna veneratiōe cõlitur.

R. Stola jucunditatis.

IN II. NOCTURNO.

Lectioes, ut in festo S.

Laurent. in Breviario die X Augusti. RR. de cñi.

In Laud. fit comemoratio Infra. oct. S. Joannis Baptistæ.

FESTA JULII.

DOM. I JULII

In Fest. Pretiosiss. Sanguin. D. N. J. C. Omnia ut in Fer. VI post Dom. IV. Quadrag. pag. 128

DIE V. JULII.

In Festo S. Michaelis de Sanctis Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. præf. sequentia.

ORATIO.

Misericors Deus, qui Sanctum Michaelē Confessorem tuum morum innocentia et mirabili charitate præstare voluisti; concede, quæsumus, ut igne tui amoris succensi ad te pervenire mereamur. Per Dominum.

In I Noct. Lect. de Script.

IN II NOCTURNO.

Lectio IV.

Michael de Sanctis Vici in Hispania citeriore piis et honestis parentibus natus mundum antea contempsisse quam agnovisse visus est. Pene infans perpetuam virginitatem Deo vovit; cumque rei conscius Pater nuptias illi per jocum proponeret, in lacrymas effusus puer, atque ad Deiparæ Virginis aram confugiens emissum votum ferventius

renovabat. Sexennis ad sanctorum vestigia sectanda in Monseni speluncam secessit, in qua, dum patientis Christi mysteria in genua provolutus piis sensibus lacrymisque sequitur, a patre repertus, domum redire coactus est. Neque tamen de præconcepto severioris vitæ proposito quidquam remisit. Unicum illi erat cælestium desiderium, perpetua cum Deo consuetudo, innocentis vero carnis maceratio major quam ut tenera illa ætas ferre posse videretur. Nam ter in unaquaque hebdomada ieiunans, somnum super sarmentorum fascibus, saxo capiti supposito, carpens, flagellis in se ipsum sævire, et etiam aliquando corpusculum Sancti Francisci exemplo in spinarum acervum conjicere et cruentandum volutare non dubitavit, quin tamen singulari Dei beneficio spinæ illæ purissima membra attingerent atque in minimo offenderent. Quibus aliisque cruciatibus admirabili illi penitentiae proludebat, quam postea ad hominum stuporem tantopere adauxit.

R. Honestum.

Lectio v.

Anno ætatis duodecimo nondum expleto solus et pedes egrediens de domo et cognatione sua Barcinonam contendit ibique Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Ordinem inter Calceatos amplexus, quamprimum per ætatem licuit solemniter vota nuncupavit. Paucis inde post mensibus ad strictiorem Discalceatorum eiusdem Ordinis Familiam se transtulit. In hac nova Regularis disciplinæ palestra mirum est quot quantisque virtutum incrementis, etiam inter continuas studiorum exercitationes, antea vitæ sanctitatem cumulaverit. Tanto enim studio singulas Instituti leges observabat, ut nullam ex eis præterisse compertum fuerit. Virginitatem, quam quinquennis Deo voverat, non modo inviolatam servavit, verum etiam præclarissimo Dei munere nunquam carnis illecebris allectus est, neque in mente cogitationem ullam minus honestam habuit. Arcissima præditus paupertate per plures annos neque cubiculum habuit, neque pulvinar, ubi caput reclinaret,

Christi mansuetudine indutus, cum omnibus patiens fuit et misericors; iis, qui sibi contumelias aut damnum intulerant, semper pro malo bonum reddidit. Invicta in adversis enituit fortitudine. Prudentissimus in aliorum regimine; sibi se iudicem acerrimum, reliquis vero humanissimum patrem exhibuit.

R. Amavit.

Lectio VI.

Cum Deum totis viribus diligeret, ab ipso maximis locupletari meruit charismatibus. Nam crebris et mirificis rapiebatur extasibus, quibus vel in sublime toto assurgebat corpore, vel cœlum ascendere videbatur, cum aut de Dei bonitate loqueretur, aut sacris operans Calicem elevaret. Nec minori erga proximos charitate flagrabat, quos et privatis consiliis et publicis concionibus et assidua Sacramenti Pœnitentiæ administratione juvare nunquam prætermisit. Cum vero virtutes eius non populi modo, sed viri principes admirarentur, ea tamen erat animi demissione ut se dæmonibus ipsis deteriorem affirmaret. At humani generis

Redemptor, cui exaltare humiles in deliciis est, hunc servum suum fidelem peculiari voluit illustrare prodigio, quo ipse divini sui cordis mysticam commutationem cum corde illius inire dignatus est. Hoc itaque charitatis incendio decumbens spiritum Deo reddidit Vallisoleti die decima Aprilis anno millesimo sexcentesimo vigesimo quarto, ætatis suæ trigesimo tertio. Quem multis ante et post obitum miraculis clarum Summus Pontifex Pius Sextus Beatorum fastis adscripsit. Pius vero Nonus Pontifex Maximus sacro Cardinalium aliorumque fere tercentorum Antistitum Ecclesiæ et Apostolicæ Sedis jura strenue contra insidiantes hostes propugnatum Senatu circumdatus, recurrente plausu Urbis et Orbis sacro Pentecostes die, octava Junii, anni millesimi octingentesimi sexagesimi secundi, in Vaticana Basilica illum novis fulgentem signis Sanctorum cathalogo solemniter accensuit.

R. Iste est.

IN III. NOCTURNO.

Lect. ut in Fest. S. Aloys. Gonz. 21 Jun. in Brev.

FESTA AUGUSTI.

DIE VI.

*In Festo Transfigurationis. D. N. J. C. Titularis**Sanctæ Ecclesiæ Cathedralis Ovetensis.**Duplex 1 Classis cum octava.**Omnia ut in Breviario, præter sequentia.**Lectio IX.**Homilia 57 S. Joannis Chrysostomi.*

Post dies sex assumpsit Jesus Petrum, Joannem, et Jacobum; alius autem Evangelista post octo ait; nec ulla certe dissonantia est. Nam alter, tam illam diem, qua Christus loquutus est, quam qua in montem adduxit: alter intermedias solum commemoravit. Tu verò Matthæi philosophiam considera, qui non celavit nomina eorum, qui præpositi fuerant: quod et Joannes sæpius facit, cum eximias Petri laudes verissime ac diligentissime describat. Nullum enim in hoc Apostolorum consortio livor, aut inanis gloria locum habebat.

DIE XI AUGUSTI.

*In Festo S. Philumenæ Virg. et Mart.**Duplex.**Omnia de comm. præt. seq.*

ORATIO.

Deus qui inter cætera potentia tuæ miracula; etiam in sexu fragili victoriam martyrii contulisti: concede propitius; ut, qui beatæ Philumenæ, Virginis et Martyris tuæ, natalitia colimus, per ejus ad te exempla gradiamur. Per Dominum.

Lects. I Noct. de Script. oct.

IN II NOCTURNO.

Lectio IV.

Inter cætera Martyrum sepulchra, quæ in cæmeterio Priscillæ ad viam Salariam reperiri solent, illud extitit, quo repositum fuerat sanctæ Philumenæ corpus, uti ex tumuli inscriptione tribus latèrculis apposita perlegebatur. Licet vero inventa ibidem fuerit phiala sanguinis, et alia insculpta conspicerentur martyrii insignia, dolendum tamen est res ab eadem gestas, actaque, ac genus martyrii, quod ipsa fecit obscura perstitisse. Cæterum ubi primum sacrum hoc corpus, ex beneficentia Pii Septimi, initio Pontificatus ejus accep-

tum, cultui fidelis populi propositum fuit Mugnani in Nolana Diœcesi, ingens illico famæ celebritas ac religio erga sanctam Martyrem percubuit, præsertim ob signa quæ ejusdem præsidio accessisse undique ferebatur. Hinc factum est ut complurium Antistitum, cultorumque Martyris postulationibus permotus Gregorius decimus sextus, Pontifex Máximus, universa rei ratione mature perpensa, festum ejusdem cum officio et Missa in memorata Nolana diœcesi, et alibi agendum benigne permiserit.

Lectioes V. et VI. Sermo S. Ambrosii Episc. Quoniam hodie natalis, quæ sunt IV. et V. de comm. I loco.

In III Noct. Homilia in Evang. Simile erit regnum cælorum, de cod. comm.

DIE XIII AUGUSTI.

Octava Transfigurationis

D. N. J. C.

Duplex.

Omn. ut in Fest. præf. seq.

Ad Matut. in I Noct.

Lect. de Script. occ.

IN II NOCTURNO.

Ex Oratione S. Cyrilli Ep. De Festo Transfigurationis

Lectio IV.

Venit Dóminus Jesus in gloria Dei Patris et non in ea, quæ est in nobis humilitate, et abjectione. Quomodo ergo fecit miraculi spectatores eos, qui promissum acceperant! Ascendit in montem, habens ex eis tres electos. Deinde transmutatur in quemdam excellentem, et divinum splendorem: adeo, ut ejus vestis videretur resplendere instar lúminis. Deinde Moyses et Elias, Jesum circumstantes, de ejus decessu inter se loquebantur, quem erat adimpleturus in Jerusalem, hoc est, ejus quæ est cum carne æconomie mysterium, et salutarem passionem, quæ, inquam futura erat in cruce.

R. Inebriati sunt.

Lectio V.

Verum enim est, quod lex Moysis, et sermo sanctorum Prophetarum Christi prius ostenderunt mysterium: illa quidem in figuris et umbris ipsum prope modum describens in tabula: hi autem multifariam, multisque modis prædicentes, quod suo tempore videbitur in nostra forma, et quod pro salute et vita omnium non recusabit

pati mortem in ligno. Quod autem Moyses et Elias aderant, et simul loquebantur, id fiebat hoc consilio, ut ostenderetur, legem et Prophetas esse velut satélites Dómini Jesu Christi, ut qui ab ipsis fuerat ostensus Dóminus per ea quæ significarunt, quæ erant inter se convenientia. Non enim dissident á lege ea quæ dicuntur per Prophetas: et hoc est, ut arbitror, quod interse colloquebantur Moyses sanctissimus, et Prophetarum óptimus. Is autem erat Elias.

R. Præceptor.

Lectio VI.
Potest autem aliud quoque considerari. Quoniam ex turbis alii quidem dicebant, eum esse Eliam: alii Jeremiam: alii vero unum ex Prophetis: ducit eorum Principes, ut vel ex hoc videant quid intersit inter Dóminum, et servum. Post hanc alia quoque potest duci consideratio. Quoniam enim assidue accusabant, quod legem transgrederetur, et existimabant eum esse blasphemum ut qui sibi vindicaret eam, quæ ei non conveniebat, nempe gloriam Patris, et dicebant: Hic homo

non est ex Deo: quoniam sabbatum non servat. Et rursus: De bono ópere non lapidamus te, sed de blasphemia, et quod, homo cum sis, facis te ipsum Deum: ut ostenderetur, útraque crimina profecta esse ex invidentia, et eum neutri eorum esse affinem: et neque id, quod á se fit, esse legis trasgressionem, nec vindicationem gloriæ non sibi convenientis, quod dicat se esse æqualem Patri, eos qui in útroque eorum clari fuerant, producit in medium.

R. Si ministratio.

IN III. NOCTURNO.
 Lectio S. Evangelii secundum Matthæum.

Lectio VII. Cap. 17.
In illo tempore: Assumpsit Jesus Petrum, et Jacobum, et Joannem fratrem ejus, et duxit illos in montem excelsum seorsum, et transfiguratus est ante eos. Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi.

Homilia 57 in Matthæum.
Nam quoniam dixit: Si quis vult post me venire, tollat crucem suam, et sequatur me: hac de causa eos, qui centies pro Dei præceptorum custodia, et popu-

li qui sibi creditus fuerat, mortem suscepissent, in medium producit: Quorum uterque, cum animam perdidit, invenit eam: uterque sane magna libertate adversus tyrannos locuti sunt; alter adversus Ægyptium: alter adversus Achab, et quod magnum est, pro ingratis hominibus, et inobedientibus, a quibus in atrocia pericula compulsi sunt: qui etsi privati, et absque potestate fuerant, propositum tamen haberint, ab idolorum cultu populum eripere: quorum alter tardus lingua, et voce tenuis, alter etiam aliquo modo rustitior; et uterque sæcularium divitiarum apprime contemptor.

R. Vocavit nos.

Lectio VIII.

Ad hæc omnia, suæ quoque gloriæ Apostolos admonebat, cum assistere fecisset, non ut ad similitudinem solum: sed ut ad majorem certando statum conscenderent. Quare quando dixerunt: Dicamus ignem de cœlo descendere, et Eliæ, qui hoc fecit, meminerunt: Nescitis, respondit, cujus spiritus estis: ad patientiam eos, et malorum toleran-

tiam per doni præstantiam exercebat. Non putet autem aliquis, Eliam nos tamquam imperfectum vilipendere; perfectum enim illum omnino, temporum tamen suorum consideratione arbitramur fuisse. Nam cum puerilior tunc, ut ita dicam, mens hominum fuerit, non tam exquisita egebat doctrina.

R. Deus qui fecit.

ix lect. SS. MM. Hippolyti, et Cassiani, ut in Brev.

DIE XVI AUGUSTI.

In Festo S. Rochi Conf.

Duplex.

Omnia de Com. Conf. non Pontif. præter seq.

ORATIO.

Populum tuum, quæsumus, Domine, continua pietate custodi: et beati Rochi suffragantibus meritis, ab omni fac animæ et corporis contagione securum. Per Dom. *Lects. I Noct. de Script. occ.*

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

Rochus in Monte Pessulano natus, quanta in proximum charitate flagraret, tum maxime ostendit, cum sævissima peste longe lateque per Italiam grassante, pa-

tria relicta, Italicam peregrinationem suscepit, urbesque et oppida peragrans, seipsum in ægrotantium obsequium impendere, animamque suam pro fratribus ponere non dubitavit. Quod beati viri studium quam gratum Deo fuerit, miris sanationibus declaratum est. Complures periculo signo crucis eripuit, et integræ sanitati restituit. In patriam reversus, virtutibus et meritis dives sanctissime obiit, ejusque obitum statim subsecuta est veneratio fidelium, quæ in Constantiensi deinde Concilio magnum recepisse dicitur incrementum, cum ad propulsandam ingruentem luem, Rochi imago solemnî pompa, omni comitanti populo, per eandem civitatem, Episcopis approbantibus, est delata. Itaque ejus cultus mirifice propagatus est in universo terrarum orbe, qui eundem sibi apud Deum adversus contagiosam luem patronum religioso studio adoptavit. Quibus accurate perpensis, Urbanus Octavus, Pontifex Maximus, ut ejus dies festus iis in locis, in quibus forent, Ecclesiæ sancti Rochi nomi-

ne Deo dicatæ, Officio ecclesiastico celebraretur, indulsit.

R. Honestum fecit.

Lectio v.

Ex Tractatu sancti Augustini Episcopi in Epistolam Joannis.

Ex Tract. 5. in Cap. 3.

Perfecta ista charitas est, ut paratus sis mori pro fratre. Hanc ipse Dominus in se exhibuit, mortuus pro omnibus, orans pro eis a quibus crucifigebatur, et dicens: Pater, ignosce illis, quia nesciunt quid faciunt: sed si solus hoc fecit, non erat Magister, si discipulos non habebat. Si quis tantam habuerit charitatem, ut paratus sit pro fratribus etiam mori, perfecta est in illo charitas. Sed numquid mox ut nascitur, jam prorsus perfecta est? Ut perficiatur, nascitur; cum fuerit nata, nutritur; cum fuerit nutrita, corroboratur; cum fuerit roborata, perficitur; cum ad perfectionem venerit, quid dicit? Mihi vivere Christus est, et mori lucrum. Optabam dissolvi, et esse cum Christo, multo enim magis optimum, manere in carne necessarium propter vos. Propter eos volebat vi-

vere, pro quibus paratus erat mori.

R. Amavit eum.

Lectio VI.

Hæc est perfectio charitatis, et major omnino non potest inveniri: sed quia non in omnibus perfecta est, et desperare non debet in quo perfecta non est, si jam nata est quæ perficiatur, et utique si nata est, nutrienda est, et quibusdam suis nutrimentis ad perfectionem propriam perducenda. Quæсивimus inchoationem charitatis, unde incipiat, et ibi continuo invenimus: Si quis habet facultates mundi, et viderit fratrem suum egentem, et cluserit viscera sua adversus eum, quomodo dilectio Patris manet in illo? Ergo hic incipit ista charitas, fratres, ut de suis superfluis tribuat egenti in angustiis aliquibus constituto, ex eo quod sibi abundat; secundum tempus, á tribulatione temporali liberet fratrem: hinc exordium est charitatis. Hanc ita captam, si verbo Dei, et spe futuræ vitæ nutrieris, pervenies ad illam perfectionem, ut paratus sis animam tuam ponere pro fratribus tuis.

R. Iste homo.

In III Noct. Hom. in Ev. Nolite timere de cūi. 2 loco.

DIE XVIII AUGUSTI.

In Fest. S. Alphonsi Mariae de Ligorio Ep. Conf. Duplex.

Omn. de Comm. Confes. Pontif. prat. seqtia.

ORATIO.

Deus qui per Beatum Alphonsum Mariam Confessorem tuum atque Pontificem animarum zelo succensum Ecclesiam tuam nova prole fœcundasti; quæsumus, ut ejus salutaribus monitis edocti, et exemplis roborati, ad te pervenire feliciter valeamus. Per Dom.

Lect. I. Noct. de Script. occ.

IN II NOCTURNO.

Lectio IV.

Alphonsus Maria de Ligorio Neapoli nobilibus parentibus natus, ab ineunte ætate non obscura præbuit sanctitatis indicia. Eum adhuc infantem cum parentes obtulissent Sancto Francisco de Hieronymo e Societate Jesu, is bene precatus edixit eundem ad nagesimum usque annum perventurum, ad Episcopalem dignitatem evectum iri, maximoque Ecclesie bono futurum. Jam tum a

pueritia a ludis abhorrens, nobiles ephēbos ad christianam modestiam verbo et exemplo componebat. Adlescens, dato piis sodalitatibus nomine, in publicis nosocomiis ægrotis inservire, jugi in templis orationi vacare, ac sacra Mystēria frequenter obire in deliciis habebat. Pietatem litterarum studiis adeo conjunxit ut sexdecim vix annos natus utriusque juris lauream in patria Universitate fuerit assecutus. Patri obtemperans causarum patrocinia suscepit, in quo munere obeundo etsi magnam sibi laudem comparasset, fortamen pericula expertus ejusmodi vitæ institutum ultro dimisit. Spreto igitur præclaro conjugio sibi a patre proposito, avita primogenitura abdicata, et ad aram Virginis de Mercede ense suspenso, divinis ministeriis se mancipavit. Sacerdos factus tanto zelo irruit invitā, ut apostolico munere fungens, huc illuc per volans, ingentes perditorum hominum conversiones perageret. Pauperum præsertim et ruricolaram miseratus, Congregationem Presbyterorum instituit Sanctissimi

Redemptoris, qui ipsum Redemptorem sequuti, per agros, pagos et castella pauperibus evangelizarent. *R.* Inveni David.

Lectio v.
Ne autem a proposito unquam diverteret, perpetuo se voto obstrinxit nullam temporis jacturam faciendi. Hinc animarum zelo succensus, tum divini verbi prædicatione, tum scriptis Sacra eruditione et pietate refertis animas Christo lucrifacere, et ad perfectiorem vitam adducere studuit. Mirum sane quot odia extinxerit, quot devios ad rectum salutis iter revocaverit. Dei Genitricis cultor eximius, de illius laudibus librum edidit, ac de iis dum ferventius concionando disserit, a Virginis imagine in eum immisso miro splendore, totus facie coruscare, et in extasim rapi coram universo populo non semel visus est. Dominicæ Passionis et sacrae Eucharistiæ contemplator assiduus ejus cultum mirifice propagavit. Dum vero ad ejus aram oraret, vel sacrum faceret, quod nunquam omisit, præ amoris vehementia, vel seraphicis liquescebat ardori-

bus, vel insolitis quatiēbatur motibus vel abstrahebatur a sensibus. Miram vitæ innocentiam, quam nulla unquam lethali labe fœdavit, paricum penitentia socians, corpus suum inedia, ferreis catenis, cilicio, cruentaque flagellatione castigabat. Inter hæc prophetiæ, scrutationis cordium, bilocationis et miraculorum donis inclaruit.

R. Posui adjutorium.

Lectio VI.

Ab ecclesiasticis dignitatibus sibi oblatis constantissime abhorruit. At Clementis decimi tertii Pontificis auctoritate coactus sanctæ Agathæ Gothorum Ecclesiam gubernandam suscepit. Episcopus externum dumtaxat habitum, non autem severam vivendi rationem immutavit. Eadem frugalitas, summus christianæ disciplinæ zelus, impensum in vitiis coercendis, arcendisque erroribus, et in reliquis pastoralibus muneribus obeundis studium. Liberalis in pauperes, omnes Ecclesiæ proventus iisdem distribuebat, ac urgente annonæ caritate ipsam domesticam suppellectilem in alendis famelicis eroga-

vit. Omnibus omniâ factus sanctimoniales ad perfectiorem vivendi formam redegit, suæque Congregationis Monialium monasterium constituendum curavit. Episcopatu ob graves habitualesque morbos dimisso, ad alumnos suos à quibus pauper discesserat, revertitur pauper. Demum quamvis senio, laboribus, diuturna arthritide, aliisque gravissimis morbis fractus corpore, spiritu tamen alacrior de cœlestibus rebus disserendi aut scribendi finem nunquam adhibuit, donec nonagenarius Kalendis Augusti anno millesimo septingentesimo octogesimo septimo Nuceriæ Paganorum inter suorum alumnorum lacrymas placidissime expiravit. Eum inde virtutibus et miraculis clarum Pius septimus Pontifex maximus, anno millesimo octingentesimo décimo sexto Beatorum fastis, novisque fulgentem signis Gregorius decimus sextus in festo Sanctissimæ Trinitatis anno millesimo octingentesimo trigesimo nono solemniter in Sanctorum catalogo accensuit.

R. Iste est etc..

In III Noct. Homilia de Cñi. Evangelist. vel in Festo S. Marci 25 April.

DIE XX AUGUSTI.

In Festo S. Bernardi Ab. Conf. et Doctoris.

Duplex.

Ad Magnificat. O Doctor.

Oratio Deus qui populo tuo ut in comm. Doct.

In I Noct. Lects. de Script. occ. In II. Noct. ad finem Lect. VI addatur seq.

Pius vero Octavus Pontifex Maximus, ex Sacrorum Rituum Congregatio-

nis Consilio, Sanctum Bernardum universalis Ecclesiæ Doctorem declaravit, et confirmavit, necnon Missam, et Officium de Doctóribus recitari jussit, atque indulgentias plenarias quotannis in perpetuum Ordinis Cisterciensium Ecclesiam visitantibus die hujus sancti festo concessit.

R. Iste homo perfect.

In III Noct. Homil. in Evang. Vos estis sal terræ de comm. Doct.

PARS AUTUMNALIS.

FESTA SEPTEMBRIS.

DIE VII.

In Festo Translationis S. Eulaliæ Emeritensis V. et M. Patronæ Diœcesis.

Duplex et in Matrice et Civitate cum Octava.

Omnia ut in Festo principali pag. 29 præf. seq.

ORATIO.

Omnipotens sempiterne Deus, qui regionem nostram Beatæ Eulaliæ Virginis et Martyris tuæ pretioso corpore illustrari providisti: concede propitius; ut qui ejus Translationem celebra-

mus in terris, ipsius sacrae Virginis consortium mereamur in cælis. Per Dominum.

IN II NOCTURNO.

Lectio IV.

Cum beata Eulalia, Emeritæ, anno Christi trecentesimo tertio, quarto Idus Decembris in persecutione Diocletiani et Maximiani, sub ipsorum in Lusitania Prætoris Calphurniano, gloriosissimum subiisset martyrium: ejus exánime corpus pia Christianorum cura clam ablatum, sepulturæque traditum, adeo miraculorum

splendore (divino providente Sponso) coruscare cœpit, ut et fidelibus concivibus tutamen sæpissime præberit, et invadentibus hostibus, non semel terrorem intulerit. Inde, vernante jam apud Lusitaniæ pópulos catholica religione, sacri cuoris irrigatione fœcundata: ita hujus sacræ Virginis et Martyris grata memoria invaluit, ut in ejusdem cultum celebre templum erexerint incolæ: ubi ipsius reliquias sertis coronis, et variis floribus decorabant. suumque patrocini-um precibus, et orationibus impetrabant.

R. Audiens Eulalia.

Lectio v.

Tanta autem a primis temporibus penes templum illud vigescebat religio, ejusque celebritas adeo augebatur in dies, ut ex omnibus Christianorum regionibus, ad colendas in eo beatæ Eulaliæ reliquias peregrinorum multitudo conflueret. Unde ipsius memoriæ, et honori plurima per totam Hispaniam templa, quæ hucusque permanent, fuerunt constructa. Sequuta postea totius fere Hispaniæ per Saracenorum inundationem

miseram devastatione, Silo invictorum Asturum Rex, fidei congregato exercitu, excursionem usque in Lusitaniam fecit, Emeritaque urbe expugnata, sepulchrum beatæ Eulaliæ reseravit, ejusque corpus sacrum, suæ victoriæ trophæum, in Asturias asportavit, et in Ecclesia sancti Joannis Apostoli, in territorio Pravensi, ab ipso ædificata, pio cultu reposuit. Aliquot autem decursis annis, Rex Alphonsus secundus, cognomento Castus, Ecclesia Cathedrali Ovetensi erecta, in ejus Camera, asservandis innumeris sacris Reliquiis destinata, beatæ Eulaliæ lipsana decen-
tius collocavit.

R. Beata Eulalia.

Lectio vi.

Tribus exinde ferme transactis sæculis, Pelagius Ovetensis Antistes beatæ Eulaliæ corpus magno totius populi concursu, et lætitia, in argentea, pulchraque urna, ab Alphonso Castellæ et Legionis Rege Sexto oblata reconditum, fidelium venerationi exposuit; ejusdemque sacræ Virginis, et Martyris officium ex Galia Narbonensi, ubi

jamdiu celebrabatur, descriptum, peculiaribus Antiphonis, et Responsoriis ornatum, in tota sua Diœcesi recitari decrevit. Unde evenit, ut Asturum populorum devotio beatam Eulaliam, ut specialem præcipuamque sibi Patronam coluerit; donec anno Christi millesimo sexcentesimo trigesimo nono, auctoritate Apostolica fuit confirmatum, quod talia affectione fuerat institutum. Solemnitatem vero Translationis hujuscæ sacræ Virginis a multis temporibus votive tantum celebrari solitam, a Clemente Nono, Pontifice Maximo sub ritu duplici quotannis, septimo Idus Septembris, tota Ovetensi Diœcesi, piis incolarum precibus fuit impetratum.

R. Ad passionem.

DIE XII. SEPTEMBRIS.

In Festo S. Vincentii Abbatis Martyris.

Duplex.

Omnia de comm. unius Martyris, præter sequentia.

ORATIO.

Præsta quæsumus, Omnipotens Deus, ut intercedente beato Vincentio martyre tuo, et a cunctis adversitatibus liberemur in corpore,

et a pravis cogitationibus mundemur in mente. Per Dominum.

In I N. Lect. de Script. occ.

IN II. NOCTURNO.

Ex Breviar. antiq. Oveten.

Lectio IV.

Hispaniam, sive id soli, metallorumque ubertas, seu domesticæ seditioes, seu cæli temperies effecerit, exteræ nationes, et pleræque barbaræ, sæpissime occuparunt. Nam et Carthaginenses, et Romani, et Ghoti, et Mahometani, et Wandali, et Alani illam nonnumquam possederunt. Inter quos Suevi, Germaniæ populi in illam irrumpentes, Gallacos, ac vicinos illis populos in ditionem suam redegerunt. Suevi igitur Ariana hæresi infecti variis dolis, varioque cruciatuum genere subditos sibi populos in suam hæresim pertrahere conabantur.

R. Honestum.

Lectio V.

Quorum rex Ricilianus Vincentium Abbatem Cœnobii Sanctorum martyrum Claudii, Lupertii, et Victorini, in suburbio Legionis urbis, sub divi Benedicti regula, viram orthodoxæ fidei observantissimum ad se in

Concilium, quod congregaverat, venire jussit: quem gravissima objurgatione increpavit, quod in Arianum dogma non consentiret. Cui Vincentius respondit, sibi præstare mori, quam catholicam fidem deserere, quam Nicæna Synodus sua auctoritate probasset.

℞. Desiderium.

Lectio VI.

Quo audito, ira accensus Ricilianus, spoliatum Vincentium in Concilii medio crudeliter flagellari jussit, quousque sanguis in terram deflueret. Deinde tenebroso in carcere servari præcepit, et suo annulo fores carceris obsignari. Sed divinitus ab Angelo, multa luce carcerem illustrante, pristinae integritati Vincentius restitutus, laudes Deo decantabat. Productus itaque postridie Vincentius in Concilium alta voce, coram omnibus Concilio adstantibus, fidei Nicænae Symbolum (quo Ariana hæresis damnatur) confessus est, et omni timore deposito, verbis Athanasii usus, æqualitatem Personarum confitens, asseruit in sancta Trinitate nihil prius, aut posterius, nihil majus, aut

minus esse; sed totas tres personas, Patrem, Filium, et Spiritum Sanctum coæternas sibi invicem esse, et coæquales. Propter quod morti addicitur. Passus est autem quinto Idus Martii anno Domini sexcentesimo trigesimo. Post multum vero temporis ejus corpus Ovetum est translatum, ubi magna cum veneratione colitur.

℞. Stola.

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evangelii secundum Joannem. *Cap 12 d.*

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis. Amen, amen dico vobis, nisi granum frumenti cadens in terram, mortuum fuerit, ipsum solum manet. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Ep.

Lectio VII.

Ex tractatu 51 in Joannem.

Cum ergo causæ articulus venerit, ut hæc conditio proponatur: aut faciendum esse contra Dei præceptum, aut ex hac vita emigrandum. Quorum duorum homo, si cogatur alterum eligere, comminante mortem persecutore, ibi eligat, Deo dilecto, emori, quam Deo offenso, vivere: ibi oderit

in hoc mundo animam suam ut in vitam æternam custodiat eam. Si quis mihi ministrat, me sequatur. Quid est me sequatur, nisi me imitetur? Christus enim pro nobis passus est, ait Apostolus Petrus, relinquens nobis exemplum, ut sequamur vestigia ejus.

R. Corona aurea.

Lectio VIII.

Ecce, quod dictum est: Si quis mihi ministrat, me sequatur. Quo fructu? qua mercede? quo præmio? Et ubi sum, inquit, ego, illic et minister meus erit. Gratis ametur, ut operis, quo ministratur illi, pretium sit esse cum illo: ubi enim bene erit sine illo? aut quando male esse poterit cum illo? Audi evidentius: et si quis mihi ministraverit, honorificabit eum Pater meus. Quo honore, nisi ut sit cum filio ejus? Quod enim superius ait, ubi ego sum, illic et minister meus erit, hoc intelligitur exposuisse, cum dicit: Honorificavit eum Pater meus. Nam quem majorem honorem accipere poterit adoptatus, quam ut sit, ubi est unicus, non æqualis factus divinitati,

sed consociatus æternitati? R. Hic est vere martyr.

Lectio IX.

Quid sit ministrare Christo, cui operi merces tanta proponitur, hoc potius debemus inquirere. Si enim hoc putaverimus esse Christo ministrare, ea quæ sunt corpori necessaria præparare, aut cœnanti cibum coquere, vel apponere, vel poculum dare, potumque miscere: fecerunt hoc illi, qui poterunt eum in corpore habere præsentem, sicut Martha, et Maria quando et Lazarus unus erat ex discumbentibus; sed eo modo Christo etiam Judas perditus ministravit. Nam et loculos ipse habebat: et quamvis ex eis, quæ mittebantur, sceleratissime furaretur, per illum tamen etiam necessaria parabantur.

Te Deum laudamus.

DIE XIV SEPTEMBRIS.

In Fest. Exaltationis S. Crucis.

Duplex 1. classis. cum Octava, et in Civitate Octava Translationis S. Eulalie.

Omnia ut in Breviario In 1. Vesp. fit com. in civitate tantum de S. Eulalia, ut in 1. vesp. Translat.

et ita in Laud. et 2. Vesp.

DIE XXI SEPTEMBRIS.

In Fest. S. Matthæi Apostoli et Evangelistæ.

Dup. 2. clas. Octava S. Crucis.

Omnia de S. Matthæo, ut in Breviar. cum com. S. Crucis in utrisq. Vesp. et Laud.

FESTA OCTOBRIS.

DIE I.

In Festo

S. Angeli Regni Custodis.

Duplex 2. classis.

Ad Vesperas.

Añã. Angelum virtutis suæ emisit Dominus ex Sion qui liberavit Civitatem nostram de medio inimicorum suorum.

Ps. Dixit Dominus p. 189.

Añã. Ecce non dormitabit, neque dormiet qui custodit Civitatem istam, quoniam ipse est protectio super manum dexteram nostram.

Ps. Levavi meos, p. 71.

Añã. Nisi Angelus Domini custodierit Civitatem nostram, in vanum laboraverunt qui custodiunt eam.

PSALMUS 125.

Nisi Dominus ædificaverit domum, in vanum laboraverunt qui ædificant eam.

Nisi Dominus custodie-

rit civitatem, frustra vigilat qui custodit eam.

Vanum est vobis ante lucem surgere: surcite postquam sederitis, qui manducatis panem doloris.

Cum dederit dilectis suis somnum: ecce hæreditas Domini, filii; merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu potentis, ita filii excusorum.

Beatus vir qui implevit desiderium suum ex ipsis: non confundetur, cum loquetur inimicis suis in porta.

Añã. Nisi Angelus Domini custodierit Civitatem nostram, in vanum laboraverunt qui custodiunt eam.

Añã. In conspectu Angelorum psallam tibi, Deus meus, ut per eorum custodiam super iram inimicorum meorum extendas manum tuam, et salvum me faciat dextera tua.

Ps. Confitebor tibi p. 199.

Añã. Confortavit Dominus seras portarum Civitatis suæ, et posuit Angelum ad pacem, et custodiam in finibus ejus.

PSALMUS 147.

Lauda, Jerusalem, Dominum: lauda Deum tuum, Sion:

Quoniam confortavit seras portarum tuarum: * benedixit filiis tuis in te.

Qui posuit fines tuos pacem; * et adipe frumenti satiat te.

Qui emittit eloquium suum terræ: * velociter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cinerem spargit.

Mittit crystallum suam sicut buccellas: * ante faciem frigoris ejus quis sustinebit?

Emitte verbum suum, et liquefaciet ea: * flabit spiritus ejus, et fluent aquæ.

Qui anuntiat verbum suum Jacob; * justitias, et judicia sua Israel.

Non fecit taliter omni nationi; * et judicia sua non manifestavit eis.

Añã. Confortavit Dóminus seras portarum Civitatis suæ, et posuit Angelum ad pacem, et custodiam in finibus ejus.

Capitulum 4. Reg. 19.

Hæc dicit Dóminus de Rege Assyriorum. Non ingreditur Urbem hanc, nec mittet in eam sagittam, nec occupabit eam clypeus, nec circumdabit eam munitio.

HYMNUS.

Tibi, Christe, splendor Patris,

Vita, virtus cordium.

In conspectu Angelorum,

Votis, voce psallimus.

Alternantes concrepando

Melos damus vocibus.

Collaudamus venerantes

Omnes cœli principes;

Sed præcipue custodem

Hujus regni et populi,

Qui, te jubente, à malis

Nos tuetur omnibus.

Quo custode, procul pelle

Rex Christe piissime,

Omne nefas inimici

Mundo corde et corpore:

Paradiso redde tuo

Nos sola clementia.

Gloriam Patri melodis

Personemus vocibus,

Gloriam Christo canamus.

Gloriam Paraclito,

Qui trinus et unus Deus.

Extat ante sæcula. Amen.

Ÿ. Angelis suis Deus

mandavit de te. R. Ut cus-

todiant te in omnibus viis

tuis.

AD MAGNIFICAT AÑA.

Super muros tuos, Jeru-

salem, constitui custodes:

tota die et nocte non tace-

bunt laudare nomen Dómini.

ORATIO.

Omnipotens sempiterne Deus, qui ineffabili providen-

tia unicuique Regno singulari Angelum ad custodiam deputasti: concede, quæsumus; ut Angeli Regni nostri Custodis precibus et patrocinis, ab omnibus semper eruamur adversis. Per Dóminum....

AD MATUTIN. INVITATORIUM.

Regem Angelorum Dóminum: * Venite adoremus.

Hymnus ut in Vesp.

IN I. NOCTURNO.

Añã. Dirige, Dómine per Angelum tuum viam nostram, et scuto fortitudinis tuæ protege servos tuos.

Ps. Verba mea, pag. 57.

Añã. Minuisti, Domine hóminem paulo minus ab Angelis, sed eorum custodia visitasti eum, et in periculis multis memor ejus fuisti.

Ps. Dómine, Dñus. nos-
ter. pag. 2.

Añã. Tu Dómine, servabis et custodies nos per Angelum tuum ab omni prava generatione, quia in circuitu nostro impii ambulant.

PSALMUS 11.
Salvum me fac, Domine, quoniam defecit sanctus: quoniam diminutæ sunt veritates á filiis hominum.

Vana loqui sunt unusquisque ad próximum suum

* labia dolosa, in corde et corde loquuti sunt.

Disperdat Dominus universa labia dolosa, * et linguam magniloquam.

Qui dixerunt; linguam nostram magnificabimus, labia nostra á nobis sunt, * quis noster Dóminus est?

Propter miseriam inopum, et gémitum páuperum, * nunc exúrgam, dicit Dóminus.

Ponam in salutari: * fiducialiter agam in eo.

Eloquia Dómini, eloquia casta: * argentum igne examinatum, probatum terræ, purgatum séptuplum.

Tu Dómine, servabis nos, et custodies nos * a generatione hac in æternum.

In circuitu impii ambulant: * secundum altitudinem tuam multiplicasti filios hominum.

Añã. Tu Dómine, servabis et custodies nos per Angelum tuum ab omni prava generatione, quia in circuitu nostro impii ambulant.

ꝫ. Angelissuis Deus mandavit de te. n. Ut custodiant te in omnibus viis tuis.

Lectio 1.
De libro Apocalypsis beati Joannis Apostoli.

Cap. 8. v. 2.

Vidi septem Angelos stantes in conspectu Dei: et datæ, sunt illis septem tubæ. Et alius Angelus venit, et stetit ante Altare habens thuribulum aureum: et data sunt illi incensa multa, ut daret de orationibus Sanctorum omnium super altare aureum, quod est ante thronum Dei. Et ascendit fumus incensorum de orationibus Sanctorum de manu Angeli coram Deo. Et accepit Angelus thuribulum, et implevit illud de igne altaris, et misit in terram, et facta sunt tonitrua, et voces, et fulgura, et terræ motus magnus.

R. Angelis suis Deus mandavit de te, "Ut custodiant te in omnibus viis tuis. y. In manibus portabunt te, ne forte offendas ad lapidem pedem tuum." Ut.

Lectio II.

Et septem Angeli, qui habebant septem tubas, præparaverunt se, ut tuba canerent. Et primus Angelus tuba cecinit, et facta est grando, et ignis mixta in sanguine, et missum est in terram, et tertia pars terræ combusta est, et tertia pars arborum concremata est, et

omne fœnum viride, combustum est. Et secundus Angelus tuba cecinit: et tamquam mons magnus igne ardens missus est in mare, et facta est tertia pars maris sanguis, et mortua est tertia pars creaturæ eorum, quæ habebant animas in mari, et tertia pars navium interiit.

R. Immittet Angelum suum Dominus in circuitu timentium eum; Et de omnibus tribulationibus suis eripiet eos. y. Clamaverunt justi, et Dñs. exaudivit eos, et misit Angelum suum. Et

Lectio III

Et tertius Angelus tuba cecinit, et cecidit de cælo stella magna, ardens tamquam facula, et cecidit in tertiam partem fluminum, et in fontes aquarum: et nomen stellæ dicitur Absinthium: et facta est tertia pars aquarum in absinthium et multi hominum mortui sunt de aquis quia amaræ factæ sunt. Et quartus Angelus tuba cecinit: et percussa est tertia pars solis, et tertia pars lunæ, et tertia pars stellarum, ita ut obscuraretur tertia pars eorum, et diei non lúceret pars tertia, et noctis simi-

liter. Et vidi, et audivi vocem unius aquilæ volantis per medium cœli, dicentis voce magna: Væ, vœ, vœ habitantibus in terra de cæteris vocibus trium Angelorum, qui erant tuba canituri.

R. Super muros tuos Jérusalem, posui custodes. Qui tota die, ac nocte non cessabunt laudare nomen Dómini. V. Prædicabunt pópulis fortitudinem meam, et anuntiabunt gèntibus gloriam meam * Qui tota... Gloria Patri... Qui tota...

IN II NOCTURNO.

Añã. Custodi nos, Dómine, ut pupillam oculi, sub umbra alarum tuarum protege nos.

Ps. Exaudi, Dómine, *p.* 66.

Añã. Mitte nobis, Dómine auxilium angélicum de sancto, et de Sion tuere Civitatem nostram.

PSALMUS 19.

Exaudiat te Dóminus in die tribulationis: * protegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxilium de sancto, * et de Sion tueatur te.

Memor sit omnis sacrificii tui: * et holocaustum tuum pingue fiat.

Tribuat tibi secundum cor tuum: * et omne consilium tuum confirmet.

Lætábitur in salutari tuo: * et in nomine Dei nostri magnificábitur.

Impleat Dóminus omnes petitiones tuas: * nunc cognovi quoniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exaudiet illum de cœlo sancto suo: * in potentatibus salus dexteræ ejus.

Hi in curribus, et hi in equis: * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábitur.

Ipsi obligati sunt, et ceciderunt; * nos autem surreximus, et erecti sumus.

Dómine, salvum fac regem: * et exaudi nos in die, qua invocáverimus te.

Añã. Mitte nobis, Dómine, auxilium angélicum de sancto, et de Sion tuere Civitatem nostram.

Añã. Qui tribulant nos inimici nostri, infirmati sunt, et ceciderunt, quia Dóminus protexit nos per Angelum suum in abscondito tabernáculi sui.

Ps. Dominus illuminatio *pag.* 114.

V. Dirige nos, Domine, per Angelum tuum. R. Quoniam tu es Salvator noster.

Lectio IV.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

In supernis spiritibus non solum admirabilis dignitas sed dignatio amabilis invenitur. Dignum est proinde, fratres, ut gloriam non capientes, tanto magis amplectamur misericordiam, qua nimirum constat nihilominus abundare domesticos Dei, cœli cives, Principes paradisi. Testatur denique Apostolus ipse qui raptus usque ad tertium cœlum, beate illi curiæ meruit interesse, atque ejus nosse secreta, quoniam omnes administratorii sunt spiritus, missi in ministerium propter eos, qui hæreditatem capiunt salutis. Neque id cuiquam incredibile videatur, quandoquidem ipse quoque Creator, et Rex Angelorum venit, non ministrari, sed ministrare, et animam suam, dare pro multis. ¶ Ut quid ergo ministerium illud Angelorum quispiam dedignetur, in quo præcedit eos, cui in excelsis tota cum aviditate, et felicitate ministrant? Si et hinc dubitas; utique qui vidit, testimonium perhibuit, millia, inquit, mil-

lium ministrabant ei, et decies millies centena millia assistebant ei. Alius quoque Propheta ad Patrem de Filio loquens, ait: Minuisti eum paulo minus ab Angelis. Sic plane, sic decet ut vincat et humilitate, qui sublimitate vincebat, sitque tanto minor Angelis, quanto inferiori sese ministerio mancipavit. Qui tanto excellentior est, quanto differentius præ eis nomen hæreditavit.

R. Misit Dominus Angelum suum, et conclusit ora leonum; * Et non nocuerunt mihi. ¶ Misit Dominus misericordiam suam, et fortitudinem suam: animam meam liberavit de medio catulorum leonum. * Et non.

Lectio V.

¶ Sed quares fortasse, in quo minoratus videatur ab Angelis, cum ministrare venit, quandoquidem, ut supra meminimus, in ministerium mittuntur et illi? In eo utique quod non modo ministravit, sed et ministratus est, eratque unus et idem, qui ministrabat, et qui ministrabatur. Merito proinde Sponsa in Canticis Canticorum: ecce, inquit, iste venit saliens in monti-

bus transiliens colles. Ministrans enim saliit inter Angelos, sed et ipsos transiliit ministratus. Ministrant enim Angeli, sed de alieno, offerentes Deo bona opera, non sua, sed nostra, ac nobis ejus gratiam referentes. Unde et Scriptura dicens: Quoniam ascendit fumus aromatum in conspectu Domini de manu Angeli: sollicite præmisit data ei fuisse incensa multa. Nostros enim sudores, non suos; nostras, non suas, lacrymas offerunt Deo; nobis quoque ejus munera referant, non sua. Non sic minister ille sublimior cunctis, sed et humilior universis, qui semetipsum obtulit sacrificium laudis, qui Patri offerens animam suam, nobis ministrat usque hodie carnem suam. Hujus utique tanti ministri gratia nihil mirum, si dignanter nobis, immo et libenter Angeli sancti ministrent. Ipsi enim amant nos, quia nos Christus amavit. Dicitur certe vulgari quodam proverbio: qui me amat, amat et canem meum. Nos vero beati Angeli! catelli sumus Domini illius, quem toto affectu diligitis: catel-

li, inquam, cupientes saturari de micis, quæ cadunt de mensa dominorum nostrorum, qui vestis vos. Et hæc dixerim, fratres, ut ampliorem de cæteris erga beatos Angelos fiduciam habeatis, ac proinde familiarius in omni necessitate vestra eorum invocetis auxilia. Sed et dignius in eorum præsentia conversari, et magis ac magis eorum vobis conciliare gratiam, captare benevolentiam, et exorare clementiam studetis. *Et armis.* Muro tuo inexpugnabili circumcinge nos, Domine. Et armis tuæ potentie protege nos. *Et armis.* Emitte, Domine, Angelum tuum, qui custodiat nos in omnibus viis nostris. *Et armis.*

Lectio. Quæ cum ita sint, pensate quanta etiam nobis sollicitudine opus est, dilectissimi, ut dignos nos exhibeamus eorum frequentia, et eo modo conversemus in conspectu Angelorum, ne forte sanctos offendamus obtutus. Væ enim vobis, si quando provocati peccatis et negligentis nostris, indignos nos judicaverint præsentia, et visitatione sua,

ut jam necesse habeamus et nos plangere, et dicere cum Propheta: Amici mei, et proximi mei adversum me appropinquaverunt et steterunt, et qui iuxta me erant, de longe steterunt, et vim faciebant, qui quærebant animam meam: elongatis nimirum eis, quorum præsentia protegere nos, et propulsare poterat inimicum. Quod si tam necessariam habemus familiaritatem dignationis Angelicæ, cavenda nobis eorum offensa, et in his maxime exercendum quibus eos novimus oblectari. Sunt enim plurima, quæ eis placent, et quæ in nobis invenire delectat, ut est sobrietas, castitas, paupertas voluntaria, crebri in cælum gemitus, et orationes cum lacrymis, et cordis intentione. Attamen super omnia hæc unitatem, et pacem a nobis exigunt Angeli pacis.

R. Expugna, Domine, impugnantes nos: * Et libera nos de inimicis nostris.
ŷ. Fiant viæ illorum tenebræ, et lubricum, et Angelus Domini persequens eos.
 * Et. Gloria Patri... Et.

IN III. NOCTURNO.

Añã. Immisit Angelus

Domini in circuitu timen-
 tium eum, et de multis tribulationibus eripuit eos.

Ps. Benedicam Dominum.
pag. 143.

Añã. Adorate Dominum, omnes Angeli ejus, quoniam Dominus custodivit animas servorum suorum, et de manu peccatoris liberavit eos.

Ps. Dñs. regnavit, *p.* 11.

Añã. Benedicite Dominum, omnes Angeli ejus, et notas nobis facite vias ejus.

Ps. Benedic, anima mea,
pag. 146.

ŷ. Mitte, Domine, Angelum tuum de cælis. *R.* Qui custodiat, et illuminet nos.

In III. Noct. Lects. ut in Festo S. Michael. Arch. in Brev. die 29. Septembris.

R. VII. Domine Deus omnipotens, ædificator, et custos Jerusalem Civitatis supernæ, mitte Angelum tuum, * Ut custodiat Regnum, et locum istum cum omnibus habitatoribus suis.

ŷ. Convertere, Domine, faciem tuam super populum tuum, et visita nos per Angelum tuum. * Ut

R. VIII. Regnum, et Civitatem istam circumda, Domine: * Et Angeli tui

custodiant muros ejus: exaudi populum tuum cum misericordia. *Ÿ.* Avertatur, Domine, furor tuus ab hoc Regno, et Civitate tua. Et Angeli. Gloria Patri. Et.

IX Lect. S. Remigii Ep. et Conf. ut in Breviario.

AD LAUDES ET PER HORAS.

Ant. 1.^a Induit Angelus Princeps noster fortitudinem, et præcinxit se virtute, et firmavit Civitatem nostram, quæ non commovebitur ab inimicis nostris.

Psal. de Dominica.

2.^a Jubilate Deo, omnes cives ejus, quoniam Dominus, qui fecit nos, ipse custodiet, et liberabit nos.

3.^a Ad te, Domine, de luce vigilat Angelus Princeps, et custos noster, et super Civitatem istam: ideo inimici nostri in vanum quæsierunt expugnare eam.

4.^a Benedicant Dominum omnes Angeli ejus, et repellant a nobis omnes potestates adversas.

5.^a Laudate Dominum omnes Angeli ejus, et alligate inimicos nostros in compedibus, et omnes impugnantes nos in manibus ferreis.

Capitulum.
Hæc dicit Dominus de Rege Assyriorum: Non ingredietur Urbem hanc, nec mittet in eam sagittam, nec occupabit eam clypeus, nec circumdabit eam munitio.

HYMNUS.

Aterne Rector siderum,
Qui, quicquid est, potentia
Magna creasti, nec regis
Minore providentia;

Adesto supplicantium
Tibi reorum cœtui;
Lucisque sub crepusculum
Lucem novam da mentibus:

Tuusque nobis Angelus,
Electus ad custodiam,
Hic adsit, a contagio
Ut criminum nos protegat.

Nobis draconis æmuli
Versutias exterminet;
Ne rete fraudulentia
Incauta nectat pectora.

Metum repellat hostium
Nostris procul de finibus:
Pacem procuret civium,
Fugetque pestilentiam.

Deo Patri sit gloria,
Qui, quos redemit Filius,
Et Sanctus unxit Spiritus
Per Angelos custodiat. Am.
Ÿ. Immittet Angelus Domini in circuitu timentium eum. *Ÿ.* Et eripiet eos.

AD BENEDICTUS.

Ant. Benedictus Domini.

nus, qui per Angelum salutis visitavit plebem, et Civitatem nostram, et liberavit eam de manu omnium, qui oderunt nos, et direxit pedes nostros in viam pacis.

ORATIO.

Omnipotens sempiternae Deus, qui ineffabili providentia unicuique Regno singularem Angelum ad custodiam deputasti: concede quaesumus; ut Angeli Regni nostri Custodis precibus et patrociniis, ab omnibus semper eruiamur adversis. Per Dominum.

Ad Tertiam.

Cap. Haec dicit ut supra.

R. br. Angelis suis Deus, Mandavit de te Angelis. *y.* Ut custodiant te in omnibus viis tuis. Mandavit. Gloria Patri. Angelis. *y.* Dirige nos, Domine, per Angelum tuum; *r.* Quoniam tu es Salvator noster.

Ad Sextam.

Capitulum. 4. Reg. 1.º

Per viam, qua venit, revertetur, et Civitatem hanc non ingredietur, dicit Dominus: protegamque Urbem hanc, et salvabo eam propter me, et propter David servum meum.

R. br. Dirige nos, Domine. Per Angelum tuum.

Dirige nos. *y.* Quoniam tu es Salvator noster. Per Gloria Patri. Dirige nos. *y.* Mitte Domine, Angelum tuum de caelis. *r.* Qui custodiat, et illuminet nos.

Ad Nonam.

Capitulum. 4. Reg. 19.

Factum est igitur in nocte illa: venit Angelus Domini et percussit in castris Assyriorum centum octoginta quinque millia.

R. br. Mitte, Domine, Angelum tuum de caelis. Mitte, *y.* Qui custodiat, et illuminet nos. Angelum. Mitte. Gloria Patri *y.* Immittet. Angelus Domini in circuitu timentium eum. *R.* Et eripiet eos.

In II. Vesp. omnia ut in I.

DIE XII OCTOBRIS.

In Commemoratione B. M. Virginis de Columna.

Ad Vesp. Añã. et Cap. de Laud. Ps. ut in fest. B. M. V.

y. Ora pro nobis, sancta Maria advocata nostra. *r.* Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Ad Magnificat. Añã. Elégi, et sanctificavi locum istum praesentia mea, ut sit ibi nomen meum, et per-

maneant oculi mei, et cor
meum ibi cunctis diebus.

Oratio ut in Laud.

Ad Matutinum, Inuit.

Sanctam festivitatem Beatae
Mariæ Virginis cum
gaudio celebremus: Christum
ejus Filium adoremus
Dóminum,

Hymnus.

Júbilo dulci cánimus Ma-
riam,

Flúmen æternæ pietatis,

unde

Hauriunt omnes, quibus ar-
det alto

Péctore virtus.

Cujus est primo fidei sub
ortu

Noster expertus pópulus fa-
vorem,

Cum per Hispanas micuis-
set oras

Stemma salutis.

Longa quod pláusu cécinit
vetustas,

Quod patres olim coluere
festum,

Prædicent sancte, celebrent-
que grata

Mente nepótes.

Fertur, ut quondam mo-
nitus Jacobus

Cæsaraugustæ posuisse tem-
plum,

Nostra sic ædes nitidas
Mariæ

Corda dicemus.

Virginis laudes celebrans

Ibérus

Civis exúltet, memor et re-
ceptæ

Gratiæ, festo redeunte, vota

Débita solvat.

Sit decus ídsummum tibi,

Christe, Mater

Pura quem virgo genera-
vit,

Laude dicatur Pater, ac pe-
renni

Spiritus ævo. Amen.

In I. NOCTURNO.

Ant. Columnam ducem
habuimus ignotæ viæ, et

solem sine læsura boni hos-
pitii præstitisti.

Ps. de Off. Imm. Conc. p. 2.

Ant. Non fecit taliter
omni nationi, et judicia sua

non manifestavit eis.

Ant. Sapientia ædefi-
cavit sibi domum, et men-
sam suam proposuit.

Ÿ. Specie tua, et pul-
chritudine tua.

Intende,
prósperè procede, et regna.

Lec. ut in fest. Descens. p. 37

Ÿ. 1. Vidi speciosam, si-
cut columbam, ascenden-

tem desuper rivos aquarum
cujus inætímabilis odor erat

nimis in vestimentis ejus:

Et sicut dies verni cir-
cumdabant eam flores ro-
sarum, et lilia convallium.

Ÿ. Quæ est ista quæ ascen-

dit per desertum, sicut virgula fumi, ex aromatibus myrrhæ et thuris? Et sicut.

R. 2. Beatissima Virgo sancto Jacobo Apostolo ad Ibéri fluminis ripam oranti apparuit: Ibi que ut sacellum extrueret, eidem injunxit. *ŷ.* Ecce locus signatus, et honori Deiparæ deputatus. Ibi que.

R. 3. Jacobus Apostolus ædiculam extraxit. Quæ antiqua populorum religione, et máxima frequentia celebratur. *ŷ.* Auribus nostris audivimus: patres nostri annuntiaverunt nobis. Quæ Gloria Patri. Quæ.

IN II NOCTURNO.

Añã. Tulit Jacob lapidem unum, et vocavit nomen loci illius: Lapis adjutorii.

Añã. Fundamenta ejus in montibus sanctis; diligit Dominus portas Sion super omnia tabernacula Jacob.

Añã. Ecce ego mittam in fundamento Sion lapidem probatum, angularem, pretiosum.

ŷ. Adjuvabit eam Deus vultu suo. R. Deus in medio ejus non commovebitur.

Sermo S. Augustini Episc.

Sermo 18. de Sanctis.

Lectio IV.

Adest nobis, dilectissimi, optatus dies Commemorationis beatæ ac venerabilis semper Virginis Mariæ: ideo cum summa exultatione gaudeat terra nostra, tantæ Virginis illustrata solemnitate. Hæc est enim flos campi, de qua ortum est pretiosum lilium convalium: per cujus partum mutatur natura protoplastorum, deletur et culpa. Præcisum est in ea illud Hevæ infelicitatis elogium, quo dicitur: In dolore paries filios tuos: quia ista in lætitia Dóminum peperit. Hevæ lacrimas, Mariæ gaudium in ventre portavit; quia illa peccatorem, ista edidit innocentem.

R. Hæc est domus Dómini firmiter ædificata, Ecclesia Dei vivi: Columna fidei, et firmamentum veritatis. *ŷ.* Vere non est hic aliud nisi domus Dei, et porta cæli. Columna fidei.

Lectio V.

O beata mater, quis tibi digna valeat jura gratiarum, ac laudum præconia rependere, quæ singulari tuo assensu mundo succurristi perduto? Accipe itaque quas-cumque exiles, quas-cumque

meritis tuis impares gratiarum actiones, et cum suscepéris vota, culpas nostras orando excusa. Admitte nostras preces intra sacrum exauditionis, et reporta nobis antidotum reconciliationis. Accipe quod offerimus, redona quod rogamus, excusa quod timeamus; quia tu es spes unica peccatorum. Per te speramus veniam delictórum et in te, Beatissima, nostrorum est exspectatio præmiorum.

R. Ad simulacrum Virginis pilæ è marmore superstans pie venerandum, pópuli de longinquo veniunt. Vota sua humili corde offerunt, et uberes gratias á Deo impetrant. **V.** Leva in circuitu oculos tuos, et vide: Omnes isti congregati sunt venerunt tibi. Vota.

Lectio vi.

Et profecto sperandum ac præcipue lætandum est, quibus insigni beneficio peculiarem suimet obtinendi patrocinii fiduciam clementissima Virgo concessit. Ut enim pia et antiqua traditio habet, cum Jacobus Apóstolus, Major nuncupatus, divino consilio in Hispaniam appulis-

set, et aliquamdiu Cæsar-augustæ substitisset, ipsi cum aliquot discipulis noctu ad Iberi fluminis ripam oranti, beata Virgo, dum adhuc in humanis ageret, apparuit, ibique ut sacellum extrueret, eidem injunxit. Quare nihil cunctatus Apostolus, discipulis opem ferentibus, ædiculam Deo in ipsius Virginis honorem dicavit. Huic autem, procedentibus sæculis amplius, et augustius templum accessit, quod à simulacro Deiparæ, pilæ è marmore superstante, atque ibidem maxima totius regni pietate ac frequentia venerato, à Columna olim acceptum nomen, hisce quoque temporibus retinet. Utque debitus Deo cultus ac fervens jam erga Virginem populi devotio uberius in dies incrementum accipiat, Clemens duodecimus Pontifex Maximus per universas Regi Catholico subjectas ditiones ejusdem Commemorationis Officium die duodecima Octobris celebrari indulsit. Postea vero Summus Pontifex Pius septimus hanc festivitatem ad ritum primæ classis cum octava eleva-

vit, officiumque proprium in ea recitari posse concessit, sed pro toto regno Aragoniæ tantum; ac novissime Pius nonus Pontifex Maximus clementer deferens fervidis votis quamplurium Antistitum Hispanicæ ditionis, qui anno millesimo octingentesimo sexagesimo secundo Romæ morabantur occasione solemnæ canonizationis Sanctorum martyrum Japonensium et S. Michaelis de Sanctis confessoris, indulisit, ut idem officium cum Missa Deiparæ ab omnibus in tota Hispania ad horas canonicas recitandas adstrictis persolveretur.

R. Vox turturis audita est in terra nostra: signum magnum apparuit in cœlo. Mulier amicta sole, et luna sub pèdibus ejus. γ. Et in cápite ejus corona duodecim stellarum, Mulier. Gloria Patri. Mulier.

IN III. NOCTURNO.

Añã. Dedit nobis Dóminus civitatem munitam, et columnam ferream.

Añã. Dum anxietur cor nostrum, in petra exaltasti nos.

Añã. En ego stabo ibi coram te super petram, et

exibit ex ea aqua, ut bibat populus meus.

γ. Elegit eam Deus, et prælegit eam. R. In tabernáculo suo habitare facit eam.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII. Cap. 11.

In illo tempore: Loquente Jesu ad turbas, extollens vocem quædam mulier de turba, dixit illi: beatus venter, qui te portavit. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 4. cap. 49. in Lucæ 11.

Magnæ devotionis et fidei hæc mulier ostenditur, quæ Scribis et Phariseis Dominum tentantibus, simul et blasphemantibus, tanta ejus incarnationem præ omnibus sinceritate cognoscit, tanta fiducia confitetur, ut et præsentium procerum calumniam, et futurorum confundat hæreticorum perfidiam. Nam sicut tunc Judæi, sancti Spiritus opera blasphemando, verum consubstantialemque Patri Dei Filium negabant; sic hæretici postea negando, Mariam semper virginem, Sancti Spiritus operante virtute,

nascituro cum humanis membris Unigenito Dei, carnis suæ materiam ministrasse, verum consubstantialemque matri filium hominis fateri non debere dixerunt.

R. Insigni beneficio peculiarem sui obtinendi patrocini fiduciam clementissima Virgo nobis concessit; * Quæ hunc locum elegit, in quo preces undique confluentium benigne exciperet. *ŷ.* Filii tui de longe venient, et filia tuæ de latere surgent. Quæ hunc...

Lectio VIII.

Sed si caro Verbi Dei secundum carnem nascentis à carne Virginis matris pronuntiatur extranea, sine causa venter qui eam portasset, ubera quæ lactassent, beatificantur. Dicit autem Apostolus: Quia misit Deus Filium suum factum ex muliere, factum sub lege. Neque audiendi sunt qui legendum putant: Natum ex muliere, factum sub lege, quia conceptus ex utero virginali, carnem non de nihilo, non aliunde, sed materna traxit ex carne: alioquin nec vere Filius hominis diceretur, qui originem non haberet ex ho-

mine. Et nos igitur, his contra Eutychem dictis extollamus vocem cum Ecclesia catholica, cujus hæc mulier typum gessit, extollamus, et mentem de medio turbaram, dicamusque Salvatori: Beatus venter, qui te portavit, et ubera, quæ suxisti. Vere enim beata parens, quæ sicut quidam ait; enixa est puerpera Regem, qui cælum terramque tenet per sæcula.

R. Tu gloria Jerusalem, tu lætitia Israel: * Tu honorificentia populi nostri. *ŷ.* Cum summa exultatione gaudeat terra nostra tantæ Virginis illustrata visitatione. Tu honorificentia. Gloria Patri. Tu honorificentia.

Lectio IX.

Quinimo beati qui audiunt verbum Dei, et custodiunt. Pulchre Salvator attestationi mulieris annuit non eam tantummodo quæ Verbum Dei corporaliter generare meruerat, sed et omnes qui idem Verbum spiritualiter auditu fidei concipere, et boni operis custodia vel in suo, vel in proximorum corde parere, et quasi alere studuerint, asseverans esse beatos: quia et eadem Dei Genitrix, et

inde quidem beata, quia Verbi incarnandi ministra facta est temporalis; sed inde multo beator, quia ejusdem semper amandi custos manebat aeterna.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES ET PER HORAS.

Añã. 1. Sapientia ædificavit sibi domum, et proposuit mensam suam.

Psalm. de Dominica.

2. In altissimis habitavi, et thronus meus in columna nubis.

3. Erexit Jacob lapidem in titulum; vere locus iste sanctus est, et ego nesciebam.

4. Fundata est domus Domini secus decursus aquarum, et flumina non obruent illam.

5. Fundabo te in saphiris; ponam jaspidem propugnacula tua.

Cap. Eccl. 24.

In omnibus requiem quæsi vi, et in hæreditate Domini morabor, et dixit mihi Creator omnium: In Jacob inhabita, et in Israel hæreditare, et in electis meis mitte radices.

Hymnus.

Grata Virgini Mariæ, Præsidi dulcissimæ, Gaudeat sublime donum

Concinens Hispania, Occupet nec ulla mentes, Impudens oblivio.

Virgo stans super columnam
Fulget æde maxima,
Excubantes hinc et inde
Lampades pulcherrimæ,
Nocte certatim dieque
Dulce lumen offerunt.

Quæ patres cœpere primi;
Tecta cultu simplici,
Posteri majore sumptu
Promoventes extruunt,
Prisca paupertas placebat,
Nec novus mos displicet.

Nempe devotas ad aras
Supplices se conferunt,
E remotis dona terris
Consecrantur ædibus,
Spargit unde Virgo clemens
Gratias uberrimas.

Sit tibi virtus, decusque
Christe nate Virgine,
Sit Patri laus, et Datori
Gratiarum Flamini,
Una jugiter canatur
In tribus divinitas. Amen.

Y. Ora pro nobis, sancta
Maria advocata nostra.

R. Ut digni efficiamur
promissionibus Christi.

AD BENEDICTUS AÑA.

Sanctificavit Dominus
tabernaculum suum: bene-
dicta gloria Deiparæ de loco
sancto suo.

ORATIO.

Omnipotens sempiterne Deus, qui per gloriosissimam Filii tui Matrem cœlestē præsidium nobis mirabiliter præparasti; concede propitius, ut quam peculiari titulo de Columna pia devotione veneramur, ejus perpetuo protegāmur auxilio: Per eundem.

Ad Horas Añe, et Cap. Tertie de Laud. reliq. ut in festo Descens p. 42.

In II Vesp. omn. ut in I. præf. Añe. ad Magnificat.

Respice de cœlo, et vide et visita vineam istam quam plantavit dextera tua, et perface eam.

DIE XIII OCTOBIS.

In festo Dedicatōnis Basilicæ S. Salvatoris Ovetensis.

Duplex, 1. classis.

In Matrice, et Civitate, cum Octava.

Omnia ut in Breviario in comm. Dedicatōn. præf. seq.

In I Vesp. com. præf.

IN II NOCTURNO.

Ex Roderico Ximēnio, Archiepiscopo Toletano.

Lectio IV.

Cum propter Gothorum Regum culpam, et Hispani p̄puli peccata, Saraceno-

rum gens totam ferè Hispaniam subjugasset, et nulla in eis civitas relicta esset, quæ Episcopalem cathedram haberet, Rex Froila, fugatis, et ab Asturibus longe propulsatis Mauris, ædificata Ovetō urbe, Ecclesiam ibi condidit Cathedralē quam ex diruta Luco, urbe magnifica (quæ prius condita fuerat) in hanc à se conditam civitatem transtulit. Sed quod Froila incepit, Alphonsus cognomento Castus, filius ejus, debito et glorioso fine terminavit.

R. Orantibus.

Lectio V.

Hic Alphonsus, cum multis virtutibus emineret, palatia regia pulchro et forti opere construxit Oveti, et Ecclesiam ibi Cathedralē à patre Froila inchoatam, ita et ædificiis ampliavit, et redditibus ditavit, et concessis privilegiis honestavit, ut Conditoris hujus Ecclesiæ nomen usque ad hæc tempora merito obtineat: fundata est enim in honorem sancti Salvatoris, et in ea Catholicus Rex bis sena Apostolorum duodecim altaria, sena ex utraque parte elevavit, Ecclesiam-

que sanctæ Mariæ, et sancti Thyrsi ex lapidibus et columnis marmoreis, argento et auro cum palatio regali adornavit; et Gothorum gloriam tam in Ecclesiis, quam in palatiis, ut olim Toleti fulserat, prout potuit, reparavit. O quam metuendus.

Lectio vi.

Et ut reparato templo per Esdram et Nehemiam lætabantur jvenes, qui prioris templi gloriam ignorabant, et flebant senes, qui prioris templi magnificentiam recolabant: sic ædificato hoc templo, qui gloriam viderant antiquorum per Hispaniam templorum, perfundebantur lacrymis et mœrore; jvenes autem præteritæ gloriæ inscii, Regis Alphonsi magnalia, cum laudibus extollebant. Quin et Rex pius, constructo templo, Sanctarum Reliquiarum, arcam ex Monte Sacro in hanc Ecclesiam cum júbilo deduxit, et in altari sancti Michaelis collocavit. Cujus visendæ causa, ex universis orbis partibus devoti concurrunt populi christiani, laudantes Dei beneficia, quæ Dominus Jesus Christus ibidem suis fidelibus impertitur. R. Mané.

DIE XV. OCTOBRIS.

In Feste S. Teresiæ V.

Duplex 2. classis.

Ad 1 Vesperas.

Ant. 1 Zelo zelata sum pro honore sponsi mei Jesu Christi, qui dixit mihi: ut vera Sponsa meum zelabis honorem. *Ps. de cñi. Virg.*

2. Vulnerasti cor meum, Dómine, ardenti cuspe charitatis tuæ.

3. Clavo dextere tuæ subarrhasti me, Dómine: et tanquam sponsam decorasti me corona.

4. Fulcite me floribus, stipate me malis; quia amore langueo.

5. Mihi absit gloriari, nisi in cruce Domini nostri Jesu Christi, per quem mihi mundus crucifixus est, et ego mundo.

Capitulum. Sap. vii.

Optavi, et datus est mihi sensus: et invocavi, et venit in me spiritus sapientiæ et præposui illam regnis et sedibus, et divitias nihil esse duxi in comparatione illius.

Hymnus.

Regis Superni nuntia
Domum paternam deseris
Terris, Teresa, barbaris
Christum data aut sanguinem.

Sed te manet suavior

Mors, pœna poscit dulcior;
Divini amoris cusvide
In vulnus icta concides.

O caritatis victima
Tu corda nostra concrema,
Tibique gentes creditas
Averni ab igne libera.

Sit laus Patri cum Filio,
Et Spiritu Paraclito,
Tibique, Sancta Trinitas,
Nunc et per omne sæculum.

Amen.
X. Obliviscere populum
tuum, et domum patris tui.
R. Et concupiscet Rex de-
corem tuum.

Ad Magnificat.
Añã. Quesivi in sponsam
mihî eam assumere. Doc-
trix enim est disciplinæ
Dei, et electrix operum illius

ORATIO.
Exaudi nos, Deus salutaris
noster: ut sicut de beatæ
Teresiæ Virginis tuæ fes-
tivate gaudemus, ita cœ-
lestis ejus doctrinæ pâbu-
lo nutriamur; et piæ de-
votionis erudiamur affec-
tu. Per Dominum.

AD MATUTINUM.
Invitat. Regem Virgi-
num Dominum Venite a-
doremus.

Hymnus.
Hæc est dies qua candidæ
Instar columbæ, cœlitum
Ad sacra templa spiritus

Se transtulit, Teresiã.
Sponsique voces audit
Veni, soror, de vertice
Carmeli ad Agni nuptias,
Veni ad coronam gloriæ.
Te, sponse, Jesu, Virgi-
num,
Beati adorent ordines,
Et nuptiali canticò
Laudent per omnesæculum;
Amen.

IN I. NOCTURNO.
Añã. Quæ est ista, quæ
ascendit per desertum, si-
cut virgula fumi, ex aro-
matibus mirrhæ et thuris?
Ps. ut in Fest. S. Eulaliæ
pág. 22. vel de cñi. Virg.

Añã. En dilectus meus
loquitur mihî: surge, pro-
pera amica mea, columba
mea, et veni.

Añã. Revertere, rever-
tere Sunamitis: revertere,
revertere ut intueamur te.

X. Fiat cor meum imma-
culatum in justificationi-
bus tuis. R. Ut non con-
fundar.

De libro Sapientiæ.

Lect. i Cap. VII. et VIII.
Optavi, et datus est mihî
sensus: et invocavi, et ve-
nit in me spiritus sapien-
tiæ: et præposui illam reg-
nis et sedibus, et divitias
nihil esse duxi in compa-
ratione illius. Nec compa-

ravi illi lapidem pretiosum: quoniam omne aurum in comparatione illius, arena est exigua, et tamquam lutum æstimabitur argentum in conspectu illius. Super salutem et speciem dilexi illam, et proposui pro luce habere illam: quoniam inextinguibile est lumen illius. Venerunt autem mihi omnia bona pariter cum illa, et innumerabilis honestas per manus illius, et lætatus sum in omnibus: quoniam antecedebat me ista sapientia, et ignorabam quoniam horum omnium mater est. Quam sine fictione didici, et sine invidia communico, et honestatem illius non abscondo. Infinitus enim thesaurus est hominibus: quo qui usi sunt, participes facti sunt amicitie Dei, propter disciplinæ dona commendati.

R. Habitabit in solitudine iudicium, et justitia in Carmelo sedebit. Et erit opus justitiæ, pax, Et cultus justitiæ silentium, et securitas usque in sempiternum. y. Et sedebit populus meus in pulchritudine pacis, et in tabernaculis fiduciæ. Et cultus.

Lectio II.
Omnium enim artifex docuit me sapientia: est enim in illa spiritus intelligentiæ, sanctus, unicus, multiplex, subtilis, disertus, mobilis, incoquinatus, certus, suavis, amans bonum, acutus, quem nihil vetat, benefaciens, humanus, benignus, stabilis, certus, securus, omnem habens virtutem, omnia prospiciens, et qui capiat omnes spiritus, intelligibilis, mundus, subtilis. Omnibus enim mobilibus mobilior est sapientia: attingit autem ubique propter suam munditiam. Vapor est enim virtutis Dei, et emanatio quædam est claritatis Omnipotentis Dei sincera: et ideo nihil inquinatum in eam incurrit. Candor est enim lucis æternæ, et speculum sine macula Dei majestatis, et imago bonitatis illius. Et cum sit una, omnia potest: et in se permanens, omnia innovat et per nationes in animas sanctas se transfert, amicos Dei et prophetas constituit.

R. Diffusa est gratia in labiis tuis. Propterea benedixit te Deus in æternum. y. Specie tua et pulchritu-

dine tua, intende, prospere procede, et regna. Propterea.

Lectio III.
Neminem enim diligit Deus, nisi eum qui cum sapientia inhabitat. Est enim hæc speciosior sole, et super omnem dispositionem stellarum, luce comparata invenitur prior. Illi enim succedit nox, sapientiam autem non vincit malitia. Attingit ergo à fine usque ad finem fortiter, et disponit omnia suaviter. Hanc amavi et exquisivi à juventute mea, et quæsi vi sponsam mihi eam assumere, et amator factus sum formæ illius. Generositatem illius glorificat, contubernium habens Dei: sed et omnium Dominus dilexit illam: doctrix enim est disciplinæ Dei, et electrix operum illius. Et si divitiæ appetuntur in vita, quid sapientia locupletius, quæ operatur omnia? Si autem sensus operatur; quis horum, quæ sunt, magis quam illa est artifex? Et si justitiam quis diligit: labores hujus magnas habent virtutes: sobrietatem enim et prudentiam docet et justitiam, et virtutem, quibus utilius nihil est in vita hominibus.

R. Audi filia, et vide, et inclina aurem tuam:

Quia deinceps ut vera sponsa meum zelabis honorem. *Y.* Sponsabo te mihi in justitia, et judicio, et in misericordia, et in miseracionibus. Quia. Gloria. Quia.

IN II. NOCTURNO.

Añã. Vidi Dominum qui dedit coronam decoris in capite meo.

Añã. Induit me Genitrix Domini vestimentis salutis: et datum est mihi, ut cooperiar byssino splendenti et candido.

Añã. Ego autem in Domino gaudebo: et exultabo in Deo Jesu meo.

Y. Sitivit in te anima mea. R. Quam multipliciter tibi caro mea.

Lectio IV.

Teresia virgo nata est Abulæ in Hispania, parentibus tum genere, tum pietate præclaris. Ab his divini timoris lacte educata, admirandum futuræ sanctitatis in tenerrima adhuc ætate specimen dedit. Nam cum Sanctorum Martyrum acta perlegeret, adeo in ejus meditatione Sancti Spiritus ignis exarsit, ut domo aufugiens in Africam traiceret, ubi vitam pro glo-

ria Jesu Christi et animarum salute profunderet. A patruo revocata, ardens martyrii desiderium elemosynis, aliisque piis operibus compensavit, jugibus lacrymis deplorans optimam sibi sortem fuisse præreptam. Mortua matre, cum à Beatissima Virgine peteret, ut se matrem esse monstraret, pii voti compos effecta est, semper perinde ac filia patrocinio Deiparæ perfruens. Vigessimæ ætatis annum agens ad moniales Sanctæ Mariæ de Monte Carmelo se contulit: ibi per duodeviginti annos gravissimis morbis, et variis tentationibus vexata, constantissime meruit in castris christianæ penitentiae, nullo resecta pabulo coelestium earum consolationum, quibus solet etiam in terris sanctitas abundare.

n. Dixit mihi Dominus meus: ne timeas, filia: Non rapiet te quisquam de manu mea. *Y* Neque mors, neque vita, neque creatura alia poterit me separare à charitate Dei. Non rapiet.

Lectio v.

Angelicis ditata virtutibus, non modo propriam, sed

publicam etiam salutem sollicita charitate curavit. Quare severiorem veterum Carmelitarum regulam, Deo afflante et Pio quarto approbante, primum mulieribus, deinde viris observandam proposuit. Effloruit in eo consilio omnipotens miserentis Domini benedictio: nam duo supra triginta monasteria inops virgo potuit ædificare, omnibus humanis destituta auxiliis, quinimo adversantibus plerumque sæculi principibus. Infidelium et hæreticorum tenebras perpetuis deflebat lacrymis, atque ad placandam divinæ ultionis iram, voluntarios proprii corporis cruciatus Deo pro eorum salute dicabat. Tanto autem divini amoris incendio cor ejus conflagravit, ut merito viderit Angelum ignito jaculo sibi præcordia trasverberantem, et audierit Christum data dextera dicentem sibi: Deinceps ut vera sponsa meum zelabis honorem. Eo consiliente, maxime arduum votum emisit, efficiendi semper quidquid perfectius esse intelligeret. Multa coelestis sapientiæ documenta conscripsit, quibus fideliam

mentes ad supernae patriae desiderium maxime excitantur.

R. Gaudens gaudebo in Domino, et exultabit anima mea in Deo meo; quia induit me vestimentis salutis: Et indumento justitiae circumdedit me. y. Quasi sponsam decoratam corona, et quasi sponsam ornatam monilibus suis. Et indumento.

Lectio vi.

Cum autem assidua ederet exempla virtutum, tam anxio castigandi corporis desiderio aestuabat, ut quamvis secus suaderent morbi, quibus afflictabatur, corpus ciliciis, catenis, urticarum manipulis, aliisque asperimis flagellis saepe cruciaret, et aliquando inter spinas volutaret, sic Deum alloqui solita: Domine, aut pati, aut mori: se semper miserrima morte pereuntem existimans, quamdiu a coelesti aeterna vitae fonte abesset. Prophetiae dono excelluit, eamque divinis charismatibus tam liberaliter locupletabat Dominus, ut saepius exclamans peteret, beneficiis in se divinis modum imponi, nec tam celeri oblivione

culparum suarum memoriam aboleri. Intolerabili igitur divini amoris incendio potius quam vi morbi, Albæ cum decumberet, prænuntiato suae mortis die, ecclesiasticis Sacramentis munita, alumnos ad pacem, charitatem, et regularem observantiam adhortata, sub columbae specie purissimam animam Deo reddidit, annos nata sexaginta septem, anno millesimo quingentesimo octogesimo secundo, idibus Octobris juxta Kalendarii Romani emendationem. Ei morienti adesse visus est inter Angelorum agmina Christus Jesus: et arbor arida cellae proxima statim effloruit. Ejus corpus usque ad hanc diem incorruptum, odorato liquore circumfussum, pia veneratione colitur. Miraculis claruit ante et post obitum, eamque Gregorius decimus quintus in Sanctorum numerum retulit.

R. Regnum mundi et omnem ornatum saeculi contempsi propter amorem Domini mei Jesu Christi: Quem vidi, quem amavi, in quem credidi, quem dilexi. y. Eructavit cor meum

verbum bonum; dico ego opera mea Regi. Quem... Gloria Patri. Quem...

IN III NOCTURNO.

Añã. Gloria Libani data est ei, decor Carmeli et Saron, ipsi videbunt gloriam Domini, et decorem Dei nostri.

Añã. Domine, præveneristi eam in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Añã. Os suum aperuit sapientiæ, et lex clementiæ in lingua ejus.

ÿ. Deus præcinxit me virtute. R. Et posuit immaculatam viam meam.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lect. VII. Cap. XI.

In illo tempore: Respondens Jesus dixit: Confiteor tibi, Pater, Domine cœli et terræ, quia abscondisti hæc a sapientibus et prudentibus, et revelasti ea parvulis. Et reliqua.

Homilia S. Ambrosii Ep.

Libr. 7 in Luc. c. 10.

Aperitur cœleste mysterium, quod placuerit Deo, ut parvulis magis quam prudentibus istius mundi suam gratiam revelaret.

Quod Apostolus Paulus stylo pleniori digessit dicens: Nonne stultam fecit Deus sapientiam hujus mundi? Nam quoniam in Dei sapientia non cognovit hic mundus per sapientiam Deum; placuit Deo per stultitiam prædicationis salvos facere credentes. Parvulum ergo accipiamus, qui se exaltare non noverit, et phaleratis sermonibus artem suæ jactare prudentiæ: quod philosophi plerique faciunt.

R. Habitare fecit eam Deus sterilem in domo: Matrem filiorum lætantem. ÿ. Cibavit eam pane vitæ et intellectus, et aqua sapientiæ salutaris potavit illam. Matrem...

Lectio VIII.

Parvulus erat qui dixit: Domine non est exaltatum cor meum, neque elati sunt oculi mei; neque ambulavi in magnis, neque in mirabilibus super me. Et ut scires parvulum hunc non ætate, non sensu fuisse, sed humilitate sua, et quadam declinatione jactantiæ, addidit: Sed exaltavi animam meam. Vides quam excelsus fuerit hic parvulus, quanto virtutum

sublimis vertice? Tales nos parvulos vult esse Apostolus, cum dicit, si quis videtur sapiens esse inter vos in hoc sæculo, stultus fiat, ut sit sapiens. Sapientia enim hujus mundi stultitia est apud Deum.

R. Tu gloria Jerusalem, tu lætitia Israel, tu honorificentia populi nostri: quia fecisti viriliter, et confortatum est cor tuum: ideo et manus Domini confortabit te: Et eris benedicta in æternum. V. Surrexerunt filii ejus, et beatissimam prædicaverunt. Et eris. Gloria Patri. Et eris.

Lectio IX.

Pulcherrimus connectitur de fide locus, quando omnia sibi tradita dicit a Patre suo. Cum omnia legis, omnipotentem agnoscis: non decolorem, non degenerem Patris. Cum tradita legis, Filium confiteris, cui per naturam omnia unius substantiæ jure sunt propria, non dono collata per gratiam. Addidit: Nemo scit, quis est Filius, nisi Pater: et quis est Pater, nisi Filius, et cui voluerit Filius revelare. Ut scias autem, quia sicut Filius Patrem, quibus vult reve-

lat, etiam Pater revelat, quibus vult, Filium: audi dicentem ipsum Dominum Jesum, cum laudaret Petrum, quod eum Filium Dei esse confessus sit: Beatus es Simon Bar-Jona: quia non caro et sanguis revelavit tibi, sed Pater meus, qui in cælis est.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES ET PER HORAS.

Añã. I. Hæc est virgo sapiens et una de numero prudentum.

2. Date ei de fructu manuum suarum, et laudent eam in portis opera ejus.

3. Sitivit in te, Domine, anima Sponsæ tuæ, et lætata est in his, quæ dicta sunt illi.

4. Trahe me: post te curremus in odorem unguentorum tuorum, oleum effusum nomen tuum.

5. Lætare Teresia in eo, qui te fecit, quoniam benedixit Dominus filiis tuis, et adipe frumenti satiat te.

Cap. et Hymn. ut in Vesp.

V. Adjuvabit eam Deus vultu suo. R. Deus in medio ejus non commovebitur.

Ad Benedictus.

Añã. Pone me ut signaculum super cor tuum, quia

fortis est ut mors dilectio: dura sicut infernus æmulatio: lampades ejus, lampades ignis atque flammarum.

Oratio ut in Vesp.

Ad Tertiam.

Capit. Optavi. pag. 257.

R. Tibi dixit cor meum, Exquisivit te facies mea. Tibi dixit. *Y.* Faciem tuam Domine requiram. Exquisivit. Gloria. Tibi dixit. *Y.* Anima mea exultabit in Domino. *R.* Et delectabitur super salutari suo.

Ad Sextam.

Capit. Sap. 7.

Super salutem et speciem dilexi illam, et proposui pro luce habere illam: quoniam inextinguibile est lumen illius.

R. Anima mea Exultabit in Domino. Anima... *Y.* Et delectabitur super salutari suo. Exultabit. Gloria Patri. Anima mea. *Y.* Apud me oratio Deo vitæ meæ. *R.* Dicam Deo: susceptor meus es.

Ad Nonam.

Capit. Sap. 7.

Venerunt autem mihi omnia bona pariter cum illa, et innumerabilis honestas per

manus illius, et lætata sum in omnibus: quoniam antecedebat me ista sapientia.

R. *brev.* Apud me oratio Deo vitæ meæ. Apud. *Y.* Dicam Deo: susceptor meus es. Deo vitæ. Gloria Patri. Apud me. *Y.* Passer invenit sibi domum. *R.* Et turtur nidum sibi, ubi ponat filios suos.

IN II VESPERIS.

Ant. 1. Filie Jerusalem nuntiate dilecto meo, quia amore langueo.

2. Dilectus meus mihi, et ego illi, qui pascitur inter lilia.

3. Florete flores quasi liliium, et date odorem et frondete in gratiam.

4. Fiat cor meum immaculatum in justificationibus tuis, ut non confundar.

5. Gaudeamus, et exultemus, et demus gloriam ei quia venerunt nuptiæ Agni.

Cap. et Hymn. ut in I Vesp.

Y. Elegit eam Deus, et prælegit eam. *R.* In tabernaculo suo habitare fecit eam.

Ad Magnificat.

Ant. Sapientiam ejus enarrabunt gentes, et laudem ejus annuntiabit Ecclesia.

Die XIX OCTOBRIS.
Octava B. M. V. de Co-
lunna.

Duplex.

Omn. ut in die præf. lect.

In I Noct. ut in festo
Reginæ SS. Omn. p. 190.

IN II NOCTURNO.
Sermo sancti Cyrilli Epis-
copi Alexandrini.

Lectio IV. H. cont. Nestor.
Hilarem video cætum Sancto-
rum omnium, qui conve-
nerunt promptis animis à
sancta Dei Matre Maria sem-
per Virgine convocati. Laus
et gloria sit tibi, sancta
Trinitas, quæ omnes nos ad
hanc celebritatem convo-
casti. Sit etiam tibi, sancta
Dei Mater, laus. Tu enim es
pretiosa margarita orbis ter-
rarum: tu lampas inextin-
guibilis, corona virginitatis,
sceptrum orthodoxæ fidei,
templum indissolubile, con-
tinens eum qui nusquam
contineri potest, mater, et
virgo, per quam benedictus,
qui venit in nomine Domini,
in sanctis Evangelii nomi-
natur. R. Hæc est domus.

Lectio V.

Per te Trinitas sanctifica-
tur, per te crux pretiosa ce-
lebratur, et adoratur in toto
orbe terrarum. Per te exul-
tat cælum, lætantur Angeli

et Archangeli, fugantur dæ-
mones, et homo ipse ad cœ-
lum revocatur. Per te om-
nis creatura idolorum errore
detenta, conversa est ad ag-
nitionem veritatis, et fideles
homines ad sanctum bap-
tisma pervenerunt, atque in
toto Orbe terrarum cons-
tructa sunt Ecclesiæ.

Ad simulacrum.

Lectio VI.

Te adjutrice gentes veniant
ad pœnitentiam. Quid plura?
Per te unigenitus Dei Filius
vera illa lux effulsit seden-
tibus in tenebris et umbra
mortis. Per te Propheta
prænunderunt, per te Apos-
toli salutem gentibus præ-
dicarunt. Quisnam poterit
tuarum laudum præconia
explicare, Maria mater et
virgo? Hanc, fratres dilec-
tissimi, celebremus, ejus
Filium Ecclesiæ sponsum
immaculatum adorantes: cui
honor et gloria in sæcula
sæculorum. Amen.

R. Vox turturis.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii se-
cundum Lucam.

Lectio VII. C. II.

In illo tempore: Loquente
Jesu ad turbas, extollens
vocem quædam mulier de
turba, dixit illi: Beatus

venter qui te portavit. Et reliqua: *sequi omnia se sequantur*
Homilia S. Joannis Chrysost.

H. 20. In Joann. cap. 2.

Cum audieris mulierem illam, dicentem: Beatus venter, qui te portavit, et ubera quæ suxisti: deinde Dominum respondentem: Quinimmo beati, qui audiunt verbum Dei, et custodiunt illud: ea sententia dictum existima, non quod matrem negligeret, sed nihil ei utilitatis matris nomen allaturum ostenderet, nisi bonitate, et fide præstaret. Quod si Mariæ nihil sine virtute materna charitas erat profutura, longe minus nobis patris, fratris, matris, filii bonitas, nisi aliquid nostrum afferamus.

R. Insigni.

Lectio VIII.

In nullo namque alio nisi in solius sui ipsius virtutibus post divinam gratiam de salute cuius sperandum est. Nam si id profutarum erat per se Mariæ, profuisset etiam Judæis, quorum consanguineus erat Christus secundum carnem: profuisset civitati in qua natus est, profuisset fratribus: atque dum fratres rerum suarum curam habuerunt

nihil eis propinquitatis nomen profuit, sed cum reliquo mundo damnandi erant.

R. Tu gloria Jerusalem.

Lectio IX.

Tunc autem admirationi esse cœperunt, quando propria claraerunt virtute, patria vero nihil inde consequuta cecidit, et incendio absumpta est: concives misere interempti periere; consanguinei secundum carnem nihil ad salutem lucrati sunt deficiente virtutis patrocinio. Verum Apostoli ante omnes clarissimi evaserunt, cum se ad veram et expetendam ejus familiaritatem consuetudinemque per obedientiam contulerunt. Hic intelligimus, fide semper nobis opus esse, ut vita, quæ virtutibus luceat: hæc dumtaxat salvos nos facere poterit.

Te Deum laudamus.

DIE XX OCTOBRI.

(In civitate tantum.)

Octava Dedicat. Basilicæ S. Salvatoris Ovetensis.

Duplex.

Omnia ut in Breviario in Cui. Dedicat. et in die Octava. Lect. III. Noct. ut in 2.ª die infraoct.

DIE XXI OCTOBRIIS.

*In Festo Maternitatis.**B. M. V.**Duplex majus.**Añæ. et Cap. de Laud.**Ps. ut in Fest. B. M. V.**Hymn. Ave, maris. p. 36.*

Ÿ. Benedicta tu in mulie-
ribus. R. Et benedictus fruc-
tus ventris tui.

Ad Magnificat Añæ. Cum
jucunditate Maternitatem
beatæ Mariæ semper virgi-
nis celebremus.

Oratio ut ad Laud.

AD MATUTINUM.

In vit. Maternitatem bea-
tæ Mariæ virginis celebremus:
* Christum ejus Filium
adoremus Dominum.

HYMNUS.

Cœlo Redemptor prætulit
Felicis alvum Virginis,
Ubi caduca membra
Mortale corpus induit.

Hæc Virgo nobis edidit
Nostræ salutis auspicem,
Qui nos redemit sanguine,
Pœnas crucemque pertulit.

Spes læta nostro é pectore
Pellat timores anxios:
Hæc quippe nostras lacry-
mas,

Precesque defert Filio.

Voces Parentis excipit,

Votisque Natus annuit:

Hanc quisque semper diligit

Rebusque in arctis invocet.

Sit Trinitati gloria,

Quæ Matris intactum sinum

Ditavit almo germine,

Laus sit per omne sæculum.

Amen.

*Añæ et Ps. ut in Festo**Descensionis pag. 37.*

IN I NOCTURNO.

Ÿ. Specie tua et pulchri-
tudine tua. R. Intende,
prosperè procede, et regna.

Lectio I. ut in Fest. B. M.
V. Reg. SS. Omn. pag. 190
usque ad morabor.

R. Felix es, Isacrâ Virgo
Maria, et omni laude dig-
nissima: Ex qua ortus est
Sol justitiæ, Christus Deus
noster, per quem salvati et
redempti sumus. Ÿ. Mater-
nitatem beatæ Mariæ Vir-
ginis cum gaudio celebremus.
* Ex qua.

Lectio II. ut in eod.

*Fest. ab: * Tunc præcepit*
in 1.^a lect. usq. ad detentio
*mea. ** in 2.^a*

R. Sine tactu pudoris in-
venta es Mater Salvatoris:
* Qui cœlum terramque re-
git, in tua se clausit viscera
factus homo. Ÿ. Benedicta

tu in mulieribus, et bene-
dictus fructus ventris tui.
* Qui cœlum.

Lectio III. in cit. Fest.

*ab ** Quasi in 2 lect. usq.*

ad odoris. *** in 3.^a
R. Multæ filiæ congregaverunt divitias; tu supergressa es universas: * Speciosa facta es, et suavis in deliciis tuis, sancta Dei Genitrix. *Ÿ.* Sentiant omnes tuum juyamen, quicumque celebrant tuam sanctam Maternitatem: * Speciosa: Gloria Patri. * Speciosa.

IN II NOCTURNO.

Ÿ. Diffusa est gratia in labiis tuis. **R.** Propterea benedixit te Deus in æternum

Lectio IV.

Ex sermone Sti. Leonis Pap.

Serm. 1. de Nativ. Dom.

Virgo regia Davidicæ stirpis eligitur, quæ sacro gravidanda foetu, divinam humanamque prolem prius conciperet mente, quam corpore: et ne superni ignara consilii ad inusitatos paveret affatus; quod in ea operandum erat à Spiritu sancto, colloquio didicit angélico, nec damnum credidit pudoris Dei Genitrix mox futura. Cur enim de conceptionis novitate desperet, cui efficientia de Altissimi virtute promittitur? Confirmatur credentis fides etiam præeuntis attestazione miraculi, donaturque Elisabeth

inopinata fœcunditas, ut qui conceptum dederat sterili, daturus non dubitaretur et Virgini. Verbum igitur Dei Filius, qui in principio erat apud Deum, per quem facta sunt omnia, et sine quo factum est nihil, propter liberandum hominem ab æterna morte, factus est homo.

R. Gloriosæ Virginis Mariæ Maternitatem dignissimam recolamus, * Cujus Dóminus humilitatem respexit, quæ, Angelo nuntiante, concepit Salvatorem mundi. *Ÿ.* Christo canamus gloriam in hac sacra solemnitate mirabilis Genitricis Dei. * Cujus.!!

Lectio V.

Serm. 2. de Nativ. Dom.

Ingréditur hæc infima Jesus Christus Dóminus noster de cæli sede descendens, et à paterna gloria non recedens, novo ordine, nova nativitate generatus. Novo ordine quia invisibilis in suis, visibilis factus est in nostris; incomprehensibilis voluit comprehendi; ante tempora manens, esse cœpit in tempore. Nova autem nativitate genitus est; conceptus à Virgine, natus ex Virgine, sine pater-

næ carnis concupiscentia, sine maternæ integritatis injuria, quia futurum hóminum Salvatorem talis ortus decebat, qui et in se haberet humanæ substantiæ naturam, et humanæ carnis inquinamenta nesciret. Origo dissimilis, sed natura consimilis: humano usu et consuetudine, quod credimus, caret: sed divina potestate subnixum est, quod Virgo concepit, quod Virgo pepererit, et Virgo permanserit.

R. Benedicta filia tu á Dómino, quia per te fructum vitæ comunicávimus: * Sola sine exemplo placuisti Dómino nostro Jesu Christo. y. Nostras deprecationes ne despicias in necessitatibus nostris, et á periculis cunctis libera nos sancta Dei Génitrix. * Sola.

Lectio vi.
Oportuit, ut primam Genitricis integritatem nascentis incorruptio custodiret, et complácitum sibi claustrum pudoris et sanctitatis hospitium, divini Spiritus virtus infusa servaret, quæ statuerat dejecta erigere, confracta solidare, et superandis carnis illecebris multiplicatam pudicitiae donare virtu-

tem: ut virginitas, quæ in aliis non poterat salva esse generando, fieret alii imitabilis renascendo. Hoc ipsum autem, quod Christus nasci eligit ex Virgine, nonne apparet altissimæ fuisse rationis: ut scilicet humano generi natam salutem diabolus ignoraret, et spirituali latente conceptu, quem non alium videret quam alios, non aliter crederet natum esse, quam cæteros? Quod ut fieret, editus est Christus ex Virgine, quam Spiritus sanctus fœcundavit, et cum in omnibus matribus non fiat sine peccati sorde conceptio, hæc inde purgationem traxit, unde concepit.

R. Benedicta tu inter mulieres et benedictus fructus ventris tui: Unde hoc mihi ut veniat Mater Domini mei ad me? y. Respexit humilitatem ancillæ suæ, et fecit mihi magna qui potens est. Unde. Gloria Patri. Unde.

IN III. NOCTURNO.

y. Fecit mihi magna qui potens est. R. Misericordia ejus á progenie in progenies timentibus eum. Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 2.
In illo tempore: Cum redi-

rent, remansit puer Jesus in Jerusalem, et non cognoverunt parentes ejus. Et reliqua.

Homilia Sti. Bernardi. Ab.

H. 1 de laud. Virg. Matr.

Deum, et Dominum Angelorum Maria suum Filium appellat, dicens: Fili, quid fecisti nobis sic? Quis hoc audeat Angelorum? Sufficit eis, et pro magno habent, quod, cum sint spiritus ex conditione, ex gratia facti sint et vocati Angeli, testante David: Qui facit Angelos suos spiritus. Maria vero Matrem se agnoscens, majestatem illam, cui illi cum reverentia serviunt, cum fiducia suum nuncupat filium. Nec dedignatur nuncupari Deus, quod esse dignatus est. Nam paulo post subdit Evangelista: Et erat subditus illis. Quis? Quibus? Deus hominibus. Deus, inquam, cui Angeli subditi sunt, cui Principatus et Potestates obediunt, subditus erat Mariæ.

Beata es, Virgo Maria, Dei Genitrix, quæ credidisti Domino: perfecta sunt in te, quæ dicta sunt tibi: Propterea benedixit te Deus in æternum. *ŷ.* Dif-

fusa est gratia in labiis tuis: intercede pro nobis ad Dominum Deum nostrum. Propterea...

Lectio viii.

Mirare utrumlibet, et elige quid amplius mireris, sive Filii benignissimam dignationem, sive Matris excellentissimam dignitatem. Utrinque stupor, utrinque miraculum. Et quod Deus femina obtemperet, humilitas absque exemplo: et quod Deo femina princeptur, sublimitas sine socio. In laudibus virginum singulariter canitur, quod sequuntur Agnum quocumque ierit. Quibus ergo laudibus judicas dignam, quæ etiam præit? Disce, homo, obedire; disce, terra, subdi; disce, pulvis, obtemperare. De auctore tuo loquens Evangelista: Et erat, inquit, subditus illis. Erubescere, superbe cinis. Deus se humiliat, et tu te exaltas? Deus se hominibus subdit, et tu dominari gestiens hominibus, tuo te præponis Auctori? Felix Maria, cui nec humilitas defuit, nec virginitas. Et quidem singularis virginitas, quam non temeravit, sed honoravit fœcun-

ditas. Et nihilominus specialis humilitas, quam non abstulit, sed extulit fecunda virginitas: et incomparabilis prorsus fecunditas, quam virginitas simul comitatur et humilitas. Quid horum non mirabile? quid non incomparabile? quid non singulare? Mirum vero si non hæsitas in horum ponderatione, quid tua iudices dignius admiratione, utrum videlicet potius stupenda sit fecunditas in Virgine, an in Matre integritas? Sublimitas in prole, an cum tanta sublimitate humilitas? Nisi quod indubitanter horum singulis præferenda sunt simul cuncta: et incomparabiliter excellentius est, atque felicius omnia percepisse, quam aliqua. Et quid mirum, si Deus, qui mirabilis cernitur et legitur in sanctis suis, mirabilem se exhibuit in Matre sua? Veneramini ergo, conjuges, in carne corruptibili carnis integritatem: miramini etiam vos, sacrae virgines, in Virgine fecunditatem: imitamini, omnes homines, Dei Matris humilitatem.

R. Congratulamini mihi omnes, qui diligitis Domi-

num; quia cum essem parvula, placui Altissimo: Et de meis visceribus genui Deum et hominem. y. Beatam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus. Et... Gloria. Et...

Lect. IX S. Hieron. Ab. ut in Breviar.

AD LAUDES ET PER HORAS.

Añã. 1. Beata es, virgo Maria, quæ omnium portasti Creatorem. *Ps. de Dom.*

2. Genuisti qui te fecit, et in æternum permanes Virgo.

3. Beatam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Dominus.

4. Fecit mihi magna, qui potens est, et sanctum nomen ejus.

5: Viderunt eam filie Sion, et beatam dixerunt, et reginæ laudaverunt eam.

Capitulum. Eccli. 24.
Qui creavit me, requievit in tabernaculo meo, et dixit mihi: In Jacob inhabitata, et in electis meis mitte radices.

Hymnus.
Te, Mater alma Numinis, Oramus omnes supplices, A fraude nos ut dæmonis Tua sub umbra protegas.

Ob perditum nostrum genus,

Primi parentis crimine,
Ad inclytum Matris decus
Te Rex supremus extulit.

Clementer ergo prospice
Lapsis Adami posteris:
A te rogatus Filius
Deponat iram vindicem.

Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre et almo Spiritu
In sempiterna sæcula. Am.

Ÿ. Germinavit radix Jesse;
orta est stella ex Jacob:
Ÿ. Virgo peperit Salvatorem:
te laudamus Deus noster.

Ad Bened. Aña. Sancta
Maria, succurre miseris, ju-
va pusillanimes, refove fle-
biles, ora pro populo, inter-
veni pro clero, intercede pro
devoto femineo sexu: sen-
tiant omnes tuum juvamen,
quicumque celebrant tuam
admirabilem Maternitatem.

ORATIO.

Deus, qui de beatæ Mariæ
virginis utero. Verbum tuum
Angelo nuntiante, carnem
suscipere voluisti: præsta
supplicibus tuis; ut qui ve-
re eam Genitricem Dei cre-
dimus, ejus apud te inter-
cessionibus adjuvemur. Per
eundem Dominum...

Com. S. Hilarion. Ab. et SS.

Ursulæ et Soc. VV. et Mm.
*Ad Horas Aña. et Cap.
Tertie de Laud. Reliqua
ut in Fest. B. M. V. seu in
hoc Codice pag. 42 et 43.*

In II vesp. omn. ut in I.

Ad Magnificat. Aña. Ma-
ternitas tuâ, Dei Genitrix
Virgo, gaudium annuntia-
vit universo mundo: ex te
enim ortus est sol justitiæ
Christus Deus noster.

DIE XXX. OCTOBRIS.

In festo Puritatis. B. M. V.

Duplex majus.

*Ad Vesp. Aña. et Cap. de
Laud. Ps. de Fest. B. M. V.*

Hymnus.

Præclara custos virginum,
Intacta Mater Numinis,
Cælestis aulæ janua,
Spes nostra, cæli gaudium,
Inter rubeta liliū,
Columba formosissima,
Virga è radice germinans
Nostro medelam vulneri.

Turris draconi impervia,
Amica stella naufragis,
Tuere nos à fraudibus,
Tuaque luce dirige.

Erroris umbras discede,
Syrtes dolosas amove,
Fluctus tot inter devils
Tutam reclude semitam.

Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre et almo Spiritu
In sempiterna sæcula. Am.

xy. Cum jucunditate Virginitatem beatæ Mariæ semper Virginitatis celebremus. Et Ut ipsa pronobis intercedat ad Dñum Jesum Christum.

Ad Magnif. Aña. Nihil inquinatum in eam incurrit: candor est lucis æternæ; et spéculum sine mácula.

Oratio. ut in Laud.
AD MATUTIN. INVITAT.
Virginitatem Deiparæ celebremus, Christum ejus Filium adoremus Dominum.

III. Hymnus.
O stella Jacob fulgida,
O solis instar splendida
Aurora, qua nihil purius
Refulget inter sidera.

Stolis amictæ candidis
Tibi catervæ cœlitum
Plaudunt, sacræque virgines
Laudes perennes concinunt.
Quin obsequentes offerunt
Ligustra et alba lilia;
Candor sed horum vincitur
Candore casti pectoris.

Nostra Angelorum lau-
dibus
Abjecta tellus assonans
Ad astra voces efferat
Et Virginitatis præconia.
Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre et almo Spiritu
In sempiterna sæcula. Am.

*Aña. et Ps. ut fest. Des-
cens. pag. 37.*

III. IN I. NOCTURNO.

xy. Venerunt mihi omnia bona pariter cum illa. Et innumerabilis honestas per manus illius.

De Canticis canticorum. c. 2.

Ego flos campi et lilium convallium. Sicut lilium inter spinas, sic amica mea inter filias. Sicut malus inter ligna silvarum, sic dilectus meus inter filios. Sub umbra illius, quem desideraveram, sedi: et fructus ejus dulcis gutturi meo. Introduxit me in cellam vinariam, ordinavit in me caritatem. Fulcite me floribus, stipate me malis: quia amore langueo. Laeva ejus sub capite meo, et dextera illius amplexabitur me. Adjuro vos, filiæ Jerusalem, per capreas cervosque camporum, ne suscitatis, neque evigilare faciatis dilectam, quoadusque ipsa velit. Vox dilecti mei, ecce iste venit saliens in montibus, transiliens colles: similis est dilectus meus capreae hinnuloque cervorum. En ipse stat post parietem nostrum, respiciens per fenestras, prospiciens per cancellos. En dilectus meus loquitur

mihi: Surge, própera, amica mea, columba mea, formosa mea, et veni.

R. Dilectus meus mihi, et ego illi, qui pascitur inter lilia: * Pulchra es amica mea, suavis et decora sicut Jerusalem, terribilis ut castrorum acies ordinata. ¶ Una est columba mea, perfecta mea: viderunt eam filiae Sion, et beatissimam prædicaverunt. ¶ Pulchra...

Lectio II. c. 4.

Quam pulchra es amica mea, quam pulchra es! Oculi tui columbarum, absque eo quod intrinsecus latet. Capilli tui sicut greges caprarum, quæ ascenderunt de monte Galaad. Dentes tui sicut greges tonsarum, quæ ascenderunt de lavacro, omnes gemellis fetibus, et stérilis non est inter eas. Sicut vitta coccinea labia tua; et eloquium tuum dulce. Sicut fragmen mali punici, ita genæ tuæ. Sicut turris David collum tuum, quæ ædificata est cum propugnaculis: mille clypei pendent ex ea, omnis armatura fortium. Duo ubera tua sicut duo hinnuli capræ gemelli, qui pascuntur in liliis: donec aspiret dies, et inclinentur umbræ. Vadam

ad montem myrrhæ, et ad collem thuris. Tota pulchra es, amica mea, et macula non est in te.

R. Surge, própera, amica mea, columba mea, formosa mea, et veni: * Jam hyems tránsiit, imber ábiit et recessit: flores apparuerunt in terra nostra. ¶ Surgam, et circuibo civitatem; per vicos et plateas quæram quem diligit ánima mea. * Jam...

Lectio III.

Veni de Libano, sponsa mea veni de Libano, veni: coronaberis de capite Amanæ, de vértice Sanir et Hermon, de cubilibus leonum, de móntibus pardorum. Vulnerasti cor meum, soror mea sponsa vulnerasti cor meum, in uno oculorum tuorum, in uno crine colli tui. Quam pulchræ sunt mammæ tuæ, soror mea sponsa! Pulchriora sunt úbera tuo vino, et odor unguentorum tuorum super omnia arómata. Favus distillans labia tua, sponsa, mel et lac sub lingua tua: et odor vestimentorum tuorum sicut odor thuris. Hortus conclusus, soror mea sponsa, hortus conclusus, fons signatus.

R. Adjuro vos, filiæ Jerusalem, si inveneritis dilectum meum, ut nuntietis ei, quia amore langueo. * Qualis est dilectus tuus, o pulcherrima mulierum? y. Dilectus meus candidus et rubicundus, electus ex millibus. Talis est dilectus meus ipse est amicus meus, filiæ Jerusalem. * Qualis. Gloria Patri. Qualis.

IN II NOCTURNO.

y. Post partum, Virgo, inviolata permansisti. R. Dei Genitrix, intercede pro nobis.

Lectio iv.
Ex libro Sti. Ambrosii Episcopi, de virginibus.

Lib. 2 post initium.

Sit vobis tamquam in imagine descripta virginitas, vitæque beatæ Mariæ, de qua velut in speculo refulget species castitatis et forma virtutis. Hinc sumatis licet exempla vivendi: ubi tamquam in exemplari, magisteria expressa probitatis, quid corrigere, quid effugere, quid tenere debeatis, ostendunt. Primus discendi ardor nobilitas est magistri. Quid nobilius Dei Matre? Quid splendidius ea, quam splendor elegit? Quid castius ea, quæ corpus sine corporis contagione generavit?

R. Beatissima Virgo Maria hortus conclusus, fons signatus, Regina Angelorum, Domina mundi: Per quam Deus descendit in terras, ut homines ascendere mererentur ad cœlos. y. Ad te clamamus, exules filii Hevæ: recordare nostri, sanctissima Virgo. * Per quam.

Lectio v.

De cæteris ejus virtutibus quid loquar? Virgo erat non solum corpore, sed etiam mente, quæ nullo doli ambitu sincerum adulteraret affectum. Corde humilis, verbis gravis, animo prudens, loquendi parcius, legendi studiosior, non in incerto divitiarum, sed in prece pauperis spem reponens: intenta operi, verecunda sermone, arbitrum mentis solita non hominem, sed Deum quærere: nullum lædere, bene velle omnibus, fugere jactantiam, rationem sequi, amare virtutem.

R. Beata Maria tantæ exitit puritatis, ut Mater Domini esse mereretur: Deus, quam elegerat, creavit; de qua crearetur, elegit. y. Ipsa est stella ex Jacob, cujus radius universon orbem illuminat. * Deus.

Lectio VI.

Ex S. Petro Chrisologo.

Hæc dedit cœlis gloriam, terris Deum, fidem gentibus, finem vitiis, vitæ ordinem, moribus disciplinam. Gratiam, quam detulit Angelus, accepit Virgo, salutem sæculis redditura. Vere benedicta Virgo, quæ et virginitatis possidet decus, et Matris dignitatem: vere benedicta, quæ et superni conceptus meruit gratiam, et servavit integritatis coronam. Vere benedicta, quæ et divini germinis suscepit gloriam, et regina extitit totius castitatis.

R. Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? Spiritus Sanctus superveniet in te: * Et virtus Altissimi obumbrabit tibi; ideoque * Quod nascetur ex te Sanctum, vocabitur Filius Dei. **Y.** Dixit autem Maria: Ecce ancilla Dómini, fiat mihi secundum verbum tuum. * Et, Gloria * Quod..

IN III. NOCTURNO.

Y. Invenisti gratiam apud Deum. **R.** Sancta Dei Genitrix, Virgo immaculata.

Lectio VII.

Lectio Sti. Evangelii secundum Lucam. c. 1.

In illo tempore: Missus est

Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilææ, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro. Et reliqua. Homilia S. Bernardi Ab.

Homil. 2 super Missus est.

Novum canticum illud, quod solis dabitur in regno Dei cantare virginibus, ipsam virginum Reginam, imo primam inter cæteras esse cantaturam, nemo est qui ambigat. Puto autem illam, præter illud, quod solis licet, cum omnibus tamen virginibus ei, ut dixi, commune erit, dulciori quodam atque elegantiori carmine lætificaturam esse civitatem Dei. Hujus itaque dulcisonos depromere vel exprimere modulos, ne ipsarum quidem virginum ulla digna invenietur, quia merito decantandum servabitur illi, quæ sola de partu, et partu divino gloriatur. Gloriatur, dixi, de partu, non in se, sed in ipso quem peperit. Deus siquidem, (Deus enim est, quem peperit,) Matrem suam singulari in cœlestibus donaturus, gloria singulari interris prævenire curavit et gratia, qua videlicet ineffabiliter, et intacta conciperet, et pareret incorrupta. **R.** Egredietur virga de

radice Jesse, et flos de radice ejus ascendet: * Ecce Virgo concipiet, et pariet Filium, et vocabitur nomen ejus Emmanuel. *ꝑ.* Joseph fili David, noli timere accipere Mariam conjugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spiritu sancto est. * Ecce...

Lectio VIII.

Deum hujusmodi decebat nativitas, qua non nisi de Virgine nasceretur. Talis congruebat et Virgini partus, ut non pareret, nisi Deum. Proinde Factor hominum, ut homo fieret nasciturus de homine, talem sibi ex omnibus debuit deligere, imo condere Matrem, qualem et se decere sciebat, et sibi noverat placituram. Voluit itaque esse virginem, de qua immaculata immaculatus procederet, omnium maculas purgaturus. Voluit et humilem, de qua mitis et humilis corde prodiret, harum in se virtutum necessarium omnibus saluberrimumque exemplum ostensurus. Dedit Virgini partum, qui ei jam ante et virginitatis inspiraverat votum, et humilitatis prærogaverat meritum. Ut igitur, quæ Sanc-

tum sanctorum conceptura erat pariter et paritura, sancta esset corpore, accepit donum virginitatis: ut esset et mente, accepit donum humilitatis.

R. Beata Dei Genitrix Maria templum Domini, sacrarium Spiritus Sancti: * Sola sine exemplo placuisti Domino nostro Jesu Christo. *ꝑ.* Genuisti qui te fecit, et in æternum permanes virgo. * Sola. Gloria. * Sola.

Lect. IX.

O admirandam et omni honore dignissimam Virginem! O feminam singulariter venerandam, super omnes feminas admirabilem, parentum reparatricem, posteriorum vivificatricem! Missus est Angelus ad Virginem, virginem carne, virginem mente, virginem professione, virginem denique, qualem describit Apostolus, mente et corpore sanctam; nec noviter, nec fortuito inventam, sed a sæculo electam, ab Altissimo præcognitam, et sibi præparatam, ab Angelis servatam, a Patribus præfiguratam, a Prophetis promissam.

AD LAUDES ET PER HORAS.

Añã. 1. Sicut lilium in-

ter spinas, sic amica mea inter filias. *Ps. de Domin.*

2. Dilectus meus mihi, et ego illi, qui pascitur inter lilia.

3. Quam pulchra es, amica mea, quam pulchra es!

4. Una est columba mea, perfecta mea.

5. Viderunt eam filiae Sion, et beatissimam prædicaverunt.

Capitulum. Sap. 4.

O quam pulchra est casta generatio cum claritate! Immortalis est enim memoria illius, quoniam et apud Deum nota est, et apud homines.

Hymn. O gloriosa p. 42.

ꝫ. Specie tua et pulchritudine tua. R. Intende, prospere procede, et regna.

Ad Bened. Añã. Sancta et immaculata Mariæ Virginitas, quibus te laudibus efferam nescio, quia per te Redemptorem nostrum suscepimus Dominum nostrum Jesum Christum.

ORATIO.

Da, quesumus, omnipotens æterne Deus, ut purissimæ virginis Mariæ integerrimam Virginitatem festiva celebritate venerantes, ejus intercessionem puritatem mentis et corporis consequamur. Per Dominum. . .

Ad Horas Añã. et Capit. Tertia de Laud. cætera Cap. et RR. ut in Fest. Descens. pag. 43.

In II resp. omn. ut in I.

Ad Magnificat. Añã.

Beata Dei Genitrix Maria, virgo perpetua, sacrarium Spiritus Sancti, sola sine exemplo placuisti Domino nostro Jesu Christo.

FESTA NOVEMBRIS.

DIE XVII.

In festo Dedicat. Basilicarum S. S. Apostolorum Petri et Pauli.

Omn. ut in Brev. prat. seq.

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

Ex locis sacris, quæ olim apud Christianos venerationem habuerant; illa celeberrima et frequentissima fuerunt, in quibus condita Sanctorum corpora, vel aliquod Martyrum vestigium, aut monumentum esset. In quorum número sanctorum locorum in primis semper fuit insignis ea Vaticani pars, quam Sancti Petri confessionem appellabant. Nam eo Christiani ex omnibus orbis terræ partibus, tanquam ad fidæi petram, et Ecclesiæ fundamentum convenientes, locum Principis Apostolorum sepulchro con-

secratum summa religione ac pietate venerabantur.

Lectio v.

Illuc Constantinus Magnus imperator octavo die post susceptum baptismum venit, depositoque diademate, et humi jacens vim lacrymarum profudit: mox sumpto ligone, ac bidente terram eruit, indeque duodecim terræ cophinis, honoris causa duodecim Apostolorum, ablatis, ac loco Basilicæ Principis Apostolorum designato, Ecclesiam ædificavit. Quam Sanctus Silvester Papa decimo quarto Kalendas Decembris eo modo quo Lateranensem Ecclesiam quinto Idus Novembris consecraverat, dedicavit, et in ea altare lapideum chrismate delibutum erexit: atque ex eo tempore sancivit, ne deinceps altaria nisi ex lapide fierent. Idem beatus Silvester Basilicam Sancti Pauli Apostoli in via Ostiensi ab eodem Constantino Imperatore magnificentissime ædificatam dedicavit. Quas Basilicas idem Imperator multis prædiis attributis locupletavit, ac muneribus amplissimis exornavit.

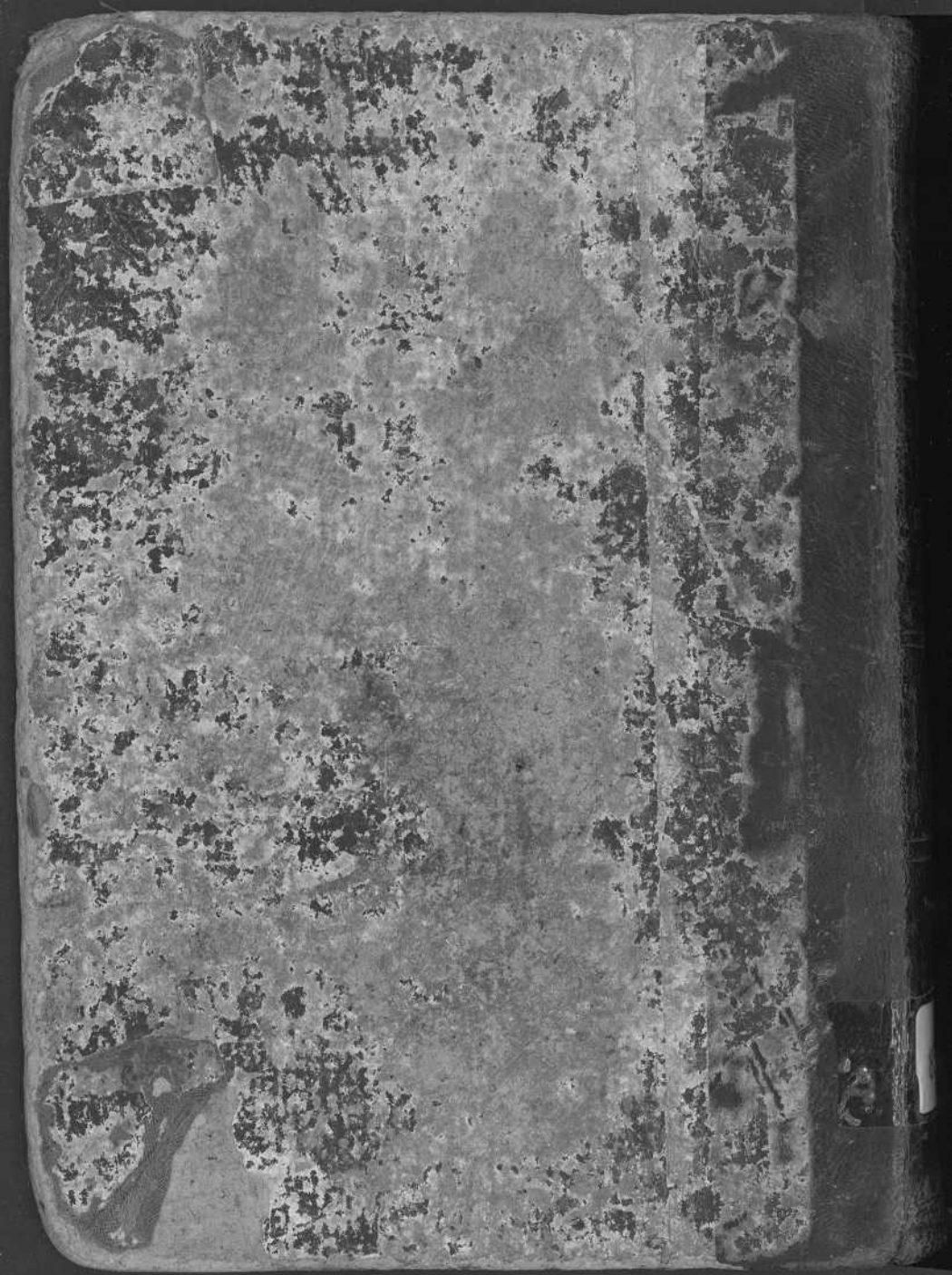
Lectio vi.

Porro Vaticanam Basilicam vetustate jam pridem collabentem, ac propterea multorum Pontificum pietate latius ac magnificentius a fundamentis erectam Urbanus Octavus hanc eadem recurrente die anni millesimi sexcentissimi vigesimi sexti solemni ritu consecravit. Basilicam vero Ostiensem cum dira incendii vis anno millesimo octingentesimo vigesimo tertio penitus consumpsisset, indefessa quatuor Pontificum cura splendidius quam antea erectam, et ab interitu veluti vindicatam, Pius Nonus, auspiciatissimam nactus occasionem, qua Dogma de Immaculata Beatæ Mariæ Virginis Conceptione nuper ab ipso proclamatum, ingentem Cardinalium et Episcoporum numerum ex dissitis etiam Catholici Orbis regionibus Romam attraxerat, die decima Decembris anni millesimi octingentesimi quinquagesimi quarti tanta circumdatus Purpuratorum Patrum, et Antistitum corona solemniter dedicavit, ejusque celebritatis memoriam hac die recolendam decrevit.

OFFICIA
PROPRIA
SANCTORUM
DIOECESIN
OVETENSIS

8392